

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
December 2019

“ મહેનતથી છૂટવાનું સહજ સાધન - નિરાકારી સ્વરૂપ ની સ્થિતિ ”

બાપદાદા બાળકો નાં સ્નેહ માં, વાણી થી પરે નિર્વાણ અવસ્થા થી વાણી માં આવે છે. શેનાં માટે? બાળકોને આપસમાન નિર્વાણ સ્થિતિનો અનુભવ કરવાનાં માટે. નિર્વાણ સ્વીટ હોમ માં લઈ જવાનાં માટે. નિર્વાણ સ્થિતિ નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ છે. નિર્વાણ સ્થિતિ નિર્વિકારી સ્થિતિ છે. નિર્વાણ સ્થિતિ થી નિરાકારી સો સાકાર સ્વરૂપધારી બની વાણીમાં આવે છે. સાકાર માં આવતાં પણ નિરાકારી સ્વરૂપની સ્મૃતિ, સ્મૃતિ માં રહે છે. હું નિરાકાર સાકાર આધારથી બોલી રહ્યો છું. સાકારમાં પણ નિરાકારી સ્થિતિ ની સ્મૃતિ રહે - અને કહેવાય છે નિરાકાર થી સાકાર દ્વારા વાણી માં, કર્મ માં આવવું. અસલી સ્વરૂપ નિરાકાર છે, સાકાર આધાર છે. આ ડબલ સ્મૃતિ નિરાકાર સો સાકાર શક્તિશાળી સ્થિતિ છે. સાકાર નો આધાર લેતા નિરાકાર સ્વરૂપને ભૂલો નહીં. ભૂલો છો એટલા માટે યાદ કરવાની મહેનત કરવી પડે છે. જેમ લૌકિક જીવનમાં પોતાનું શારીરિક સ્વરૂપ સ્વતઃ જ સદા યાદ રહે છે કે હું ફલાણો અથવા ફલાણી આ સમયે આ કાર્ય કરી રહી છું અથવા કરી રહ્યો છું. કાર્ય બદલાય છે પરંતુ હું ફલાણો છું આ નથી બદલાતું, નથી ભૂલાતું. એમ હું નિરાકાર આત્મા છું, આ અસલી સ્વરૂપ કોઈપણ કાર્ય કરતાં સ્વતઃ અને સદા યાદ રહેવું જોઈએ. જ્યારે એકવાર સ્મૃતિ આવી ગઈ, પરિચય પણ મળી ગયો હું નિરાકાર આત્મા છું. પરિચય અર્થાત્ નોલેજ. તો નોલેજ ની શક્તિ દ્વારા સ્વરૂપને જાણી લીધું. જાણ્યા પછી ફરી ભૂલી કેમ શકીએ? જેમ નોલેજની શક્તિ થી શરીર નું ભાન ભૂલથી પણ ભૂલી નથી શકતા. તો આત્મિક સ્વરૂપ ભૂલી કેમ શકીએ. તો આ સ્વયં સ્વયંથી પૂછો અને અભ્યાસ કરો. ચાલતા-ફરતા કાર્ય કરતા તપાસ કરો - નિરાકાર સો સાકાર આધારથી આ કાર્ય કરી રહ્યો છું! તો સ્વતઃ નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ, નિરાકારી સ્થિતિ, નિર્વિઘ્ન સ્થિતિ સહજ રહેશે. મહેનત થી છૂટી જશો. આ મહેનત ત્યારે લાગે છે જ્યારે વારં-વાર ભૂલો છો. પછી યાદ કરવાની મહેનત કરો છો. ભૂલો જ કેમ, ભૂલવું જોઈએ? બાપદાદા પૂછે છે - આપ છો કોણ? સાકાર છો કે નિરાકાર? નિરાકાર છો ને! નિરાકાર હોવા છતાં ભૂલી કેમ જાઓ છો! અસલી સ્વરૂપ ભૂલી જાઓ અને આધાર યાદ રહે? સ્વયં પર જ હસવું નથી આવતું કે આ શું કરીએ છીએ! હવે હસવું આવે છે ને? અસલી ભૂલી જઈએ અને નકલી ચીજ યાદ આવી જાય? બાપદાદા ને ક્યારે-ક્યારે બાળકો પર આશ્ચર્ય પણ લાગે છે. સ્વયં સ્વયંને ભૂલી જાઓ અને ભૂલીને પછી શું કરો? સ્વયં સ્વયંને ભૂલી હેરાન થાય છે. જેમ બાપ ને સ્નેહથી નિરાકાર થી સાકાર માં આવાહન કરી લાવી શકો છો તો જેનાંથી સ્નેહ છે એનાં જેવાં નિરાકાર સ્થિતિમાં સ્થિત નથી થઈ શકતા! બાપદાદા બાળકોની મહેનત જોઈ નથી શકતા! માસ્ટર સર્વશક્તિવાન અને મહેનત? માસ્ટર સર્વશક્તિવાન સર્વ શક્તિઓનાં માલિક છે. જે શક્તિને જે પણ સમય શુભ સંકલ્પ થી આહવાન કરો તે શક્તિ આપ માલિકની આગળ હાજર છે. એવા માલિક, જેમની સર્વ શક્તિયો સેવાધારી છે, તે મહેનત કરશે કે શુભ સંકલ્પનો ઓર્ડર કરશે? શું કરશે, રાજા છો ને કે પ્રજા છો? આમ પણ જે યોગ્ય બાળક હોય છે તેને શું કહે છે? રાજા બાળક કહે છે ને. તો તમે કોણ છો? રાજા બાળક છો કે અધીન બાળક છો. અધિકારી આત્માઓ છો ને. તો આ શક્તિઓ, આ ગુણ આ બધાં તમારા સેવાધારી છે, આવાહન કરો અને હાજર. જે કમજોર હોય છે તે શક્તિશાળી શસ્ત્ર હોવા છતાં પણ કમજોરીનાં કારણે હારી જાય છે. તમે કમજોર છો શું? બહાદુર બાળકો છો ને! સર્વશક્તિવાન નાં બાળકો કમજોર હોય તો બધાં લોકો શું કહેશે? સારું લાગશે? તો આહવાન કરતાં, ઓર્ડર કરતા શીખો. પરંતુ સેવાધારી ઓર્ડર કોનો માનશે? જે માલિક હશે. માલિક સ્વયં સેવાધારી બની ગયા, મહેનત કરવાવાળા તો સેવાધારી થઈ ગયા ને. મનની મહેનત થી હવે છૂટી ગયા! શરીરની મહેનતથી યજ્ઞ સેવા અલગ વાત છે. તે પણ યજ્ઞ સેવા નાં મહત્વને જાણવાથી મહેનત નથી લાગતી. જ્યારે મધુબન માં સંપર્કવાળી આત્માઓ આવે છે અને જુએ છે આટલી સંખ્યાની આત્માઓનું ભોજન બને છે અને બધું કાર્ય થાય છે તો જોઈ-જોઈ સમજે છે આ આટલું હાર્ડવર્ક કેવી રીતે કરે છે! તેઓને બહુજ આશ્ચર્ય લાગે છે. આટલું મોટું કાર્ય કેવી રીતે થઈ રહ્યું છે! પરંતુ કરવાવાળા આવાં મોટા કાર્યને પણ શું સમજે છે? સેવાનાં મહત્વને કારણે આ તો રમત લાગે છે. મહેનત નથી લાગતી. આવાં મહત્વ નાં કારણે, બાપ થી મોહબ્બત હોવાનાં કારણે મહેનતનું રૂપ બદલાઈ જાય છે. આવી રીતે મનની મહેનતથી હવે છૂટવાનો સમય આવી ગયો છે. દ્વાપરથી શોધવાની, તડપવાની, પોકારવાની મનની મહેનત કરતા આવ્યા છો. મનની મહેનત નાં કારણે ધન કમાવવાની પણ મહેનત વધતી ગઈ. આજે કોઈને પણ પૂછો તો શું કહે છે? ધન કમાવું માસીનું

ધર નથી. મનની મહેનત થી ધનની કમાણી ની પણ મહેનત વધારી દીધી અને તન તો બની જ ગયું રોગી, એટલે તન નાં કાર્યમાં પણ મહેનત, મનની પણ મહેનત, ધનની પણ મહેનત. ફક્ત એટલું જ નહીં પરંતુ આજે પરિવારમાં પ્રેમ નિભાવવા માં પણ મહેનત છે. ક્યારેક એક રિસાય છે, ક્યારેક બીજો....પછી તેમને મનાવવાની મહેનતમાં લાગ્યાં રહો. આજે તારો છે, કાલે તારો નહીં ફેરો આવી જાય છે. તો બધાં પ્રકારની મહેનત કરીને થાકી ગયા હતાં ને. તન થી, મન થી, ધન થી, સંબંધ થી બધાંથી થાકી ગયા.

બાપદાદા પહેલા મનની મહેનત સમાપ્ત કરી દે છે કારણ કે બીજ છે મન. મન ની મહેનત તન ની, ધન ની મહેનત અનુભવ કરાવે છે. જ્યારે મન ઠીક નહીં હોય તો કોઈ કાર્ય હશે તો કહેશે આજે આ થતું નથી. બીમાર હશે નહીં પરંતુ સમજશે મને ૧૦૩ તાવ છે. તો મન ની મહેનત તન ની મહેનત અનુભવ કરાવે છે. ધન માં પણ એવું જ છે. મન થોડું પણ ખરાબ હશે, કહેશે બહુજ કામ કરવું પડે છે. કમાવું ઘણું મુશ્કેલ છે. વાયુમંડળ ખરાબ છે. અને જ્યારે મન ખુશ હશે તો કહેશે કોઈ મોટી વાત નથી. કામ તેજ હશે પરંતુ મન ની મહેનત ધન ની મહેનત પણ અનુભવ કરાવે છે. મન ની કમજોરી વાયુમંડળ ની કમજોરી માં લઈ આવે છે. બાપદાદા બાળકોનાં મન ની મહેનત નથી જોઈ શકતા. ૬૩ જન્મ મહેનત કરી. હવે એક જન્મ મૌજ નો જન્મ છે, મહોબ્બત નો જન્મ છે, પ્રાપ્તિઓ નો જન્મ છે, વરદાનો નો જન્મ છે. મદદ લેવાનો મદદ મળવાનો જન્મ છે. તો પણ આ જન્મમાં પણ મહેનત કેમ? તો હવે મહેનત ને મોહબ્બત માં પરિવર્તન કરો. મહત્વ થી ખતમ કરો.

આજે બાપદાદા આપસમાં બહુ જ ચિટ-ચેટ કરી રહ્યા હતા, બાળકોની મહેનત પર. શું કરે છે? બાપદાદા હસી રહ્યા હતા કે મન ની મહેનત નું કારણ શું બને છે, શું કરે છે? વાંકા-ચુંકા, બાળકો પેદા કરે છે, જેનું ક્યારેક મુખ નથી હોતું, ક્યારેક પગ નથી હોતાં, ક્યારેક હાથ નથી હોતા. આવાં વ્યર્થની વંશાવલી બહુજ પેદા કરે છે અને પછી જે રચનાં રચી તો શું કરશે? તેમને પાલન કરવાને માટે મહેનત કરવી પડે. આવી રચનાં રચવાનાં કારણે વધારે મહેનત કરી થાકી જાય છે અને દિલશિક્ષિત પણ થઈ જાય છે. બહુજ મુશ્કેલ લાગે છે. છે સારું પરંતુ છે બહું મુશ્કેલ. છોડવા પણ નથી ઈચ્છતા અને ઊડવા પણ નથી ઈચ્છતા. તો શું કરવું પડશે. ચાલવું પડશે. ચાલવામાં તો જરૂર મહેનત લાગશે ને એટલે હવે કમજોર રચનાં બંધ કરો તો મન ની મહેનત થી છૂટી જશે. પછી હસવાની વાત શું કહે છે? બાપ કહે છે આ રચનાં કેમ કરો છો, તો જેમ આજકાલનાં લોકો કહે છે ને - શું કરીયે ઈશ્વર આપી દે છે. દોષ બધો ઈશ્વર પર લગાવે છે, એમ આ વ્યર્થ રચનાં પર શું કહે છે? અમે ઈચ્છતાં નથી પરંતુ માયા આવી જાય છે. અમારી ઈચ્છા નથી પરંતુ થઈ જાય છે એટલે સર્વશક્તિવાન બાપ નાં બાળકો માલિક બનો. રાજા બનો. કમજોર અર્થાત્ અધીન પ્રજા. માલિક અર્થાત્ શક્તિશાળી રાજા. તો આવાહન કરો માલિક બનીને. સ્વસ્થિતિ નાં શ્રેષ્ઠ સિંહાસન પર બેસો. સિંહાસન પર બેસીને શક્તિરૂપી સેવાધારીઓનું આહવાન કરો. આદેશ આપો. થઈ ન શકે કે તમારા સેવાધારી તમારા આદેશ પર ન ચાલે. પછી એવું નહીં કહેશે કે શું કરીએ સહનશક્તિ ન હોવાને કારણે મહેનત કરવી પડી છે. સમાવાની શક્તિ ઓછી હતી એટલે આવું થયું. તમારા સેવાધારી સમય પર કાર્યમાં ન આવે તો સેવાધારી શેનાં થયા? કાર્ય પૂરું થઈ જાય પછી સેવાધારી આવે તો શું થશે! જેમને સ્વયં સમયનું મહત્વ છે તેનાં સેવાધારી પણ સમય પર મહત્વ જાણી હાજર થશે. જો કોઈપણ શક્તિ અથવા ગુણ સમય પર ઈમર્જ નથી થતાં તો આનાંથી સિદ્ધ છે કે માલિક ને સમયનું મહત્વ નથી. શું કરવું જોઈએ? સિંહાસન પર બેસવું સારું કે મહેનત કરવી સારું? હમણાં આમાં સમય દેવાની આવશ્યકતા નથી. મહેનત કરવી ઠીક લાગે છે કે માલિક બનવું ઠીક લાગે છે? શું સારું લાગે છે? સંભળાવ્યું ને - આનાં માટે ફક્ત આ એક અભ્યાસ સદા કરતા રહો - “નિરાકાર સો સાકાર નાં આધાર થી આ કાર્ય કરી રહી છું”. કરાવનહાર બની કર્મેન્દ્રિયોથી કર્મ કરાવો. સ્વયં નાં નિરાકારી વાસ્તવિક સ્વરૂપ ને સ્મૃતિ માં રાખશો તો વાસ્તવિક સ્વરૂપનાં ગુણ શક્તિયો સ્વતઃ જ ઈમર્જ થશે. જેવું સ્વરૂપ હોય છે તેવા ગુણો અને શક્તિયો સ્વતઃ જ કર્મ માં આવે છે. જેમ કન્યા જ્યારે માતા બની જાય છે તો માતા નાં સ્વરૂપમાં સેવાભાવ, ત્યાગ, સ્નેહ, અથક સેવા વગેરે ગુણ અને શક્તિયો સ્વતઃ જ ઈમર્જ થાય છે ને. તો અનાદિ અવિનાશી સ્વરૂપ યાદ રહેવાથી સ્વતઃ જ આ ગુણો અને શક્તિયો ઈમર્જ થશે. સ્વરૂપ સ્મૃતિ, સ્થિતિ ને સ્વતઃ જ બનાવે છે. સમજ્યા શું કરવાનું છે! મહેનત શબ્દને જીવન થી સમાપ્ત કરી દો. મુશ્કેલી મહેનત નાં કારણે લાગે છે. મહેનત સમાપ્ત તો મુશ્કેલી શબ્દ પણ સ્વતઃ જ સમાપ્ત થઈ જશે. અચ્છા!

સદા મુશ્કેલ ને સહજ કરવાવાળા, મહેનત ને મોહબ્બત માં બદલવા વાળા, સદા સ્વ સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ દ્વારા

શ્રેષ્ઠ શક્તિઓ અને ગુણો નો અનુભવ કરવાવાળા, સદા બાપ ને સ્નેહ નો રેસપોન્ડ આપવાવાળા, બાપ સમાન બનવાવાળા, સદા શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિ નાં શ્રેષ્ઠ આસન પર સ્થિત થઈ માલિક બની સેવાધારીઓ દ્વારા કાર્ય કરાવવા વાળા, એવા રાજા બાળકો ને, માલિક બાળકોને બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

પર્સનલ મુલાકાત - (વિદેશી ભાઈ - બહેનો થી)

૧) સેવા બાપ નાં સાથ નો અનુભવ કરાવે છે. સેવા પર જવું અર્થાત્ સદા બાપની સાથે રહેવું. ભલે સાકાર રુપમાં રહો, ભલે આકાર રુપમાં રહો. પરંતુ સેવાધારી બાળકોની સાથે બાપ સદા સાથે છે જ છે. કરાવનહાર કરાવી રહ્યા છે, ચલાવવાં વાળા ચલાવી રહ્યા છે અને સ્વયં શું કરે છે? નિમિત્ત બની રમત રમતા રહે છે. એવો જ અનુભવ થાય છે ને? આવાં સેવાધારી સફળતાનાં અધિકારી બની જાય છે. સફળતા જન્મ સિદ્ધ અધિકાર છે, સફળતા સદા જ મહાન પુણ્ય આત્મા બનવાનો અનુભવ કરાવે છે. મહાન પુણ્ય આત્મા બનવાવાળા ને અનેક આત્માઓનાં આશીર્વાદ ની લિફ્ટ મળે છે. અચ્છા-

હવે તો તે પણ દિવસ આવવાનો જ છે જ્યારે સર્વનાં મુખથી “એક છે, એક જ છે” આ ગીત નિકળશે. બસ ડ્રામાનો આજ પાર્ટ રહેલો છે. આ થયું અને સમાપ્તિ થઈ. હવે આ પાર્ટ ને સમીપ લાવવાનો છે. આનાં માટે અનુભવ કરાવવો જ વિશેષ આકર્ષણ નું સાધન છે. જ્ઞાન સંભળાવતા જાઓ અને અનુભવ કરાવતા જાઓ. જ્ઞાન ફક્ત સાંભળવાથી સંતુષ્ટ નથી થતાં પરંતુ જ્ઞાન સંભળાવતા અનુભવ પણ કરાવતા જાઓ તો જ્ઞાનનું પણ મહત્વ છે અને પ્રાપ્તિને નાં કારણે આગળ ઉત્સાહ માં પણ આવી જાય છે. તે બધાંનાં ભાષણ તો ફક્ત નોલેજકુલ હોય છે. તમારા લોકોનાં ભાષણ ફક્ત નોલેજકુલ નહિ પરંતુ અનુભવ ની ઓથોરીટી વાળા હોય. અને અનુભવો ની ઓથોરીટી થી બોલતાં અનુભવ કરાવતા જાઓ. જેમ કોઈ-કોઈ જે સારા વક્તા હોય છે, તે બોલતા રડાવી પણ દે છે, હસાવી પણ દે છે. શાંતિ માં સાઈલેન્સ માં પણ લઈ જશે. જેવી વાત કરશે તેવું વાયુમંડળ હોલ નું બનાવી દે છે. તે તો થયા ટેમ્પરરી (અલ્પકાલીન). જ્યારે તેઓ કરી શકે છે તો તમે માસ્ટર સર્વશક્તિવાન શું નથી કરી શકતા. કોઈ “શાંતિ” બોલે તો શાંતિનું વાતાવરણ થાય, આનંદ બોલે તો આનંદનું વાતાવરણ થાય. એવી અનુભૂતિ કરાવવા વાળા ભાષણ, પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાવશે. કોઈ તો વિશેષતા જોશે ને. અચ્છા - સમય સ્વતઃ જ શક્તિઓ ભરી રહ્યો છે. થયેલું જ છે ફક્ત રીપીટ કરવાનું છે. અચ્છા.

વિદાયનાં સમયે દાદી જાનકીજી થી બાપદાદા ની મુલાકાત

જોઈ-જોઈ હર્ષિત થતી રહો છો! સૌથી વધારે ખુશી અનન્ય બાળકોને છે ને! જે સદા ખુશીઓનાં સાગરમાં લહેરાતા રહે છે. સુખ નાં સાગરમાં, સર્વ પ્રાપ્તિઓ નાં સાગરમાં લહેરાતા જ રહે છે, તે બીજાઓને પણ તેજ સાગરમાં લહેરાવે છે. આખો દિવસ શું કામ કરો છો? જેમ કોઈને સાગર માં નાહતા નથી આવડતું તો શું કરે? હાથ પકડીને નવડાવે છે ને! આજ કામ કરો છો, સુખમાં લહેરાઓ ખુશીમાં લહેરાઓ... એવું કરતી રહો છો ને! વ્યસ્ત રહેવાનું કાર્ય સારું મળી ગયું છે. કેટલું વ્યસ્ત રહો છો? કુર્સત છે? આમ જ સદા વ્યસ્ત છો, તો બીજાઓ પણ જોઈ અનુકરણ કરે છે. બસ, યાદ અને સેવા નાં સિવાય બીજું કંઈ દેખાતું નથી. તે ઓટોમેટિકલી બુદ્ધિ યાદ અને સેવામાં જ જાય છે બીજે ક્યાંય જઈ નથી શકતી. ચલાવવી નથી પડતી, ચાલતી જ રહે છે. આને કહેવાય છે શીખેલા શીખવાડી રહ્યા છે. સારું કામ આપી દીધું છે ને. બાપ હોશિયાર બનાવી ને ગયા ને. ઢીલા-ઢાલા તો નથી છોડીને ગયા ને. હોશિયાર બનાવીને, જગ્યા આપીને ગયા છે ને. સાથે તો છે જ પરંતુ નિમિત્ત તો બનાવ્યાં ને. હોશિયાર બનાવીને સીટ આપી છે. અહિયાં થી જ સીટ આપવાની રસમ શરૂ થઈ છે. બાપ સેવાનું તખ્ત અથવા સેવાની સીટ આપીને આગળ વધ્યા, હમણાં સાક્ષી થઈને જોઈ રહ્યા છે, કેવી રીતે બાળકો આગળ થી આગળ વધી રહ્યા છે. સાથે નાં સાથે પણ છે, સાક્ષી નાં સાક્ષી પણ. બંનેવ પાર્ટ ભજવી રહ્યા છે. સાકાર રુપમાં સાક્ષી કહેશું, અવ્યક્ત રુપમાં સાક્ષી કહેશું. બંનેવ પાર્ટ ભજવી રહ્યા છે. અચ્છા!

વરદાન :- શ્વાસો સ્વાસ યાદ અને સેવા નાં બેલેન્સ દ્વારા બ્લેસિંગ પ્રાપ્ત કરવા વાળા સદા પ્રસન્નચિત્ત ભવ જેમ અટેન્શન (ધ્યાન) રાખો છો કે યાદ ની કડી સદા જોડાયેલી રહે તેમ સેવા માં પણ સદા કડી જોડાયેલી રહે. શ્વાસો શ્વાસ યાદ અને શ્વાસો શ્વાસ સેવા હોય - આને કહેવાય છે બેલેન્સ, આ બેલેન્સ થી સદા બ્લેસિંગ નો અનુભવ કરતા રહેશો અને આજ અવાજ દિલ થી નિકળશે કે આશીર્વાદો થી

પાલન થઈ રહ્યું છે. મહેનત થી, યુદ્ધ થી, છૂટી જશો. શું, શા માટે, કેવી રીતે આ પ્રશ્નોથી મુક્ત થઈ સદા પ્રસન્નચિત્ત રહેશો. પછી સફળતા જન્મસિદ્ધ અધિકાર નાં રૂપમાં અનુભવ થશે.

સ્લોગન :-

બાપ થી ઇનામ લેવું છે તો સ્વયં થી અને સાથીઓ થી નિર્વિઘ્ન રહેવાનું સર્ટીફિકેટ સાથે હોય.

“મીઠા બાળકો - વિનાશ નાં પહેલા બધાંને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે, ધારણા કરી બીજાઓને સમજાવો ત્યારે ઊંચું પદ મળી શકશે”

પ્રશ્ન :- રાજયોગી વિદ્યાર્થીઓને બાપનું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) શું છે?

ઉત્તર :- તમને ડાયરેક્શન છે એક બાપનાં બનીને પછી બીજાઓથી દિલ નથી લગાડવાનું. પ્રતિજ્ઞા કરી પછી પતિત નથી બનવાનું. તમે એવા સંપૂર્ણ પાવન બની જાઓ જે બાપ અને શિક્ષક ની યાદ સ્વતઃ નિરંતર બની રહે. એક બાપથી જ પ્રેમ કરો, એમને જ યાદ કરો તો તમને બહુજ તાકાત મળતી રહેશે.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ બેસીને સમજાવે છે. સમજાવે ત્યારે છે જ્યારે આ શરીર છે. સમ્મુખ જ સમજાવવાનું હોય છે. જે સમ્મુખ સમજાવાય છે તે પછી લેખન નાં દ્વારા બધાંની પાસે જાય છે. તમે અહીંયા આવો છો સમ્મુખ સાંભળવા માટે. બેહદનાં બાપ આત્માઓને સંભળાવે છે. આત્મા જ સાંભળે છે. બધું આત્મા જ કરે છે - આ શરીર દ્વારા એટલે પહેલા-પહેલા સ્વયંને આત્મા જરૂર સમજવાનું છે. ગાયન છે આત્માઓ-પરમાત્મા અલગ રહ્યા બહુકાળ..... સૌથી પહેલા-પહેલા બાપ થી કોણ છૂટા પડીને આવે છે અહિયાં પાર્ટ ભજવવા? તમને પૂછશે કેટલો સમય તમે બાપ થી અલગ રહ્યા છો? તો તમે કહેશો ૫ હજાર વર્ષ. પૂરો હિસાબ છે ને. આ તો આપ બાળકોને ખબર છે કેવી રીતે નંબરવાર આવે છે. બાપ જે ઉપરમાં હતા એ પણ હમણાં નીચે આવી ગયા છે - તમારાં બધાંની બેટરી ચાર્જ કરવા. હમણાં બાપને યાદ કરવાનાં છે. હમણાં તો બાપ સમ્મુખ છે ને. ભક્તિમાર્ગ માં તો બાપનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ની ખબર જ નથી. નામ, રૂપ, દેશ, કાળ ને જાણતા જ નથી. તમને તો નામ, રૂપ, દેશ, કાળ ની બધી ખબર છે. તમે જાણો છો આ રથ દ્વારા બાપ આપણને બધાં રહસ્ય સમજાવે છે. રચતા અને રચના નાં આદિ, મધ્ય, અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. આ કેટલું સુક્ષ્મ છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિરૂપી ઝાડ નું બીજરૂપ બાપ જ છે. એ અહીંયા આવે જરૂર છે. નવી દુનિયા સ્થાપન કરવી એમનું જ કામ છે. એવું નથી ત્યાં બેઠાં સ્થાપના કરે છે. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આ તન દ્વારા આપણને સમ્મુખ સમજાવી રહ્યા છે. આ પણ બાપનું પ્રેમ કરવું થયું ને. બીજા કોઈને પણ એમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ની ખબર નથી. ગીતા છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર. આ પણ તમે જાણો છો - આ જ્ઞાન નાં પછી છે વિનાશ. વિનાશ જરૂર થવાનો છે. બીજા જે પણ ધર્મ સ્થાપક આવે છે, તેમનાં આવવા પર વિનાશ નથી થતો. વિનાશ નો સમય જ આ છે, એટલે તમને જે જ્ઞાન મળે છે તે પછી ખલાસ થઈ જાય છે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો છે. તમે રચતા અને રચનાને જાણી ગયા છો. છે બન્ને અનાદિ જે ચાલતા આવે છે. બાપનો પાર્ટ જ સંગમ પર આવવાનો. ભક્તિ અડધો કલ્પ ચાલે છે, જ્ઞાન નથી ચાલતું. જ્ઞાનનો વારસો અડધા કલ્પને માટે મળે છે. જ્ઞાન તો એક જ વાર ફક્ત સંગમ પર મળે છે. આ ક્લાસ તમારો એક જ વાર ચાલે છે. આ વાતો સારી રીતે સમજી પછી બીજાને સમજાવવાની પણ છે. પદ નો બધો આધાર છે સેવા કરવા પર. તમે જાણો છો પુરુષાર્થ કરી હવે નવી દુનિયામાં જવાનું છે. ધારણા કરી અને બીજાઓ ને સમજાવવું - આનાં પર જ તમારું પદ છે. વિનાશ થવાનાં પહેલા બધાંને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે અને રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંત નો પરિચય આપવાનો છે. તમે પણ બાપ ને યાદ કરો છો કે જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ કપાઈ જાય. જ્યાં સુધી બાપ ભણાવતા રહે છે, યાદ જરૂર કરવાનું છે. ભણવાની સાથે યોગ તો રહેશે ને. શિક્ષક ભણાવે છે તો તેમની સાથે યોગ રહે છે. યોગ વગર ભણશે કેવી રીતે? યોગ અર્થાત ભણાવવા વાળાની યાદ. આ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. ત્રણેય રૂપમાં પુરા યાદ કરવા પડે છે. આ સદ્ગુરુ તમને એક જ વાર મળે છે. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ મળી, બસ પછી ગુરુ નો રિવાજ જ ખતમ. બાપ, શિક્ષક નો રીવાજ ચાલે છે, ગુરુ નો રીવાજ ખતમ થઈ જાય છે. સદ્ગતિ મળી ગઈ ને. નિર્વાણધામમાં તમે પ્રેક્ટીકલમાં જાઓ છો પછી પોતાનાં સમય પર પાર્ટ ભજવવા આવશો. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ બંને તમને મળી જાય છે. મુક્તિ પણ જરૂર મળે છે. થોડાં સમય માટે ઘરે જઈને રહેશો. અહિયાં તો શરીર થી ભજવવો પડે છે. છેલ્લે બધાં પાર્ટધારી આવી જશે. નાટક જ્યારે પૂરું થાય છે તો બધાં એક્ટર્સ સ્ટેજ પર આવી જાય છે. હમણાં પણ બધાં એક્ટર્સ સ્ટેજ પર આવીને ભેગા થયા છે. કેટલું ધમસાન છે. સતયુગ આદિમાં આટલું ધમસાન ન હતું.

હમણાં તો કેટલી અશાંતિ છે. તો હવે જેમ બાપને સૃષ્ટિ ચક્ર નું નોલેજ છે તો બાળકોને પણ નોલેજ છે. બીજ ને નોલેજ છે ને - આપણું ઝાડ કેવી રીતે વૃદ્ધિને પામીને પછી ખતમ થાય છે. હમણાં તમે બેઠા છો નવી દુનિયા ની કલમ લગાવવા અથવા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની કલમ લગાવવા. તમને ખબર છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ એ રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું? તમે જાણો છો આપણે હવે નવી દુનિયાનાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનશું. તે દુનિયામાં રહેવા વાળા બધાં પોતાને માલિક જ કહેશે ને. જેમ હમણાં પણ બધાં કહે છે ભારત મારો દેશ છે. તમે સમજો છો હમણાં આપણે સંગમ પર ઊભા છીએ, શિવાલયમાં જવા વાળા છીએ. બસ, હમણાં ગયા કે ગયા. આપણે જઈને શિવાલયનાં માલિક બનશું. તમારો લક્ષ-હેતુ જ આ છે. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા, બધાં શિવાલય નાં માલિક બની જાય છે. બાકી રાજધાની માં ભિન્ન-ભિન્ન પદ તો હોય જ છે. ત્યાં વજીર તો કોઈ હોતું જ નથી. વજીર ત્યારે હોય છે જ્યારે પતિત બને છે. લક્ષ્મી-નારાયણ અથવા રામ-સીતા નાં વજીર નહિ સાંભળ્યું હશે કારણ કે તેઓ સ્વયં સતોપ્રધાન પાવન બુદ્ધિવાળા છે. પછી જ્યારે પતિત બને છે ત્યારે રાજા-રાણી એક વજીર રાખે છે સલાહ લેવાને માટે. હમણાં તો જુઓ અનેકાનેક વજીર છે.

આપ બાળકો જાણો છો આ બહુજ મજાનો ખેલ છે. ખેલ હમેશા મજાનો જ હોય છે. સુખ પણ હોય છે, દુઃખ પણ હોય છે. આ બેહદનાં ખેલ ને આપ બાળકો જ જાણો છો. આમાં રોવા-પીટવા વગેરેની વાત જ નથી. ગાએ પણ છે બીતીસોબીતીદેખો....બની-બનાઈબનરહી. આ નાટક તમારી બુદ્ધિમાં છે. આપણે આમનાં એક્ટર્સ છીએ. આપણા ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ એક્યુરેટ અવિનાશી છે. જે જે જન્મમાં જે એક્ટ કરતા આવ્યા છે તેજ કરતા રહેશે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ તમને આજ કહ્યું હતું કે સ્વયંને આત્મા સમજો. ગીતામાં પણ અક્ષર છે. તમે જાણો છો બરાબર આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જ્યારે સ્થાપન થયો હતો તો બાપએ કહ્યું હતું દેહનાં બધાં ધર્મ છોડી સ્વયંને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો. મનમનાભવ નો અર્થ તો બાપ એ સારી રીતે સમજાવેલ છે. ભાષા પણ આજ છે. અહીંયા જુઓ કેટલી બધી ભાષાઓ છે. ભાષાઓ પર પણ કેટલાં હંગામા છે. ભાષા વગર તો કામ ચાલી ન શકે. એવી-એવી ભાષાઓ શીખીને આવે છે જે માતૃભાષા ખલાસ થઈ જાય છે. જે વધારે ભાષાઓ શીખે છે તેમને ઇનામ મળે છે. જેટલા ધર્મ, તેટલી ભાષાઓ હશે. ત્યાં તો તમે જાણો છો આપણી જ રાજાઈ હશે. ભાષા પણ એક હશે. અહીંયા તો ૧૦૦ માઈલ પર એક ભાષા છે. ત્યાં તો એક જ ભાષા હોય છે. આ બધી વાતો બાપ બેસી ને સમજાવે છે તો એ બાપને જ યાદ કરતાં રહો. શિવબાબા સમજાવે છે બ્રહ્મા દ્વારા. રથ તો જરૂર જોઈએ ને. શિવબાબા આપણા બાપ છે. બાબા કહે છે મારા તો બેહદનાં બાળકો છે. બાબા આમનાં દ્વારા ભણાવે છે ને. શિક્ષકને ક્યારેય ગળે થોડી લગાવાય છે. બાપ તો તમને ભણાવવાં આવ્યાં છે. રાજયોગ શીખવાડે છે. તો શિક્ષક થયા ને. તમે વિદ્યાર્થી છો. વિદ્યાર્થી ક્યારેય શિક્ષક ને ગળે મળે છે કે? એક બાપનાં બનીને પછી બીજાઓથી દિલ નથી લગાડવાનું.

બાપ કહે છે હું તમને રાજયોગ શીખવાડવા આવ્યો છું ને. તમે શરીરધારી, હું અશરીરી ઉપરમાં રહેવા વાળો. કહો છો - બાબા, પાવન બનાવવા આવો તો તમે પતિત છો ને? પછી મને ગળે કેવી રીતે લાગી શકો? પ્રતિજ્ઞા કરી પછી પતિત બની જાય છે. જ્યારે એકદમ પાવન બની જશો. અંતમાં પછી યાદમાં જ રહેશો, શિક્ષક ને, ગુરુ ને યાદ કરતા રહેશો. હમણાં તો છી-છી બની પડી જાય છે, વધારે જ સોગુણા દંડ પડી જાય છે. આ તો વચમાં દલાલ નાં રૂપમાં મળ્યા છે, તેમને યાદ કરવાનાં છે. બાબા કહે છે હું પણ એમનો મુરબ્બી બાળક છું. પછી હું ક્યાં ગળે લાગી શકું છું! તમે છતાં પણ આ શરીર દ્વારા મળો છો. હું એમને કેવી રીતે ગળે મળું? બાપ તો કહે છે - બાળકો, તમે એક બાપ ને જ યાદ કરો, પ્રેમ કરો. યાદ થી શક્તિ બહુજ મળે છે. બાપ સર્વશક્તિમાન છે. બાપ થી જ તમને આટલી શક્તિ મળે છે. તમે કેટલા બળવાન બનો છો. તમારી રાજધાની પર કોઈ જીત પહેરી ન શકે. રાવણ રાજ્ય જ ખતમ થઈ જાય છે. દુઃખ દેવાવાળું કોઈ રહેતું જ નથી. તેને સુખધામ કહેવાય છે. રાવણ આખા વિશ્વમાં બધાંને દુઃખ દેવાવાળો છે. જાનવર પણ દુઃખી થાય છે. ત્યાં તો જાનવર પણ એક-બીજાથી પ્રેમ થી રહે છે. અહીંયા તો પ્રેમ છે જ નહીં.

આપ બાળકો જાણો છો આ ડ્રામા કેવી રીતે ફરે છે. આનાં આદિ, મધ્ય, અંત નું રહસ્ય બાપ જ સમજાવે છે. કોઈ સારી રીતે ભણે છે, કોઈ ઓછું ભણે છે. ભણે તો બધાં છે ને. આખી દુનિયા પણ ભણશે અર્થાત્ બાપને યાદ કરશે. બાપ ને યાદ કરવાં - આ પણ ભણતર છે ને. એ બાપ ને બધાં યાદ કરે છે, એ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, સર્વને સુખ આપવા વાળા છે. કહે પણ છે આવીને પાવન બનાવો તો જરૂર પતિત થયા. એ તો આવે જ છે વિકારીઓને

નિર્વિકારી બનાવવા. પુકારે પણ છે કે હેં અલ્લાહ, આવીને અમને પાવન બનાવો. એમનો આજ ધંધો છે, એટલે બોલાવે છે.

તમારી ભાષા પણ કરેક્ટ (બરાબર) હોવી જોઈએ. તે લોકો કહે છે અલ્લાહ, તેઓ કહે છે ગોડ. ગોડફાધર પણ કહે છે. પાછળ વાળાની બુદ્ધિ તો પણ સારી રહે છે. એટલું દુઃખ નથી ઉઠાવતા. તો હવે તમે સમ્મુખ બેઠા છો, શું કરો છો? બાબાને આ ભુક્ટીમાં જુઓ છો. બાબા પછી તમારી ભુક્ટીમાં જુએ છે. જેમનામાં હું પ્રવેશ કરું છું, તેમને જોઈ શકું છું? તે તો બાજુમાં બેઠાં છે, આ બહુજ સમજવાની વાત છે. હું આમની બાજુમાં બેઠેલો છું. આ પણ સમજે છે, મારી બાજુમાં બેઠા છે. તમે કહેશો અમે સામે બંનેને જોઈએ છીએ. બાપ અને દાદા બંને આત્માઓને જુઓ છો. તમારામાં જ્ઞાન છે - બાપદાદા કોને કહે છે? આત્મા સામે બેઠી છે. ભક્તિમાર્ગમાં તો આંખો બંધ કરીને બેસીને સાંભળે છે. ભણવાનું કંઈ આમ થોડી થાય છે. શિક્ષક ને તો જોવાં પડે ને. આ તો બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે તો સામે જોવાનું હોય છે. સામે બેસો અને આંખો બંધ હોય, ઝુટકા ખાતા રહો, એવું ભણતર તો હોતું નથી. વિદ્યાર્થી શિક્ષકને જરૂર જોતા રહેશે. નહીં તો શિક્ષક કહેશે આ તો ઝુટકા ખાતા રહે છે. આ કોઈ ભાંગ પી ને આવ્યાં છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે બાબા આ તનમાં છે. હું બાબાને જોવું છું. બાપ સમજાવે છે આ ક્લાસ સાધારણ નથી - જે કોઈ આંખો બંધ કરીને બેસે. સ્કૂલમાં ક્યારેય કોઈ આંખો બંધ કરીને બેસે છે કે? બીજા સત્સંગોને સ્કૂલ નથી કહેવાતું. ભલે ગીતા બેસીને સંભળાવે છે પરંતુ તેને સ્કૂલ નથી કહેવાતું. તેઓ કોઈ બાપ થોડી છે જેને જોવો. કોઈ-કોઈ શિવનાં ભક્ત હોય છે તો શિવને જ યાદ કરે છે, કાન થી કથા સાંભળતાં રહે. શિવની ભક્તિ કરવાવાળા ને શિવને જ યાદ કરવા પડે. કોઈ પણ સત્સંગ માં પ્રશ્ન-ઉત્તર વગેરે નથી હોતું. અહીંયા હોય છે. અહીંયા તમારી આવક બહુજ છે. આવકમાં ક્યારેય બગાસા નથી આવી શકતાં. ધન મળે છે ને તો ખુશી થાય છે. બગાસા, દુઃખની નિશાની છે. બીમાર હશે અથવા દેવાળું નીકળ્યું હશે તો બગાસા આવતાં રહેશે. પૈસા મળતા રહેશે તો ક્યારેય બગાસા નહિ આવશે. બાબા વ્યાપારી પણ છે. રાતનાં સ્ટીમર આવતાં હતાં તો રાતમાં જાગવું પડતું હતું. કોઈ-કોઈ બેગમ રાતનાં આવે છે તો ફક્ત સ્ત્રીને માટે જ ખુલ્લા રહે છે. બાબા પણ કહે છે પ્રદર્શની વગેરે માં સ્ત્રીઓ માટે ખાસ દિવસ રાખો તો બહુજ આવશે. પર્દેનશીન (પડદા ની પાછળ રહેવાવાળા) પણ આવશે. બહુજ પર્દેનશીન રહે છે. મોટર માં પણ પડદા રહે છે. અહીંયા તો આત્માની વાત છે. જ્ઞાન મળી ગયું તો પડદો પણ ખુલી જશે. સતયુગમાં પડદા વગેરે હોતા નથી. આ તો પ્રવૃત્તિ માર્ગ નું જ્ઞાન છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) આ ખેલ બહુજ મજા નો બનેલો છે, આમાં સુખ અને દુઃખનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે એટલે રોવા-પીટવા ની વાત નથી. બુદ્ધિમાં રહે બની-બનાઈ બન રહી. વીતેલાં નું ચિંતન નથી કરવાનું.
- 2) આ સાધારણ ક્લાસ નથી, આમાં આંખો બંધ કરીને નથી બેસવાનું. શિક્ષકને સામે જોવાના છે. બગાસા વગેરે નથી લેવાનાં. બગાસા દુઃખની નિશાની છે.

વરદાન :- પ્રસન્નતા ની રુહાની પર્સનાલિટી દ્વારા સર્વને અધિકારી બનાવવા વાળા ગાયન અને પૂજન યોગ્ય ભવ જે સર્વની સંતુષ્ટતાનું સર્ટીફિકેટ લે છે તે સદા પ્રસન્ન રહે છે, અને આજ પ્રસન્નતાની રુહાની પર્સનાલિટી ને કારણે નામીગ્રામી અર્થાત્ ગાયન અને પૂજન યોગ્ય બની જાય છે. આપ શુભચિંતક, પ્રસન્નચિત્ત રહેવાવાળી આત્માઓ દ્વારા જે સર્વને ખુશીની, સહારાની, હિંમતની પાંખો ની, ઉમંગ-ઉત્સાહ ની પ્રાપ્તિ થાય છે - આ પ્રાપ્તિ કોઈને અધિકારી બનાવી દે છે, કોઈ ભક્ત બની જાય છે.

સ્લોગન :- બાપ થી વરદાન પ્રાપ્ત કરવાનું સહજ સાધન છે - દિલ નો સ્નેહ.

“ મીઠા બાળકો - તમારા આ ગીતો સંજીવની બૂટી છે , એને વગાડવા થી મુરજાવાનું નીકળી જશે ”

પ્રશ્ન :- અવસ્થા બગડવાનું કારણ શું છે? કઈ યુક્તિથી અવસ્થા બહુ જ સારી રહી શકે છે?

ઉત્તર :- ૧. જ્ઞાનનો ડાન્સ નથી કરતા, ઝરમુઈ ઝગમુઈ માં પોતાનો સમય ગુમાવી દે છે એટલે અવસ્થા બગડી જાય છે. ૨. બીજાને દુઃખ આપે છે તો પણ તેની અસર અવસ્થા પર આવે છે. અવસ્થા સારી ત્યારે રહેશે જ્યારે મીઠા થઈને ચાલશું. યાદ પર પૂરું એટેન્શન (ધ્યાન) હશે. રાતનાં સૂતાં પહેલા ઓછા માં ઓછું અડધો કલાક યાદ માં બેસી પછી સવારે ઊઠીને યાદ કરો તો અવસ્થા સારી રહેશે. ગીત :- કોન આયા મેરે મન કે દ્વારે.....

ઓમ શાંતિ ! આ ગીતો પણ બાબાએ બનાવડાવેલ છે બાળકોના માટે. આનો અર્થ પણ બાળકો નાં સિવાય કોઈ જાણી નથી શકતું. બાબા એ ઘણીવાર સમજાવ્યું છે કે આવા સારા-સારા ગીતો ઘરમાં રહેવા જોઈએ પછી કાંઈ મુરજાવાનું આવે છે તો ગીતો વગાડવાથી બુદ્ધિ માં ઝટ અર્થ આવશે તો મુરજાવાનું નીકળી જશે. આ ગીતો પણ સંજીવની બૂટી છે. બાબા ડાયરેક્શન તો આપે છે પરંતુ કોઈ અમલ માં લાવે. હવે આ ગીત માં કોણ કહે છે કે અમારા તમારા બધાનાં દિલ માં કોણ આવ્યાં છે! જે આવીને જ્ઞાન ડાન્સ કરે છે. કહે છે ગોપિકાઓ કૃષ્ણને નાચ નચાવતી હતી, આ તો છે નહીં. હવે બાબા કહે છે - હેં સાલિગ્રામ બાળકો. બધાને કહે છે ને. સ્કૂલ એટલે સ્કૂલ, જ્યાં ભણવાનું હોય છે, આ પણ સ્કૂલ છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણા દિલમાં કોની યાદ આવે છે! બીજા કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર ની બુદ્ધિ માં આ વાતો નથી. આ એક જ સમય છે જ્યારે આપ બાળકોને એમની યાદ રહે છે બીજા કોઈ એમને યાદ નથી કરતા. બાપ કહે છે તમે રોજ મને યાદ કરો તો ધારણા બહુ જ સારી થશે. જેમ હું ડાયરેક્શન આપું છું તેમ તમે યાદ કરતા નથી. માયા તમને યાદ કરવા નથી દેતી. મારા કહેવા મુજબ તમે બહુ જ ઓછું ચાલો છો અને માયા નાં કહેવા પર બહુજ ચાલો છો. કેટલીવાર કહ્યું છે - રાત નાં જ્યારે સુવો છો તો અડધો કલાક બાબાની યાદમાં બેસી જવું જોઈએ. ભલે સ્ત્રી-પુરુષ છો, સાથે બેસો કે અલગ-અલગ બેસો. બુદ્ધિ માં એક બાપની જ યાદ રહે. પરંતુ કોઈ વિરલા જ યાદ કરે છે. માયા ભુલાવી દે છે. ફરમાન પર નહિ ચાલશો તો પદ કેવી રીતે પામી શકશો. બાબા ને બહુજ યાદ કરવાના છે. શિવબાબા તમે જ આત્માઓના બાપ છો. બધાને તમારાથી જ વારસો મળવાનો છે. જે પુરુષાર્થ નથી કરતા તેમને પણ વારસો મળશે, બ્રહ્માંડ નાં માલિક તો બધા બનશે. બધી આત્માઓ નિર્વાણધામ માં આવશે ડ્રામા અનુસાર. ભલે કાંઈ પણ ન કરે. અડધો કલ્પ ભલે ભક્તિ કરે છે પરંતુ પાછાં કોઈ જઈ નથી સકતા, જ્યાં સુધી હું ગાઈડ બનીને ન આવું. કોઈ એ રસ્તો જોયો જ નથી. જો જોયો હોય તો તેમની પાછળ બધા મચ્છરો ની જેમ જાય. મૂળવતન શું છે - આ પણ કોઈ જાણતું નથી. તમે જાણો છો આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, આને જ રીપીટ કરવાનો છે. હવે દિવસ માં તો કર્મયોગી બની ધંધા માં લાગવાનું છે. ખાવાનું બનાવવું વગેરે બધું કર્મ કરવાનું છે, હકીકતમાં કર્મ સંન્યાસ કહેવું પણ ખોટું છે. કર્મ વગર તો કોઈ રહી ન શકે. કર્મ સંન્યાસી ખોટું નામ રાખી દીધું છે. તો દિવસ માં ભલે ધંધા વગેરે કરો, રાત માં અને સવારે-સવારે બાપ ને સારી રીતે યાદ કરો. જેમને હમણાં અપનાવ્યા છે, તેમને યાદ કરશો તો મદદ પણ મળશે. નહીં તો નહીં મળશે. સાહુકારને તો બાપ નાં બનવામાં હૃદય વિદીર્ણ થાય છે તો પછી પદ પણ નહીં મળશે. આ યાદ કરવું તો બહુ જ સહેજ છે. તે આપણા બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છે. આપણને આખું રહસ્ય બતાવ્યું છે - આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગોફી કેવી રીતે રિપીટ થાય છે. બાપને યાદ કરવાના છે અને પછી સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવવાનું છે. બધાને પાછાં લઈ જવા વાળા તો બાપ જ છે. આવાં-આવાં ખ્યાલાત માં રહેવું જોઈએ. રાતનાં સૂતાં સમયે પણ આ નોલેજ ફરતી રહે. સવાર નાં ઉઠતાં પણ આ નોલેજ યાદ રહે. હમ સો બ્રાહ્મણ થી દેવતા પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બનીશું. ફરી બાબા આવશે ફરી આપણે શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનીશું. બાબા ત્રિમૂર્તિ, ત્રિકાલદર્શી, ત્રિનેત્રી પણ છે. આપણી બુદ્ધિ ખોલી દે છે. ત્રીજું નેત્ર પણ જ્ઞાન નું મળે છે. આવાં બાપ તો કોઈ હોઈ ન શકે. બાપ રચના રચે છે તો માતા પણ થઈ ગયાં. જગત અંબા ને નિમિત્ત બનાવે છે. બાપ આ તનમાં આવીને બ્રહ્મારૂપ થી રમે-કુદે પણ છે. ફરવા પણ જાય છે. આપણે બાબા ને યાદ તો કરીએ છીએ ને! તમે જાણો છો એમના રથમાં આવે છે. તમે કહેશો બાપદાદા અમારી સાથે રમે છે. રમત માં પણ બાબા પુરુષાર્થ કરાવે છે

યાદ કરવાનો. બાબા કહે છે હું આમનાં દ્વારા રમી રહ્યો છું. ચેતન્ય તો છે ને. તો આવા ખ્યાલ રાખવા જોઈએ. આવા બાપની ઉપર બલિ પણ ચઢવાનું છે. ભક્તિ માર્ગ માં તમે ગાતા આવ્યા છો વારી જાઉં..... હવે બાપ કહે છે મને આ એક જન્મ પોતાનો વારિસ બનાવો તો હું ૨૧ જન્મો નાં માટે રાજ્ય-ભાગ્ય દઈશ. હવે આ ફરમાન આપુ તો તે ડાયરેક્શન પર ચાલવાનું છે. તેઓ પણ જેવું જોશે એવું ડાયરેક્શન દેશે. ડાયરેક્શન પર ચાલવાથી મમત્વ નિકળી જશે, પરંતુ ડરે છે. બાબા કહે છે તમે બલિ નથી ચઢતાં તો હું વારસો કેવી રીતે આપીશ. તમારા પૈસા કોઈ લઈ થોડી જાય છે. કહેશે, સારું તમારા પૈસા છે, લિટરેચર (પુસ્તકો) માં લગાવી દો. ટ્રસ્ટી છે ને. બાબા સલાહ દેતા રહેશે. બાબા નું બધું જ બાળકો નાં માટે છે. બાળકોથી કંઈ લેતા નથી. યુક્તિથી સમજાવી દે છે ફક્ત મમત્વ નિકળી જાય. મોહ પણ બહુજ કડક છે.(વાંદરા નું ઉદાહરણ) બાબા કહે છે તમે વાંદરાની જેમ એમની પાછળ મોહ કેમ રાખો છો. પછી ઘર-ઘર માં મંદિર કેવી રીતે બનશે. હું તમને વાંદરાપણ થી છોડાવી મંદિર લાયક બનાવું છું. તમે આ ક્રિયડપટ્ટી માં મમત્વ કેમ રાખો છો. બાબા ફક્ત મત આપશે - કેવી રીતે સંભાળો. તો પણ બુદ્ધિ માં નથી બેસતું. આ બધું બુદ્ધિ નું કામ છે.

બાબા સલાહ આપે છે અમૃતવેલા પણ કેવી રીતે બાબા થી વાતો કરો. બાબા, આપ બેહદ નાં બાપ, શિક્ષક છો. તમે જ બેહદનાં વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બતાવી શકો છો. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ૮૪ જન્મો ની કહાની દુનિયા માં કોઈ નથી જાણતું. જગત અંબા ને માતા-માતા પણ કહે છે. તે કોણ છે? સતયુગ માં તો હોઈ ન શકે. ત્યાંનાં તો મહારાણી-મહારાજા તો લક્ષ્મી-નારાયણ છે. તેમને પોતાના બાળકો છે જે તખ્ત (ગાદી) પર બેસશે. આપણે કેવી રીતે તેમના બાળકો બનીશું જે તખ્ત પર બેસશું. હમણાં આપણે જાણીએ છીએ આ જગત અંબા બ્રાહ્મણી છે, બ્રહ્માની પુત્રી સરસ્વતી. મનુષ્ય થોડી આ રહસ્ય જાણે છે. રાત નાં બાબા ની યાદમાં બેસવાનો નિયમ રાખો તો બહુ જ સારું છે. નિયમ બનાવશો તો તમને ખુશીનો પારો ચઢેલો રહેશે પછી બીજા કોઈ કષ્ટ નહીં થશે. કહેશે એક બાપ નાં બાળકો આપણે ભાઈ-બહેન છીએ. પછી ગંદી દ્રષ્ટિ રાખવી ક્રિમિનલ એસાલ્ટ (પાપકર્મ) થઈ જશે. નશો પણ સતો, રજો, તમોગુણી હોય છે ને. તમોગુણી નશો ચઢ્યો તો મરી પડશે. આ તો નિયમ બનાવી લો - થોડો પણ સમય બાબાને યાદ કરી બાબાની સર્વિસ (સેવા) પર જાઓ. પછી માયાનાં તોફાન નહીં આવશે. તે નશો દિવસ ભર ચાલશે અને અવસ્થા પણ બહુ જ રિફાઈન (શુદ્ધ) થઈ જશે. યોગમાં પણ લાઈન ક્લિયર (સ્પષ્ટ) થઈ જશે. આવાં-આવાં રિકોર્ડ પણ બહુ જ સરસ છે, ગીતો સાંભળતા રહેશો તો નાચવાનું શરૂ કરી દેશો, રિકેશ થઈ જશો. બે, ચાર, પાંચ ગીતો બહુ જ સરસ છે. ગરીબ પણ બાબાની આ સર્વિસ માં લાગી જાય તો તેમને મહેલ મળી શકે છે. શિવબાબા ના ભંડારા થી બધું મળી શકે છે. સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) ને બાબા કેમ નહીં આપશે. શિવબાબા નો ભંડારો ભરપૂર જ છે.

(ગીત) આ છે જ્ઞાન ડાન્સ. બાપ આવીને જ્ઞાન ડાન્સ કરાવે છે ગોપ-ગોપીઓ ને. ક્યાંય પણ બેઠા છો બાબા ને યાદ કરતા રહો તો અવસ્થા બહુજ સરસ રહેશે. જેમ બાબા જ્ઞાન અને યોગ ના નશા માં રહે છે આપ બાળકો ને પણ શીખવાડે છે. તો ખુશી નો નશો રહેશે. નહીં તો ઝરમુઈ-ઝગમુઈ માં રહેવાથી પછી અવસ્થા જ બગડી જાય છે. સવાર નાં ઉઠવું તો બહુજ સારું છે. બાબાની યાદ માં બેસી બાબાથી મીઠી-મીઠી વાતો કરવી જોઈએ. ભાષણ કરવાવાળા એ તો વિચાર સાગર મંથન કરવું પડે. આજે આ પોઈન્ટ્સ પર સમજાવશું, આવી રીતે સમજાવશું. બાબા ને ઘણાં બાળકો કહે છે અમે નોકરી છોડીએ? પરંતુ બાબા કહે છે પહેલા સર્વિસનું સબૂત તો આપો. બાબા એ યાદની યુક્તિ બહુ સારી બતાવી છે. પરંતુ કોટો માં કોઈ નિકળશે જેમને આ આદત પડશે. કોઈ ને મુશ્કેલ યાદ રહે છે. આપ કુમારીઓનું નામ તો પ્રખ્યાત છે. કુમારી ને બધા પગે પડે છે. તમે ૨૧ જન્મો નાં માટે ભારત ને સ્વરાજ્ય અપાવો છો. તમારા યાદગાર મંદિર પણ છે. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓનું નામ પણ પ્રખ્યાત થઈ ગયું છે ને. કુમારી તે જે ૨૧ કુળ નો ઉદ્ધાર કરે. તો તેનો અર્થ પણ સમજવો પડે. આપ બાળકો જાણો છો આ ૫ હજાર વર્ષ ની રીલ છે, જે કંઈ પસાર થયું છે તે ડ્રામા. ભૂલ થઈ ડ્રામા. પછી આગળ નાં માટે પોતાનું રજિસ્ટર ઠીક કરી દેવું જોઈએ. પછી રજીસ્ટર ખરાબ ન થવું જોઈએ. બહુ જ મોટી મહેનત છે ત્યારે આટલું ઊંચ પદ મળશે. બાબા નાં બની ગયા તો પછી બાબા વારસો પણ આપશે. સોતેલા ને થોડી વારસો આપશે. મદદ આપવી તો ફરજ છે. સેન્સિબુલ (સમજદાર) જે છે તે દરેક વાતમાં મદદ કરે છે. બાપ જુઓ કેટલી મદદ કરે છે. *હિમ્મતે મદા તો મદદે ખુદા*. માયા પર જીત પામવામાં પણ તાકાત જોઈએ. એક રુહાની બાપ ને યાદ કરવાના છે, બીજા સંગ તોડી એક સંગ જોડવાનો છે. બાબા છે જ્ઞાન નાં સાગર. એ કહે છે હું આમનામાં પ્રવેશ કરું છું, બોલું છું. બીજા તો કોઈ આવું કહી ન શકે કે હું બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છું. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને રચવા વાળો છું. આ વાતો ને હમણાં આપ

બાળકો જ સમજી શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) જૂની ક્રિયડપટ્ટી માં મમત્વ નથી રાખવાનું, બાપ નાં ડાયરેક્શન પર ચાલી પોતાનું મમત્વ નિકાળવાનું છે. ટ્રસ્ટી બનીને રહેવાનું છે.
- 2) આ અંતિમ જન્મમાં ભગવાનને પોતાના વારીસ બનાવી એમનાં પર બલિ ચઢવાનું છે, ત્યારે ૨૧ જન્મો નું રાજ્ય ભાગ્ય મળશે. બાપ ને યાદ કરી સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે, નશા માં રહેવાનું છે, રજીસ્ટર ક્યારેય ખરાબ ન થાય આ ધ્યાન દેવાનું છે.

વરદાન :- પરમાત્મા લગન થી સ્વયં ને કે વિશ્વ ને નિર્વિઘ્ન બનાવવા વાળા તપસ્વીમુર્ત ભવ એક પરમાત્મા લગન માં રહેવું જ તપસ્યા છે. આ તપસ્યાનું બળ જ સ્વયંને અને વિશ્વને સદાનાં માટે નિર્વિઘ્ન બનાવી શકે છે. નિર્વિઘ્ને રહેવું અને નિર્વિઘ્ન બનાવવાં જ તમારી સાચી સેવા છે, જે અનેક પ્રકારના વિઘ્નોથી સર્વ આત્માઓને મુક્ત કરી દે છે. આવાં સેવાધારી બાળકો તપસ્યા નાં આધાર પર બાપ થી જીવનમુક્તિ નું વરદાન લઈ બીજાને અપાવવામાં નિમિત્ત બની જાય છે.

સ્લોગન :- વિખરાયેલા સ્નેહને સમેટી એક બાપથી સ્નેહ રાખો તો મહેનત થી છૂટી જશો.

“ મીઠા બાળકો - બધો આધાર કર્મો પર છે , કાયમ ધ્યાન રહે કે માયા નાં વશીભૂત કોઈ ઉલટું કર્મ ન થાય જેની સજા ખાવી પડે ”

પ્રશ્ન :- બાપની નજરમાં સૌથી અધિક બુદ્ધિવાન કોણ છે ?

ઉત્તર :- જેમનામાં પવિત્રતાની ધારણા છે તેજ બુદ્ધિવાન છે અને જે પતિત છે તે બુદ્ધિહીન છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને સૌથી અધિક બુદ્ધિવાન કહેવાશે. આપ બાળકો હમણાં બુદ્ધિવાન બની રહ્યા છો. પવિત્રતા જ સૌથી મુખ્ય છે એટલા માટે બાપ સાવધાન કરે છે - બાળકો આ આંખો દગો ન આપે, એનાથી સંભાળ કરજો. આ જૂની દુનિયાને જોવાં છતાં પણ નહીં જુઓ. નવી દુનિયા સ્વર્ગ ને યાદ કરો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો આ તો સમજે છે આ જૂની દુનિયામાં આપણે હવે થોડા દિવસ નાં મુસાફર છીએ. દુનિયાનાં મનુષ્ય સમજે છે હજી ૪૦ હજાર વર્ષ અહીં રહેવાનું છે. આપ બાળકો ને તો નિશ્ચય છે ને. આ વાતો ભૂલો નહીં. અહીંયા બેઠાં છો તો પણ આપ બાળકોની અંદર ગદ-ગદ થવું જોઈએ. આ આંખોથી જે કંઈ જુઓ છો, બધું વિનાશ થવાનું છે. આત્મા તો અવિનાશી છે. આપણે આત્માએ ૮૪ જન્મ લીધા છે. હવે બાબા આવ્યા છે ઘરે લઈ જવા માટે. જૂની દુનિયા જ્યારે પૂરી થાય છે ત્યારે બાપ આવે છે નવી દુનિયા બનાવવા. નવી થી જૂની, જૂની થી નવી દુનિયા કેવી રીતે થાય છે આ તમારી બુદ્ધિમાં છે. આપણે અનેક વાર ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે ચક્ર પૂરું થાય છે. નવી દુનિયામાં આપણે થોડા જ દેવતાઓ રહીએ છીએ. મનુષ્ય નહીં હશે. બાકી કર્મો પર બધો આધાર છે. મનુષ્ય ઉલટા કર્મ કરે છે તો તે ખાય છે જરૂર એટલા માટે બાપ પુછે છે કે આ જન્મમાં કોઈ એવા પાપ તો નથી કર્યા? આ છે પતિત છી-છી રાવણ રાજ્ય. આ ધૂંધળી દુનિયા છે. હમણાં બાપ આપ બાળકોને વારસો આપી રહ્યા છે. હવે તમે ભક્તિ નથી કરતા. ભક્તિના અંધકાર માં ધક્કા ખાઈને આવ્યા છો. હમણા બાપનો હાથ મળ્યો છે. બાપના સહારા વગર તમે વિષય વૈતરણી નદીમાં ગોતા ખાતા હતા. અડધો કલ્પ છે જ ભક્તિ, જ્ઞાન મળવાથી તમે સતયુગી નવી દુનિયામાં ચાલ્યા જાઓ છો. હમણાં તો આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ જ્યારે કે તમે પતિત છી-છી થી ગુલ-ગુલ, કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યા છો. આ કોણ બનાવે છે? બેહદનાં બાપ. લૌકિક બાપ ને બેહદનાં બાપ નહીં કહેશું. તમે બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નાં પણ કર્તવ્ય ને જાણી ગયા છો. તો તમને કેટલો શુદ્ધ નશો રહેવો જોઈએ. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન... આ બધું સંગમ પર જ હોય છે. બાપ બેસી હમણાં આપ બાળકો ને સમજાવે છે જૂની અને નવી દુનિયાનો આ સંગમયુગ છે. પોકારે પણ છે કે પતિતો ને પાવન બનાવવા આવો. બાપનો પણ આ સંગમ પર પાર્ટ ચાલે છે. ક્રિએટર, ડાયરેક્ટર છે ને! તો જરૂર એમની કોઈ એક્સિટેવિટી હશે ને. બધા જાણે છે કે એમને મનુષ્ય નથી કહેવાતા, એમને તો પોતાનું શરીર જ નથી. બાકી બધાને મનુષ્ય અથવા દેવતા કહેશે. શિવબાબા ને ન દેવતા, ન મનુષ્ય કહેશે. આ તો અલ્પકાળ માટે શરીર ઉછીનું લીધેલું છે. ગર્ભ થી થોડી જન્મ થયો છે. બાપ સ્વયં કહે છે - બાળકો, શરીર વગર હું રાજયોગ કેવી રીતે શીખવાડીશ! મને મનુષ્યો ભલે કહી દે છે કે ઠીકકર-ભીતરમાં પરમાત્મા છે પરંતુ હમણાં આપ બાળકો સમજો છો કે હું કેવી રીતે આવું છું. હમણાં તમે રાજયોગ શીખી રહ્યા છો. કોઈ મનુષ્ય તો શીખવાડી ન શકે. દેવતાઓ તો રાજયોગ શીખી ન શકે. અહીંયા આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર રાજયોગ શીખીને દેવતા બનો છો.

હમણાં આપ બાળકોને અથાહ ખુશી હોવી જોઈએ - અમે હમણાં ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કર્યું છે. બાપ કલ્પ-કલ્પ આવે છે, બાપ સ્વયં કહે છે આ ઘણા જન્મોનાં અંતનો જન્મ છે. શ્રી કૃષ્ણ તો સતયુગનો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતો તેજ પછી ૮૪નું ચક્ર લગાવે છે. શિવબાબા તો ૮૪નાં ચક્રમાં નહીં આવશે. શ્રીકૃષ્ણની આત્મા જ સુંદર થી શ્યામ બને છે, આ વાતો કોઈને ખબર નથી. તમારામાં પણ નંબરવાર જ જાણે છે. માયા બહુજ કઠોર છે. કોઈને પણ છોડતી નથી. બાપને બધી ખબર પડે છે. માયા ગ્રાહ (મગર) એકદમ હપ કરી લે છે. આ બાપ સારી રીતે જાણે છે. એવું નહીં સમજો બાપ કોઈ અંતર્યામી છે. નહીં, બાપ બધાની પ્રવૃત્તિ ને જાણે છે. સમાચાર તો આવે છે ને. માયા એકદમ કાચાં જ પેટ માં નાખી દે છે. આવી ઘણી વાતો આપ બાળકોને ખબર નથી પડતી. બાપને તો બધું

ખબર પડે છે. મનુષ્ય પછી સમજી લે છે પરમાત્મા અંતર્યામી છે. બાપ કહે છે હું અંતર્યામી નથી. દરેકની ચલનથી તો ખબર તો પડે છે ને. બહુજ છી-છી ચલન ચાલે છે એટલે બાપ ઘડી-ઘડી બાળકોને ખબરદાર કરે છે. માયાથી સંભાળવાનું છે. પછી ભલે બાપ સમજાવે છે તો પણ બુદ્ધિમાં નથી બેસતું, કામ મહાશત્રુ છે, ખબર પણ ન પડે કે અમે વિકારમાં ગયા છીએ, એવું પણ થાય છે એટલે બાપ કહે છે કાંઈ પણ ભૂલ વગેરે થાય તો ચોખ્ખું બતાવી દો, છુપાવો નહીં નહિ. નહિ તો સો ગણું પાપ થઈ જશે. તે અંદર ખાતું રહેશે. વૃદ્ધિ થતી રહેશે. એકદમ પડી જશે. બાળકોએ બાપની સાથે બિલ્કુલ સાચાં રહેવાનું છે. નહિ તો ખુબ-ખુબ ખોટ પડી જશે. આ તો રાવણની દુનિયા છે. રાવણની દુનિયાને આપણે યાદ કેમ કરીએ. આપણે તો નવી દુનિયામાં જવાનું છે. બાપ નવું મકાન વગેરે બનાવે છે તો બાળકો સમજે છે અમારી માટે નવું મકાન બની રહ્યું છે. ખુશી રહે છે. આ તો બેહદ ની વાત છે. આપણા માટે નવી દુનિયા સ્વર્ગ બની રહ્યું છે. હમણાં આપણે નવી દુનિયામાં જવાના છીએ પછી જેટલું બાપને યાદ કરીશું એટલા ગુલ-ગુલ બનીશું. આપણે વિકારોના વશ થઈ કાંટા બની ગયા છીએ. આપ બાળકો જાણો છો - જે નથી આવતા તે તો માયાના વશ થઈ ગયા છે. બાપની પાસે છે જ નહીં. દગાબાજ બની ગયા છે. જુના દુશ્મનની પાસે ચાલ્યાં ગયા છે. એવા-એવા ઘણાને માયા હપ કરી લે છે. કેટલા ખત્મ થઈ જાય છે. ઘણા સારા-સારા છે જે કહીને જાય છે અમે આવું કરીશું, તેવું કરીશું. અમે તો યજ્ઞને માટે પ્રાણ પણ આપવા તૈયાર છીએ. આજે તે છે નહીં. તમારું યુદ્ધ છે જ માયા ની સાથે. દુનિયામાં આ કોઈ નથી જાણતું કે માયા થી યુદ્ધ કેવી રીતે થાય છે. શાસ્ત્રોમાં પછી દેખાડ્યું છે દેવતાઓ અને અસુરોમાં યુદ્ધ થયું. પછી કૌરવો અને પાંડવોનું યુદ્ધ થયું. કોઈને પૂછો આ બે વાતો શાસ્ત્રોમાં કેવી છે? દેવતાઓ તો અહિંસક હોય છે. તે હોય જ છે સતયુગમાં. તે પછી થોડી કલિયુગમાં લડવા આવશે. કૌરવો અને પાંડવોનો પણ અર્થ નથી સમજતા. શાસ્ત્રોમાં જે લખ્યું છે તેજ વાંચીને સંભળાવતા રહે છે. બાબાએ તો આખી ગીતા વાંચેલી છે. જ્યારે આ જ્ઞાન મળ્યું તો વિચાર ચાલ્યો કે ગીતામાં આ લડાઈ વગેરેની વાતો શું લખી છે? કૃષ્ણ તો ગીતાનાં ભગવાન નથી. આમની અંદર બાપ બેઠા હતા તો આમનાં દ્વારા આ ગીતાને પણ છોડાવી દીધી. હમણાં બાપ દ્વારા કેટલા પ્રકાશ મળ્યો છે. આત્માને જ પ્રકાશ થાય છે ત્યારે બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો, બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો. ભક્તિ માં તમે યાદ કરતા હતા, કહેતા હતા આપ આવશો તો બલિહાર જઈશું. પરંતુ એ કેવી રીતે આવશે, કેવી રીતે બલિહાર જઈશું, આ થોડું સમજતા હતા.

હમણાં આપ બાળકો સમજો છો જેમ બાપ છે તેમ આપણે આત્મા પણ છીએ. બાપનો છે અલૌકિક જન્મ, આપ બાળકો ને કેવી સારી રીતે ભણાવે છે. તમે પોતે કહો છો આ તો એજ અમારાં બાપ છે. જે કલ્પ-કલ્પ આપણા બાપ બને છે. આપણે બધા બાબા-બાબા કહીએ છીએ. બાબા પણ બાળકો-બાળકો કહે છે, તેજ શિક્ષક રૂપમાં રાજ્યોગ શીખવાડે છે. વિશ્વનાં માલિક તમને બનાવે છે. તો આવાં બાપનાં બનીને પછી તેજ શિક્ષક થી શિક્ષણ પણ લેવું જોઈએ. સાંભળી-સાંભળીને ગદ-ગદ થવું જોઈએ. જો છી-છી બન્યા તો તે ખુશી આવશે જ નહીં. ભલે કેટલું માથું મારો, તે પછી આપણા જાત ભાઈ નહીં. અહિયાં મનુષ્યોની કેટલી અટક હોય છે. એ બધી છે હદની વાતો. તમારી અટક જુઓ કેટલી ઊંચ છે. ઉંચે થી ઊંચા ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર બ્રહ્મા. તેમને કોઈ જાણતું જ નથી. શિવબાબા ને તો સર્વવ્યાપી કહી દીધું છે. બ્રહ્માની પણ કોઈને ખબર નથી. ચિત્ર પણ છે - બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર. પછી બ્રહ્માને સૂક્ષ્મવતન માં લઈ ગયા છે. જીવનચરિત્ર કંઈ પણ નથી જાણતા. સૂક્ષ્મવતન માં પછી બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યા? ત્યાં કેવી રીતે દત્તક લેશે. બાપ એ સમજાવ્યું છે આ મારો રથ છે. ઘણા જન્મોનાં અંતમાં મેં આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ ગીતાનો વૃતાંત છે, જેમાં પવિત્રતા મુખ્ય છે. પતિથી પાવન કેવી રીતે બનવાનું છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. સાધુ-સંત વગેરે ક્યારે પણ એવું નહીં કહેશે કે દેહ સહિત દેહનાં બધા સંબંધોને ભૂલી એક મુજ બાપને યાદ કરો તો માયાનાં પાપ કર્મ ભસ્મ થઈ જશે. તે તો બાપને જ નથી જાણતા. ગીતા માં બાપએ કહ્યું છે આ સાધુઓ વગેરેનો પણ હું આવીને ઉદ્ધાર કરું છું.

બાપ સમજાવે છે શરૂ થી લઈને હમણાં સુધી જે પણ આત્માઓ પાર્ટ ભજવી રહી છે - બધાનો આ અંતિમ જન્મ છે. આમનો પણ આ અંતિમ જન્મ છે. આ પછી બ્રહ્મા બન્યા છે. નાનપણમાં ગામડાના છોકરા હતા. ૮૪ જન્મ એમને પુરા કર્યા, પહેલા થી અન્ત સુધી. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિની તાળું ખૂલેલું છે. હમણાં તમે બુદ્ધિવાન બનો છો. આગળ બુદ્ધિહીન હતા. આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે બુદ્ધિવાન. બુદ્ધિહીન પતિતોને કહેવાય છે. મુખ્ય છે પવિત્રતા. લખે પણ છે માયાએ અમને પાડી દીધા. આંખો અપવિત્ર બની ગઈ. બાપ તો ઘડી-ઘડી સાવધાન કરતા રહે છે - બાળકો, ક્યારેય માયાથી હાર નહીં ખાતા. હવે ઘરે જવાનું છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ

કરો. આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ કે થઈ. આપણે પાવન બનીએ છીએ તો આપણને પાવન દુનિયા પણ તો જોઈએ ને! આપ બાળકોએ જ પતિતથી પાવન બનવાનું છે. બાપ તો યોગ નહિ લગાવશે. બાબા પતિત થોડી બને છે જે યોગ લગાવે. બાબા તો કહે છે હું તમારી સેવામાં ઉપસ્થિત થાઉં છું. તમે જ માંગણી કરી છે કે આવીને અમને પતિતોને પાવન બનાવો. તમારા જ કહેવાથી હું આવ્યો છું. તમને ખુબ જ સહજ રસ્તો બતાવું છું ફક્ત મનમનાભવ. ભગવાનુવાચ છે ને. ફક્ત કૃષ્ણનું નામ આપવાથી બાપને બધા ભૂલી ગયા છે. બાપ છે પ્રથમ, કૃષ્ણ છે દ્વિતીય. એ પરમધામ નાં માલિક, તે છે વૈકુંઠ નાં માલિક. સૂક્ષ્મવતન માં તો કંઈ હોતું જ નથી. બધામાં નંબરવન છે કૃષ્ણ, જેને બધા પ્રેમ કરે છે. બાકી તો બધા પાછળ-પાછળ આવે છે. સ્વર્ગમાં તો બધા જઈ પણ ન શકે.

તો આપ મીઠા-મીઠા બાળકોને જીગરી ખુશી હોવી જોઈએ. ઘણા બાળકો બાબાની પાસે આવે છે જે ક્યારેય પવિત્ર નથી રહેતા. બાબા સમજાવે છે વિકારમાં જાઓ છો પછી બાબાની પાસે કેમ આવો છો? કહે છે શું કરું, રહી નથી શકતો. પરંતુ અહીંયાં આવું છું કદાચ ક્યારેક તીર લાગી જાય. તમારા વગર અમારી સદ્ગતિ કોણ કરશે એટલા માટે આવીને બેસી જાઉં છું. માયા કેટલી પ્રબળ છે. નિશ્ચય પણ હોય છે - બાબા અમને પતિત થી પાવન ગુલ-ગુલ બનાવે છે. પરંતુ શું કરીએ, છતાં પણ સાચું બોલવાથી ક્યારે સુધરી જઈશ. અમને આ નિશ્ચય છે કે તમારાંથી જ અમે સુધારવાના છીએ. બાબાને આવા બાળકો પર તરસ પડે છે તો પણ આવું થશે. નથિંગન્યુ. બાબા તો રોજ-રોજ શ્રીમત આપે છે. કોઈ અમલમાં લાવે પણ છે, આમાં બાબા શું કરી શકે છે. બાબા કહે કદાચ આમનો પાર્ટ જ આવો છે. બધા તો રાજા-રાણીઓ નથી બનતા. રાજધાની સ્થાપિત થઈ રહી છે. રાજધાનીમાં બધા જોઈએ. તો પણ બાબા કહે છે બાળકો હિંમત નહીં છોડો. આગળ જઈ શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) બાપની સાથે સદા સાચું રહેવાનું છે. હવે કોઈ પણ ભૂલ થઈ જાય તો છુપાવવાની નથી. આંખો ક્યારે કિમિનલ (અપવિત્ર) ન થાય - તેની સંભાળ કરવાની છે.
2. ૨) સદા શુદ્ધ નશો રહે કે બેહદનાં બાપ આપણને પતિત છી-છી થી ગુલગુલ, કાંટા થી ફૂલ બનાવી રહ્યા છે. હમણાં આપણને બાપનો હાથ મળ્યો છે, જેમનાં સહારે આપણે વિષય વૈતરણી નદી થી પાર થઈ જઈશું

વરદાન :- બ્રાહ્મણ જીવનમાં બાપ દ્વારા લાઈટ નો તાજ પ્રાપ્ત કરવા વાળી મહાન ભાગ્યવાન આત્મા ભવ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા “પવિત્રતા” છે. પવિત્રતા ની નિશાની - લાઈટ નો તાજ છે જે દરેક બ્રાહ્મણ આત્માને બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે. પવિત્રતાની લાઈટનો આ તાજ તે રત્ન જડિત તાજ થી અતિ શ્રેષ્ઠ છે. મહાન આત્મા, પરમાત્મ ભાગ્યવાન આત્મા, ઊંચેથી ઊંચી આત્માની આ તાજ નિશાની છે. બાપદાદા દરેક બાળક ને જન્મ થી “પવિત્ર ભવ” નું વરદાન આપે છે, તેનું પ્રતીક લાઈટનો તાજ છે.

સ્લોગન :- બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ દ્વારા ઈચ્છાઓની વશ પરેશાન આત્માઓની પરેશાની દૂર કરો.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનાં લક્ષ્ય અને લક્ષ્ય - દાતા બાપ ને યાદ કરો તો દૈવીગુણ આવી જશે , કોઈને દુઃખ આપવું , ઝ્લાનિ કરવી , આ બધાં આસુરી લક્ષણ છે ”

પ્રશ્ન :- બાપનો આપ બાળકો થી બહુજ ઊંચો પ્રેમ છે, એની નિશાની શું છે?

ઉત્તર :- બાપની જે મીઠી-મીઠી શિક્ષાઓ મળે છે, આ શિક્ષાઓ આપવી જ એમના ઊંચા પ્રેમની નિશાની છે. બાપની પહેલી શિક્ષા છે - મીઠા બાળકો, શ્રીમત વગર કોઈ ઉલટું-સુલટુ કામ ન કરવું. ૨. તમે વિદ્યાર્થી છો તમારે પોતાનાં હાથમાં ક્યારે પણ કાયદો નથી ઉઠાવવાનો. તમે પોતાના મુખથી સદેવ રત્ન નિકાળો, પથ્થર નહીં.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. હવે આમને (લક્ષ્મી-નારાયણને) તો સારી રીતે જુઓ છો. આ છે એમ-ઓબ્જેક્ટ (લક્ષ-હેતુ) અર્થાત્ તમે આ કુળનાં હતા. કેટલો રાત-દિવસનો ફર્ક છે એટલે ઘડી-ઘડી એમને જોવાના છે. આપણે આવું બનવાનું છે. આમની મહિમા તો સારી રીતે જાણો છો. આ પાકીટમાં રાખવાથી જ ખુશી રહેશે. અંદર માં દુવિધા જે રહે છે, તે ન રહેવી જોઈએ, તેને દેહ-અભિમાન કહેવાય છે. દેહી-અભિમાની થઈ આ લક્ષ્મી-નારાયણને જોશો તો સમજશો અમે આવા બની રહ્યા છીએ, તો જરૂર એમને જોવા પડે. બાપ સમજાવે છે તમારે આવું બનવાનું છે. મધ્યાજ્ઞ ભવ, આમને જુઓ, યાદ કરો. દષ્ટાંત બતાવે છે ને - તેણે વિચાર્યું હું ભેંસ છું તો તે પોતાને ભેંસ જ સમજવા લાગ્યો. તમે જાણો છો આ આપણું એમ-ઓબ્જેક્ટ છે. આ બનવાનું છે. કેવી રીતે બનીશું? બાપની યાદથી. દરેક સ્વયંથી પૂછે - બરોબર અમે તેમને જોઈ બાપ ને યાદ કરી રહ્યા છીએ? આ તો સમજો છો કે બાબા આપણને દેવતા બનાવે છે. જેટલું થઈ શકે યાદ કરવું જોઈએ. એ તો બાપ કહે છે કે નિરંતર યાદ રહી નથી શકતી. પરંતુ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહાર નું કાર્ય કરતા આમને (લક્ષ્મી-નારાયણને) યાદ કરશો તો બાપ જરૂર યાદ આવશે. બાપ ને યાદ કરશો તો આ જરૂર યાદ આવશે. આપણે આવા બનવાનું છે. આજ આખો દિવસ ધુન લાગી રહે. તો પછી એક-બીજાની ઝ્લાનિ ક્યારેય નહીં કરશો. આ આવાં છે, ફલાણા આવાં છે..... જે આ વાતો માં લાગી જાય છે તે ઊંચ પદ પામી નહીં શકશે. એવા જ રહી જાય છે. કેટલું સહજ કરીને સમજાવાય છે. આમને યાદ કરો, બાપ ને યાદ કરો તો તમે આ બની જ જશો. અહીંયા તો તમે સામે બેઠાં છો, બધાનાં ઘર માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર જરૂર હોવું જોઈએ. કેટલું એક્યુરેટ ચિત્ર છે. આમને યાદ કરશો તો બાબા યાદ આવશે. આખો દિવસ બીજી વાતો ને બદલે આજ સંભળાવતા રહો. ફલાણા આવા છે, આવા છે..... કોઈની નિંદા કરવી - આને દુવિધા કહેવાય છે. તમારે પોતાની દૈવી બુદ્ધિ બનાવવાની છે. કોઈને દુઃખ દેવું, ઝ્લાનિ કરવી, ચંચળતા કરવી - આ સ્વભાવ ન હોવો જોઈએ. આમાં તો અડધોકલ્પ રહ્યા છો. હમણાં આપ બાળકોને કેટલી મીઠી શિક્ષા મળે છે, આનાથી ઊંચો પ્રેમ બીજો કોઈ હોતો નથી. કોઈ પણ ઉલટું-સુલટુ કામ શ્રીમત વગર ન કરવું જોઈએ. બાપ ધ્યાન માટે પણ માર્ગદર્શન આપે છે ફક્ત ભોગ લગાવીને આવો. બાબા એ તો કહેતા નથી કે વૈકુંઠમાં જાઓ, રાસ-વિલાસ વગેરે કરો. બીજી જગ્યાએ ગયા તો સમજો માયાની પ્રવેશતા થઈ. માયાનું નંબરવન કર્તવ્ય છે પતિત બનાવવાનું. બેકાયદેસર ચલનથી નુકશાન બહુજ થાય છે. બની શકે છે પછી કઠોર સજાઓ પણ ખાવી પડે, જો પોતાને સંભાળશો નહીં તો. બાપની સાથે-સાથે ધર્મરાજ પણ છે. તેમની પાસે બેહદનો હિસાબ-કિતાબ રહે છે. રાવણની જેલમાં કેટલા વર્ષ સજાઓ ખાધી છે. આ દુનિયામાં કેટલું અપાર દુઃખ છે. હમણાં બાપ કહે છે બીજી બધી વાતો ભૂલી એક બાપને યાદ કરો અને બધી દુવિધાઓ અંદરથી નિકાળી દો. વિકારમાં કોણ લઈ જાય છે? માયાના ભૂત. તમારું એમ ઓબ્જેક્ટ છે જ આ. રાજ્યોગ છે ને. બાપ ને યાદ કરવાથી આ વારસો મળશે. તો આ ધંધામાં લાગી જવું જોઈએ. કિચડો બધો અંદરથી નિકાળી દેવો જોઈએ. માયાની પરાકાષ્ઠા પણ બહુજ કડક છે. પરંતુ તેને ઉડાવતા રહેવાનું છે. જેટલું થઈ શકે યાદની યાત્રામાં રહેવાનું છે. હમણાં તો નિરંતર યાદ રહી ન શકે. છેવટે નિરંતર સુધી પણ આવશો ત્યારે જ ઊંચ પદ પામશો. જો અંદર દુવિધા, ખરાબ વિચાર હશે તો ઊંચ પદ પણ મળી નહિ શકે. માયાના વશ થઈને જ હાર ખાય છે.

બાપ સમજાવે છે - બાળકો, ગંદા કામ થી હાર નહીં ખાઓ. નિંદા વગેરે કરતાં તો તમારી ખુબજ ખરાબ ગતિ થઈ ગઈ છે. હવે સદ્ગતિ થાય છે તો ખરાબ કર્મ નહીં કરો. બાબા જુએ છે માયાએ ગળા સુધી હપ કરી દીધા છે. ખબર પણ નથી પડતી. પોતે સમજે છે કે અમે બહુજ સારા ચાલી રહ્યા છીએ, પરંતુ નહિ. બાપ સમજાવે છે - મન્સા, વાચા, કર્મણા મુખથી રત્ન જ નિકળવા જોઈએ. ગંદી વાતો કરવી પથ્થર છે. હમણાં તમે પથ્થર થી પારસ બનો છો તો મુખથી ક્યારેય પથ્થર નહીં નિકળવા જોઈએ. બાબાએ તો સમજાવવું પડે છે. બાપનો હક છે બાળકોને સમજાવવાનો. એવું તો નથી, ભાઈ-ભાઈ ને સાવધાની આપશે. શિક્ષકનું કામ છે શિક્ષણ દેવાનું. એ કંઈ પણ કહી કંઈ શકે છે. વિદ્યાર્થીએ હાથ માં કાયદો નથી લેવાનો. તમે વિદ્યાર્થી છો ને. બાપ સમજાવી શકે છે, બાકી બાળકોને તો બાપનું ડાયરેક્શન છે એક બાપને યાદ કરો. તમારી તકદીર હવે ખુલી છે. શ્રીમત પર ન ચાલવાથી તમારી તકદીર બગડી પડશે પછી બહુ જ પસ્તાવું પડશે. બાપની શ્રીમત પર ન ચાલવાથી એક તો સજાઓ ખાવી પડે, બીજું પદ પણ ભ્રષ્ટ. જન્મ જન્માંતર, કલ્પ-કલ્પાંતર ની બાજુ છે. બાપ આવીને ભણાવે છે તો બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ - બાબા આપણા શિક્ષક છે, જેમનાથી આ નવું જ્ઞાન મળે છે કે સ્વયંને આત્મા સમજો. આત્માઓ અને પરમાત્મા નો મેળો કહેવાય છે ને. ૫ હજાર વર્ષ પછી મળશે, એમાં જેટલો વારસો લેવા ઇચ્છો લઈ શકો છો. નહિ તો બહુજ-બહુજ પસ્તાશો, રડશો. બધો સાક્ષાત્કાર થઈ જશે. સ્કૂલમાં બાળકો ટ્રાન્સફર થાય છે તો છેલ્લે બેસવા વાળાને બધા જુએ છે. અહીં પણ ટ્રાન્સફર થાય છે. તમે જાણો છો અહીં શરીર છોડીને પછી સતયુગમાં જઈ પ્રિન્સની (રાજકુમાર) કોલેજમાં ભાષા શિખશે. ત્યાંની ભાષા તો બધાંને ભણવી પડે છે, માતૃભાષા. ઘણામાં પૂરું જ્ઞાન નથી પછી ભણતા પણ નથી નિયમિત. એક-બે વાર ગેરહાજર થયા તો આદત પડી જાય છે ગેરહાજર રહેવાની. સંગ છે માયાનાં મુરીદો નો. શિવબાબાનાં મુરીદ થોડાક છે. બાકી બધાં છે માયાનાં મુરીદ. તમે શિવબાબાનાં મુરીદ બનો છો તો, માયા સહન નથી કરી શકતી, એટલે સંભાળ ખુબજ કરવી જોઈએ. છી-છી ગંદા મનુષ્યો થી ખુબ સંભાળ રાખવાની છે. હંસ અને બગલા છે ને. બાબાએ રાતના પણ શિક્ષા આપી છે, આખો દિવસ કોઈને કોઈની નિંદા કરવી, પરચિંતન કરવું, આને કોઈ દેવીગુણ નથી કહેવાતાં. દેવતાઓ આવાં કામ નથી કરતા. બાપ કહે છે બાપ અને વારસા ને યાદ કરો તો પણ નિંદા કરતા રહે છે. નિંદા તો જન્મ-જન્માંતર કરતા આવ્યા છો. દુવિધા અંદર રહે જ છે. આ પણ અંદર મારામારી છે. મફત પોતાનું ખૂન કરે છે. અનેકોનો ઘાટો કરે છે. ફલાણા એવા છે, એમાં તમારું શું જાય છે. બધાંનો સહાયક એક બાપ છે. હવે તો શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. મનુષ્ય મત તો બહુ ગંદા બનાવી દે છે. એક-બે ની ઝલાનિ કરતાં રહે છે. ઝલાનિ કરવી આ છે માયાનું ભૂત. આ છે જ પતિત દુનિયા. તમે સમજો છો કે આપણે હમણાં પતિત થી પાવન બની રહ્યા છીએ. તો આ બહુ ખામીયો છે. સમજાવાય છે આજ થી પોતાનાં કાન પકડવા જોઈએ - ક્યારેય આવું કર્મ નહીં કરશું. કંઈ પણ જો જુઓ છો તો બાબાને રિપોર્ટ કરવો જોઈએ. તમારું શું જાય છે! તમે એક-બીજાની ઝલાનિ કેમ કરો છો! બાપ સાંભળે તો બધું જ છે ને. બાપએ કાન અને આંખોની લોન (ઉધાર) લીધી છે ને. બાપ પણ જોવે છે તો આ દાદા પણ જોવે છે. ચલન, વાતાવરણ તો કોઈ-કોઈનું બિલકુલ જ બેકાયદે ચાલે છે. જેમના બાપ નથી હોતા, એમનો છોકરો કહેવાય છે. તે પોતાનાં બાપને પણ નથી જાણતા, યાદ પણ નથી કરતા. સુધારવાનાં બદલે વધારે જ બગડે છે, એટલે પોતાનું જ પદ ગુમાવે છે. શ્રીમત પર નથી ચાલતા તો છોકરા છે. મા-બાપ ની શ્રીમત પર નથી ચાલતા. ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા..... બંધુ વગેરે પણ બને છે.

પરંતુ ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર જ નથી તો માતા પછી ક્યાંથી હશે, આટલી પણ બુદ્ધિ નથી. માયા બુદ્ધિ એકદમ ફેરવી નાખે છે. બેહદનાં બાપની આજ્ઞા નથી માનતા તો દંડ પડી જાય છે. જરા પણ સદ્ગતિ નથી થતી. બાપ જોવે છે તો કહેશે ને - આમની શું ખરાબ ગતિ થશે. આ તો ટાંગર, અકનાં ફૂલ છે. જેને કોઈ પણ પસંદ નથી કરતાં. તો સુધરવું જોઈએ ને. નહીં તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ ગઈ જશે. જન્મ-જન્માંતર માટે ઘાટો પડી જશે. પરંતુ દેહ-અભિમાનીઓ ની બુદ્ધિમાં બેસતું જ નથી. આત્મ-અભિમાની જ બાપને પ્રેમ કરી શકે છે. બલિહાર જવું કંઈ માસીનું ઘર નથી. મોટા-મોટા માણસો બલિહાર તો થઈ ન શકે. તેઓ બલિહાર થવાનો અર્થ પણ નથી સમજતા. હૃદય વિદીર્ણ થાય છે. ઘણાં બંધનમુક્ત પણ છે. બાળક વગેરે કંઈ પણ નથી. કહે છે બાબા તમે જ અમારા સર્વસ્વ છો. એવું મુખ થી કહે છે પરંતુ સાચું નથી. બાપથી પણ જુઠું બોલી દે છે. બલિહારી થયા તો પોતાનું મમત્વ નિકાળી દેવું જોઈએ. હવે તો અંત છે તો શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. મિલકત વગેરેથી પણ મમત્વ નિકાળી જાય. ઘણાં છે એવા બંધનમુક્ત. શિવબાબા ને પોતાનાં બનાવ્યા છે, દત્તક લે છે ને. આ આપણા બાપ, શિક્ષક, સતગુરુ છે. આપણે એમને પોતાનાં બનાવીએ છીએ, એમની પૂરી મિલકત લેવા. જે બાળકો બની ગયા છે તેઓ કુળમાં જરૂર આવે છે. પરંતુ પછી એમાં પદ કેટલા છે. કેટલાં દાસ- દાસીઓ છે. એક-બીજા પર હુકમ

ચલાવે છે. દાસીઓ માં પણ નંબરવાર બને છે. રોયલ પરિવારમાં બહારનાં દાસ-દાસીઓ તો નહીં આવશે ને. જે બાપનાં બન્યાં છે, તેમને બનવાનું છે. એવા-એવા બાળકો છે જેમનામાં પાઈ પૈસાની પણ અક્કલ નથી.

બાબા એવું તો કહેતાં નથી કે મમ્મા ને યાદ કરો અથવા મારા રથ ને યાદ કરો. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. દેહનાં બધા બંધન છોડી સ્વયંને આત્મા સમજો. બાપ સમજાવે છે કે પ્રીત રાખવી છે તો એક થી રાખો ત્યારે બેડો પાર થશે. બાપનાં ડાયરેક્શન પર ચાલો. મોહજીત રાજાની કથા પણ છે ને! પહેલા નંબરમાં છે બાળકો, બાળક તો મિલ્કતના માલિક બનશે. સ્ત્રી તો અડધી ભાગીદાર છે, બાળક તો પુરા માલિક બની જાય છે. તો બુદ્ધિ એ તરફ જાય છે, બાબા ને પુરા માલિક બનાવશો તો આ બધું તમને આપી દેશે. લેણ-દેણ ની વાત જ નથી. આ તો સમજ ની વાત છે. ભલે તમે સાંભળો છો પછી બીજા દિવસે બધું ભૂલાય જાય છે. બુદ્ધિમાં રહેશે તો બીજાને પણ સમજાવી શકશો. બાપને યાદ કરવાથી તમે સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. આ તો બહુ જ સહજ છે, મુખ ચલાવતા રહો. લક્ષ-હેતુ બતાવતા રહો. વિશાળ બુદ્ધિ તો ઝટ સમજશે. અંત માં આ ચિત્ર વગેરે જ કામ આવશે. આમાં બધું જ્ઞાન ભરેલું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ અને રાધા-કૃષ્ણનો પરસ્પર શું સંબંધ છે? આ કોઈ નથી જાણતું. લક્ષ્મી-નારાયણ તો જરૂર પહેલા રાજકુમાર-કુમારી હશે. બેગર ટુ પ્રિન્સ છે ને! બેગર થી રાજા નથી કહેવાતું. રાજકુમાર નાં પછી જ રાજા બને છે. આ તો બહુજ સહજ છે પરંતુ માયા કોઈને પકડી લે છે, કોઈની નિંદા કરવી, ઝલાનિ કરવી - આ તો અનેકોની આદત છે. બીજું તો કોઈ કામ છે જ નહીં. બાપને ક્યારેય યાદ નહિ કરશે. એક-બીજા ની ઝલાનિ નો ધંધો જ કરે છે. આ છે માયાનો પાઠ. બાપનો પાઠ તો બિલકુલ સીધો છે. અંતમાં આ સંન્યાસી વગેરે જાગશે, કહેશે કે જ્ઞાન છે તો આ બી.કે. માં છે. કુમાર-કુમારીઓ તો પવિત્ર હોય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો છે. આપણામાં કોઈ ખરાબ વિચાર પણ ન આવવા જોઈએ. અનેકોને હમણાં પણ ખરાબ વિચાર આવે છે, પછી તેની સજા પણ બહુ જ કઠોર હશે. બાપ સમજાવે તો બહુજ છે. જો કોઈ ચાલ તમારી પછી ખરાબ જોઈ તો અહીં રહી નહીં શકો. થોડી સજા પણ દેવી પડે છે, તમે લાયક નથી. બાપ ને ઠગો છો. તમે બાપને યાદ કરી નહીં શકો. અવસ્થા બધી ઉતરી જાય છે. અવસ્થા ઉતરવી એજ સજા છે. શ્રીમત પર ન ચાલવાથી પોતાનું પદ ભ્રષ્ટ કરી દે છે. બાપનાં ડાયરેક્શન પર ન ચાલવાથી વધારે જ ભૂતની પ્રવેશતા થાય છે. બાબાને તો ક્યારેક-ક્યારેક વિચાર આવે છે, કદાચ બહુજ કઠોર સજાઓ હમણાં થી જ શરૂ ન થઈ જાય. સજાઓ પણ બહુ જ ગુપ્ત હોય છે ને. કદાચ કઠોર પીડા ન આવે. બહુ જ નીચે પડે છે, સજા ખાય છે. બાપ તો બધું ઈશારામાં સમજાવતાં રહે છે. પોતાની તકદીરને લકીર બહુજ લગાવે છે એટલે બાપ ખબરદાર કરતાં રહે છે, હવે ગફલત કરવાનો સમય નથી, પોતાને સુધારો. અંત ઘડી આવવામાં કોઈ વાર નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) કોઈ પણ બેકાયદેસર શ્રીમત નાં વિરુદ્ધ ચલન નથી ચાલવાની. સ્વયંને સ્વયં જ સુધારવાનાં છે. છી-છી ગંદા મનુષ્ય થી પોતાની સંભાળ કરવાની છે
2. ૨) બંધનમુક્ત છો તો પૂરે-પૂરા બલિહાર થવાનું છે. પોતાનું મમત્વ નિકાળી દેવાનું છે. ક્યારેય પણ કોઈની કોઈની નિંદા અથવા પરચિંતન નથી કરવાનું. ગંદા ખરાબ વિચારો થી સ્વયંને મુક્ત રાખવાનાં છે.

વરદાન :- સ્વરાજ્ય અધિકાર નાં નશા અને નિશ્ચય થી સદા શક્તિશાળી બનવા વાળા સહજયોગી, નિરંતરયોગી ભવ સ્વરાજ્ય અધિકારી અર્થાત્ દરેક કર્મેન્દ્રિય પર પોતાનું રાજ્ય. ક્યારેય સંકલ્પમાં પણ કર્મેન્દ્રિયો દગો ન દે. ક્યારેક થોડું પણ દેહ-અભિમાન આવ્યું તો જોશ અથવા ક્રોધ સહજ આવી જાય છે, પરંતુ જે સ્વરાજ્ય અધિકારી છે તે સદા નિરંહકારી, સદા જ નિર્માણ બની સેવા કરે છે એટલે હું સ્વરાજ્ય અધિકારી આત્મા છું - આ નશા અને નિશ્ચય થી શક્તિશાળી બની માયાજીત થી જગતજીત બનો તો સહજયોગી, નિરંતરયોગી બની જશો.

સ્લોગન :- લાઈટ હાઉસ બની મન-બુદ્ધિ થી લાઈટ (પ્રકાશ) ફેલાવવા માં વ્યસ્ત રહો તો કોઈ વાતમાં ભય નહિ લાગશે.

“ મીઠા બાળકો - તમારી પાસે મનમનાભવ અને મધ્યાજીભવ નાં તીક્ષ્ણ બાણ છે , આ બાણો થી તમે માયા પર વિજય પ્રાપ્ત કરી શકો છો ”

પ્રશ્ન :- બાળકોને બાપની મદદ કયા આધાર પર મળે છે? બાળકો બાપ નો ધન્યવાદ કયા રુપ થી માને છે?

ઉત્તર :- જે બાળકો જેટલું બાપને પ્રેમથી યાદ કરશે એટલી બાપની મદદ મળે છે. પ્રેમથી વાતો કરો. પોતાનું કનેક્શન ઠીક રાખો, શ્રીમત પર ચાલતા રહો તો બાપ મદદ કરતા રહેશે. બાળકો બાપનો ધન્યવાદ માને, બાબા તમે પરમધામ થી આવી અમને પતિત થી પાવન બનાવો છો, તમારા થી અમને કેટલું સુખ મળે છે. પ્રેમમાં આંસુ પણ આવી જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને સૌથી પ્રિય છે માં અને બાપ. અને માં-બાપ ને પછી બાળકો છે બહુ જ પ્રિય. હવે બાપ જેમને ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા કહે છે. લૌકિક માં-બાપ ને તો કોઈ એવું કહી ન શકે. આ મહિમા છે જરૂર, પરંતુ કોની છે - આ કોઈ જાણતું નથી. જો જાણે તો ત્યાં ચાલ્યા જાય અને ઘણાં ને લઈ જાય. પરંતુ ડ્રામા ની ભાવી જ આવી છે. જ્યારે ડ્રામા પૂરો થાય છે ત્યારે જ આવે છે. પહેલા ફિલ્મ નાટક હતા, જ્યારે નાટક પુરું થતું હતું તો બધા કિરદાર સ્ટેજ પર ઉભા રહી જતા હતા. આ પણ બેહદનું મોટું નાટક છે. આ પણ બધું બાળકોની બુદ્ધિ માં આવવું જોઈએ - સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ. આ આખી સૃષ્ટિ નું ચક્ર છે. એવું નહીં મૂળવતન, સુક્ષ્મવતન માં ચક્ર ફરે છે. સૃષ્ટિનું ચક્ર અહીંયા જ ફરે છે.

ગવાય પણ છે એકઓમકાર સતનામ..... આ મહિમા કોની છે? ભલે ગ્રંથમાં પણ શીખ લોકો મહિમા કરે છે. ગુરુનાનક વાય... હવે એકઓમકાર આ તો એ એક નિરાકાર પરમાત્માની જ મહિમા છે પરંતુ આ લોકો પરમાત્માની મહિમાને ભૂલી ગુરુનાનકની મહિમા કરવા લાગે છે. સદ્ગુરુ પણ નાનક ને સમજી લે છે. હકીકતમાં સૃષ્ટિભર માં મહિમા જે પણ છે તે એકની જ છે બીજા કોઈની મહિમા છે નહીં. હમણાં જુઓ બ્રહ્મામાં જો બાબા ની પ્રવેશતા ન થાત તો આ કોડીતુલ્ય છે. હવે તમે કોડીતુલ્ય થી હીરાતુલ્ય બનો છો પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા. હમણાં છે પતિત દુનિયા, બ્રહ્માની રાત્રી. પતિત દુનિયામાં જ્યારે બાપ આવે છે અને જે એમને ઓળખી લે છે તે એમનાં પર કુરબાન જાય છે. આજની દુનિયામાં તો બાળકો પણ ધુંધકારી બની પડ્યા છે. દેવતાઓ કેટલા સારા હતા, હવે તે પુનર્જન્મ લેતા-લેતા તમોપ્રધાન બની ગયા છે. સન્યાસી પણ પહેલા બહુજ સારા હતા, પવિત્ર હતા. ભારત ને મદદ આપતા હતા. ભારતમાં જો પવિત્રતા ન હોય તો કામચિત્તા પર બળી જાય. સતયુગમાં કામ કટારી હોતી નથી. આ કળયુગ માં બધાં કામચિત્તા નાં કાંટા પર બેઠેલા છે. સતયુગમાં તો એવું નહીં કહેશે. ત્યાં આ ઝેર હોતું નથી. કહે છે ને અમૃત છોડીને વિષ શા માટે ખાઈયે. વિકારી ને જ પતિત કહેવાય છે. આજકાલ મનુષ્ય તો જુઓ ૧૦-૧૨ બાળકો પેદા કરતા રહે છે. કોઈ કાયદો જ નથી રહ્યો. સતયુગ માં જ્યારે બાળકો પેદા થાય છે તો પહેલાથી જ સાક્ષાત્કાર થાય છે. શરીર છોડવાનાં પહેલાં પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે કે અમે આ શરીર છોડી, જઈને બાળક બનીશું. અને એક બાળક જ હોય છે, વધારે નહીં. કાયદા પ્રમાણે ચાલે છે. વૃદ્ધિ તો થવાની છે જરૂર. પરંતુ ત્યાં વિકાર હોતા નથી. ઘણા પૂછે છે તો ત્યાં જન્મ કેવી રીતે થાય છે? બોલવું જોઈએ ત્યાં યોગબળ થી બધું કામ થાય છે. યોગબળથી જ આપણે સૃષ્ટિની રાજાઈ લઈએ છીએ. બાહુબળ થી સૃષ્ટિની રાજાઈ નથી મળી શકતી.

બાબા એ સમજાવ્યું છે જો ક્રિશ્ચિયન લોકો પરસ્પર મળી જાય તો આખી સૃષ્ટિનું રાજ્ય લઈ શકે છે પરંતુ પરસ્પર મળશે નહીં, કાયદો નથી કહેતો, એટલે બે બિલાડી પરસ્પર લડે છે તો માખણ આપ બાળકો ને મળી જાય છે. કૃષ્ણ નાં મુખમાં માખણ દેખાડ્યું છે. આ સૃષ્ટિ રૂપી માખણ છે.

બેહદનાં બાપ કહે છે આ યોગબળની લડાઈ શાસ્ત્રો માં ગવાયેલ છે, બાહુબળની નહીં. તેમણે પછી હિંસક લડાઈ

શાસ્ત્રોમાં દેખાડી દીધી છે. તેમનાં થી આપણો કોઈ સંબંધ નથી. પાંડવો કૌરવો ની લડાઈ છે નહીં. આ અનેક ધર્મ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ હતા, જે પરસ્પર લડીને વિનાશ થયા. પાંડવોએ દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી. આ છે યોગબળ, જેનાંથી સૃષ્ટિ નું રાજ્ય મળે છે. માયાજીત-જગતજીત બને છે. સતયુગમાં માયા રાવણ હોતી નથી. ત્યાં થોડી રાવણનું પુતળું બનાવી ને બાળશે. પુતળા (ચિત્ર) કેવા-કેવા બનાવે છે. આવાં કોઈ દૈત્ય કે અસુર હોતા નથી. આ પણ નથી સમજતાં ૫ વિકાર સ્ત્રીનાં છે અને ૫ વિકાર પુરુષનાં છે. એને મળાવી ૧૦ માથા વાળો રાવણ બનાવી દે છે. જેમ વિષ્ણુને પણ ૪ ભુજાઓ દે છે. મનુષ્ય તો આ સાધારણ વાત પણ સમજતા નથી. મોટો રાવણ બનાવીને બાળે છે. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાળકો ને હમણાં બેહદનાં બાપ સમજાવે છે. બાપને બાળકો હંમેશા નંબરવાર પ્રિય હોય છે. કોઈ તો સૌથી પ્રિય પણ છે તો કોઈ ઓછા પ્રિય પણ છે. જેટલા સિકીલધા બાળકો હશે એટલો વધારે પ્રેમ હશે. અહીંયા પણ જે સર્વિસ (સેવા) પર તત્પર રહે છે, રહેમદિલ રહે છે, તે પ્રિય લાગે છે. ભક્તિ માર્ગમાં રહેમ માંગે છે ને! ખુદા રહમ કરો. મર્સી ઓન મી. પરંતુ ડ્રામા ને કોઈ જાણતું નથી. જ્યારે બહુજ તમોપ્રધાન બની જાય છે ત્યારે જ બાબાનો પ્રોગ્રામ છે આવવાનો. એવું નથી, ઈશ્વર જે ઈચ્છે કરી શકે છે કે જ્યારે ઈચ્છે ત્યારે આવી શકે છે. જો એવી શક્તિ હોત તો પછી આટલી ગાળો કેમ મળે? વનવાસ કેમ મળે? આ વાતો બહુજ ગુપ્ત છે. કૃષ્ણ ને તો ગાળો મળી ન શકે. કહે છે ભગવાન આ નથી કરી શકતા! પરંતુ વિનાશ તો થવાનો જ છે પછી બચાવવાની તો વાત જ નથી. બધાને પાછાં લઈ જવાનાં છે. સ્થાપના-વિનાશ કરાવે છે તો જરૂર ભગવાન હશે ને. પરમપિતા પરમાત્મા સ્થાપના કરે છે, શેની? મુખ્ય વાત તમે પૂછો જ આ કે ગીતા નાં ભગવાન કોણ? આખી દુનિયા આમાં મૂંઝાયેલી છે. તેમણે તો મનુષ્યનું નામ નાખી દીધું છે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના તો ભગવાન વગર કોઈ કરી ન શકે. પછી તમે કેવી રીતે કહો છો કૃષ્ણ ગીતા નો ભગવાન છે. વિનાશ અને સ્થાપના કરાવવી કોનું કામ છે? ગીતા નાં ભગવાનને ભૂલી ગીતાને જ ખંડન કરી દીધી છે. આ મોટા માં મોટી ભૂલ છે. બીજું પછી જગન્નાથપુરી માં દેવતાઓનાં બહુ જ ગંદા ચિત્ર બનાવ્યાં છે. સરકાર ની મનાઈ છે ગંદા ચિત્ર રાખવાની. તો આનાં પર સમજાવવું જોઈએ. આ મંદિરો પર કોઈ ની બુદ્ધિમાં આ વાતો આવતી નથી. આ વાતો બાપ જ બેસી સમજાવે છે.

જુઓ, બાળકીઓ કેટલા પ્રતિજ્ઞા પત્ર પણ લખે છે. લોહી થી પણ લખે. એક કથા પણ છે ને કૃષ્ણને લોહી નીકળ્યું તો દ્રૌપદીએ પોતાનાં ચીર (કપડાં) ફાડીને બાંધી દીધું. આ પ્રેમ છે ને. તમારો પ્રેમ છે શિવબાબા ની સાથે. એમનું (બ્રહ્માનું) લોહી નીકળી શકે છે, એમને દુઃખ થઈ શકે છે પરંતુ શિવબાબા ને ક્યારેય દુઃખ નથી થઈ શકતું કારણ કે એમને પોતાનું શરીર તો છે નહીં. કૃષ્ણને જો કાંઈ લાગે તો દુઃખ થશે ને. તો તેને પછી પરમાત્મા કેવી રીતે કહી શકાય. બાબા કહે છે હું તો દુઃખ-સુખ થી ન્યારો છું. હા, બાળકોને આવીને સદા સુખી બનાવું છું. સદાશિવ ગવાય છે. સદાશિવ સુખ દેવાવાળા કહે છે - મારા મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો જે સપૂત છે, જ્ઞાન ધારણ કરી પવિત્ર રહે છે, સાચા યોગી અને જ્ઞાની રહે છે, તે મને પ્રિય લાગે છે. લોકિક બાપની પાસે પણ કોઈ સારા, કોઈ ખરાબ બાળકો હોય છે. કોઈ કુળને કલંક લગાડવા વાળા નિકળી જાય છે. બહુજ ગંદા બની જાય છે. અહીંયા પણ એવાં છે. આશ્ચર્યવત બાળક બનન્તી, સુનન્તી, કથન્તી પછી ફારકતી દેવન્તી... એટલે જ નિશ્ચિય પત્ર લખાવાય છે. તો તે લખાણ પછી સામે અપાશે. લોહી થી પણ લખીને આપે છે. લોહી થી લખીને પ્રતિજ્ઞા કરે છે. આજકાલ તો કસમ પણ લેવડાવે છે. પરંતુ તે છે ખોટી કસમ. ઈશ્વરને હાજર-નાજીર જાણવું અર્થાત્ આ પણ ઈશ્વર છે, હું પણ ઈશ્વર કસમ લઉં છું. બાપ કહે છે હમણાં તમે પ્રેક્ટીકલ માં હાજર-નાજીર જાણો છો. બાબા આ આંખો રૂપી બારીઓથી જોવે છે. આ પારકું શરીર છે. લોન પર લીધું છે. બાબા ભાડેદાર છે. મકાનને કામમાં લેવાય છે ને. તો બાબા કહે છે હું આ તન કામમાં લાવું છું. બાબા આ બારીઓ થી જોવે છે. હાજર-નાજીર છે. આત્મા જરૂર ઓર્ગેન્સ (અંગો) થી જ કામ લેશે ને. હું આવ્યો છું તો જરૂર સંભળાવીશ ને. અંગો વાપરે છે તો જરૂર ભાડું પણ દેવું પડશે.

આપ બાળકો આ સમયે નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવવા વાળા છો. તમે રોશની દેવા વાળા, જાગૃત કરવા વાળા છો. બીજા તો બધાં કુંભકરણની નિંદ્રામાં સૂતેલાં છે. તમે માતાઓ જાગાડો છો, સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવો છો. આમાં બહુમતિ માતાઓની છે, એટલે વંદે માતરમ કહેવાય છે. ભીષ્મ પિતામહ વગેરે ને પણ તમે જ બાણ માર્યા છે. મનમનાભવ-મધ્યાજીભવ નું બાણ કેટલું સહજ છે. આજ બાણો થી તમે માયા પર પણ જીત પામી લો છો. તમારે એક બાપ ની યાદ, એક ની શ્રીમત પર જ ચાલવાનું છે. બાપ તમને એવાં શ્રેષ્ઠ કર્મ શીખવાડે છે, જે ૨૧ જન્મ ક્યારેય કર્મ ફૂટવાની દરકાર જ નહીં પડે. તમે એવરહેલ્ટી-એવરવેલ્ટી બનો છો. અનેકવાર તમે સ્વર્ગનાં

માલિક બન્યાં છો. રાજ્ય લીધું અને પછી ગુમાવ્યું છે. તમે બ્રાહ્મણ કુલ ભૂષણ જ હિરો-હિરોઇન નો પાર્ટ ભજવો છો. ડ્રામામાં સૌથી ઊંચો પાર્ટ આપ બાળકોનો છે. તો આવાં ઊંચ બનાવવા વાળા બાપની સાથે ખુબજ પ્રેમ જોઈએ. બાબા તમે કમાલ કરો છો. ન મન, ન ચિત્ત, અમને થોડી ખબર છે, અમે તો નારાયણ હતા. બાબા કહે છે તમે તો નારાયણ અથવા તો લક્ષ્મી, દેવી-દેવતા હતાં પછી પુનર્જન્મ લેતા-લેતા અસુર બની ગયા છો. હમણાં ફરી પુરુષાર્થ કરી વારસો પામો. જેટલો જે પુરુષાર્થ કરે છે, સાક્ષાત્કાર થતો રહે છે.

રાજ્યોગ એક બાપએ જ શીખવાડ્યો હતો. સાચો-સાચો સહજ રાજ્યોગ તો તમે હમણાં શીખવાડી શકો છો. તમારી ફરજ છે બાપનો પરિચય બધાંને આપવો. બધા નિધન નાં થઈ ગયાં છે. આ વાતો પણ કલ્પ પહેલાવાળા કોટો માં કોઈ જ સમજશે. બાબા એ સમજાવ્યું છે, આખી દુનિયામાં મહાન મૂર્ખ જોવા હોય તો અહીંયા જુઓ. બાપ જેમનાથી ૨૧ જન્મનો વારસો મળે, એમને પણ ફારકતી આપી દે છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. હમણાં તમે સ્વયં ઈશ્વરની સંતાન છો. પછી દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્રની સંતાન બનશો. હમણાં આસુરી સંતાન થી ઈશ્વરીય સંતાન બન્યા છો. બાપ પરમધામ થી આવીને પતિત થી પાવન બનાવે છે તો કેટલો ધન્યવાદ માનવો જોઈએ. ભક્તિ માર્ગમાં પણ ધન્યવાદ કરતા રહે છે. દુઃખમાં થોડી ધન્યવાદ માનશે. હમણાં તમને કેટલું સુખ મળે છે તો બહુ જ પ્રેમ હોવો જોઈએ. આપણે બાપ થી પ્રેમથી વાતો કરીશું તો કેમ નહીં સાંભળે. કનેક્શન છે ને. રાત નાં ઊઠીને બાબાથી વાતો કરવી જોઈએ. બાબા પોતાનો અનુભવ બતાવતા રહે છે. હું બહુ જ યાદ કરું છું. બાબાની યાદમાં આંસુ પણ આવી જાય છે. આપણે કેવાં હતા, બાબાએ કેવા બનાવી દીધા છે - તત્ત્વમ. તમે પણ તે બનો છો. યોગમાં રહેવા વાળાને બાબા મદદ પણ આપે છે. જાતેજ આંખ ખુલી જશે. પલંગ હલી જશે. બાબા અનેકોને ઉઠાડે છે. બેહદનાં બાપ કેટલો રહેમ કરે છે. તમે અહીંયા કેમ આવ્યા છો? કહે છે બાબા ભવિષ્યમાં શ્રી નારાયણ ને વરવા ની શિક્ષા પામવા આવ્યા છીએ અથવા લક્ષ્મી ને વરવા માટે આ પરિક્ષા પાસ કરી રહ્યા છો. કેટલી વન્ડરફુલ સ્કૂલ છે. કેટલી વન્ડરફુલ વાતો છે. મોટા માં મોટી યુનિવર્સિટી છે. પરંતુ ગોડલી યુનિવર્સિટી નામ રાખવા નથી દેતાં. એક દિવસ જરૂર માનશે. આવતા રહેશે. કહેશે બરાબર કેટલી મોટી યુનિવર્સિટી છે. બાબા તો પોતાનાં નયનો પર બેસાડી તમને ભણાવે છે. કહે છે તમને સ્વર્ગ માં પહોંચાડી દઈશ. તો આવાં બાબા થી કેટલી વાતો કરવી જોઈએ. પછી બાબા બહુ જ મદદ કરશે. જેમનું ગળું ઘોટાયેલું છે એમનું તાળું ખોલી દેશે. રાતનાં યાદ કરવાથી બહુ જ મજા આવશે. બાબા પોતાનો અનુભવ બતાવે છે. હું કેવી વાતો કરું છું, અમૃતવેલા.

બાપ બાળકોને સમજાવે છે ખબરદાર રહેજો. કુળ ને કલંકિત નહિ કરતાં. ૫ વિકાર દાનમાં દઇ પછી પાછાં નહીં લેતા. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- ૧) બાપ ના પ્રિય બનવાને માટે રહમદિલ બની સર્વિસ પર તત્પર રહેવાનું છે. સપૂત, આજ્ઞાકારી બની સાચા યોગી કે જ્ઞાની બનવાનું છે.
- ૨) અમૃતવેલા ઉઠી બાપ થી બહુજ મીઠી-મીઠી વાતો કરવાની છે, બાપ નો ધન્યવાદ માનવાનો છે. બાપ ની મદદ નો અનુભવ કરવા માટે મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપને બહુજ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- જૂનાં દેહ કે દુનિયાનાં સર્વ આકર્ષણો થી સહજ અને સદા દૂર રહેવા વાળા રાજરુષિ ભવ રાજરુષિ અર્થાત્ એક તરફ સર્વ પ્રાપ્તિ નાં અધિકારનો નશો અને બીજી તરફ બેહદનાં વૈરાગ્યનો અલૌકિક નશો. વર્તમાન સમય આ બંને અભ્યાસને વધારતા ચાલો. વૈરાગ્ય એટલે કિનારો નહીં પરંતુ સર્વ પ્રાપ્તિ હોવા છતાં પણ હદનું આકર્ષણ મન બુદ્ધિને આકર્ષણમાં ન લાવે. સંકલ્પ માત્ર પણ અધિનતા ન હોય એમને કહેવાય છે રાજરુષિ અર્થાત્ બેહદનાં વૈરાગી. આ જૂનું દેહ કે દેહની જૂની દુનિયા, વ્યક્ત ભાવ, વૈભવો નો ભાવ આ બધાં આકર્ષણો થી સદા અને સહજ દૂર રહેવા વાળા.

સ્લોગન :- વિજ્ઞાનનાં સાધનો ને વાપરો પરંતુ પોતાનાં જીવન નો આધાર નહીં બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - આ પાવન બનવાનું ભણતર બધાં ભણતર થી સહજ છે , આને બાળકો , જુવાન , ઘરડા બધાં ભણી શકે છે , ફક્ત ૮૪ જન્મો ને જાણવાનાં છે ”

પ્રશ્ન :- દરેક નાનાં અથવા મોટા ને કઈ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) જરૂર કરવાની છે.

ઉત્તર :- દરેકએ મુરલી ચલાવવાની પ્રેક્ટિસ જરૂર કરવી જોઈએ કારણ કે તમે મુરલીઘરનાં બાળકો છો. જો મુરલી નથી ચલાવતાં તો ઊંચ પદ નહીં પામી શકો. કોઈને પણ સંભળાવતા રહો તો મુખ ખુલી જશે. તમારે દરેકને બાપ સમાન શિક્ષક જરૂર બનવાનું છે. જે ભણો છો તે પણ ભણાવવાનું છે. નાનાં બાળકોને પણ આ ભણતર ભણવાનો હક છે. તે પણ બેહદનાં બાપનાં વારસાને લેવાનાં અધિકારી છે.

ઓમ શાંતિ ! હમણાં આવે છે શિવબાબા ની જયંતી. એના પર કેવી રીતે સમજાવવું જોઈએ? બાપએ તમને સમજાવ્યું છે તેમ તમારે પછી બીજાને સમજાવવાનું છે. એવું તો નથી, બાબા જેમ તમને ભણાવે છે એવી રીતે બાબા એ જ બધાંને ભણાવવાનું છે. શિવબાબા એ તમને ભણાવ્યાં છે, જાણો છો આ શરીર દ્વારા ભણાવ્યાં છે. બરાબર આપણે શિવબાબા ની જયંતી મનાવીએ છીએ. આપણે નામ પણ શિવનું લઈએ છીએ, એ તો છે જ નિરાકાર. એમને શિવ કહેવાય છે. તે લોકો કહે છે શિવ તો જન્મ-મરણ રહિત છે. એમની પછી જયંતી કેવી રીતે હશે? આ તો તમે જાણો છો કેવી રીતે નંબરવાર મનાવતા આવે છે. મનાવતા જ રહેશે. તો તેમને સમજાવવા પડે. બાપ આવીને આ તનનો આધાર લે છે. મુખ તો જરૂર જોઈએ, એટલે ગૌમુખ ની મહિમા છે. આ રહસ્ય થોડું પેચીદું છે. શિવબાબા નાં કર્તવ્ય ને સમજવાનું છે. આપણા બેહદનાં બાપ આવેલાં છે, એમનાંથી જ આપણને બેહદનો વારસો મળે છે. બરાબર ભારતને બેહદનો વારસો હતો બીજા કોઈને હતો નથી. ભારતને જ સચખંડ કહેવાય છે અને બાપને પણ સત્ય કહેવાય છે. તો આ વાતો સમજાવી પડે છે પછી કોઈ ને જલ્દી સમજમાં નથી આવતી. કોઈ ઝટ સમજી જાય છે. આ યોગ અને ભણતર બંને ખસી જવા વાળી વસ્તુ છે. એમાં પણ યોગ વધારે ખસી જાય છે. નોલેજ તો બુદ્ધિમાં રહે જ છે બાકી યાદ જ ઘડી-ઘડી ભૂલે છે. નોલેજ તો તમારી બુદ્ધિમાં છે જ કે આપણે કેવી રીતે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ, જેમને આ નોલેજ છે તેજ બુદ્ધિથી સમજી શકે છે કે જે પહેલા-પહેલા નંબરમાં આવે છે તેજ ૮૪ જન્મ લેશે. પહેલા ઉંચે થી ઊંચા લક્ષ્મી-નારાયણ ને કહેશું. નર થી નારાયણ બનવાની કથા પણ નામીગ્રામી છે. પૂર્ણિમા પર બહું જગ્યાએ સત્યનારાયણની કથા ચાલે છે. હવે તમે જાણો છો આપણે સાચે જ બાબા દ્વારા નર થી નારાયણ બનવાનું ભણતર ભણીએ છીએ. આ છે પાવન બનવાનું ભણતર, અને છે પણ બધાં ભણતરથી બિલકુલ સહજ. ૮૪ જન્મોનાં ચક્ર ને જાણવાનું છે અને પછી આ ભણતર બધાંને માટે એક જ છે. ઘરડા, બાળકો, જુવાન જે પણ હોય બધાં માટે એક જ ભણતર છે. નાનાં બાળકોને પણ હક છે. જો માતા-પિતા તેમને થોડું-થોડું શીખવાડતા રહે તો સમય તો ઘણો પડ્યો છે. બાળકોને પણ આ શીખવાડાય છે કે શિવબાબા ને યાદ કરો. આત્મા અને શરીર બંને નાં બાપ અલગ-અલગ છે. આત્મા બાળક પણ નિરાકારી છે તો બાપ પણ નિરાકારી છે. આ પણ આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે એ નિરાકાર શિવબાબા આપણા બાપ છે, કેટલા નાનાં (સુક્ષ્મ) છે. આ સારી રીતે યાદ રાખવાનું છે. ભૂલવું ન જોઈએ. આપણે આત્મા પણ બિંદુની જેમ નાની છીએ. એવું નથી, ઉપર જઈશું તો મોટી દેખાશે, નીચે નાની થઈ જશે. નાં, તે તો છે બિંદુ. ઉપર જશો તો તમને જાણે જોવામાં પણ નહીં આવશે. બિંદુ છે ને. બિંદુ શું જોવામાં આવશે. આ વાતો પર બાળકોએ સારી રીતે વિચાર પણ કરવાનો છે. આપણે આત્મા ઉપરથી આવ્યાં છીએ, શરીર થી પાર્ટ ભજવવા. આત્મા ઘટતી-વધતી નથી. ઓર્ગાન્સ (અંગો) પહેલા નાનાં, પછી થી મોટા થાય છે.

હમણાં જેમ તમે સમજ્યા છો તેમ ફરી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. આ તો જરૂર છે નંબરવાર જે જેટલું ભણ્યાં છે એટલું જ ભણાવે છે, બધાંએ શિક્ષક પણ જરૂર બનવાનું છે. શીખવાડવા માટે. બાપમાં તો નોલેજ છે, એ આટલી નાની પરમ આત્મા છે, સદેવ પરમધામ માં રહે છે. અહીંયાં એક જ વાર સંગમ પર આવે છે. બાપ ને પોકારે પણ ત્યારે છે જ્યારે ખુબજ દુઃખી થાય છે. કહે છે આવીને અમને સુખી બનાવો. બાળકો હવે જાણે છે આપણે પોકારતા

રહીએ છીએ - બાબા, આવીને અમને પતિત દુનિયાથી નવી સતયુગી સુખી પાવન દુનિયામાં લઈ ચાલો અથવા ત્યાં જવાનો રસ્તો બતાવો. એ પણ જ્યારે સ્વયં આવે ત્યારે તો રસ્તો બતાવે. એ આવશે ત્યારે જ્યારે દુનિયાને બદલવાની હશે. આ બહુંજ સરળ વાતો છે, નોંધ કરવાની છે. બાબાએ આજે આ સમજાવ્યું છે, અમે પણ એવી રીતે સમજાવીએ. આવી પ્રેક્ટિસ કરતા-કરતા મુખ ખુલી જશે. તમે મુરલીધર નાં બાળકો છો, તમારે મુરલીધર જરૂર બનવાનું છે. જ્યારે બીજાઓનું કલ્યાણ કરશો ત્યારે તો નવી દુનિયામાં ઊંચ પદ પામશો. તે ભણતર તો છે અહિંયાં માટે. આ છે ભવિષ્ય નવી દુનિયાને માટે. ત્યાં તો સદેવ સુખ જ સુખ છે. ત્યાં ૫ વિકાર હેરાન કરવાવાળા હોતા જ નથી. અહિંયાં રાવણ રાજ્ય અર્થાત પારકા રાજ્યમાં આપણે છીએ. તમે જ પહેલાં પોતાનાં રાજ્યમાં હતા. તમે કહેશો નવી દુનિયા, પછી ભારત ને જ જૂની દુનિયા કહેવાય છે. ગાયન પણ છે નવી દુનિયામાં ભારત..... એવું નહીં કહેશે કે નવી દુનિયામાં ઈસ્લામી, બૌદ્ધ. ના. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે. બાપ આવીને આપણને બાળકોને જગાડે છે. ડ્રામા માં પાર્ટ જ એમનો એવો છે. ભારતને જ આવીને સ્વર્ગ બનાવે છે. ભારત જ પહેલો દેશ છે. ભારત પહેલાં દેશ ને જ સ્વર્ગ કહેવાય છે. ભારતની આયુ પણ મર્યાદિત છે. લાખો વર્ષ કહેવું આ તો અમર્યાદિત થઈ જાય છે. લાખો વર્ષની કોઈ વાત સ્મૃતિમાં આવી જ ન શકે. નવું ભારત હતું હવે જૂનું ભારત જ કહેશે. ભારત જ નવી દુનિયા હશે. તમે જાણો છો આપણે હમણાં નવી દુનિયાનાં માલિક બની રહ્યા છીએ. બાપએ સલાહ આપી છે મને યાદ કરો તો તમારી આત્મા નવી પ્યોર (પવિત્ર) બની જશે પછી શરીર પણ નવું મળશે. આત્મા અને શરીર બંને સતોપ્રધાન બને છે. તમને રાજ્ય મળે જ છે સુખ નાં માટે. આ પણ ડ્રામા અનાદિ બનેલો છે. નવી દુનિયામાં સુખ અને શાંતિ છે. ત્યાં કોઈ તોફાન વગેરે નથી થતાં. બેહદ ની શાંતિમાં બધાં શાંત થઈ જાય છે. અહીંયાં છે અશાંતિ તો બધાં અશાંત છે. સતયુગ માં બધાં શાંત હોય છે. વન્ડરફુલ વાતો છે ને. આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. આ છે બેહદની વાતો. તેઓ હદની બેરિસ્ટરી, એન્જિનિયરિંગ વગેરે ભણે છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં બેહદનું નોલેજ છે. એકજ વાર બાપ આવીને બેહદનાં ડ્રામાનું રહસ્ય સમજાવે છે. પહેલા તો આ નામ પણ નહોતું સાંભળ્યું કે બેહદ નો ડ્રામા કેવી રીતે ચાલે છે. હમણા સમજો છો સતયુગ-ત્રેતા જરૂર તે પસાર થઈ ગયા, તેમાં તેમનું રાજ્ય હતું. ત્રેતામાં રામરાજ્ય હતું પછી બીજા-બીજા ધર્મ આવ્યા છે. ઈસ્લામી, બૌદ્ધ, ક્રિશ્ન.....બધાં ધર્મોની પૂરી ખબર છે. આ બધાં ૨૫૦૦ વર્ષ નાં અંદર આવ્યા છે. તેમાં ૧૨૫૦ વર્ષ કળયુગ છે. બધો હિસાબ છે ને. એવું તો નથી, સૃષ્ટિ ની આયુ જ ૨૫૦૦ વર્ષ છે. ના. ભલે, પછી બીજા કોણ હતા, વિચાર કરાય છે. તેમની પહેલાં બરાબર દેવી-દેવતાં.....તે પણ હતાં તો મનુષ્ય જ. પરંતુ દેવી ગુણોવાળા હતાં. સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી ૨૫૦૦ વર્ષમાં. બાકી અડધામાં તે બધાં હતાં. આનાથી વધારે નો તો કોઈ હિસાબ-કિતાબ નિકળી ન શકે. આખું, પોણું, અડધું, પા. ચાર ભાગ છે. કાયદેસર ટુકડા-ટુકડા કરશે ને. અડધા માં તો આ છે. કહે પણ છે સતયુગમાં સૂર્યવંશી રાજ્ય, ત્રેતામાં ચંદ્રવંશી રામરાજ્ય - આ તમે સિદ્ધ કરી બતાવો છો. તો જરૂર સૌથી મોટી આયુ તેમની હશે, જે પહેલા-પહેલા સતયુગમાં આવે છે. કલ્પ જ ૫૦૦૦ વર્ષનું છે. તે લોકો ૮૪ લાખ યોનીયો કહી દે છે તો કલ્પની આયુ પણ લાખો વર્ષ કહી દે છે. કોઈ માને પણ નહીં. આટલી મોટી દુનિયા હોઈ પણ ન શકે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે - તે બધું છે અજ્ઞાન અને આ છે જ્ઞાન. જ્ઞાન ક્યાંથી આવ્યું - આ પણ કોઈને ખબર જ નથી. જ્ઞાન નાં સાગર તો એક જ બાપ છે, તેજ જ્ઞાન આપે છે મુખથી. કહે છે ગૌમુખ. આ ગૌમાતા થી તમને બધાંને દત્તક લે છે. આ થોડીક વાતો સમજાવવા માં તો બહુંજ સહજ છે. એક દિવસ સમજાવીને પછી છોડી દેશો તો બુદ્ધિ પછી બીજી-બીજી વાતોમાં લાગી જશે. સ્કૂલમાં એક દિવસ ભણાય છે કે નિયમિત ભણવાનું હોય છે! નોલેજ એક દિવસમાં ન સમજી શકાય. બેહદનાં બાપ આપણને ભણાવે છે તો જરૂર બેહદનું ભણતર હશે. બેહદનું રાજ્ય આપે છે. ભારતમાં બેહદનું રાજ્ય હતું ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બેહદનું રાજ્ય કરતા હતાં. કોઈને આ વાતો સ્વપ્નમાં પણ નથી, જે પૂછે કે તેમણે રાજ્ય કેવી રીતે લીધું? તેમનાંમાં પવિત્રતા વધારે હતી, યોગી છે ને એટલે આયુ પણ લાંબી હોય છે. આપણે જ યોગી હતાં. પછી ૮૪ જન્મ લઈ ભોગી પણ જરૂર બનવાનું છે. મનુષ્ય નથી જાણતા કે આ પણ જરૂર પુનર્જન્મમાં આવ્યા હશે. આમને ભગવાન-ભગવતી નથી કહેવાતું. આમની પહેલા તો કોઈ છે નહીં જેમણે ૮૪ જન્મ લીધા હોય. પહેલા-પહેલા જે સતયુગમાં રાજ્ય કરે છે તેજ ૮૪ જન્મ લે છે પછી નંબરવાર નીચે આવે છે. અમે આત્મા થી દેવતા બનીશું પછી આપણે ક્ષત્રિય... ડિગ્રી ઓછી થશે. ગવાય પણ છે પૂજ્ય થી પુજારી. સતોપ્રધાન થી પછી તમોપ્રધાન બને છે. એવી રીતે પુનર્જન્મ લેતા-લેતા નીચે ચાલ્યા જશે. આ કેટલું સહજ છે. પરંતુ માયા એવી છે જે બધી વાતો ભુલાવી દે છે. આ બધાં મુદ્દાઓ ભેગા કરી પુસ્તક વગેરે બનાવે, પરંતુ તે તો કંઈ રહેશે નહીં. આ અલ્પકાલીન છે. બાપએ કોઈ ગીતા નથી સંભળાવી. બાપ તો જેમ હમણાં સમજાવી રહ્યા છે, એમ સમજાવ્યું હતું. આ વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બધાં પછી બને છે. આ બધું જ છે, વિનાશ થશે તો આ બધું બળી જશે. સતયુગ-ત્રેતા

માં કોઈ પુસ્તક હોતાં નથી પછી ભક્તિમાર્ગમાં બને છે. કેટલી ચીજો બને છે. રાવણને પણ બનાવે છે પરંતુ બેસમજી થી. કંઈ પણ બતાવી નથી શકતા. બાપ સમજાવે છે આ દર વર્ષે બનાવે છે અને બાળે છે, જરૂર આ મોટો દુશ્મન છે. પરંતુ દુશ્મન કેમ છે, આ કોઈ નથી જાણતું. તેઓ સમજે છે સીતા ને ચોરીને લઈ ગયા એટલે કદાચ દુશ્મન છે. રામની સીતાને ચોરીને લઈ જાય તો મોટો ડાકુ થયો ને! ક્યારે ચોરી કરી! ત્રેતામાં કહો કે ત્રેતાનાં અંતમાં. આ વાતો પર પણ વિચાર કરાય છે. ક્યારે ચોરી થવી જોઈએ! કયા રામની સીતા ચોરાઈ? રામ-સીતા ની પણ રાજધાની ચાલી છે કે? એક જ રામ-સીતા ચાલ્યાં આવ્યા છે શું? આ તો શાસ્ત્રોમાં જેમ એક વાર્તા લખેલી છે. વિચાર કરાય છે - કઈ સીતા? ૧૨ નંબર હોય છે ને રામ-સીતા. તો કઈ સીતાને ચોરી? જરૂર અંતની હશે. આ જે કહે છે કે રામની સીતા ચોરાઈ ગઈ. હવે રામનાં રાજ્યમાં આખો સમય એક નું જ રાજ્ય તો નહીં હશે. જરૂર દેવીવંશ હશે. તો કયા નંબરની સીતા ચોરાઈ? આ બધી બહુંજ સમજવાની વાતો છે. આપ બાળકો બહુંજ શીતળતાથી કોઈને પણ આ બધાં રહસ્ય સમજાવી શકો છો.

બાપ સમજાવે છે ભક્તિમાર્ગમાં મનુષ્ય કેટલાં ધક્કા ખાતા-ખાતા દુઃખી થઈ ગયા છે. જ્યારે અતિ દુઃખી થાય છે ત્યારે રડવા માંડે છે - બાબા આ દુઃખ થી છોડાવો. રાવણ તો કોઈ ચીજ નથી ને. જો છે તો પોતાનાં રાજાને પછી દર વર્ષે મારો કેમ છો! રાવણની જરૂર સ્ત્રી પણ હશે. મંદોદરી દેખાડે છે. મંદોદરી નું પૂતળું બનાવીને બાળે, એવું ક્યારેય જોયું નથી. તો બાપ બેસી ને સમજાવે છે આ છે જ જુઠ્ઠી માયા, જુઠ્ઠી કાયા.....હમણાં તમે જુઠ્ઠા મનુષ્ય થી સાચા દેવતા બનવા બેઠા છો. ફર્ક તો થયો ને! ત્યાં તો સદેવ સાચું બોલશો. તે છે સચખંડ. આ છે જુઠ્ઠખંડ. તો જુઠું જ બોલતા રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- ૧) જ્ઞાન સાગર બાપ જે રોજ બેહદનું ભણતર ભણાવે છે, તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. જે ભણ્યા છો તે બીજાઓને પણ જરૂર ભણાવવાનું છે.
- ૨) આ બેહદ નો ડ્રામા કેવી રીતે ચાલે છે, આ આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ વન્ડરફુલ ડ્રામા છે. આ રહસ્ય ને સારી રીતે સમજી ને પછી સમજાવવાનું છે.

વરદાન :- પોતાની સૂક્ષ્મ શક્તિઓ પર વિજયી બનવાવાળા રાજઋષિ, સ્વરાજ્ય અધિકારી આત્મા ભવ કર્મેન્દ્રિયજીત બનવું તો સહજ છે પરંતુ-મન-બુદ્ધિ સંસ્કાર - આ સૂક્ષ્મ શક્તિઓ પર વિજયી બનવું - આ સૂક્ષ્મ અભ્યાસ છે. જે સમયે જે સંકલ્પ, જે સંસ્કાર ઈમર્જ કરવા ઈચ્છો તેજ સંકલ્પ, તેજ સંસ્કાર સહજ અપનાવી શકો - આને કહેવાય છે સૂક્ષ્મ શક્તિઓ પર વિજય અર્થાત્ રાજઋષિ સ્થિતિ. જો સંકલ્પ શક્તિને આદેશ કરો કે હમણાં-હમણાં એકાગ્રચિત થઈ જાઓ, તો રાજા નો આદેશ તેજ સમયે તે પ્રકારે માનવો આ છે - રાજ્ય અધિકારીની નિશાની. આજ અભ્યાસ થી અંતિમ પેપરમાં પાસ થશો.

સ્લોગન :- સેવાઓથી જે દુવાઓ મળે છે તેજ સૌથી મોટામાં મોટી દેણ છે.

સંતુષ્ટતા

આજે દિલવાળા બાપ પોતાના સ્નેહી દિલતખ્તનશીન બાળકોથી દિલની રુહ-રુહાન કરવા આવ્યા છે દિલવાળા પોતાના સાચા દિલવાળાઓ થી દિલની લેન-દેન કરવા, દિલ નો હાલ-ચાલ સાંભળવા માટે આવ્યા છે. રુહાની બાપ રુહોથી રુહ-રુહાન કરે છે. આ રુહો ની રુહ-રુહાન ફક્ત આ સમયે જ અનુભવ કરી શકો છો. આપ રુહોમાં એટલી સ્નેહની શક્તિ છે જે રુહોના રચયિતા બાપને રુહ-રુહાન માટે નિર્વાણ થી વાણીમાં લઈ આવો છો. આવી શ્રેષ્ઠ રુહ છે જે બંધનમુક્ત બાપને પણ સ્નેહના બંધનમાં બાંધી દો છો. દુનિયા વાળા બંધનથી છોડાવવાવાળા કહીને પોકારે છે અને આવા બંધનમુક્ત બાપ, બાળકોના સ્નેહના બંધનમાં સદા બંધાયેલા છે. બાંધવામાં હોશિયાર છો. જ્યારે પણ યાદ કરો છો તો બાપ હાજર છે ને, હજૂર હાજર છે. તો આજે વિશેષ ડબલ વિદેશી બાળકોથી રુહ-રુહાન કરવા આવ્યા છે. હમણાં સિઝનમાં આ વિશેષ વારો પણ ડબલ વિદેશીઓનો છે. અધિક કરીને ડબલ વિદેશીઓ જ આવ્યા છે. મધુવન નિવાસી તો છે જ મધુવન ના શ્રેષ્ઠ સ્થાન નિવાસી. એક જ સ્થાન પર બેસીને વિશ્વ ની ભિન્ન આત્માઓનો મિલન મેળો જોવા વાળા છે. જે આવે છે તે જાય છે પરંતુ મધુવન નિવાસી તો સદા રહે છે!

આજે ડબલ વિદેશી બાળકોને પૂછી રહ્યા છે કે બધા સંતુષ્ટ મણિઓ બની બાપદાદાનાં તાજમાં ચમકી રહ્યા છો? બધા સંતુષ્ટ મણિઓ છો? સદા સંતુષ્ટ છો? ક્યારે સ્વયં થી અસંતુષ્ટ અથવા ક્યારે બ્રાહ્મણ આત્માઓથી અસંતુષ્ટ અથવા ક્યારે પોતાના સંસ્કારો થી અસંતુષ્ટ અથવા ક્યારે વાયુંમંડળ ના પ્રભાવ થી અસંતુષ્ટ તો નથી થતા ને! સદા બધી વાતોથી સંતુષ્ટ છો? ક્યારેય સંતુષ્ટ ક્યારે અસંતુષ્ટ ને સંતુષ્ટ મણી કહેશો? આપ સર્વ એ કહ્યું ને કે અમે સંતુષ્ટ મણી છીએ. પછી એવું તો નહીં કહો કે અમે તો સંતુષ્ટ છીએ પરંતુ બીજા અસંતુષ્ટ કરે છે. કંઈ પણ થઈ જાય પરંતુ જે સંતુષ્ટ આત્માઓ છે તે ક્યારે પણ પોતાની સંતુષ્ટતા ની વિશેષતા ને છોડી નથી સકતી. સંતુષ્ટતા બ્રાહ્મણ જીવનનો વિશેષ ગુણ કહો અથવા ખજાનો કહો અથવા વિશેષ જીવનનો શ્રંગાર છે. જેમ કોઈ પ્રિય વસ્તુ હોય છે, તો પ્રિય વસ્તુને ક્યારે છોડતા નથી. સંતુષ્ટતા વિશેષતા છે. સંતુષ્ટતા બ્રાહ્મણ જીવનનાં વિશેષ પરિવર્તનનું દર્પણ છે. સાધારણ જીવન અને બ્રાહ્મણ જીવન. સાધારણ જીવન અર્થાત્ ક્યારેક સંતુષ્ટ ક્યારે અસંતુષ્ટ. બ્રાહ્મણ જીવન માં સંતુષ્ટતા ની વિશેષતાને જોઈ અજ્ઞાની પણ પ્રભાવિત થાય છે આ પરિવર્તન અનેક આત્માઓનું પરિવર્તન કરવાનાં નિમિત્ત બની જાય છે. બધાંનાં મુખથી એજ નિકળે છે કે આ સદા સંતુષ્ટ અર્થાત્ ખુશ રહે છે જ્યાં સંતુષ્ટતા છે ત્યાં ખુશી જરૂર છે. અસંતુષ્ટતા ખુશીને ગાયબ કરે છે. આજ બ્રાહ્મણ જીવનની મહિમા છે. સદા સંતુષ્ટતા નથી તો સાધારણ જીવન છે. સંતુષ્ટતા સફળતા નો સહજ આધાર છે. સંતુષ્ટતા સર્વ બ્રાહ્મણ પરિવારનાં સ્નેહી બનાવવામાં શ્રેષ્ઠ સાધન છે. જે સંતુષ્ટ રહેશે તેમનાં પ્રતિ સ્વતઃ જ સર્વનો સ્નેહ રહેશે. સંતુષ્ટ આત્માને સદા બધાં સ્વયં જ સમીપ લાવવાનો અથવા દરેક શ્રેષ્ઠ કાર્યમાં સહયોગી બનાવવાનો પ્રયત્ન કરશે. તેમને મહેનત નહીં કરવી પડશે કે અમને સમીપ લાવો. અમને સહયોગી બનાવો અથવા મને વિશેષ આત્માઓની લિસ્ટમાં લાવો. વિચારવું પણ નહીં પડે. કહેવું પણ નહીં પડે. સંતુષ્ટતાની વિશેષતા સ્વયં જ દરેક કાર્યમાં ગોલ્ડન ચાન્સલર બનાવી દે છે. સ્વતઃ કાર્ય અર્થ નિમિત્ત બનેલી આત્માઓને સંતુષ્ટ આત્માનાં પ્રતિ સંકલ્પ આવશે જ અને તક મળતી જ રહેશે. સંતુષ્ટતા સર્વનાં સ્વભાવ સંસ્કાર ને મળાવવા વાળી હોય છે. સંતુષ્ટ આત્મા ક્યારેય કોઈનાં પણ સ્વભાવ સંસ્કાર થી ઘભરાવા વાળી નથી હોતી. એવી સંતુષ્ટ આત્માઓ બની છો ને. જેમ ભગવાન તમારી પાસે આવ્યા, તમે નથી ગયા. ભાગ્ય સ્વયં તમારી પાસે આવ્યું. ઘરે બેઠા ભગવાન મળ્યા, ભાગ્ય મળ્યું. ઘરે બેઠા સર્વ ખજાનાની ચાવી મળી. જ્યારે ઈચ્છો, જે ઈચ્છો, ખજાના તમારા છે કારણ કે અધિકારી બની ગયા છો ને. તો આમ સર્વનાં સમીપ આવવાની, સેવામાં સમીપ આવવાની તક પણ સ્વતઃ જ મળે છે. વિશેષતા સ્વયં જ આગળ વધારે છે. જે સદા સંતુષ્ટ રહે છે તેમનાથી સર્વનો સ્વતઃ જ દિલનો પ્રેમ હોય છે. બહાર નો પ્રેમ નહીં. એક હોય છે કોઈને રાજી કરવાનાં માટે બહાર થી પ્રેમ કરવો. એક હોય છે દિલનો પ્રેમ. નારાજ ન થાય એના માટે પણ પ્રેમ કરવો પડે છે. પરંતુ તે પ્રેમને સદા લેવાનું પાત્ર નથી બનતા. સંતુષ્ટ આત્માને સદા સર્વનાં દિલનો પ્રેમ મળે છે. ભલે કોઈ નવું હોય કે

જુનું હોય, કોઈ કોઈને પરિચય નાં રૂપથી જાણતા હોય કે ન જાણતા હોય પરંતુ સંતુષ્ટતા તે આત્માની ઓળખાણ અપાવે છે. દરેક નું દિલ થશે આમનાં થી વાત કરીયે, એમની સાથે બેસીએ. તો એવાં સંતુષ્ટ છો? પાક્કા છો ને! એવું તો નથી કહેતાં - બની રહ્યા છીએ. ના! બની ગયા છીએ.

સંતુષ્ટ આત્માઓ સદા માયાજીત છે જ. આ માયાજીત વાળાની સભા છે ને. માયાથી ઘભરાવવા વાળા તો નથી ને. માયા આવે કોની પાસે છે? બધાંની પાસે આવે તો છે ને! એવું કોઈ છે જે કહે માયા આવતી જ નથી. આવે બધાંની પાસે છે પરંતુ કોઈ ઘભરાય છે, કોઈ ઓળખી લે છે એટલે સંભાળી લે છે. મર્યાદાની રેખાની અંદર રહેવા વાળા બાપનાં આજ્ઞાકારી બાળકો માયાને દૂર થી જ ઓળખી લે છે. ઓળખવા માં વાર કરે છે, અથવા ભૂલ કરે છે ત્યારે માયા થી ઘભરાઈ જાય છે. જેમ યાદગારમાં વાર્તા સાંભળી છે - સીતાએ દગો કેમ ખાધો? કારણકે ઓળખી નહીં. માયાનાં સ્વરૂપને ન ઓળખવાનાં કારણે દગો ખાધો. જો ઓળખી લેત કે આ બ્રાહ્મણ નથી, ભિખારી નથી, રાવણ છે તો શોકવાટિકા નો આટલો અનુભવ ન કરવો પડત. પરંતુ ઓળખવામાં વાર થઈ ત્યારે દગો ખાધો અને દગા નાં કારણે દુઃખ ઉઠાવવું પડ્યું. યોગી થી વિયોગી બની ગઈ. સદા સાથે રહેવાથી દૂર થઈ ગઈ. પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ આત્મા થી પોકારવાવાળી આત્મા બની ગઈ. કારણ? ઓળખ ઓછી. માયાનાં રૂપને ઓળખવાની શક્તિ ઓછી હોવાને કારણે માયાને ભગવાને બદલે સ્વયં ઘભરાઈ જાય છે. ઓળખ ઓછી કેમ હોય છે, સમય પર ઓળખ નથી થતી, પાછળથી કેમ થાય. એનું કારણ? કારણ કે સદા બાપની શ્રેષ્ઠ મત પર નથી ચાલતા. કોઈ સમયે યાદ કરે છે, કોઈ સમયે નહિ. કોઈ સમયે ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહે છે, કોઈ સમયે નથી રહેતા. જે સદાની આજ્ઞા નો ઉલ્લંઘન કરે અર્થાત્ આજ્ઞા ની રેખાની અંદર ન રહેવાને કારણે માયા સમય પર દગો આપી દે છે. માયામાં પરખવાની શક્તિ ખુબજ છે. માયા જુએ છે કે આ સમયે આ કમજોર છે. તો આ પ્રકારની કમજોરી દ્વારા આમને પોતાના બનાવી શકાય છે. માયાનો આવવાનો રસ્તો છે જ કમજોરી. થોડો પણ રસ્તો મળ્યો તો ઝટ પહોંચી જાય છે. જેમ આજકાલ ડાકુ શું કરે છે! દરવાજા ભલે બંધ હોય પરંતુ વેન્ટિલેટર થી પણ આવી જાય છે. થોડો પણ સંકલ્પ માત્ર પણ કમજોર થયો અર્થાત્ માયાને રસ્તો આપવો છે એટલે માયાજીત બનવાનું ખુબજ સહજ સાધન છે, સદા બાપની સાથે રહો. સાથે રહેવું અર્થાત્ સ્વતઃ મર્યાદાઓની રેખાની અંદર રહેવું. એક-એક વિકારની પાછળ વિજયી બનવાની મહેનત કરવાથી છૂટી જશો. સાથે રહો તો સ્વતઃ જ જેવા બાપ એવા આપ. સંગનો રંગ સ્વતઃ જ લાગી જશે. બીજ ને છોડી એકલી શાખાઓને કાપવાની મહેનત નહીં કરો. આજે કામજીત બની ગયાં, કાલે ક્રોધજીત બની ગયાં, નહિ. છો જ સદા વિજયી. જ્યારે બીજરૂપ દ્વારા બીજને ખતમ કરી દેશો તો વારં-વાર મહેનત કરવા થી સ્વતઃ જ છૂટી જશો. ફક્ત બીજરૂપ ને સાથે રાખો. પછી આ માયા નું બીજ એવું ભસ્મ થઈ જશે જે ફરી ક્યારેય પણ એ બીજ થી અંશ પણ નહીં નિકળી સકે. આમ પણ આગમાં બળેલા બીજ થી ક્યારેય ફળ નથી નિકળી શકતું.

તો સાથે રહો, સંતુષ્ટ રહો તો માયા શું કરશે! સરન્ડર થઈ જશે. માયાને સરન્ડર કરતા નથી આવડતું? જો સ્વયં સરન્ડર છો તો માયા એમની આગળ સરન્ડર છે જ. તો માયાને સરન્ડર કરી છે કે હમણાં તૈયારી કરી રહ્યા છો? શું હાલ-ચાલ છે? જેમ પોતાનાં સરન્ડર થવાની સેરીમની (સમારોહ) મનાવો છો તેમ માયાને સરન્ડર કરવાની સેરીમની મનાવી લીધી છે કે મનાવવાની છે? હોલી થઈ ગયા એટલે સેરીમની થઈ ગઈ, બળી ગયું. પછી ત્યાં જઈને એવાં પત્રો તો નહીં લખશો કે શું કરીએ, માયા આવી ગઈ. ખુશખબરી નાં પત્ર લખશો ને. કેટલી સરન્ડર સેરીમની મનાવી છે, અમારી તો થઈ ગઈ પરંતુ બીજી આત્માઓ દ્વારા પણ માયાને સરન્ડર કરાવી. આવા સમાચાર લખશો ને! અચ્છા-

જેટલા ઉમંગ-ઉત્સાહથી આવ્યા છો એટલાં જ બાપદાદા પણ સદા બાળકોને આવાં ઉમંગ-ઉત્સાહથી સંતુષ્ટ આત્માનાં રૂપમાં જોવા ઈચ્છે છે. લગન તો છે જ. લગનની નિશાની છે - જે આટલાં દૂર થી સમીપ પહોંચી ગયા છો. દિવસ રાત લગન થી દિવસ ગણતાં-ગણતાં અહીંયા પહોંચી ગયા. લગન નહોત તો પહોંચવું મુશ્કેલ હતું. લગન છે એમાં તો પાસ છો. પાસ સર્ટિફિકેટ મળી ગયું ને. દરેક વિષય માં પાસ. તો પણ બાપદાદા બાળકોને આફરીન (શાબાશી) દે છે કારણકે ઓળખવાની નજર તેજ છે. દૂર રહેતાં પણ બાપ ને ઓળખી લીધા. સાથે અર્થાત્ દેશમાં રહેવાવાળા નથી ઓળખી સકતા. પરંતુ તમે લોકો દૂર બેઠા પણ ઓળખી ગયાં. ઓળખીને બાપને પોતાના બનાવ્યાં અથવા બાપનાં બન્યા. તેના માટે બાપદાદા વિશેષ આફરીન આપે છે. તો જેમ ઓળખવામાં આગળ ગયા તેમ માયાજીત બનવામાં પણ નંબરવન બની સદા બાપની આફરીન લેવાનાં યોગ્ય

અવશ્ય બનશો. જેથી બાપદાદા કોઈ પણ માયાથી ઘભરાવા વાળી આત્માઓને તમારી પાસે મોકલે કે આ બાળકોથી જઈને માયાજીત બનવાનો અનુભવ પૂછો. એવું ઉદાહરણ બનીને દેખાડો. જેમ મોહજીત પરિવાર પ્રસિદ્ધ છે તેમ માયાજીત સેન્ટર પ્રસિદ્ધ છો! આ એવું સેન્ટર છે જ્યાં માયાનો ક્યારેય વાર નથી થતો. આવું અલગ વાત છે અને વાર કરવું અલગ વાત છે. તો એમાં પણ નંબર લેવાવાળા છો ને. આમાં નંબરવન કોણ બનશે? લન્ડન, ઓસ્ટ્રેલિયા બનશે કે અમેરિકા બનશે? પેરીસ બનશે, જર્મન બનશે, બ્રાઝિલ બનશે, કોણ બનશે? જે પણ બને. બાપદાદા એવા ચૈતન્ય મ્યુઝિયમ જાહેર કરશે. જેમ આબૂનું મ્યુઝિયમ નંબરવન કહે છે. સેવામાં પણ તો સજાવટ માં પણ. એવું માયાજીત બાળકોનું ચૈતન્ય મ્યુઝિયમ હોય. હિંમત છે ને? તેના માટે હવે કેટલો સમય જોઈએ છે? ગોલ્ડન જુબલી માં પણ તેમને ઇનામ આપશે જે પહેલા જ કંઈક કરીને દેખાડશે ને. લાસ્ટ સો ફાસ્ટ થઈ દેખાડો. ભારત વાળા પણ રેસ કરો. પરંતુ તમે એમનાથી પણ આગળ જાઓ. બાપદાદા બધાંને આગળ જવાની તક આપી રહ્યા છે. ૮ નંબરમાં આવી જાઓ. આઠને જ ઇનામ મળશે. એવું નથી ફક્ત એકને મળશે. એ તો નથી વિચારતા - લન્ડન અને ઓસ્ટ્રેલિયા તો જૂનાં છે, અમે તો હમણાં નવાં-નવાં છીએ. સૌથી નાનું નવું કયું સેન્ટર છે? સૌથી નાનાં જે હોય છે તે બધાંને પ્રિય હોય છે. આમ પણ નાનાં ને કહેવાય છે, મોટા તો મોટા છે પરંતુ નાનાં બાપ સમાન છે. બધાં કરી શકો છો. કોઈ મોટી વાત નથી. ગ્રીસ, ટેમ્પા, રોમ આ નાનાં છે. આ તો ખુબજ ઉમંગમાં રહેવાવાળા છે. ટેમ્પા શું કરશે? ટેમ્પલ (મંદિર) બનાવશે? તે રમણીક બાળકી આવી હતી ને - તેમને કહ્યું હતું કે ટેમ્પા ને ટેમ્પલ બનાવો. જે પણ ટેમ્પા માં આવે તો દરેક ચૈતન્ય મૂર્તિને જોઈ હર્ષિત થાય. તમે શક્તિશાળી તૈયાર થઈ જાઓ. ફક્ત તમે રાજા તૈયાર થઈ જાઓ પછી પ્રજા ઝડપી બનશે. રોયલ ફેમિલી બનવામાં સમય લાગે છે. આ રોયલ ફેમિલી, રાજધાની બની રહી છે પછી પ્રજા તો અઢળક આવી જશે. એટલી આવશે જે તમે જોઈ-જોઈને હેરાન થઈ જશો. કહેશો બાબા હવે બસ કરો પરંતુ પહેલાં રાજ્ય અધિકારી તખ્તનશીન તો બની જાય ને. તાજધારી, તિલકધારી બની જાય ત્યારે તો પ્રજા પણ જી હજૂર કહેશે. તાજધારી હશે નહીં તો પ્રજા કેવી રીતે માનશે કે આ રાજા છે. રોયલ ફેમિલી બનવામાં સમય લાગે છે. તમે સારા સમય પર પહોંચ્યા છો જે રોયલ ફેમિલીમાં આવવાનાં અધિકારી છો. હવે પ્રજાનો સમય આવવાનો છે. રાજા બનવાની નિશાની જાણો છો ને. હમણાં થી સ્વરાજ્ય અધિકારી વિશ્વ રાજ્ય અધિકારી બની જાઓ. હમણાંથી રાજ્ય અધિકારી બનવા વાળાઓની સમીપ અને સહયોગી બનવાવાળા ત્યાં પણ સમીપ અને રાજ્ય ચલાવવામાં સહયોગી બનશે. હમણાં સેવામાં સહયોગી પછી રાજ્ય ચલાવવામાં સહયોગી. તો હમણાંથી ચેક કરો. રાજા છો કે ક્યારેક રાજા ક્યારેક પ્રજા બની જાઓ છો! ક્યારેક અધીન ક્યારેક અધિકારી. સદાનાં રાજા છો? તો કેટલા તમે ભાગ્યશાળી છો? એ નહિ વિચારતાં અમે તો પાછળથી આવ્યા છીએ. તે પાછળ આવવાં વાળાને વિચારવું પડશે. તમે સારા સમય પર પહોંચી ગયા છો એટલે ભાગ્યશાળી છો. એ નહિ વિચારતાં અમે પાછળ થી આવ્યાં છીએ રાજા બની શકીશું કે નહિ! રોયલ ફેમિલીમાં આવી શકશું કે નહિ! સદા આ વિચારો અમે નહીં આવીશું તો કોણ આવશે? આવવાનું જ છે, ખબર નહિ આ કરી શકશું કે નહિ. ખબર નહીં, આ થશે કે શું.... નહીં. ખબર છે કે અમે દરેક કલ્પ કર્યું છે, કરી રહ્યા છીએ અને સદા કરીશું. સમજ્યા!

ક્યારેય એ નહીં વિચારો અમે વિદેશી છીએ, આ દેશી છે. આ ઇન્ડિયન છે, અમે ફોરેનર છીએ. અમારી રીત પોતાની, તેમની પોતાની. આ તો ફક્ત પરિચયને માટે ડબલ વિદેશી કહે છે. જેમ અહીંયા પણ કહે છે આ કર્ણાટક વાળા છે, આ યુ.પી.વાળા છે. છો તો બ્રાહ્મણ ને. ભલે ઇન્ડિયન છો, ભલે વિદેશી છો, બધાં બ્રાહ્મણ છે. અમે વિદેશી છીએ, આ વિચારવું જ ખોટું છે. નવો જન્મ નથી લીધો કે શું? જુનો જન્મ તો વિદેશ માં હતો. નવો જન્મ તો બ્રહ્માનાં ખોળામાં થયો ને. આ ફક્ત પરિચય માટે કહેવાય છે. પરંતુ સંસ્કાર માં કે સમજવા માં ક્યારેય પણ અંતર નહિ સમજતાં. બ્રાહ્મણ વંશનાં છો ને! અમેરિકા, આફ્રિકા વંશનાં તો નથી ને. બધાંનો પરિચય શું આપશો. શિવવંશી બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ. એકજ વંશ થઈ ગયો ને. ક્યારેય પણ બોલવામાં ફર્ક નહીં રાખો. ઇન્ડિયન આવું કરે, વિદેશી આવું કરે, ના. આપણે એક છીએ. બાપ એક છે. રસ્તો એક છે. રીત-રિવાજ એક છે. સ્વભાવ સંસ્કાર એક છે. પછી દેશી અને વિદેશી અંતર ક્યાંથી આવ્યું? પોતાને વિદેશી કહેવાથી દૂર થઈ જશો. આપણે બ્રહ્મા વંશી બધાં બ્રાહ્મણ છીએ. અમે વિદેશી છીએ, અમે ગુજરાતી છીએ....એટલે આ થાય છે. ના, બધાં એક બાપનાં છો. આજ તો વિશેષતા છે જે ભિન્ન-ભિન્ન સંસ્કાર મળીને એક થઈ ગયા છે. ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મ, ભિન્ન-ભિન્ન જાતિ-ભાંતિ બધું સમાપ્ત થઈ ગયું. એક નાં થઈ ગયા અર્થાત્ એક થઈ ગયા. સમજ્યા! અચ્છા.

સદા સંતુષ્ટતા ની વિશેષતા વાળી વિશેષ આત્માઓને, સદા સંતુષ્ટતા દ્વારા સેવામાં સફળતા પામવાવાળા

બાળકો ને, સદા રાજ્ય અધિકારી સો વિશ્વ રાજ્ય અધિકારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા નિશ્ચય દ્વારા દરેક કાર્યમાં નંબરવન બનવાવાળા બાળકો ને બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- સાધનો ને નિર્લેપ અથવા ન્યારા બની કાર્યમાં લગાવવા વાળા બેહદ નાં વૈરાગી ભવ બેહદ નાં વૈરાગી અર્થાત્ કોઈમાં પણ લગાવ નહીં, સદા બાપનાં પ્રિય. આ પ્રિયપણ જ ન્યારા બનાવે છે. બાપનાં પ્યારા નહિ તો ન્યારા પણ નથી બની શકતા, લગાવ માં આવી જશે. જે બાપનાં પ્યારા છે તે સર્વ આકર્ષણો થી પરે અર્થાત્ ન્યારા હશે - આને જ કહેવાય છે નિર્લેપ સ્થિતિ. કોઈ પણ હદના આકર્ષણો નાં લેપ માં આવવા વાળા નહિ. રચના અથવા સાધનો ને નિર્લેપ થઈને કાર્યમાં લાવે - આવાં બેહદ નાં વૈરાગી જ રાજરુચિ છે.

સ્લોગન :- દિલ ની સચ્ચાઈ-સફાઈ હોય તો સાહેબ રાજી થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપની પાસે આવ્યા છો પોતાનું સૌભાગ્ય બનાવવા , પરમ સૌભાગ્ય તે બાળકોનું છે - જેમનું ઈશ્વર બધું જ સ્વીકાર કરે છે ”

પ્રશ્ન :- બાળકોની કઈ એક ભૂલ થી માયા બહુ જ બળવાન બની જાય છે?

ઉત્તર :- બાળકો ભોજન નાં સમયે બાબાને ભૂલી જાય છે, બાબાને ન ખવડાવવાથી માયા ભોજન ખાઈ જાય, જેનાથી તે બળવાન બની જાય છે, પછી બાળકોને જ હેરાન કરે છે. આ નાની-સી ભૂલ માયાથી હાર ખવડાવી દે છે એટલે બાપની આજ્ઞા છે - બાળકો, યાદમાં ખાઓ. પાક્કી પ્રતિજ્ઞા કરો - તુમ્હી સે ખાઉ..... જ્યારે યાદ કરશો ત્યારે એ રાજી થશે.
ગીત :- આજ નહીં તો કલ બીખરેંગે યહ બાદલ.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકો સમજે છે કે અમારા દુર્ભાગ્ય નાં દિવસો બદલાઈને હવે સદા નાં માટે સૌભાગ્ય નાં દિવસ આવી રહ્યા છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ભાગ્ય બદલાતું જ રહે છે. સ્કૂલમાં પણ ભાગ્ય બદલાતાં રહે છે ને અર્થાત ઉંચ થતા જાય છે. તમે સારી રીતે જાણો છો-હવે આ રાત ખતમ થવાની છે, હવે ભાગ્ય બદલાઈ રહ્યું છે. જ્ઞાનની વર્ષા થતી રહે છે. સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકો સમજે છે બરાબર દુર્ભાગ્યથી અમે સૌભાગ્યશાળી બની રહ્યા છીએ અર્થાત્ સ્વર્ગ નાં માલિક બની રહ્યા છીએ. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર આપણે આપણું દુર્ભાગ્યથી સૌભાગ્ય બનાવી રહ્યા છીએ. હવે રાત થી દિવસ થઈ રહ્યો છે. આ આપ બાળકો વગર કોઈને ખબર નથી. બાબા ગુપ્ત છે તો એમની વાતો પણ ગુપ્ત છે. ભલે મનુષ્યોએ બેસીને સહજ રાજ્યોગ અને સહજ જ્ઞાનની વાતો શાસ્ત્રોમાં લખી છે પરંતુ જેમણે લખ્યું તે તો મરી ગયા. બાકી જે વાંચે છે તે કાંઈ સમજી નથી સકતા કારણકે બેસમજ છે. કેટલો ફરક છે. તમે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજો છો. બધાં એકરસ પુરુષાર્થ નથી કરતા. દુર્ભાગ્ય કોને, સૌભાગ્ય કોને કહેવાય છે-આ ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જ જાણો છો. બીજા તો બધાં ધોર અંધારામાં છે. એમને જગાડવાના છે સમજાવીને. સૌભાગ્યશાળી કહેવાય છે સૂર્યવંશીઓને, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ તેઓજ છે. આપણે બાપથી સ્વર્ગનાં માટે સૌભાગ્ય બનાવી રહ્યા છીએ, જે બાપ સ્વર્ગ રચવાવાળા છે. અંગ્રેજી જાણવા વાળા ને પણ તમે સમજાવી શકો છો અમે હેવિનલી ગોડ ફાધર દ્વારા હેવિનનું સૌભાગ્ય બનાવી રહ્યા છીએ. હેવિનમાં છે સુખ, હેલમાં છે દુઃખ. ગોલ્ડન એજ એટલે સતયુગ સુખ, આઈરન એજ એટલે કળયુગ દુઃખ. બિલકુલ સહજ વાત છે. આપણે હમણાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છીએ. અંગ્રેજ, ક્રિશ્ચિયન વગેરે બહુ જ આવશે. બોલો, અમે હવે ફક્ત એક જ હેવિનલી ગોડ ફાધરને યાદ કરીએ છે કારણ કે મોત સામે ઊભું છે. બાપ કહે છે તમારે મારી પાસે આવવાનું છે. જેમ તીર્થો પર જાઓ છો ને. બૌદ્ધીયોનું પોતાનું તીર્થ સ્થાન છે, ક્રિશ્ચિયનનું પોતાનું. દરેક ની રીત-રિવાજ પોતાની હોય છે. આપણી છે બુદ્ધિયોગની વાત. જ્યાંથી પાર્ટ ભજવવા આવ્યા છીએ, ત્યાં પાછું જવાનું છે. એ છે હેવિન સ્થાપન કરવાવાળા ગોડફાધર. એમને અમને બતાવ્યું છે અમે તમને પણ સાચો પથ (રસ્તો) બતાવીએ છીએ. બાપ ગોડ ફાધરને યાદ કરો તો અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. જ્યારે કોઈ બીમાર પડે છે તો તેમને બધાં જઈને સાવધાન કરે છે કે રામ કહો. બંગાળમાં જ્યારે કોઈ મરવા પર હોય છે તો ગંગા પર લઈ જાય છે પછી કહે છે હરી બોલો, હરી બોલો.... તો હરી ની પાસે ચાલ્યા જશો. પરંતુ કોઈ જતું નથી. સતયુગમાં તો કહેશો નહીં કે રામ-રામ કહો કે હરી બોલો કહો. દ્વાપર થી પછી આ ભક્તિ માર્ગ શરૂ થાય છે. એવું નથી, સતયુગ માં કોઈ ભગવાન કે ગુરૂ ને યાદ કરાય છે. ત્યાં તો ફક્ત પોતાની આત્માને યાદ કરાય છે, અમે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લેશું. પોતાની બાદશાહી યાદ આવે છે. સમજે છે અમે બાદશાહીમાં જઈને જન્મ લેશું. આ હવે પાકકો નિશ્ચય છે, બાદશાહી તો મળવાની જ છે ને. બાકી કોને યાદ કરીશું અથવા દાન પુણ્ય કરીશું? ત્યાં કોઈ ગરીબ હોતા જ નથી જેમને બેસી દાન-પુણ્ય કરે. ભક્તિ માર્ગની રીત-રિવાજ અલગ, જ્ઞાન માર્ગની રીત-રિવાજ અલગ છે. હવે બાપ ને બધું દઈ ૨૧ જન્મનો વારસો લઈ લીધો. બસ, પછી દાન-પુણ્ય કરવાની દરકાર નથી. ઈશ્વર બાપ ને આપણે બધું આપી દઈએ છે. ઈશ્વર જ સ્વીકાર કરે છે. સ્વીકાર ન કરે તો પછી આપીએ કેવી રીતે? ન સ્વીકાર કરે તો તે પણ દુર્ભાગ્ય. સ્વીકાર કરવું પડે છે કેમકે એમનું મમત્વ મટે. આ પણ રહસ્ય આપ બાળકો જાણો છો. જ્યારે જરૂરત જ નહીં હોય તો સ્વીકાર કેમ કરશે? અહીંયા તો કંઈ ભેગું નથી

કરવાનું. અહીંયાથી તો મમત્વ નિકાળી દેવું પડે છે.

બાબાએ સમજાવ્યું છે - બહાર ક્યાંય જાઓ છો તો સ્વયં ને બહુ જ હલ્કા સમજો. અમે બાપ નાં બાળકો છીએ, અમે આત્મા રોકેટથી પણ આગળ છીએ. આમ દેહી-અભિમાન થઈ પગપાળા ચાલશો તો ક્યારેય થાકશો નહીં. દેહનું ભાન નહીં આવશે. જેમ કે આ પગ ચાલતાં નથી. આપણે ઉડતા જઈ રહ્યા છીએ. પહેલાં તો મનુષ્ય તીર્થ વગેરે પર પગપાળા જતા હતા. તે સમયે મનુષ્યોની બુદ્ધિ તમોપ્રધાન નહોતી. બહુજ શ્રદ્ધાથી જતા હતા, થાકતા નહોતા. બાબાને યાદ કરવા થી મદદ તો મળશે ને. ભલે તે પથ્થરની મૂર્તિ છે પરંતુ બાબા તે સમયે અલ્પકાળ નાં માટે મનોકામના પૂરી કરી દે છે. તે સમયે રજોપ્રધાન યાદ હતી તો તેનાથી પણ બળ મળતું હતું, થાક નહોતો લાગતો. હવે તો મોટા વ્યક્તિ ઝટ થાકી જાય છે. ગરીબ લોકો બહુજ તીર્થો પર જાય છે. સાહુકાર લોકો બહુજ ભભકા થી ઘોડા વગેરે પર જશે. તે ગરીબ તો પગપાળા ચાલી જશે. ભાવનાનું ભાડું જેટલું ગરીબો ને મળે છે એટલું સાહુકારોને નથી મળતું. આ સમયે પણ તમે જાણો છો-બાબા ગરીબ નિવાજ છે પછી મુંજાઓ છો શા માટે? ભૂલી કેમ જાઓ છો? બાબા કહે છે તમારે કોઈ તકલીફ નથી કરવાની. ફક્ત એક સાજન ને યાદ કરવાનાં છે. તમે બધી સજનીઓં છો તો સાજન ને યાદ કરવા પડે. એ સાજનને ભોગ લગાવ્યા વગર ખાવામાં લજ્જા નથી આવતી? એ સાજન પણ છે, બાપ પણ છે. કહે છે મને તમે નહીં ખવડાવો! તમારે તો મને ખવડાવવું જોઈએ ને! જુઓ બાબા યુક્તિઓ બતાવે છે. તમે બાપ અથવા સાજન માનો છો ને. જે ખવડાવે છે, પહેલાં તો એમને ખવડાવવું જોઈએ. બાબા કહે છે મને ભોગ લગાવી, મારી યાદમાં ખાઓ. આમાં બહુ જ મહેનત છે. બાબા વારં-વાર સમજાવે છે, બાબાને યાદ જરૂર કરવાનાં છે. બાબા સ્વયં પણ વારં-વાર પુરુષાર્થ કરતા રહે છે. તમારે કુમારીઓ માટે તો બહુજ સહજ છે. તમે સીડી ચઢ્યા જ નથી. કન્યાની તો સાજનની સાથે સગાઈ થાય જ છે. તો આવા સાજન ને યાદ કરી ભોજન ખાવું જોઈએ. એમને આપણે યાદ કરીએ છીએ અને એ આપણી પાસે આવી જાય છે. યાદ કરીશું તો ભાસના લેશે. તો આવી-આવી વાતો કરવી જોઈએ બાબાની સાથે. તમારી આ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) થશે રાતનાં જાગવાથી. અભ્યાસ થઈ જશે તો પછી દિવસમાં પણ યાદ રહેશે. ભોજન પર પણ યાદ કરવા જોઈએ. સાજનની સાથે તમારી સગાઈ થઈ છે. *તુમ્હી સે ખાઉ.....* આ પાકડી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે. જ્યારે યાદ કરશો ત્યારે તો તે ખાશે ને. એમને તો ભાસના જ મળવાની છે કારણકે એમને પોતાનું શરીર તો નથી. કુમારીઓ માટે તો બહુજ સહજ છે, તેમને વધારે ફેસેલીટી (સહુલિયત) છે. શિવબાબા આપણા સલોના સાજન કેટલા મીઠા છે. અડધો કલ્પ અમે તમને યાદ કર્યા છે, હવે તમે આવીને મળ્યા છો! અમે જે ખાઈએ છીએ, તમે પણ ખાઓ. એવું નહીં, એકવાર યાદ કર્યા બસ, પછી તમે પોતે જ ખાતા રહો. એમને ખવડાવવાનું ભૂલી જાઓ. એમને ભુલવાથી એમને મળશે નહીં. ચીજો તો બહુજ ખાઓ છો, ખિચડી ખાશો, કેરી ખાશો, મિઠાઈ ખાશો..... એવું થોડુંજ કે શરૂઆત માં યાદ કર્યા, ખલાસ પછી બીજી ચીજો તે કેવી રીતે ખાશે. સાજન નહીં ખાશે તો માયા વચ્ચે ખાઈ જશે, એમને ખાવા નહીં દે. અમે જોઈએ છે માયા ખાઈ જાય છે તો તે બળવાન બની જાય છે અને તમને હરાવતી રહે છે. બાબા યુક્તિઓ બહુજ બતાવે છે. બાબાને યાદ કરો તો બાપ અથવા સાજન બહુ જ રાજી થશે. કહો છો બાબા તુમ્હી સે બૈઠું, તુમ્હી સે ખાઉ. અમે તમને યાદ કરી ખાઈએ છીએ. જ્ઞાન થી જાણીએ છીએ તમે તો ભાસના જ લેશો. આ તો લોન(ઉધાર) નું શરીર છે. યાદ કરવાથી એ આવે છે. આખો આધાર તમારી યાદ પર છે. આને યોગ કહેવાય છે. યોગમાં મહેનત છે. સન્યાસી-ઉદાસી એવું ક્યારેય નહીં કહેશે. તમારે જો પુરુષાર્થ કરવો છે તો બાબાની શ્રીમતની નોંધ કરો. પૂરો પુરુષાર્થ કરો. બાબા પોતાનો અનુભવ બતાવે છે-કહે છે જેવાં કર્મ હું કરું છું, તમે પણ કરો. તેજ કર્મ હું તમને શીખવાડું છું. બાબાએ તો કર્મ નથી કરવાના. સતયુગમાં કર્મ કુટતા નથી. બાબા બહુજ સહજ વાતો બતાવે છે. *તુમ્હી સે બૈઠું, સુનું, તુમ્હી સે ખાઉ.....* આ તમારું જ ગાયન છે. સાજન નાં રૂપમાં કે બાપ નાં રૂપમાં યાદ કરો. ગવાયેલ છે ને-વિચાર સાગર મંથન કરી જ્ઞાનની પોઈન્ટ નિકાળો છે. આ પ્રેક્ટિસથી વિકર્મ પણ વિનાશ થશે, તંદુરસ્ત પણ બનશો. જે પુરુષાર્થ કરશે એમને ફાયદો થશે, જે નહીં કરશે એમને નુકસાન થશે. આખી દુનિયા તો સ્વર્ગ ની માલિક નથી બનતી. આ પણ હિસાબ-કિતાબ છે.

બાબા બહુજ સારી રીતે સમજાવે છે. ગીત તો સાંભળ્યું બરાબર આપણે યાત્રા પર ચાલી રહ્યા છીએ. યાત્રા પર ભોજન વગેરે તો ખાવું જ પડે છે, સજની સાજનની સાથે, બાળકો બાપની સાથે ખાશે. અહીંયા પણ આવું છે. તમારી સાજનની સાથે જેટલી લગન હશે એટલી ખુશી નો પારો ચઢશે. નિશ્ચયબુદ્ધિ વિજયન્તી થતાં જશે. યોગ એટલે દૌડ. આ બુદ્ધિયોગની દૌડ છે. આપણે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ, શિક્ષક આપણને દોડવાનું શીખવાડે છે.

બાપ કહે છે એવું નહીં સમજો કે દિવસનાં ફક્ત કર્મ જ કરવાના છે. કાચબાની જેમ કર્મ કરી પછી યાદમાં બેસી જાઓ. ભ્રમરી આખો દિવસ ભૂ-ભૂ કરે છે. પછી કોઈ ઉડી જાય, કોઈ મરી જાય, તે તો એક ઉદાહરણ છે. અહીંયા તમે ભૂ-ભૂ કરી આપ સમાન બનાવો છો. એમાં કોઈનો તો બહુ જ પ્રેમ હોય છે. કોઈ સડી જાય છે, કોઈ અધૂરા રહી જાય છે, ભાગન્તી થઈ જાય છે પછી જઈને કીડા બને છે. તો આ ભૂ-ભૂ કરવું બહુજ સહજ છે. મનુષ્ય સે દેવતા કિયે કરત ન લાગી વાર... હમણાં આપણે યોગ લગાવી રહ્યા છીએ, દેવતા બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છીએ. આ જ્ઞાન ગીતામાં હતું. એ મનુષ્ય થી દેવતા બનાવીને ગયા હતા. સતયુગમાં તો બધા દેવતાઓ હતા. જરૂર એમને સંગમયુગ પર જ આવીને દેવતા બનાવ્યા હશે. ત્યાં તો દેવતા બનવાનો યોગ નહીં શીખવાડશે. સતયુગ આદિમાં દેવી-દેવતા ધર્મ હતો અને કળયુગ અંતમાં છે આસુરી ધર્મ. આ વાત ફક્ત ગીતામાં જ લખેલી છે. મનુષ્યને દેવતા બનવામાં વાર નથી લાગતી કારણકે લક્ષ-હેતુ બતાવી દે છે. ત્યાં આખી દુનિયામાં એક જ ધર્મ હશે. દુનિયા તો આખી હશે ને. એવું નથી, ચીન, યુરોપ નહિ હશે, હશે પરંતુ ત્યાં મનુષ્ય નહિ હશે. ફક્ત દેવતા ધર્મવાળા હશે, બીજા ધર્મવાળા હોતાં નથી. હમણાં છે કળયુગ. આપણે ભગવાન દ્વારા મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યા છીએ. બાપ કહે છે તમે ૨૧ જન્મ સદા સુખી બનશો. આમાં તકલીફ ની કોઈ વાત જ નથી. ભક્તિ માર્ગમાં ભગવાન ની પાસે જવા માટે કેટલી મહેનત કરી છે. કહે છે પાર નિર્વાણ ગયા. એવું ક્યારેય નહીં કહેશે કે ભગવાનની પાસે ગયા. કહેશે સ્વર્ગ ગયા. એકનાં જવાથી તો સ્વર્ગ નહીં બનશે. બધાંને જવાનું છે. ગીતા માં લખેલું છે ભગવાન કાળોનાં કાળ છે. મચ્છરો ની જેમ બધાંને પાછાં લઈ જાય છે. બુદ્ધિ પણ કહે છે ચક્ર રીપીટ થવાનું છે. તો પહેલા-પહેલા જરૂર સતયુગી દેવી-દેવતા ધર્મ રિપીટ થશે. પછી અંતમાં બીજા ધર્મ રિપીટ થશે. બાબા કેટલું સહજ બતાવે છે-મનમનાભવ. બસ, ૫ હજાર વર્ષ પહેલા પણ ગીતા નાં ભગવાન એ કહ્યું હતું લાડલા બાળકો. જો કૃષ્ણ કહેશે તો બીજા ધર્મવાળા કોઈ સાંભળી ન શકે. ભગવાન કહેશે તો બધાંને લાગશે-ગોડ ફાધર હેવિન સ્થાપિત કરે છે જેમાં પછી આપણે જઈ ચક્રવર્તી રાજા બનીશું. આમાં કોઈ ખર્ચ વગેરે ની વાત નથી ફક્ત સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણવાનું છે.

આપ બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. કર્મ કરતા દિવસ-રાત આવો પુરુષાર્થ કરતા રહો. વિચાર સાગર મંથન નહીં કરશો કે બાપને યાદ નહીં કરશો, ફક્ત કર્મ કરતા રહેશો તો રાતનાં પણ તે જ ખ્યાલાત ચાલતા રહેશે. મકાન બનાવવા વાળાને મકાન નાં જ ખ્યાલ ચાલશે. ભલે વિચાર સાગર મંથન કરવાની રિસ્પોન્સિબિલિટી (જવાબદારી) આમનાં પર છે પરંતુ કહે છે કળશ લક્ષ્મીને આપ્યો તો તમે લક્ષ્મી બનો છો ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- ૧) શ્રીમત ની નોંધ કરી પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાપએ જે કર્મ કરીને શીખવાડ્યું છે, તેજ કરવાનું છે. વિચાર સાગર મંથન કરી જ્ઞાનની પોઇન્ટસ (મુદ્દાઓ) નિકાળવાની છે.
- ૨) સ્વયં સ્વયંથી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે કે અમે બાપની યાદમાં જ ભોજન ખાઈશું. તુમ્હી સે બૈઠું, તુમ્હી સે ખાઉં..... આ વાચદો પાકો નિભાવવાનો છે.

વરદાન :- પોતાના શુભ - ચિંતન ની શક્તિ થી આત્માઓ ને ચિંતા મુક્ત બનાવવા વાળા શુભચિંતક મણી ભવ આજ નાં વિશ્વમાં બધી આત્માઓ ચિંતામણી છે. તે ચિંતા મણીઓને તમે શુભચિંતક મણિયો પોતાનાં શુભ-ચિંતનની શક્તિ દ્વારા પરિવર્તન કરી શકો છો. જેમ સૂર્યની કિરણો દૂર-દૂર સુધી અંધકાર ને મટાવે છે એવી રીતે આપ શુભચિંતક મણિયોની શુભ સંકલ્પ રૂપી ચમક કે કિરણો વિશ્વમાં ચારેય તરફ ફેલાય રહી છે, એટલે સમજે છે કે કોઈ સ્પ્રિયુઅલ (આધ્યાત્મિક) લાઈટ ગુપ્ત રૂપમાં પોતાનું કાર્ય કરી રહી છે. આ ટચિંગ (અનુભવ) હમણાં શરૂ થઈ છે, છેલ્લે શોધતાં-શોધતાં સ્થાન પર પહોંચી જશે.

સ્લોગન :- બાપદાદા નાં ડાયરેક્શન ને ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કૈય (પકડવાં) કરવા માટે મન-બુદ્ધિની લાઈન ક્લિયર (સ્પષ્ટ) રાખો.

“ મીઠા બાળકો - સર્વશક્તિમાન બાપ થી બુદ્ધિયોગ લગાડવાથી શક્તિ મળશે , યાદથી જ આત્મા રૂપી બેટરી ચાર્જ થાય છે , આત્મા પવિત્ર સતોપ્રધાન બની જાય છે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર આપ બાળકો કયો પુરુષાર્થ કરો છો જેની પ્રાલબ્ધમાં દેવતા પદ મળે છે?

ઉત્તર :- સંગમ પર આપણે શીતળ બનવાનો પુરુષાર્થ કરીએ છીએ. શીતળ અર્થાત પવિત્ર બનવાથી આપણે દેવતા બની જઈએ છે. જ્યાં સુધી શીતળ ન બનીએ ત્યાં સુધી દેવતા પણ બની ન શકાય. સંગમ પર શીતળ દેવીઓ બની બધાં પર જ્ઞાનનાં ઠંડા છાંટા નાખી બધાંને શીતળ કરવાનાં છે. બધાંની તપત બુઝાવવાની છે. સ્વયં પણ શીતળ બનવાનું છે અને બધાંને પણ બનાવવાનાં છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને પહેલા-પહેલા એક જ વાત સમજવાની છે કે આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ અને શિવબાબા બધાનાં બાપ છે. એમને સર્વશક્તિમાન કહેવાય છે. તમારામાં સર્વશક્તિયો હતી. તમે આખા વિશ્વ પર રાજ્ય કરતા હતા. ભારતમાં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, તમે જ પવિત્ર દેવી-દેવતા હતા. તમારા કુળ કે ડિનાયસ્ટી (વંશ) માં બધાં નિર્વિકારી હતા. કોણ નિર્વિકારી હતા? આત્માઓ. હમણાં ફરીથી તમે નિર્વિકારી બની રહ્યા છો. સર્વશક્તિમાન બાપની યાદથી શક્તિ લઈ રહ્યા છો. બાપએ સમજાવ્યું છે આત્મા જ ૮૪નો પાર્ટ ભજવે છે. આત્મામાં જ સતોપ્રધાનતા ની તાકાત હતી, તે પછી દિન-પ્રતિદિન ઓછી થતી જાય છે. સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન તો બનવાનું જ છે. જેમ બેટરી ની તાકાત ઓછી થતી જાય છે તો મોટર ઉભી રહી જાય છે. બેટરી ડિસચાર્જ થઈ જાય છે. આત્માની બેટરી પૂરી ડિસચાર્જ નથી થતી, કંઈક ને કંઈક તાકાત રહે છે. જેમ કોઈ મરે છે તો દિવો પ્રગટાવે છે, એમાં ધી નાખતાં જ રહે છે કે ક્યાંક જ્યોતિ બુજાઈ ન જાય. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો તમારી આત્મામાં પૂરી શક્તિ હતી, હવે નથી. હમણાં ફરી તમે સર્વશક્તિમાન બાપથી પોતાનો બુદ્ધિયોગ લગાડો છો, સ્વયંમાં શક્તિ ભરો છો કારણકે શક્તિ ઓછી થઈ ગઈ છે. શક્તિ એકદમ ખતમ થઈ જાય તો શરીર જ ન રહે. આત્મા બાપને યાદ કરતા-કરતા એકદમ ખ્યોર (પવિત્ર) થઈ જાય છે. સતયુગમાં તમારી બેટરી પૂરી ચાર્જ રહે છે. પછી ધીરે-ધીરે કળા અર્થાત બેટરી ઓછી થતી જાય છે. કળયુગ અંત સુધી આત્માની તાકાત એકદમ થોડી રહી જાય છે. જેમ કે તાકાતનું દેવાળું નીકળી જાય છે. બાપને યાદ કરવાથી આત્મા ફરીથી ભરપૂર થઈ જાય છે. તો હવે બાપ સમજાવે છે એકને જ યાદ કરવાનાં છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવંત. બાકી બધી છે રચના. રચનાને રચનાથી હદનો વારસો મળે છે. ક્રિએટર (રચયિતા) તો એક જ બેહદનાં બાપ છે. બાકી બધાં છે હદના. બેહદનાં બાપને યાદ કરવાથી બેહદનો વારસો મળે છે. તો બાળકોએ દિલમાં સમજવું જોઈએ કે બાબા આપણા માટે સ્વર્ગ નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યા છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર સ્વર્ગ ની સ્થાપના થઈ રહી છે, જેમાં આપ બાળકો જ આવીને રાજ્ય કરો છો. હું તો સદા પવિત્ર છું. હું ક્યારેય ગર્ભ થી જન્મ નથી લેતો, ન દેવી દેવતાઓની જેમ જન્મ લઉં છું. ફક્ત આપ બાળકોને સ્વર્ગની બાદશાહી આપવાં માટે જ્યારે આ (બાબા) ૬૦ વર્ષની વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં હોય છે ત્યારે એમનાં તનમાં હું પ્રવેશ કરું છું. આજ ફરી નંબરવન તમોપ્રધાન થી નંબરવન સતોપ્રધાન બને છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન. પછી છે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર-સૂક્ષ્મવતન વાસી. આ બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ક્યાંથી આવ્યા? આ ફક્ત સાક્ષાત્કાર થાય છે. સૂક્ષ્મવતન વચ્ચે નું છે ને. જ્યાં સ્થૂળ શરીર નથી. સૂક્ષ્મ શરીર ફક્ત દિવ્ય દ્રષ્ટીથી જોવાય છે. બ્રહ્મા તો છે સફેદ વસ્ત્રધારી. તે વિષ્ણુ છે હીરા જવેરાત થી સજ્યા-સજેલા. પછી શંકરનાં ગળામાં નાગ વગેરે દેખાડે છે. આવા શંકર વગેરે કોઈ હોઈ ન શકે. દેખાડે છે અમરનાથ પર શંકરએ પાર્વતીને અમર કથા સંભળાવી. હવે પછી સૂક્ષ્મવતનમાં તો મનુષ્ય સૃષ્ટિ છે નહીં. તો કથા ત્યાં કેવી રીતે સંભળાવશે? બાકી સૂક્ષ્મવતનનો ફક્ત સાક્ષાત્કાર થાય છે. જે બિલકુલ પવિત્ર થઈ જાય છે એમનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. આજ ફરી સતયુગમાં જઈને સ્વર્ગનાં માલિક બને છે. તો બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ કે આમણે પછી આ રાજ્ય-ભાગ્ય કેવી રીતે પામ્યું? લડાઈ વગેરે તો કાંઈ હોતી નથી. દેવતાઓ હિંસા કેવી રીતે કરશે? હમણાં તમે બાપને યાદ કરી રાજાઈ લો છો, કોઈ માને કે ન માને. ગીતામાં પણ છે દેહ સહિત દેહનાં બધાં ધર્મોને ભૂલી મામેકમ યાદ કરો. બાપને તો દેહ જ નથી, જેમાં મમત્વ હોય. બાપ કહે છે - થોડા સમય માટે આ શરીરની લોન (ઉધાર) લઉં છું. નહીં તો હું નોલેજ કેવી રીતે આપું? હું આ ઝાડનું ચેતન્ય બીજરૂપ છું. આ ઝાડની

નોલેજ મારી જ પાસે છે. આ સૃષ્ટિની આયુ કેટલી છે? કેવી રીતે ઉત્પત્તિ, પાલના, વિનાશ થાય છે? મનુષ્ય ને કાંઈ ખબર નથી. તે ભણે છે હદનું ભણતર. બાપ તો બેહદનું ભણતર ભણાવીને બાળકોને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે.

ભગવાન ક્યારેય દેહધારી મનુષ્યને નથી કહેવાતાં. તેઓને (બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને) પણ પોતાનું સૂક્ષ્મ દેહ છે એટલે એમને પણ ભગવાન નહીં કહેશું. આ શરીર તો આ દાદાની આત્માનું તખ્ત છે. અકાળ તખ્ત છે ને. હમણા આ અકાળમૂર્ત બાપનું તખ્ત છે. અમૃતસરમાં પણ અકાળતખ્ત છે. મોટા-મોટા જે હોય છે, ત્યાં અકાળતખ્ત પર જઈને બેસે છે. હમણાં બાપ સમજાવે છે આ બધી આત્માઓનું અકાળતખ્ત છે. આત્મામાં જ સારા કે ખરાબ સંસ્કાર હોય છે, ત્યારે તો કહે છે આ કર્મોનું ફળ છે. બધી આત્માઓ નાં બાપ એક જ છે. બાબા કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચીને નથી સમજાવતા. આ વાતો પણ શાસ્ત્રો વગેરે માં નથી, ત્યારે તો લોકો ચિડાય છે, કહે છે આ લોકો શાસ્ત્રોને નથી માનતા. સાધુ-સંત વગેરે ગંગામાં જઈને સ્નાન કરે છે તો શું પાવન બની ગયા? પાછાં તો કોઈ જઈ નથી સકતા. બધા અંતમાં જશે. જેમ મકોડાનું ઝુંડ કે માખીઓનું ઝુંડ જાય છે. માખીઓમાં પણ રાણી હોય છે, એની પાછળ બધી જાય છે, બાપ પણ જશે તો એમની પાછળ બધી આત્માઓ પણ જશે. મૂળવતન માં પણ જેમ બધી આત્માઓનું ઝુંડ છે. અહીંયા પછી છે બધાં મનુષ્યોનું ઝુંડ. તો આ ઝુંડ પણ એક દિવસ ભાગવાનું છે. બાપ આવીને બધી આત્માઓને લઈ જાય છે. શિવની બારાત ગવાયેલી છે. બાળકો કહો કે બાળકીયો કહો. બાપ આવીને બાળકોને યાદની યાત્રા શીખવાડે છે. પવિત્ર બન્યા વગર આત્મા ઘરે પાછી જઈ નથી સકતી. જ્યારે પવિત્ર બની જશે તો પહેલા શાંતિધામમાં જશે પછી ત્યાંથી ધીરે-ધીરે આવતી રહે છે, વૃદ્ધિ થતી રહે છે. રાજધાની બનવાની છે ને. બધાં ભેગા નથી આવતા. ઝાડ ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિને પામે છે ને. પહેલા-પહેલા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે જે બાપ સ્થાપન કરે છે. બ્રાહ્મણ પણ પહેલા-પહેલા તેજ બને છે જેમને દેવતા બનવાનું છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો છે ને. પ્રજામાં પણ ભાઈ-બહેન થઈ જાય છે. બ્રહ્માકુમાર-બ્રહ્માકુમારીઓ તો અહીંયા અસંખ્ય બને છે. જરૂર નિશ્ચયબુદ્ધિ હશે ત્યારે તો આટલા વધુ માર્ક લે છે. તમારામાં જે પાક્કા છે તે ત્યાં પહેલા આવે છે, કાયાં વાળા પાછળમાં જ આવશે. મૂળવતનમાં બધી આત્માઓ રહે છે પછી નીચે આવે છે તો વૃદ્ધિ થતી જાય છે. શરીર વગર આત્મા કેવી રીતે પાર્ટ ભજવશે? આ પાર્ટધારીઓની દુનિયા છે જે ચારેય યુગોમાં ફરતી રહે છે. સતયુગ માં આપણે સો દેવતા હતા પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બનીએ છીએ. હમણા આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ યુગ હમણાં જ બને છે જ્યારે કે બાપ આવે છે. આ હમણાં બેહદનું નોલેજ બેહદનાં બાપ જ આપે છે. શિવબાબાને પોતાનાં શરીર નું કોઈ નામ નથી. આ શરીર તો આ દાદાનું છે. બાબા એ થોડા સમયનાં માટે આ લોન લીધું છે. બાપ કહે છે મને તમારા થી વાત કરવા માટે મુખ તો જોઈએ ને. મુખ ન હોય તો બાપ બાળકો થી વાત પણ ન કરી શકે. પછી બેહદનું નોલેજ પણ આ મુખ થી સંભળાવું છું, એટલે આને ગૌમુખ પણ કહેવાય છે. પહાડો થી પાણી તો ક્યાંય પણ નિકળી શકે છે. પછી અહીંયા ગૌમુખ બનાવી દીધું છે, એમાંથી પાણી આવે છે. એને પછી ગંગાજળ સમજી પીવે છે. તે પાણીનું પછી કેટલું મહત્વ રાખે છે. આ દુનિયામાં છે બધું ખોટું. સાચું તો એક બાપ જ સંભળાવે છે. પછી તે જુઠા મનુષ્ય આ બાપનાં નોલેજને જુઠું સમજી લે છે. ભારતમાં જ્યારે સતયુગ હતું એને સચખંડ કહેવાતું હતું. પછી ભારત જ જૂનું બને છે તો દરેક વાત, દરેક ચીજ જુઠી થાય છે. કેટલો ફરક થઈ જાય છે. બાપ કહે છે તમે મારી કેટલી ઝાલની કરો છો. સર્વવ્યાપી કહી કેટલી ઇનસલ્ટ (અપમાન) કરી છે. શિવબાબા ને બોલાવે જ છે કે આ જૂની દુનિયા થી લઈ ચલો. બાપ કહે છે મારા બધાં બાળકો કામ ચિતા પર ચઢીને કંગાળ બની ગયા છે. બાપ બાળકોને કહે છે તમે તો સ્વર્ગ નાં માલિક હતા ને. સ્મૃતિ આવે છે? બાળકોને જ સમજાવે છે, આખી દુનિયાને તો નહીં સમજાવશે. બાળકો જ બાપને સમજે છે. દુનિયા આ વાતને શું જાણે!

સૌથી મોટો કાંટો છે કામ નો. નામ જ છે પતિત દુનિયા. સતયુગ છે ૧૦૦ ટકા પવિત્ર દુનિયા. મનુષ્ય જ, પવિત્ર દેવતાઓની આગળ જઈને નમન કરે છે. ભલે બહુ જ ભક્ત છે જે વેજિટેરિયન (શાકાહારી) છે, પરંતુ એવું નથી કે વિકારમાં નથી જતા. એમ તો બહુ જ બાળ બ્રહ્મચારી પણ રહે છે. નાનપણ થી ક્યારેય છી-છી ખાવાનું વગેરે નથી ખાતા. સન્યાસી પણ કહે છે નિર્વિકારી બનો. ધરબાર નો સન્યાસ કરે છે પછી બીજા જન્મમાં પણ કોઈ ગૃહસ્થી પાસે જન્મ લઈ પછી ધરબાર છોડી જંગલમાં ચાલ્યા જાય છે. પરંતુ શું પતિત થી પાવન બની શકે છે? નહીં. પતિત-પાવન બાપની શ્રીમત વગર કોઈ પતિત થી પાવન બની નથી સકતા. ભક્તિ છે ઉતરતી કળાનો માર્ગ. તો પછી પાવન કેવી રીતે બનશે? પાવન બને તો ઘરે જાય, સ્વર્ગ માં આવી જાય. સતયુગી

દેવી-દેવતાઓ ક્યારેય ધરબાર છોડે છે શું? તેમનો છે હદનો સન્યાસ, તમારો છે બેહદનો સન્યાસ. આખી દુનિયા, મિત્ર-સંબંધી વગેરે બધાનો સન્યાસ. તમારા માટે હમણાં સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. તમારી બુદ્ધિ સ્વર્ગ તરફ છે. મનુષ્ય તો નર્કમાં જ લટકી પડ્યા છે. આપ બાળકો પછી બાપની યાદમાં લટકી પડ્યા છો.

તમને શીતળ દેવીઓ બનાવવાં માટે જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડાય છે. શીતળ અક્ષર નું વિરોધી છે તપત. તમારું નામ જ છે શીતળાદેવી. એક તો નહિ હશે ને. જરૂર બહુજ હશે, જેમણે ભારત ને શીતળ બનાવ્યું છે. આ સમયે બધા કામ ચિતા પર બળી રહ્યા છે. તમારું નામ અહીંયા શીતળા દેવીઓ છે. તમે શીતળ કરવા વાળી, ઠંડા છાંટા નાખવાવાળી દેવીઓ છો. છાંટા નાખવા જાય છે ને. આ છે જ્ઞાન નાં છાંટા, જે આત્મા નાં ઉપર નખાય છે. આત્મા પવિત્ર બનવાથી શીતળ બની જાય છે. આ સમયે આખી દુનિયા કામ ચિતા પર ચઢી કાળી થઈ ગયી છે. હવે કળશ મળે છે આપ બાળકોને. કળશ થી તમે સ્વયં પણ શીતળ બનો છો અને બીજા ને પણ બનાવો છો. આ પણ શીતળ બન્યાં છે ને. બંને ભેગાં છે. ધરબાર છોડવાની તો વાત જ નથી, પરંતુ ગૌશાળા બની હશે તો જરૂર કોઈએ ધરબાર છોડ્યું હશે. શેના માટે? જ્ઞાનચિતા પર બેસી શીતળ બનવાનાં માટે. જ્યારે તમે અહીંયા શીતળ બનશો ત્યારે જ તમે દેવતા બની શકો છો. હવે આપ બાળકોનો બુદ્ધિયોગ જૂનાં ઘરની તરફ ન જવો જોઈએ. બાપની સાથે બુદ્ધિ લટકી રહે કારણ કે તમારે બધાએ બાપની પાસે ઘરે જવાનું છે. બાપ કહે છે-મીઠા બાળકો, હું પંડો બનીને આવ્યો છું, તમને લઈ જવા. આ શિવશક્તિ પાંડવ સેના છે. તમે છો શિવ થી શક્તિ લેવા વાળી, એ છે સર્વશક્તિમાન. મનુષ્ય તો સમજે છે-પરમાત્મા મરેલા ને જીવિત કરી શકે છે. પરંતુ બાપ કહે છે-લાડલા બાળકો, આ ડ્રામામાં દરેક ને અનાદિ પાર્ટ મળેલો છે. હું પણ ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર, પ્રિન્સિપલ એક્ટર છું. ડ્રામાનાં પાર્ટ ને હું કાંઈ પણ પરિવર્તન નથી કરી સકતો. મનુષ્ય સમજે છે પાંદડું-પાંદડું પણ પરમાત્મા નાં હુકમ થી હલે છે પરંતુ પરમાત્મા તો સ્વયં કહે છે હું પણ ડ્રામાને અધીન છું, એના બંધનમાં બંધાયેલો છું. એવું નથી કે મારા હુકમ થી પાંદડા હલશે. સર્વવ્યાપીનાં જ્ઞાને ભારતવાસીઓને બિલકુલ કંગાળ બનાવી દીધા છે. બાપનાં જ્ઞાનથી ભારત ફરી સિરતાજ બને છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) સૂર્યવંશીમાં પહેલા-પહેલા આવવાં માટે નિશ્ચયબુદ્ધિ બની પુરા માર્ક લેવાના છે. પાકકા બ્રાહ્મણ બનવાનું છે. બેહદનું નોલેજ સ્મૃતિમાં રાખવાનું છે.
- 2) જ્ઞાન ચિતા પર બેસી શીતળ અર્થાત પવિત્ર બનવાનું છે. જ્ઞાન અને યોગ થી કામ ની તપત સમાપ્ત કરવાની છે. બુદ્ધિયોગ સદા એક બાપની તરફ લટકેલો રહે.

વરદાન :- ચમત્કાર દેખાડવાને બદલે અવિનાશી ભાગ્ય નો ચમકતો તારો બનાવવા વાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ આજકાલ જે અલ્પકાળ ની સિદ્ધિ વાળા છે તે અંતમાં ઉપર આવવાનાં કારણે સતોપ્રધાન સ્ટેજ નાં પ્રમાણે પવિત્રતા નાં ફળસ્વરૂપ અલ્પકાળ નાં ચમત્કાર દેખાડે છે પરંતુ તે સિદ્ધિ સદાકાળ નથી રહેતી કારણ કે થોડા સમયમાં જ સતો રજો તમો ત્રણેય સ્ટેજ થી પસાર કરે છે. તમે પવિત્ર આત્માઓ સદા સિદ્ધિ સ્વરૂપ છો, ચમત્કાર દેખાડવાને બદલે ચમકતી જ્યોતિ સ્વરૂપ બનાવવાં વાળા છો. અવિનાશી ભાગ્ય નો ચમકતો તારો બનવા વાળા છો, એટલે બધાં તમારી પાસે જ અંજલી લેવા આવશે.

સ્લોગન :- બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ નું વાયુમંડળ હોય તો સહયોગી સહજ યોગી બની જશે.

“ મીઠા બાળકો - આ પુરષોત્તમ સંગમયુગ ટ્રાન્સફર થવાનો યુગ છે , હવે તમારે કનિષ્ઠ થી ઉત્તમ પુરુષ બનવાનું છે .”

પ્રશ્ન :- બાપની સાથે-સાથે કયા બાળકોની પણ મહિમા ગવાય છે?

ઉત્તર :- જે શિક્ષક બની અનેકોનું કલ્યાણ કરવાનાં નિમિત્ત બને છે, તેમની મહિમા પણ બાપની સાથે- સાથે ગવાય છે. કરન-કરાવનહાર બાબા બાળકોથી અનેકોનું કલ્યાણ કરાવે છે તો બાળકોની પણ મહિમા થઈ જાય છે. કહે છે - બાબા, ફલાણા એ અમારા પર દયા કરી, જે અમે શું થી શું બની ગયા! શિક્ષક બન્યા વગર આશીર્વાદ મળી ન શકે .

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોથી પૂછે છે. સમજાવે પણ છે પછી પૂછે પણ છે. હવે બાપને બાળકોએ જાણ્યા છે. ભલે કોઈ સર્વવ્યાપી પણ કહે છે પરંતુ તેનાં પહેલા બાપને ઓળખવા તો જોઈએ ને - બાપ કોણ છે? ઓળખ્યાં પછી કહેવું જોઈએ, બાપનું નિવાસ સ્થાન ક્યાં છે? બાપને જાણતા જ નથી તો તેમના નિવાસ સ્થાન ની ખબર કેવી રીતે પડે? કહી દે છે એ તો નામ-રુપથી ન્યારા છે, એટલે છે નહિ. તો જે ચીજ છેજ નહીં એમનાં રહેવાનાં સ્થાનનો પણ કેવી રીતે વિચાર કરી શકાય? આ હમણાં આપ બાળકો જાણો છો. બાપએ પહેલા-પહેલા તો પોતાનો પરિચય આપ્યો છે, પછી રહેવાનું સ્થાન સમજાવાય છે. બાપ કહે છે હું તમને આ રથ દ્વારા પરિચય આપવા આવ્યો છું. હું તમારા બધાંનો બાપ છું, જેમને પરમપિતા કહેવાય છે. આત્માને પણ કોઈ નથી જાણતું. બાપનું નામ, રુપ, દેશ, કાળ નથી તો બાળકોનું પછી ક્યાંથી આવે? બાપ જ નામ-રુપ થી ન્યારા છે તો બાળકો પછી ક્યાંથી આવે? બાળકો છે તો જરૂર બાપ પણ છે. સિદ્ધ થાય છે એ નામ-રુપ થી ન્યારા નથી. બાળકોનું પણ નામ-રુપ છે. ભલે કેટલું પણ સૂક્ષ્મ હોય. આકાશ સૂક્ષ્મ છે તો પણ નામ તો છે ને આકાશ. જેમ આ પોલાર સૂક્ષ્મ છે, એમ બાપ પણ બહુ જ સૂક્ષ્મ છે. બાળકો વર્ણન કરે છે વંડરકુલ તારો છે, જે આમનામાં પ્રવેશ કરે છે, જેને આત્મા કહે છે. બાપ તો રહે જ છે પરમધામ માં, એ રહેવાનું સ્થાન છે. ઉપર નજર જાય છે ને. ઉપર આંગળીનો ઇશારો કરી યાદ કરે છે.તો જરૂર જેમને યાદ કરે છે, કોઈ વસ્તુ હશે. પરમપિતા પરમાત્મા કહે તો છે ને. તો પણ નામ-રુપથી ન્યારા કહેવું - આને અજ્ઞાન કહેવાય છે. બાપને જાણવું, આને જ્ઞાન કહેવાય છે. આ પણ તમે સમજો છો આપણે પહેલા અજ્ઞાની હતાં. બાપને પણ નહોતા જાણતા, સ્વયં ને પણ નહોતા જાણતા. હવે સમજો છો આપણે આત્મા છીએ, ન કે શરીર. આત્માને અવિનાશી કહેવાય છે તો જરૂર કોઈ ચીજ છે ને. અવિનાશી કોઈ નામ નથી. અવિનાશી અર્થાત જે વિનાશને નથી પામતી. તો જરૂર કોઈ વસ્તુ છે. બાળકોને સારી રીતે સમજાવ્યું છે, મીઠા-મીઠા બાળકો, જેમને બાળકો-બાળકો કહે છે એ આત્માઓ અવિનાશી છે. આ આત્માઓના બાપ પરમપિતા પરમાત્મા બેસી સમજાવે છે. આ ખેલ એક જ વાર થાય છે જ્યારે બાપ આવીને બાળકો ને પોતાનો પરિચય આપે છે. હું પણ પાર્ટધારી છું. કેવી રીતે પાર્ટ ભજવું છું, એ પણ તમારી બુદ્ધિમાં છે. જૂની અર્થાત્ પતિત આત્માને નવી પાવન બનાવે છે તો પછી શરીર પણ તમારુ ત્યાં ગુલ-ગુલ હોય છે. આ તો બુદ્ધિમાં છે ને.

હમણાં તમે બાબા-બાબા કહો છો, આ પાર્ટ ચાલી રહ્યો છે ને. આત્મા કહે છે બાબા આવેલાં છે - આપણને બાળકોને શાંતિધામ ઘરે લઈ જવા માટે. શાંતિધામ પછી છે જ સુખધામ. શાંતિધામ પછી દુઃખધામ હોઈ ન શકે. નવી દુનિયામાં સુખ જ કહેવાય છે. આ દેવી-દેવતાઓ જો ચૈતન્ય હોય અને એમને કોઈ પૂછે તમે ક્યાંના રહેવાવાળા છો, તો કહેશે અમે સ્વર્ગ નાં રહેવાવાળા છીએ. હવે આ જડ મૂર્તિ તો નથી કહી શકતી. તમે તો કહી શકો છો ને, આપણે અસલ સ્વર્ગ માં રહેવાવાળા દેવી-દેવતાઓ હતાં પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાવી હવે સંગમ પર આવ્યા છીએ. આ ટ્રાન્સફર થવાનો પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. બાળકો જાણે છે આપણે બહુજ ઉત્તમ પુરુષ બનીએ છીએ. આપણે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી સતોપ્રધાન બનીએ છીએ. સતોપ્રધાન પણ નંબરવાર કહીશું. તો બધો પાર્ટ આત્માને મળેલો છે. એવું નહિ કહીશું કે મનુષ્યને પાર્ટ મળેલો છે. અહમ આત્માને પાર્ટ મળેલો છે. હું આત્મા ૮૪ જન્મ લઉં છું. આપણે આત્મા વારિસ છીએ, વારિસ હમેશા પુરુષ હોય છે, સ્ત્રી નહિ. તો હવે આપ બાળકોએ આ પાકું સમજવાનું છે આપણે સર્વ આત્માઓ પુરુષ છીએ. બધાંને બેહદનાં બાપથી વારસો મળે છે. હદનાં લૌકિક બાપથી ફક્ત દીકરાને વારસો મળે છે, દીકરીને નહીં. એવું પણ નથી, આત્મા સદેવ સ્ત્રી બને છે. બાપ

સમજાવે છે તમે આત્મા ક્યારેક પુરુષનું, ક્યારેક સ્ત્રીનું શરીર લો છો. આ સમય તમે બધા પુરુષ છો. બધી આત્માઓને એક બાપથી વારસો મળે છે. બધા બાળકો જ બાળકો છે. બધાનાં બાપ એક છે. બાપ પણ કહે છે - હું બાળકો, તમે બધી આત્માઓ પુરુષ છો. મારાં રુહાની બાળકો છો. પછી પાર્ટ ભજવવા માટે પુરુષ-સ્ત્રી બંને જોઈએ. ત્યારે તો મનુષ્ય સૃષ્ટિની વૃદ્ધિ થાય. આ વાતો ને તમારા સિવાય કોઈ પણ નથી જાણતું. ભલે કહે તો છે અમે બધા બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છીએ પરંતુ સમજતા નથી.

હવે તમે કહો છો બાબા તમારા થી અમે અનેક વાર વારસો લીધો છે. આત્માને આ પાકું થઈ જાય છે. આત્મા બાપને જરૂર યાદ કરે છે - ઓ બાબા રહેમ કરો. બાબા હવે તમે આવો, અમે બધાં તમારા બાળકો બનીશું. દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધ છોડી અમે આત્મા તમને જ યાદ કરીશું. બાપએ સમજાવ્યું છે સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો. બાપથી આપણે વારસો કેવી રીતે પામીએ છે, દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આપણે આ દેવતા કેવી રીતે બનીએ છીએ, આ પણ જાણવું જોઈએ ને. સ્વર્ગનો વારસો કોનાંથી મળે છે, આ હવે તમે સમજો છો. બાપ તો સ્વર્ગવાસી નથી, બાળકોને બનાવે છે. પોતે તો નર્કમાં જ આવે છે, તમે બાપને બોલાવો પણ નર્કમાં છો, જ્યારે તમે તમોપ્રધાન બનો છો. આ તમોપ્રધાન દુનિયા છે ને. સતોપ્રધાન દુનિયા હતી, ૫ હજાર વર્ષ પહેલા એમનું રાજ્ય હતું. આ વાતોને, આ ભણતરને હવે તમે જ જાણો છો. આ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું ભણતર. *મનુષ્ય સે દેવતા કિયે કરત ન લાગી વાર....* બાળક બન્યા અને વારિસ બન્યા, બાપ કહે છે તમે બધી આત્માઓ મારા બાળકો છો. તમને વારસો આપુ છું. તમે ભાઈ-ભાઈ છો, રહેવાનું સ્થાન મૂળવતન અથવા નિર્વાણધામ છે, જેને નિરાકારી દુનિયા પણ કહે છે. બધી આત્માઓ ત્યાં રહે છે. આ સૂર્ય ચંદ્ર થી પણ પેલી પાર તે તમારું મીઠું શાંત ઘર છે પરંતુ ત્યાં બેસી તો નથી જવાનું. બેસીને શું કરશો. એ તો જાણે જડ અવસ્થા થઈ ગઈ. આત્મા જ્યારે પાર્ટ ભજવે ત્યારે જ ચૈતન્ય કહેવાય. છે ચૈતન્ય પરંતુ પાર્ટ ન ભજવે તો જડ થઈ ને. તમે અહીં ઊભા રહી જાઓ, હાથ-પગ ન ચલાવો તો જેમ જડ થયા. ત્યાં તો કુદરતી શાંતિ રહે છે, આત્માઓ જેમ કે જડ છે. પાર્ટ કંઈ પણ નથી ભજવતી. શોભા તો પાર્ટ માં છે ને. શાંતિધામ માં શું શોભા હશે? આત્માઓ સુખ-દુઃખની ભાસના થી પરે રહે છે. કોઈ પાર્ટ જ નથી ભજવતી તો ત્યાં રહેવાથી શું ફાયદો? પહેલા-પહેલા સુખનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. દરેકને પહેલાથી જ પાર્ટ મળેલો છે. કોઈ કહે છે અમને તો મોક્ષ જોઈએ. પરપોટા પાણી માં મળી ગયા બસ, આત્મા જેમકે છે નહીં. કોઈ પણ પાર્ટ ન ભજવે તો જેમ જડ કહીશું. ચૈતન્ય હોવા છતાં જડ થઈને પડ્યાં રહે તો શું ફાયદો? પાર્ટ તો બધાંને ભજવવાનો જ છે. મુખ્ય હીરો-હીરોઈન નો પાર્ટ કહેવાય છે. આપ બાળકોને હીરો-હીરોઈન નું ટાયટલ મળે છે. આત્મા અહીં પાર્ટ ભજવે છે. પહેલા સુખનું રાજ્ય કરે છે પછી રાવણનાં દુઃખનાં રાજ્યમાં જાય છે. હવે બાપ કહે છે આપ બાળકો બધાંને આ સમાચાર આપો. શિક્ષક બની બીજાને સમજાવો. જે શિક્ષક નથી બનતા એમનું પદ ઓછું થશે. શિક્ષક બન્યા વગર કોઈને આશીર્વાદ કેવી રીતે મળશે? કોઈ ને પૈસા આપશું તો એમને ખુશી થશે ને. અંદર સમજે છે બી.કે. અમારા ઉપર બહુજ દયા કરે છે, જે અમને શું થી શું બનાવી દે છે! આમ તો મહિમા એક બાપની જ કરે છે - વાહ બાબા, તમે આ બાળકો દ્વારા અમારું કેટલું કલ્યાણ કરો છો! કોઈ દ્વારા તો થાય છે ને. બાપ કરનકરાવનહાર છે, તમારા દ્વારા કરાવે છે. તમારું કલ્યાણ થાય છે. તો તમે પછી બીજાઓ ને કલમ લગાડો છો. જેમ-જેમ જે સેવા કરે છે, એટલું ઊંચું પદ પામે છે. રાજા બનવું છે તો પ્રજા પણ બનાવવાની છે. પછી જે સારા નંબરમાં આવે છે એ પણ રાજા બને છે. માળા બને છે ને. સ્વયં થી પૂછવું જોઈએ અમે માળા માં કયો નંબર બનીશું? ૯ રત્ન મુખ્ય છે ને. વચ્ચમાં છે હીરો બનાવવા વાળા. હીરાને વચમાં રાખે છે. માળા માં ઉપર ફૂલ પણ છે ને. અંતમાં તમને ખબર પડશે - કયા મુખ્ય દાણા બને છે, જે દૈવીવંશ માં આવશે. પાછળ થી તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે જરૂર. જોશો, કેવી રીતે આ બધાં સજાઓ ખાય છે. શરૂમાં દિવ્ય દ્રષ્ટિમાં તમે સૂક્ષ્મવતન માં જોતા હતા. આ પણ ગુપ્ત છે. આત્મા સજાઓ ક્યાં ખાય છે - આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ છે. ગર્ભ જેલમાં સજાઓ મળે છે. જેલમાં ધર્મરાજ ને જુએ છે પછી કહે છે બહાર નિકાળો. બીમારીઓ વગેરે થાય છે, એ પણ કર્મનો હિસાબ છે ને. આ બધી સમજવાની વાતો છે. બાપ તો જ જરૂર સાચુ જ સંભળાવશે ને. હવે તમે સાચાં બનો છો. સાચાં એમને કહેવાય છે જે બાપ થી બહુ જ તાકત લે છે.

તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો ને. કેટલી તાકાત રહે છે. હંગામા વગેરે ની કોઈ વાત નથી. તાકાત ઓછી છે તો કેટલાં હંગામા થઈ જાય છે. આપ બાળકોને તાકાત મળે છે - અડધાકલ્પ માટે. તો પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. એક જેવી તાકત નથી પામી શકતાં, ન એક જેવું પદ પામી શકે છે. આ પણ પહેલાથી નોંધ છે. ડ્રામામાં અનાદિ નોંધ છે. કોઈ પાછળથી આવે છે, એક-બે જન્મ લીધા અને શરીર છોડ્યું. જેમ દિવાળી પર મચ્છર હોય

છે, રાતનાં જન્મ લે છે, સવારનાં મરી જાય છે. એ તો અગણિત હોય છે. મનુષ્યની તો પણ ગણતરી થાય છે. પહેલા-પહેલા જે આત્માઓ આવે છે એમની આયુ કેટલી મોટી હોય છે! આપ બાળકોને ખુશી થવી જોઈએ - અમે બહુજ મોટી આયુ વાળા બનશું. તમે પૂરો પાર્ટ ભજવો છો. બાપ તમને જ સમજાવે છે, તમે કેવી રીતે પૂરો પાર્ટ ભજવો છો. ભણતર અનુસાર ઉપરથી આવો છો પાર્ટ ભજવવા. તમારુ આ ભણતર છે જ નવી દુનિયાનાં માટે. બાપ કહે છે અનેક વાર તમને ભણાવું છું. આ ભણતર અવિનાશી થઈ જાય છે. અડધો કલ્પ તમે પ્રાલબ્ધ પામો છો. તે વિનાશી ભણતર થી સુખ પણ અલ્પકાળ માટે મળે છે. હમણાં કોઈ બેરિસ્ટર બને છે પછી કલ્પ બાદ બેરિસ્ટર બનશે. આ પણ તમે જાણો છો - જે પણ બધાંનો પાર્ટ છે, એજ પાર્ટ કલ્પ-કલ્પ ભજતો રહેશે. દેવતા હોય કે શુદ્ર હોય, દરેકનો પાર્ટ એજ ભજવાય છે, જે કલ્પ-કલ્પ ભજવાય છે. એમાં કોઈ પણ ફર્ક નથી થઈ શકતો. દરેક પોતાનો પાર્ટ ભજવતા રહે છે. આ બધો બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. પૂછે છે પુરુષાર્થ મોટો કે પ્રાલબ્ધ મોટી? હવે પુરુષાર્થ વગર તો પ્રાલબ્ધ મળતી નથી. પુરુષાર્થ થી પ્રાલબ્ધ મળે છે ડ્રામા અનુસાર. તો બધો બોજ ડ્રામા પર આવી જાય છે. પુરુષાર્થ કોઈ કરે છે, કોઈ નથી કરતું. આવે પણ છે તો પણ પુરુષાર્થ નથી કરતા તો પ્રાલબ્ધ નથી મળતી. આખી દુનિયામાં જે પણ એક્ટ (પ્રવૃત્તિ) ચાલે છે, બધું બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે. આત્મામાં પહેલાં થી જ પાર્ટ નોંધાયેલો છે આદિ થી અંત સુધી. જેમ તમારી આત્મામાં ૮૪ નો પાર્ટ છે, હીરો પણ બને છે, તો કોડી જેવી પણ બને છે. આ બધી વાતો તમે હવે સાંભળો છો. સ્કૂલમાં જો કોઈ નપાસ થઈ જાય છે તો કહેશે આ બુદ્ધિહીન છે. ધારણા નથી થતી, આને કહેવાય છે વેરાઈટી ઝાડ, વેરાઈટી ફ્રીચર્સ. આ વેરાઈટી ઝાડનું જ્ઞાન બાપ જ સમજાવે છે. કલ્પવૃક્ષ પર પણ સમજાવે છે. વડના ઝાડનું દ્રષ્ટાંત પણ આના પર છે. તેની શાખાઓ બહુ જ ફેલાય છે.

બાળકો સમજે છે આપણી આત્મા અવિનાશી છે, શરીર તો વિનાશ થઈ જશે. આત્મા જ ધારણા કરે છે, આત્મા ૮૪ જન્મ લે છે, શરીર તો બદલાતા જાય છે. આત્મા એ જ છે, આત્મા જ ભિન્ન-ભિન્ન શરીર લઈ પાર્ટ ભજવે છે. આ નવી વાત છે ને. આપ બાળકો ને પણ હવે આ સમજ મળી છે. કલ્પ પહેલાં પણ આવું સમજ્યા હતા. બાપ આવે પણ છે ભારતમાં. તમને બધાંને પૈગામ (સંદેશ) આપતા રહો છો, કોઈ પણ એવું નહીં રહેશે જેમને સંદેશ ન મળે. સંદેશ સાંભળવો બધાંનો હક છે. પછી બાપથી વારસો પણ લેશે. કંઈક તો સાંભળશે ને તો પણ બાપ નાં બાળકો છે ને. બાપ સમજાવે છે - હું આપ આત્માઓનો બાપ છું. મારા દ્વારા આ રચના નાં આદિ- મધ્ય- અંત ને જાણવાથી તમે આ પદ પામો છો. બાકી બધાં મુક્તિમાં ચાલ્યાં જાય છે. બાપતો બધાંની સદ્ગતિ કરે છે. ગાયે છે અહો બાબા, તારી લીલા..... શું લીલા? કેવી લીલા? આ જૂની દુનિયાને બદલવા ની લીલા છે. ખબર હોવી જોઈએ ને. મનુષ્ય જ જાણશે ને. બાપ આપ બાળકોને જ આવીને બધી વાતો સમજાવે છે. બાપ નોલેજકુલ છે. તમને પણ નોલેજકુલ બનાવે છે. નંબરવાર તમે બનો છો. સ્કોલરશીપ લેવાવાળા નોલેજકુલ કહેવાશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- ૧) સદા એજ સ્મૃતિમાં રહેવાનું છે કે આપણે આત્મા પુરુષ છીએ, આપણે બાપથી પૂરો વારસો લેવાનો છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે.
- ૨) આખી દુનિયામાં જે પણ એક્ટ (પ્રવૃત્તિ) ચાલે છે, આ બધો બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, આમાં પુરુષાર્થ અને પ્રાલબ્ધ બંનેની નોંધ છે. પુરુષાર્થ નાં વગર પ્રાલબ્ધ નથી મળી સકતી, આ વાતને સારી રીતે સમજવાની છે.

વરદાન :- પવિત્રતા ની ગુહ્યતા ને જાણી સુખ - શાંતિ સંપન્ન બનવાવાળી મહાન આત્મા ભવ .
પવિત્રતાની શક્તિ ની મહાનતા ને જાણી પવિત્ર અર્થાત્ પૂજ્ય દેવ આત્માઓ હમણાં થી જ બનો. એવું નહિ કે અંત માં બની જઈશું. આ લાંબા સમય થી જમા કરેલી શક્તિ અંત માં કામ આવશે. પવિત્ર બનવું કોઈ સાધારણ વાત નથી. બ્રહ્મચારી રહે છે, પવિત્ર બની ગયાં છે.....પરંતુ પવિત્રતા જનની છે, ભલે સંકલ્પથી, ભલે વૃત્તિ થી, વાયુમંડળ થી, વાણી થી, સંપર્ક થી સુખ-શાંતિ ની જનની બનજો - આને કહેવાય છે મહાન આત્મા.

સ્લોગન :- ઊંચી સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ સર્વ આત્માઓ ને રહેમ ની દ્રષ્ટિ દો, વાયબ્રેશન ફેલાવો.

“ મીઠા બાળકો - યાદ માં રહેવાની પ્રેક્ષિસ (અભ્યાસ) કરો તો સદા હર્ષિતમુખ , ખીલેલાં રહેશો , બાપની મદદ મળતી રહેશે , ક્યારેય મૂરજાશો નહીં ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોએ આ ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી જીવન કયા નશામાં વિતાવવાનું છે?

ઉત્તર :- સદા નશો રહે કે અમે આ ભણતરથી પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનીશું. આ જીવન હસતા-રમતા, જ્ઞાનનો ડાન્સ કરતા વિતાવવાનું છે. સદા વારિસ બની ફૂલ બનવાનો પુરુષાર્થ કરતા રહો. આ છે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ બનવાની કોલેજ. અહીંયા ભણવાનું પણ છે તો ભણાવવાનું પણ છે, પ્રજા પણ બનાવવાની છે ત્યારે રાજા બની શકીશું. બાપ તો ભણેલા જ છે, એમને ભણવાની જરૂર નથી.

ગીત :- બચપન કે દિન ભૂલા ન દેના

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત છે ખાસ બાળકોને માટે. ભલે છે ગીત ફિલ્મનું પરંતુ અમુક ગીત છે જ તમારે માટે. જે સપૂત બાળકો છે તેમને ગીત સાંભળતા સમયે એનો અર્થ પોતાના દિલમાં લઈ આવવો પડે છે. બાપ સમજાવે છે મારા લાડલા બાળકો, કારણકે તમે બાળકો બન્યા છો. જ્યારે બાળક બને ત્યારે તો બાપનાં વારસા ની પણ યાદ રહે. બાળક જ નથી બન્યા તો યાદ કરવા પડશે. બાળકોને સ્મૃતિ રહે છે અમે ભવિષ્યમાં બાબાનો વારસો લઈશું. આ છે જ રાજ્યોગ, પ્રજા યોગ નથી. આપણે ભવિષ્યમાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ બનીશું. આપણે તેમના બાળકો છીએ બાકી જે પણ મિત્ર-સંબંધી વગેરે છે તેમને ભૂલવું પડે. એક વગર બીજું કોઈ યાદ ન આવે. દેહ પણ યાદ ન આવે. દેહ-અભિમાન ને તોડી દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ અનેક પ્રકારનાં સંકલ્પ-વિકલ્પ ઊંઘા પાડી દે છે. યાદ કરવાની પ્રેક્ષિસ કરતા રહેશો તો સદેવ હર્ષિતમુખ ખીલેલાં ફૂલ રહેશો. યાદને ભૂલવાથી ફૂલ મુરઝાઈ જાય છે. હિંમત બાળકો ની મદદ બાપ ની. બાળક જ નથી બન્યાં તો બાપ મદદ કઈ વાતની કરશે? કારણ કે તેમનાં માં-બાપ પછી છે રાવણ માયા, તો તેમનાંથી મદદ મળશે પડવાની. તો આ ગીત આખું આપ બાળકો પર બનેલું છે - **બચપન કે દિન ભૂલા ન દેના....** બાપ ને યાદ કરવાનાં છે, યાદ નથી કરતાં તો જે આજે હસ્યાં કાલે પછી રોતા રહેશે. યાદ કરવાથી સદેવ હર્ષિત મુખ રહેશે. આપ બાળકો જાણો છો એક જ ગીતા શાસ્ત્ર છે, જેમાં કોઈ-કોઈ અક્ષર ઠીક છે. લખેલું છે કે યુદ્ધનાં મેદાન માં મરશો તો સ્વર્ગમાં જશો. પરંતુ એમાં હિંસક યુદ્ધની તો વાત જ નથી. આપ બાળકો એ બાપથી શક્તિ લઈને માયા પર જીત પામવાની છે. તો જરૂર બાપને યાદ કરવાં પડે ત્યારે જ તમે સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. તેમણે પછી સ્થૂળ હથિયાર વગેરે બેસીને દેખાડ્યા છે. જ્ઞાન કટારી, જ્ઞાન બાણ અક્ષર સાંભળ્યા છે તો સ્થૂળ રૂપમાં હથિયાર આપી દીધા છે. હકીકતમાં છે આ જ્ઞાનની વાતો. બાકી આટલી ભુજાઓ વગેરે તો કોઈની હોતી નથી. તો આ છે યુદ્ધનું મેદાન. યોગમાં રહી શક્તિ લઈને વિકારો પર જીત પામવાની છે. બાપને યાદ કરવાથી વારસો યાદ આવશે. વારિસ જ વારસો લે છે. વારિસ નથી બનતા તો પછી પ્રજા બની જાય છે. આ છે જ રાજ્યોગ, પ્રજા યોગ નથી. આ સમજણ બાપનાં સિવાય કોઈ આપી ન શકે.

બાપ કહે છે મારે આ સાધારણ તનનો આધાર લઈ આવવું પડે છે. પ્રકૃતિનો આધાર લીધા વગર આપ બાળકોને રાજ્યોગ કેવી રીતે શીખવાડું? આત્મા શરીર છોડી દે છે તો પછી કોઈ વાતચીત થઈ નથી શકતી. પછી જ્યારે શરીર ધારણ કરે, બાળક થોડો મોટો થાય ત્યારે બહાર નીકળે અને બુદ્ધિ ખુલે. નાના બાળકો તો હોય જ છે પવિત્ર, તેમનામાં વિકાર હોતા નથી. સન્યાસી લોકો સીડી ચઢીને પછી નીચે ઉતરે છે. પોતાના જીવનને સમજી શકે છે. બાળકો તો હોય છે જ પવિત્ર, એટલે જ બાળક અને મહાત્મા એક સમાન ગવાય છે. તો આપ બાળકો જાણો છો આ શરીર છોડીને અમે પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ બનીશું. પહેલાં પણ આપણે બન્યા હતા, હવે ફરી બનીએ છીએ. એવા-એવા વિચાર વિદ્યાર્થી ને રહે છે. આ પણ એમની બુદ્ધિમાં આવશે જે બાળકો હશે અને પછી વજ્રાદાર, ફરમાનબરદાર થઈ શ્રીમત પર ચાલતા હશે. નહીં તો શ્રેષ્ઠ પદ પામી ન શકે. શિક્ષક તો ભણેલા જ છે. એવું નથી કે એ ભણે છે અને પછી ભણાવે છે. ના, શિક્ષક તો ભણેલા જ છે. એમને નોલેજકુલ કહેવાય છે. સૃષ્ટિ નાં

આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ બીજું કોઈ નથી જાણતું. પહેલા તો નિશ્ચય જોઈએ એ બાપ છે. જો કોઈની તકદીરમાં નથી તો પછી અંદરમાં ખટપટ ચાલતી રહેશે. ખબર નહીં પડી શકશે. બાબાએ સમજાવ્યું છે જ્યારે તમે બાપનાં ખોળામાં આવશો તો આ વિકારોની બીમારી વધારે જ જોર થી બહાર નીકળશે. વૈધ લોકો પણ કહે છે - બીમારી ઉથલ ખાશે. બાપ પણ કહે છે તમે બાળક બનશો તો દેહ-અભિમાનની અને કામ-ક્રોધ વગેરેની બીમારી વધશે. નહીં તો પરીક્ષા કેમ થાય? ક્યાંય પણ મૂંઝાઓ તો પૂછતા રહો. જ્યારે તમે રુસ્તમ બનો છો ત્યારે માયા ખુબજ પછાડે છે. તમે બોક્સિંગ માં છો. બાળક નથી બન્યા તો બોક્સિંગ ની વાત જ નથી. તેઓ તો પોતાનાં જ સંકલ્પો-વિકલ્પો માં ગોતા ખાય છે, ન કોઈ મદદ જ મળે છે. બાબા સમજે છે - મમ્મા-બાબા કહો છો તો બાપનાં બાળક બનવું પડે, પછી તે દિલમાં પાક્કું થઈ જાય છે કે આ અમારા રૂઠાની બાપ છે. બાકી આ યુદ્ધનું મેદાન છે, એમાં ડરવાનું નથી કે ખબર નહિ તોફાનમાં રહી શકીશું કે નહીં? આને કમજોર કહેવાય છે. આમાં તો સિંહ બનવું પડે. પુરુષાર્થ નાં માટે સારી મત લેવી જોઈએ. બાપને પૂછવું જોઈએ. ઘણાં બાળકો પોતાની અવસ્થા લખીને મોકલે છે. બાપને જ સર્ટિફિકેટ આપવાનું છે. આમનાંથી ભલે છુંપાવો પરંતુ શિવબાબા થી તો છુપાઈ ન શકે. ઘણા છે જે છુંપાડે છે પરંતુ એમનાંથી કંઈ પણ છુપાય ન શકે. સારા નું ફળ સારું, ખરાબ નું ફળ ખરાબ હોય છે. સતયુગ-ત્રેતામાં તો બધુંજ સારું જ સારું હોય છે. સારા-ખરાબ, પાપ-પુણ્ય અહીંયા થાય છે. ત્યાં દાન-પુણ્ય પણ નથી કરાતું. છે જ પ્રાલબ્ધ. અહિંયાં આપણે પુરા સરેન્દર થઈએ છીએ તો બાબા ૨૧ જન્મોને માટે વળતર માં પણ આપી દે છે. ફોલો (અનુકરણ) ફાધર (બાપનું) કરવાનું છે. જો ઉલટા કામ કરશો તો નામ પણ બાપનું બદનામ કરશો એટલે શિક્ષા પણ દેવી પડે છે. રૂપ-વસંત પણ બધાને બનવાનું છે. આપણને આત્માઓને બાપએ ભણાવ્યા છે પછી વરસવાનું પણ છે. સાચાં બ્રાહ્મણો ને સાચી ગીતા સંભળાવવાની છે. બીજા કોઈ શાસ્ત્રો ની વાત નથી. મુખ્ય છે ગીતા. બાકી છે તેમના બાળ-બચ્ચા. તેનાંથી કોઈનું કલ્યાણ નથી થતું. મને કોઈ પણ નથી મળતું. હું જ આવીને ફરીથી સહજ જ્ઞાન, સહજ રાજયોગ શીખવાડું છું. સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી ગીતા છે, તેજ સાચી ગીતા દ્વારા વારસો મળે છે. કૃષ્ણને પણ ગીતા થી જ વારસો મળ્યો, ગીતાનાં પણ બાપ જે રચયિતા છે, એ બેસીને વારસો આપે છે. બાકી ગીતા શાસ્ત્ર થી વારસો નથી મળતો. રચયિતા છે એક, બાકી છે એમની રચના. પહેલા નંબરનું શાસ્ત્ર છે ગીતા તો પાછળ જે શાસ્ત્ર બને છે તેનાંથી પણ વારસો મળી ન સકે. વારસો મળે છે જ સમ્મુખ. મુક્તિનો વારસો તો બધાંને મળવાનો છે, બધાંને પાછા જવાનું છે. બાકી સ્વર્ગ નો વારસો મળે છે ભણવાથી. પછી કે જેટલું ભણશે. બાપ સમ્મુખ ભણાવે છે. જ્યાં સુધી નિશ્ચય નથી કે કોણ ભણાવે છે તો સમજશે શું? પ્રાપ્તિ શું કરી શકશે? તો પણ બાપથી સાંભળતા રહે છે તો જ્ઞાનનો વિનાશ નથી થતો. જેટલું સુખ મળશે પછી બીજાઓને પણ સુખ આપશે. પ્રજા બનાવશો તો પછી સ્વયં રાજા બની જશો.

આપણું છે વિદ્યાર્થી જીવન. હસતા-રમતા, જ્ઞાનનો ડાન્સ કરતા આપણે જઈને પ્રિન્સ બનીશું. વિદ્યાર્થી જાણે છે અમારે પ્રિન્સ બનવાનું છે તો ખુશી નો પારો ચઢશે. આ તો પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ ની કોલેજ છે. ત્યાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેસ ની અલગ કોલેજ હોય છે. વિમાનો માં ચઢીને જાય છે. વિમાન પણ ત્યાંના ફુલપુફ હોય છે, ક્યારેય તૂટી ન શકે. ક્યારેય અકસ્માત થવાનો જ નથી, કોઈ પણ પ્રકારનો. આ બધી સમજવાની વાતો છે. એક તો બાપ થી પૂરો બુદ્ધિયોગ રાખવો પડે, બીજું બાપને બધાં સમાચાર દેવા પડે કે કોણ-કોણ કાંટા થી કળીઓ બન્યાં છે? બાપ થી પુરુ કનેક્શન રાખવું પડે, જે પછી શિક્ષક પણ ડાયરેક્શન આપતા રહે. કોણ વારિસ બની ફૂલ બનવાનો પુરુષાર્થ કરે છે? કાંટા થી કળી તો બન્યાં પછી ફૂલ ત્યારે બને જ્યારે બાળક બને. નહીં તો કળી નાં કળી રહેશે અર્થાત પ્રજામાં આવી જશે. હવે જે જેવો પુરુષાર્થ કરશે, એવું પદ પામશે. એવું નથી, એકના દોડવાથી આપણે એની પૂંછડી પકડી લઈશું. ભારતવાસી એવું સમજે છે. પરંતુ પુછડી પકડવાની તો વાત જ નથી, જે કરશે તે પામશે. જે પુરુષાર્થ કરશે, ૨૧ પેઢી તેની પ્રાલબ્ધ બનશે. ઘરડા તો જરૂર થશે. પરંતુ અકાળે મૃત્યુ નથી થતી. કેટલું શ્રેષ્ઠ પદ છે. બાપ સમજી જાય છે તેમની તકદીર ખૂલી છે, વારિસ બન્યા છે. હમણાં પુરુષાર્થી છે પછી રિપોર્ટ પણ કરે છે, બાબા આ-આ વિધ્નો આવે છે, આ થાય છે. દરેકને પોતામેલ આપવાનો હોય છે. આટલી મહેનત બીજા કોઈ સત્સંગમાં નથી હોતી. બાબા તો નાનાં-નાનાં બાળકોને પણ સંદેશી બનાવી દે છે. લડાઈમાં સંદેશ લઈ જવાવાળા પણ જોઈએ ને. લડાઈનું આ મેદાન છે. અહીંયા તમે સમ્મુખ સાંભળો છો તો બહુંજ સારું લાગે છે, દિલ ખુશ થાય છે. બહાર ગયા અને બગલાઓ નો સંગ મળ્યો તો ખુશી ઉડી જાય છે. ત્યાં માયાની ધૂળ છે ને એટલે પાક્કું બનવું પડે.

બાબા કેટલા પ્રેમ થી ભણાવે છે, કેટલી સગવડ આપે છે. એવા પણ બહુજ છે જે સારું-સારું કહીને પછી ગુમ થઈ

જાય છે, કોઈ વિરલા જ ઉભા રહી શકે છે. અહીં તો જ્ઞાનનો નશો જોઈએ. દારૂ નો પણ નશો હોય છે ને. કોઈએ દેવાળું માર્યું હોય અને દારૂ પીધો, જોરથી નશો ચઢ્યો તો સમજશે હું રાજાઓ નો રાજા છું. અહીંયા આપ બાળકોને રોજ જ્ઞાન અમૃતનો પ્યાલો મળે છે. ધારણ કરવાનાં માટે દિન-પ્રતિદિન પોઈન્ટ એવી મળતી રહે છે જે બુદ્ધિનું તાળું જ ખુલતું જાય છે એટલે મુરલી તો કેમેં પણ વાંચવાની છે. જેમ ગીતાનો રોજ પાઠ કરો છો ને. અહીંયા પણ રોજ બાપથી ભણવું પડે. પૂછવું જોઈએ મારી ઉન્નતિ નથી થતી, શું કારણ છે? આવીને સમજવું જોઈએ. આવશે પણ તે જેમને પૂરો નિશ્ચય છે કે એ આપણા બાપ છે. એવું નહીં, પુરુષાર્થ કરી રહ્યો છું-નિશ્ચય બુદ્ધિ થવાને માટે. નિશ્ચય તો એક જ હોય છે, તેમાં ટકાવારી નથી હોતી. બાપ એક છે, એમનાંથી વારસો મળે છે. અહીંયા હજારો ભણે છે તો પણ કહે નિશ્ચય કેવી રીતે કરું? તેમને કમબખ્ત કહેવાય છે. બખ્તાવર તે જે બાપને ઓળખી અને માની લે. કોઈ રાજા કહે અમારા ખોળાનો બાળક આવીને બનો તો તેમનાં ખોળામાં જવાથી જ નિશ્ચય થઈ જાય છે ને. એવું નહીં કહેશે કે નિશ્ચય કેવી રીતે થાય? આ છે જ રાજ્યોગ. બાપ તો સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે. નિશ્ચય નથી થતો તો તમારી તકદીરમાં જ નથી, બીજું કોઈ શું કરી શકે છે? નથી માનતા તો પછી તદબીર કેવી રીતે થઈ શકે? તે લંગડાતા જ ચાલશે. બેહદનાં બાપથી ભારતવાસીઓને કલ્પ-કલ્પ સ્વર્ગનો વારસો મળે છે. દેવતા હોય જ સ્વર્ગ માં છે. કળયુગ માં તો રાજાઈ છે નહીં. પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય છે. પતિત દુનિયા છે તો તેને પાવન દુનિયા બાપ નહીં કરશે તો કોણ કરશે? તકદીરમાં નથી તો પછી સમજતા નથી. આ તો બિલકુલ સહજ સમજવાની વાત છે. લક્ષ્મી-નારાયણ આ રાજાઈ ની પ્રાલબ્ધ ક્યારે પામ્યા? જરૂર આગળનાં જન્મોનાં કર્મ છે ત્યારે જ પ્રાલબ્ધ પામ્યાં છે. લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક હતા, હમણાં નર્ક છે તો આવાં શ્રેષ્ઠ કર્મ અથવા રાજ્યોગ સિવાય બાપ નાં બીજું કોઈ શીખવાડી ન શકે. હમણાં બધાંનો અંતિમ જન્મ છે. બાપ રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યા છે. દ્વાપરમાં થોડી રાજ્યોગ શીખવાડશે. દ્વાપર પછી સતયુગ થોડી આવશે. અહિયાં તો બહુજ સારી રીતે સમજીને જાય છે. બહાર જવાથી જ ખાલી થઈ જાય છે જેમકે ડબ્બીમાં ઠીકરી રહી જાય છે, રત્નો નિકળી જાય છે. જ્ઞાન સાંભળતા-સાંભળતા પછી વિકારમાં પડ્યા તો ખલાસ. બુદ્ધિથી જ્ઞાન રત્નોની સફાઈ થઈ જાય છે. એવું પણ ઘણા લખે છે - બાબા, મહેનત કરતા-કરતા પછી આજે પડી ગયા. પડ્યા એટલે પોતાને અને કુળને કલંક લગાવ્યો, તકદીર ને લકીર લગાવી દીધી. ઘરમાં પણ બાળકો જો એવા કોઈ અકર્તવ્ય કરે છે તો કહે છે આવા બાળકો કરતા મુવા (મરેલા) ભલા. તો આ બેહદનાં બાપ કહે છે કુળ કલંકિત નહિ બનો. જો વિકારોનું દાન આપીને પછી પાછું લીધું તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. પુરુષાર્થ કરવાનો છે, જીત પામવાની છે. માર લાગે છે તો ઉભા થઈ જાઓ. ઘડી-ઘડી માર ખાતા રહેશો તો હાર ખાઈને બેહોશ થઈ જશો. બાપ સમજાવે તો ખુબજ છે પરંતુ કોઈ રહે પણ. માયા બહુજ હોશિયાર છે. પવિત્રતાનું પ્રણ કરી લીધું, જો પછી પડી જાઓ છો તો માર ખુબ જોરથી લાગી જાય છે. બેડો પાર થાય જ છે પવિત્રતાથી. પવિત્રતા હતી તો ભારતનો સિતારો ચમકતો હતો. હમણા તો ઘોર અંધકાર છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) આ યુદ્ધનાં મેદાનમાં માયાથી ડરવાનું નથી, બાપથી પુરુષાર્થ નાં માટે સારી મત લઈ લેવાની છે. વફાદાર, ફરમાનબરદાર બની શ્રીમત પર ચાલતા રહેવાનું છે.
2. ૨) રુહાની નશામાં રહેવાને માટે જ્ઞાન અમૃતનો પ્યાલો રોજ પીવાનો છે. મુરલી રોજ વાંચવાની છે. તકદીરવાન (બખ્તાવર) બનવાને માટે બાપમાં ક્યારેય સંશય ન આવે.

વરદાન :- શાંતિની શક્તિ નાં સાધનો દ્વારા વિશ્વને શાંત બનાવવા વાળા રુહાની શસ્ત્રધારી ભવ શાંતિની શક્તિ નું સાધન છે શુભ સંકલ્પ, શુભ ભાવના અને નયનોની ભાષા છે. જેમ મુખની ભાષા દ્વારા બાપનો અથવા રચનાનો પરિચય આપો છો, એવી રીતે શાંતિની શક્તિનાં આધાર પર નયનોની ભાષાથી નયનો દ્વારા બાપનો અનુભવ કરાવી શકો છો. સ્થૂળ સેવાનાં સાધનોથી વધારે શાંતિની શક્તિ અતિ શ્રેષ્ઠ છે. રુહાની સેનાનું આજ વિશેષ શસ્ત્ર છે - આ શસ્ત્ર દ્વારા અશાંત વિશ્વ ને શાંત બનાવી શકો છો.

સ્લોગન :- નિર્વિઘ્ન રહેવું અને નિર્વિઘ્ન બનાવવું - આજ સારી સેવા નું સબૂત છે.

“ મીઠા બાળકો - સાચી કમાણી કરવાનો પુરુષાર્થ પહેલા સ્વયં કરો પછી પોતાનાં મિત્ર - સંબંધીઓને પણ કરાવો , ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ ”

પ્રશ્ન :- સુખ અથવા ચેન પ્રાપ્ત કરવાની વિધિ શું છે?

ઉત્તર :- પવિત્રતા. જ્યાં પવિત્રતા છે ત્યાં સુખ-ચેન છે. બાપ પવિત્ર દુનિયા સતયુગની સ્થાપના કરે છે. ત્યાં વિકાર હોતા નથી. જે દેવતાઓ નાં પુજારી છે તે ક્યારેય આવાં પ્રશ્ન ન કરી શકે કે વિકારો વગર દુનિયા કેમ ચાલશે? હવે તમારે ચેન ની દુનિયામાં ચાલવાનું છે એટલે આ પતિત દુનિયાને ભૂલવાની છે. શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરવાનાં છે.

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ નો અર્થ તો બાળકોને સમજાવેલ છે. શિવબાબા પણ ઓમ શાંતિ કહી શકે છે તો સાલિગ્રામ બાળકો પણ કહી શકે છે. આત્મા કહે છે ઓમ શાંતિ. સન ઓફ સાઈલેન્સ ફાધર (શાંતિનાં પિતાનાં બાળક). શાંતિનાં માટે જંગલ વગેરેમાં જઈને કોઈ ઉપાય નથી કરાતો. આત્મા તો છે જ શાંત. પછી ઉપાય શું કરવાનો છે? આ બાપ બેસી સમજાવે છે. એ બાપને જ કહે છે કે ત્યાં લઈ ચલો જ્યાં સુખ ચેન પામીએ. ચેન અથવા સુખ બધાં મનુષ્ય ઈચ્છે છે. પરંતુ સુખ અને શાંતિ નાં પહેલા તો જોઈએ પવિત્રતા. પવિત્ર ને પાવન, અપવિત્ર ને પતિત કહેવાય છે. પતિત દુનિયાવાળા પુકારતા રહે છે કે આવીને અમને પાવન દુનિયામાં લઈ ચલો. એ છે જ પતિત દુનિયાથી મુક્ત કરી પાવન દુનિયામાં લઈ ચાલવા વાળા. સતયુગ માં છે પવિત્રતા, કળયુગ માં છે અપવિત્રતા. તે નિર્વિકારી દુનિયા, આ વિકારી દુનિયા. આ તો બાળકો જાણે છે દુનિયા વૃદ્ધિને પામતી રહે છે. સતયુગ નિર્વિકારી દુનિયા છે તો જરૂર મનુષ્ય થોડા હશે. તે થોડા કોણ હશે? બરાબર સતયુગમાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય છે, તેને જ ચેનની દુનિયા અથવા સુખધામ કહેવાય છે. આ છે દુઃખધામ. દુઃખધામ ને બદલી સુખધામ બનાવવાવાળા એક જ પરમપિતા પરમાત્મા છે. સુખ નો વારસો જરૂર બાપ જ દેશે. હવે એ બાપ કહે છે દુઃખધામ ને ભૂલો, શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરો એને જ મનમનાભવ કહેવાય છે. બાપ આવીને બાળકોને સુખધામ નો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે. દુઃખધામ નો વિનાશ કરાવી શાંતિધામ માં લઈ જાય છે. આ ચક્રને સમજવાનું છે. ૮૪ જન્મ લેવા પડે છે. જે પહેલા સુખધામ માં આવે છે, તેમનાં છે ૮૪ જન્મ ફક્ત આટલી વાતો યાદ કરવાથી પણ બાળકો સુખધામ નાં માલિક બની શકે છે.

બાપ કહે છે બાળકો, શાંતિધામ ને યાદ કરો અને પછી વારસા ને અર્થાત્ સુખધામ ને યાદ કરો. પહેલા-પહેલા તમે શાંતિધામ માં જાઓ છો તો પોતાને શાંતિધામ, બ્રહ્માંડ નાં માલિક સમજો. ચાલતાં-ફરતાં પોતાને ત્યાંનાં વાસી સમજશો તો આ દુનિયા ભૂલાતી જશે. સતયુગ છે સુખધામ પરંતુ બધાં તો સતયુગમાં આવી નથી સકતા. આ વાતો સમજશે જ તે જે દેવતાઓના પુજારી છે. આ છે સાચી કમાણી, જે સાચાં બાપ શીખવાડે છે. બાકી બધી છે જુઠ્ઠી કમાણીઓ. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની કમાણી જ સાચી કમાણી કહેવાય છે, બાકી વિનાશી ધન-સંપત્તિ એ છે જુઠ્ઠી કમાણી. દ્રાપર થી લઈને તેઓ જુઠ્ઠી કમાણી કરતા આવ્યા છીએ. આ અવિનાશી સાચી કમાણી ની પ્રાલબ્ધ સતયુગ થી શરૂ થઈ ત્રેતા માં પૂરી થાય છે અર્થાત્ અડધો કલ્પ ભોગવો છો. પછી ત્યારબાદ જુઠ્ઠી કમાણી શરૂ થાય છે, જેથી અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર સુખ મળે છે. આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્ન, જ્ઞાન સાગર જ આપે છે. સાચી કમાણી સાચાં બાપ કરાવે છે. ભારત સચખંડ હતું, ભારત જ હવે જુઠ્ઠખંડ બન્યું છે. બીજા ખંડોને સચખંડ, જુઠ્ઠખંડ નથી કહેવાતું. સચખંડ બનાવવા વાળા બાદશાહ સત્ય એ છે. સાચાં છે એક ગોડ ફાધર, બાકી છે જુઠ્ઠા ફાધર. સતયુગમાં પણ સાચાં ફાધર મળે છે કારણ કે ત્યાં જુઠું પાપ હોતું નથી. આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા, તે છે પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા. તો હવે આ સાચી કમાણી નાં માટે કેટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. જેમણે કલ્પ પહેલા કમાણી કરી છે, તે જ કરશે. પહેલા સ્વયં સાચી કમાણી કરી પછી પિયર અને સાસરા ને આજ સાચી કમાણી કરાવવાની છે. ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ.

સર્વવ્યાપી નાં જ્ઞાનવાળા ભક્તિ કરી નહીં શકે. જ્યારે બધાં ભગવાન નાં રૂપ છે પછી ભક્તિ કોની કરે છે? તો

આજ દુબન થી નિકાળવા માં મહેનત કરવી પડે છે. સન્યાસી લોકો ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ શું કરશે? પહેલાં તો તે ઘરબાર નાં સમાચાર આપતા જ નથી. બોલો, કેમ નથી આપતા? ખબર તો પડવી જોઈએ ને. આપવામાં શું છે, ફલાણા ઘરનાં હતા પછી સંન્યાસ ધારણ કર્યો! તમને પૂછે તો તમે ઝટ બતાવી શકો છો. સંન્યાસીઓના અનુયાયી તો બહુ જ છે. તેઓ પછી જો બેસીને કહે કે ભગવાન એક છે તો બધાં તેમને પૂછશે તમને કોણે આ જ્ઞાન સંભળાવ્યું? કહે બી. કે. એ, તો આખો તેમનો ધંધો જ ખલાસ થઈ જાય. આવી રીતે કોણ પોતાની ઈજ્જત ગુમાવશે? પછી કોઈ ખાવાનું પણ ન દે એટલે સંન્યાસીઓના માટે તો બહુ જ મુશ્કેલ છે. પહેલા તો પોતાનાં મિત્રો-સંબંધીઓ વગેરેને જ્ઞાન આપી સાચી કમાણી કરાવવી પડે જેનાથી તેઓ ૨૧ જન્મ સુખ પામે. વાત છે બહુ જ સહજ. પરંતુ ડ્રામામાં આટલા શાસ્ત્ર મંદિર વગેરે બનવાની પણ નોંધ છે.

પતિત દુનિયામાં રહેવાવાળા કહે છે હવે પાવન દુનિયામાં લઈ ચલો. સતયુગ ને ૫૦૦૦ વર્ષ થયા. તેમણે તો કળયુગની આયુ જ લાખો વર્ષ કહી દીધી છે તો પછી મનુષ્ય કેવી રીતે સમજે કે સુખધામ ક્યાં છે? ક્યારે થશે? તેઓ તો કહે છે મહાપ્રલય થાય છે ત્યારે પછી સતયુગ થાય છે. પહેલા-પહેલા શ્રીકૃષ્ણ અંગૂઠો ચૂસતાં સાગર માં પીપળનાં પાંદડા પર આવે છે. હવે ક્યાંની વાત ક્યાં લઈ ગયા છે! હવે બાપ કહે છે બ્રહ્મા દ્વારા હું બધાં વેદો-શાસ્ત્રો નો સાર સંભળાવું છું એટલે વિષ્ણુની નાભિ-કમળ થી બ્રહ્મા દેખાડે છે અને પછી હાથમાં શાસ્ત્ર આપી દીધા છે. હમણાં બ્રહ્મા તો જરૂર અહિયાં હશે. સૂક્ષ્મવતન માં તો શાસ્ત્ર નહીં હોય ને. બ્રહ્મા અહિયાં હોવા જોઈએ. વિષ્ણુ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રૂપ પણ તો અહીંયાં હોય છે. બ્રહ્મા જ સો વિષ્ણુ બને છે પછી વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા બને છે. હવે બ્રહ્મા થી વિષ્ણુ નિકળે કે વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા નિકળે? આ બધી સમજવાની વાતો છે. પરંતુ આ વાતોને સમજશે તે જે સારી રીતે ભણશે. બાપ કહે છે જ્યાં સુધી તમારું શરીર છુટે ત્યાં સુધી સમજતા જ રહેશો. તમે બિલકુલ જ ૧૦૦ ટકા બેસમજ, કંગાળ બની ગયા છો. તમે જ સમજદાર દેવી-દેવતા હતા, હવે ફરીથી તમે દેવી-દેવતા બની રહ્યા છો. મનુષ્ય તો બનાવી ન શકે. તમે તો દેવતા હતા પછી ૮૪ જન્મ લેતા-લેતા એકદમ કળાહીન થઈ ગયા છો. તમે સુખધામ માં બહુ જ ચેનમાં હતા, હવે બેચેન છો. તમે ૮૪ જન્મો નો હિસાબ બતાવી શકો છો. ઈસ્લામી, બૌદ્ધી, સિક્ખ, ઈસાઈ મઠ-પંથ બધાં કેટલા જન્મ લેશે? આ હિસાબ નિકાળવો તો સહજ છે. સ્વર્ગનાં માલિક તો ભારતવાસી જ બનશે. સેપલીંગ (કલમ) લાગે છે ને. સ્વયં સમજી જાય તો પછી પહેલાં-પહેલાં પોતાનાં માતા-પિતા, બહેન-ભાઈઓ ને જ્ઞાન દેવું પડે. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા કમળ ફૂલ સમાન રહેવાનું છે પછી ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ. પિયરઘર, સાસરઘર ને નોલેજ સંભળાવવું પડે. ધંધામાં પણ પહેલાં પોતાના ભાઈઓને જ ભાગીદાર બનાવે છે. અહીંયાં પણ એવું છે. ગાયન પણ છે કન્યા તે જે પિયરઘર અને સાસરઘર નો ઉદ્ધાર કરે. અપવિત્ર ઉદ્ધાર કરી ન શકે. તો કઈ કન્યા? આ બ્રહ્મા ની કન્યા, બ્રહ્માકુમારી છે ને. અહિયાં અધરકન્યા, કુંવારીકન્યા નું મંદિર પણ બનેલું છે ને. અહીંયાં તમારા યાદગાર બનેલા છે. આપણે ફરીથી આવ્યા છીએ ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવા માટે. આ દેલવાડા મંદિર બિલકુલ સચોટ છે, ઉપર માં સ્વર્ગ દેખાડ્યું છે સ્વર્ગ છે. સ્વર્ગ તો છે અહીંયાં જ. રાજયોગની તપસ્યા પણ અહીંયાં જ થાય છે. જેમનું મંદિર છે એમને આ જાણવું તો જોઈએ ને! હવે અંદર જગતપિતા જગતઅંબા, આદિ દેવ, આદિ દેવી બેઠા છે. અચ્છા, આદિ દેવ કોના બાળક છે? શિવબાબા નાં. અધર કુમારી, કુંવારી કન્યા બધાં રાજયોગ માં બેઠા છે. બાપ કહે છે મનમનાભવ, તો તમે વૈકુંઠનાં માલિક બનશો. મુક્તિ, જીવનમુક્તિધામ ને યાદ કરો. તમારો આ સંન્યાસ છે, જૈની લોકોનો સંન્યાસ કેટલો ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલ) છે. વાળ વગેરે નિકાળવાનો કેટલો કઠોર રીવાજ છે. અહીંયાં તો છે જ સહજ રાજયોગ. આ છે પણ પ્રવૃત્તિમાર્ગ નો. આ ડ્રામા માં નોંધ છે. કોઈ જૈન મુનિ એ બેસી પોતાનો નવો ધર્મ સ્થાપન કર્યો પરંતુ તેને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ તો નહીં કહેશું ને. તે તો હવે પ્રાયઃલોપ છે. કોઈએ જૈન ધર્મ ચલાવ્યો અને ચાલી પડ્યો. આ પણ ડ્રામા માં છે. આદિ દેવ ને પિતા અને જગતઅંબા ને માતા કહેશું. આ તો બધા જાણે છે કે આદિ દેવ બ્રહ્મા છે. આદમ-બીબી, એડમ-ઈવ પણ કહે છે. ક્રિશ્ચિયન લોકો ને થોડી જ ખબર છે કે આ એડમ ઈવ હમણાં તપસ્યા કરી રહ્યા છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં વિભાગનાં આ હેડ છે. આ રહસ્ય પણ બાપ બેસી સમજાવે છે. આટલા મંદિર શિવ નાં કે લક્ષ્મી-નારાયણ નાં બન્યાં છે તો એમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) જાણવી જોઈએ ને! આ પણ જ્ઞાન સાગર બાપ જ બેસી સમજાવે છે. પરમપિતા પરમાત્માને જ નોલેજકુલ જ્ઞાન નાં સાગર, આનંદ નાં સાગર કહેવાય છે. આ પરમાત્માની મહિમા કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી જાણતાં. તેઓ તો કહી દે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે પછી મહિમા કોની કરે? પરમાત્માને ન જાણવાને કારણે જ પછી સ્વયંને જ શિવોહમ કહી દે છે. નહીં તો પરમાત્માની મહિમા કેટલી ઊંચી છે. એ તો મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ છે. મુસલમાન લોકો પણ કહે છે અમને ખુદાએ પેદા કર્યા, તો આપણે રચના થયા. રચના, રચના ને વારસો ન આપી શકે. ક્રિયેશન ને

ક્રિએટર થી વારસો મળે છે, આ વાતને કોઈ પણ નથી સમજતું. એ બીજરૂપ સત્ય છે, ચૈતન્ય છે, સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું એમને જ્ઞાન છે. સિવાય બીજ નાં આ આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન કોઈ મનુષ્ય માત્ર માં હોઈ ન શકે. બીજ ચૈતન્ય છે તો જરૂર નોલેજ એમનાંમાં જ હશે. એજ આવીને તમને આખા સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ આપે છે. આ પણ બોર્ડ લગાવી દેવું જોઈએ કે આ ચક્ર ને જાણવાથી તમે સતયુગનાં ચક્રવર્તી રાજા અથવા સ્વર્ગનાં રાજા બની જશો. કેટલી સહજ વાત છે. બાપ કહે છે જ્યાં સુધી જીવવાનું છે, મને યાદ કરવાનું છે. હું સ્વયં તમને આ વશીકરણ મંત્ર આપું છું. હવે તમારે યાદ કરવાનાં છે બાપ ને. યાદથી જ વિકર્મ વિનાશ થશે. આ સ્વદર્શન ચક્ર ફરતું રહે તો માયાનું માથું કપાઈ જશે. હું તમારી આત્માને પવિત્ર બનાવીને લઈ જઈશ પછી તમે સતોપ્રધાન શરીર લેશો. ત્યાં વિકાર હોતા નથી. કહે છે વિકાર વગર સૃષ્ટિ કેવી રીતે ચાલશે? બોલો, તમે કદાચ દેવતાઓના પુજારી નથી. લક્ષ્મી નારાયણની તો મહિમા ગાયે છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. જગતઅંબા, જગતપિતા નિર્વિકારી છે. રાજયોગની તપસ્યા કરી પતિત થી પાવન, સ્વર્ગ નાં માલિક બન્યાં છે. તપસ્યા કરે જ છે પુણ્ય આત્મા બનવાનાં માટે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) આ જૂની દુનિયાને બુદ્ધિ થી ભૂલવા માટે ચાલતા-ફરતા સ્વયં ને શાંતિધામ નાં વાસી સમજવાનું છે. શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરી સાચી કમાણી કરવાની છે અને બીજાને પણ કરાવવાની છે.
2. ૨) રાજયોગ ની તપસ્યા કરી સ્વયં ને પુણ્ય આત્મા બનાવવાની છે. માયાનું માથું કાપવાનાં માટે સ્વદર્શન ચક્ર સદા ફરતું રહે.

વરદાન :-

શાંતિ ની શક્તિ નાં પ્રયોગ દ્વારા દરેક કાર્ય માં સહજ સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા પ્રયોગી આત્મા ભવ હવે સમય નાં પરિવર્તન પ્રમાણ શાંતિની શક્તિ નાં સાધન પ્રયોગમાં લાવી પ્રયોગી આત્મા બનો. જેમ વાણી દ્વારા આત્માઓમાં સ્નેહનાં સહયોગની ભાવના ઉત્પન્ન કરો છો એમ શુભભાવના, સ્નેહ ની ભાવનાની સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ તેમનામાં શ્રેષ્ઠ ભાવનાઓ ઉત્પન્ન કરો. જેમ દીપક, દીપક ને પ્રગટાવી દે છે એવી રીતે તમારી શક્તિશાળી શુભ ભાવના બીજાઓ માં સર્વશ્રેષ્ઠ ભાવના ઉત્પન્ન કરાવી દેશે. આ શક્તિથી સ્થૂળ કાર્યમાં પણ બહુજ સહજ સફળતા પ્રાપ્ત કરી શકો છો, ફક્ત પ્રયોગ કરીને જુઓ.

સ્લોગન :-

સર્વનાં પ્રિય બનવું છે તો ખીલેલાં રુહાની ગુલાબ બનો, મુરજાવો નહીં.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપ ની પાસે આવો છો રિફ્રેશ થવા , બાપ નાં મળવાથી ભક્તિમાર્ગનો બધો થાક દૂર થઈ જાય છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોને બાબા કઈ વિધિ થી રિફ્રેશ કરે છે?

ઉત્તર :- ૧. બાબા જ્ઞાન સંભળાવી-સંભળાવીને તમને રિફ્રેશ કરી દે છે. ૨. યાદથી પણ આપ બાળકો રિફ્રેશ થઈ જાઓ છો. હકીકતમાં સતયુગ છે સાચી વિશ્રામ પુરી. ત્યાં કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી, જેને પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે પરિશ્રમ કરવો પડે. ૩. શિવબાબા નાં ખોળામાં આવતાં જ આપ બાળકોને વિશ્રામ મળી જાય છે. બધો થાક દૂર થઈ જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસીને સમજાવે છે, સાથે આ દાદા પણ સમજે છે કારણકે બાપ આ દાદા દ્વારા બેસી સમજાવે છે. જેમ તમે સમજો છો, તેમ આ દાદા પણ સમજે છે. દાદાને ભગવાન નથી કહેવાતું, આ છે ભગવાનુવાય. બાપ શું સમજાવે છે? દેહી-અભિમાની ભવ કારણકે સ્વયંને આત્મા સમજ્યા વગર પરમપિતા પરમાત્માને યાદ કરી ન શકાય. આ સમયે તો બધીજ આત્માઓ પતિત છે. પતિત ને જ મનુષ્ય કહેવાય છે, પાવનને દેવતા કહેવાય છે. આ બહુંજ સહજ સમજવાની અને સમજાવવાની વાતો છે. મનુષ્ય જ પોકારે છે - હેં પતિતો ને પાવન બનાવવાવાળા આવો. દેવી-દેવતાઓ આવું ક્યારેય નહીં કહેશે. પતિત-પાવન બાપ પતિતો નાં બોલાવવા પર આવે છે. આત્માઓને પાવન બનાવીને પછી નવી પાવન દુનિયા પણ સ્થાપન કરે છે. આત્મા જ બાપ ને પોકારે છે. શરીર તો નહીં પોકારશે. પારલૌકિક બાપ જે સદા પાવન છે, એમને જ બધાં યાદ કરે છે. આ છે જૂની દુનિયા. બાપ નવી પાવન દુનિયા બનાવે છે. ઘણાં તો એવા પણ છે જે કહે છે અમને તો અહીંયા જ અપાર સુખ છે, ધન સંપત્તિ ખુબજ છે. તેઓ સમજે છે અમારા માટે સ્વર્ગ આ જ છે. તેઓ તમારી વાતો કેવી રીતે માનશે? કળયુગી દુનિયાને સ્વર્ગ સમજવું - આ પણ બેસમજી છે. કેટલી જડ્જડીભુત અવસ્થા થઈ ગઈ છે. તો પણ મનુષ્ય કહે છે અમે તો સ્વર્ગમાં બેઠા છીએ. બાળકો નથી સમજાવતાં તો બાપ કહેશે ને - તમે શું પથ્થર બુદ્ધિ છો? બીજાને નથી સમજાવી શકતાં? જ્યારે સ્વયં પારસ બુદ્ધિ બને ત્યારે તો બીજાઓને પણ બનાવે. પુરુષાર્થ સારો કરવો જોઈએ, આમાં શરમની વાત નથી. પરંતુ મનુષ્યોની બુદ્ધિમાં અડધાકલ્પ ની જે ઉંધી મતો ભરેલી છે તે કંઈ જલ્દી ભૂલતા નથી. જ્યાં સુધી બાપને યથાર્થ રીતે નથી ઓળખ્યાં ત્યાં સુધી તે તાકાત આવી નથી શકતી. બાપ કહે છે આ વેદો-શાસ્ત્રો વગેરેથી મનુષ્ય થોડા પણ સુધરતાં નથી. દિન-પ્રતિદિન વધારેજ અગડતા જાય છે. સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન જ બન્યા છે. આ કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નથી કે આપણે જ સતોપ્રધાન દેવી-દેવતા હતા, કેવી રીતે નીચે પડ્યા છીએ. કોઈને જરા પણ ખબર નથી અને પછી ૮૪ જન્મો ને બદલે ૮૪ લાખ જન્મ કહી દીધાં છે તો પછી ખબર પણ કેવી રીતે પડે. બાપ વગર જ્ઞાનનો પ્રકાશ દેવા વાળા કોઈ નથી. બધાં એક-બીજા ની પાછળ દર-દર ધક્કા ખાતા રહે છે. નીચે પડતાં-પડતાં પટ પર પડી ગયા છે, બધી તાકાત ખતમ થઈ ગઈ છે. બુદ્ધિમાં પણ તાકાત નથી જે બાપને યથાર્થ જાણી શકે. બાપ જ આવી ને બધાની બુદ્ધિનું તાળું ખોલે છે. તો કેટલા રિફ્રેશ થાવ છો. બાપની પાસે બાળકો રિફ્રેશ થવા આવે છે. ઘરમાં વિશ્રામ મળે છે ને. બાપનાં મળવાથી ભક્તિમાર્ગની બધો થાક દૂર થઈ જાય છે. સતયુગને પણ વિશ્રામપુરી કહેવાય છે. ત્યાં તમને કેટલો વિશ્રામ મળે છે. કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી જેનાં માટે પરિશ્રમ કરવો પડે. અહીંયા રિફ્રેશ બાપ પણ કરે છે તો આ દાદા પણ કરે છે. શિવબાબા નાં ખોળામાં આવતાં કેટલો વિશ્રામ મળે છે. વિશ્રામ એટલે શાંત. મનુષ્ય પણ થાકીને વિશ્રામી થઈ જાય છે. કોઈ ક્યાં, કોઈ ક્યાં વિશ્રામ નાં માટે જાય છે ને. પરંતુ તે વિશ્રામ માં રીફ્રેશમેન્ટ નથી. અહીંયા તો બાપ તમને કેટલું જ્ઞાન સંભળાવીને રિફ્રેશ કરે છે. બાપની યાદથી પણ કેટલા રિફ્રેશ થાઓ અને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનતા જાઓ છો. સતોપ્રધાન બનવાને માટે અહીંયા બાપની પાસે આવો છો. બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો, બાપ ને યાદ કરો. બાપએ સમજાવ્યું છે કે આખા સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, સર્વ આત્માઓને વિશ્રામ કેવી રીતે અને ક્યાં મળે છે. આપ બાળકોની ફરજ છે - બધાંને બાપનો સંદેશ આપો. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો આ વારસા નાં તમે માલિક બની જશો. બાપ આ સંગમયુગ પર નવી સ્વર્ગ ની દુનિયા રચે છે. જ્યાં તમે જઈને માલિક બનો છો. પછી દ્વાપરમાં માયા રાવણ દ્વારા તમને શ્રાપ મળે છે, તો પવિત્રતા, સુખ, શાંતિ, ધન વગેરે બધું ખતમ થઈ જાય છે. કેવી રીતે ધીરે-ધીરે ખતમ થાય છે તે પણ બાપએ સમજાવ્યું છે.

દુઃખધામ માં કોઈ વિશ્રામ થોડી હોય છે. સુખધામ માં વિશ્રામ જ વિશ્રામ છે. મનુષ્યને ભક્તિ કેટલી થકાવે છે. જન્મ-જન્માંતર ભક્તિથી કેટલા થાકી જાય છે. કેવા એકદમ કંગાળ બની ગયા છે, આ બધું રહસ્ય બાપ બેસી સમજાવે છે. નવાં-નવાં આવે છે તો તેમને કેટલું સમજાવવાનું હોય છે. દરેક વાત પર મનુષ્ય કેટલું વિચારે છે. સમજે છે ક્યાંક જાદુ ન થઈ જાય. અરે, તમે જ કહો છો ભગવાન જાદુગર છે. તો બાપ કહે છે હાં, હું બરાબર જાદુગર છું. પરંતુ તે જાદુ નહીં, જેમાં મનુષ્ય ઘેટા-બકરા બની જાય. આ બુદ્ધિથી સમજાય છે, આ તો જેમ રીઢ-બકરીઓ જેવાં છે. ગાયન પણ તો છે સૂરમંડળ નાં રાગ થી.... આ સમયે તો જેમ મનુષ્ય ઘેટા-બકરાઓ છે. આ વાતો બધી અહીંયાની છે. આ સમયનું જ ગાયન છે. કલ્પનાં અંત ને પણ મનુષ્ય સમજી નથી શકતા. ચંડિકા નો કેટલો મોટો મેળો લાગે છે. તે કોણ હતી? કહે છે તે એક દેવી હતી. આવું નામ તો ત્યાં કોઈ હોતું જ નથી. સતયુગમાં કેટલા સુંદર નામ હોય છે. સતયુગી સંપ્રદાયને શ્રેષ્ઠાચારી કહેવાય છે. કળયુગી સંપ્રદાયને તો કેટલું છી-છી ટાઇટલ આપે છે. હમણાં નાં મનુષ્યને શ્રેષ્ઠ નહીં કહેવાશે. દેવતાઓને શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે. ગાયન પણ છે મનુષ્ય સે દેવતા કિયે, કરત લાગી ન વાર. મનુષ્ય થી દેવતા, દેવતા થી મનુષ્ય કેવી રીતે બને છે, આ રહસ્ય બાપએ તમને સમજાવ્યું છે. તેને ડીટી વર્લ્ડ (દેવી દુનિયા), આને હ્યુમન વર્લ્ડ (મનુષ્યોની દુનિયા) કહેવાય છે. દિવસને અજવાળું, રાત્રિને અંધારું કહેવાય છે. જ્ઞાન છે અજવાળું, ભક્તિ છે અંધકાર. અજ્ઞાન નિંદ્રા કહેવાય છે ને. તમે પણ સમજો છો કે આગળ આપણે કાંઈ પણ નહોતા જાણતા તો નેતી-નેતી કહેતા હતા અર્થાત્ અમે નથી જાણતા. હમણાં તમે સમજો છો - આપણે પણ તો પહેલાં નાસ્તિક હતા. બેહદનાં બાપને નહોતા જાણતા. એ છે અસલી અવિનાશી બાબા. એમને સર્વ આત્માઓ નાં બાપ કહેવાય છે. આપ બાળકો જાણો છો - હમણાં આપણે એ બેહદનાં બાપનાં બન્યા છીએ. બાપ બાળકોને ગુપ્ત જ્ઞાન આપે છે. આ જ્ઞાન મનુષ્યોની પાસે ક્યાંયથી મળી ન શકે. આત્મા પણ ગુપ્ત છે, ગુપ્ત જ્ઞાન આત્મા ધારણ કરે છે. આત્મા જ મુખ દ્વારા જ્ઞાન સંભળાવે છે. આત્મા જ ગુપ્ત બાપને ગુપ્ત યાદ કરે છે.

બાબા કહે છે હેં બાળકો, દેહ-અભિમાની નહીં બનો. દેહ અભિમાન થી આત્માની તાકાત ખતમ થઈ જાય છે. આત્મ-અભિમાની બનવાથી આત્મા માં તાકાત જમા થાય છે. બાપ કહે છે ડ્રામા નાં રહસ્ય ને સારી રીતે સમજીને ચાલવાનું છે. આ અવિનાશી ડ્રામા નાં રહસ્ય ને જે સારી રીતે જાણે છે, તે સદા હર્ષિત રહે છે. આ સમયે મનુષ્ય ઉપર જવાની કેટલી કોશિશ કરે છે, સમજે છે ઉપરમાં દુનિયા છે. શાસ્ત્રોમાં સાંભળેલું છે ઉપરમાં દુનિયા છે તો ત્યાં જઈને જોવે. ત્યાં દુનિયા વસાવવાની કોશિશ કરે છે. દુનિયા તો બહુજ વસાવી છે ને. ભારતમાં ફક્ત એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો બીજો કોઈ ખંડ વગેરે નહોતો. પછી કેટલું વસાવ્યું છે. તમે વિચાર કરો ભારત નાં કેટલા થોડા ટુકડામાં દેવતાઓ હોય છે. જમુનાનાં કિનારા પર જ પરીસ્તાન (સ્વર્ગ) હતું જ્યાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતા હતા. કેટલી સુંદર શોભાયમાન, સતોપ્રધાન દુનિયા હતી. કુદરતી સૌંદર્ય હતું. આત્મામાં જ બધો ચમત્કાર રહે છે. બાળકોને દેખાડ્યું હતું શ્રીકૃષ્ણનો જન્મ કેવી રીતે થાય છે. આખા ઓરડામાં જેમ પ્રકાશ થઈ જાય છે. તો બાપ બેસીને બાળકોને સમજાવે છે, હમણાં તમે પરીસ્તાનમાં જવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. બાકી એવું નથી - તળાવમાં ડૂબકી લગાડવાથી પરીઓ બની જશે. આ બધાં જુજા નામ રાખી દીધા છે. લાખો વર્ષ કહી દેવાથી બિલકુલ જ બધું ભૂલી ગયા છે. હમણાં તમે અભુલ બની રહ્યા છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. વિચાર કરાય છે-આટલી નાની એવી આત્મા કેટલો મોટો પાર્ટ શરીરથી ભજવે છે, પછી શરીરથી આત્મા નિકળી જાય છે તો શરીરનો જુઓ શું હાલ થઈ જાય છે. આત્મા જ પાર્ટ ભજવે છે. કેટલી મોટી વિચારની વાત છે. આખી દુનિયાનાં એક્ટર્સ (આત્માઓ) પોતાની એક્ટ (કર્મ) અનુસાર જ પાર્ટ ભજવે છે. કંઈ પણ ફરક નથી પડી શકતો. હૂબહૂ બધી એક્ટ ફરીથી રીપીટ થઈ રહી છે. આમાં સંશય કરી નથી શકતા. દરેકની બુદ્ધિમાં ફરક પડી શકે છે કારણ કે આત્મા તો મન-બુદ્ધિ સહિત છે ને. બાળકોને ખબર છે કે અમારે સ્કોલરશીપ લેવાની છે તો દિલમાં અંદર ખુશી થાય છે. અહીંયા પણ અંદર આવવાથી લક્ષ-હેતુ સામે જુએ છે તો ખુશી તો જરૂર થશે. હમણાં તમે જાણો છો આપણે આ (દેવી-દેવતા) બનવાને માટે અહીંયા ભણીએ છીએ. એવી કોઈ સ્કૂલ નથી જ્યાં બીજા જન્મ નાં લક્ષ-હેતુ ને જોઈ શકે. તમે જુઓ છો કે આપણે લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા બની રહ્યા છીએ. હમણાં આપણે સંગમયુગ પર છીએ જે ભવિષ્ય માં આમનાં જેવા લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું ભણતર ભણી રહ્યા છીએ. કેટલું ગુપ્ત ભણતર છે. લક્ષ-હેતુ ને જોઈ કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. ખુશીનો પારાવાર નથી. સ્કૂલ અથવા પાઠશાળા હોય તો આવી. છે કેટલી ગુપ્ત, પરંતુ જબરજસ્ત પાઠશાળા છે. જેટલું મોટું ભણતર એટલી જ ફેસીલીટી (સુવિધાઓ) રહે છે. પરંતુ અહીંયાં તો તમે પટ પર બેસી ભણો છો. આત્માને ભણવાનું હોય છે પછી ભલે પટ પર બેસે, ભલે તખ્ત પર, પરંતુ ખુશીથી ખગિયા મારતા રહો કે આ ભણતર પાસે કર્યા પછી જઈને આ

બનીશું. હમણાં આપ બાળકોને બાપએ આવીને પોતાનો પરિચય આપ્યો છે કે હું આમનામાં કેવી રીતે પ્રવેશ કરી તમને ભણાવું છું. બાપ દેવતાઓને તો નહીં ભણાવશે. દેવતાઓને આ જ્ઞાન ક્યાં. મનુષ્ય તો મુંઝાય છે શું દેવતાઓમાં જ્ઞાન નથી. દેવતાઓ જ આ જ્ઞાનથી દેવતા બને છે. દેવતા બન્યા પછી જ્ઞાનની શું દરકાર છે. લૌકિક ભણતરથી બેરિસ્ટર બની ગયા, કમાવામાં લાગી ગયા પછી બેરિસ્ટર ભણશે શું? અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) અવિનાશી ડ્રામાનાં રહસ્યને યથાર્થ સમજી હર્ષિત રહેવાનું છે. આ ડ્રામામાં દરેક એક્ટર નો પાર્ટ પોત-પોતાનો છે, જે હૂબહૂ ભજવી રહ્યા છે.
2. ૨) એમ ઓબ્જેક્ટ (લક્ષ-હેતુ) ને સામે રાખી ખુશીમાં ખગગિયા મારવાની છે. બુદ્ધિમાં રહે આપણે આ ભણતર થી આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનીશું.

વરદાન :- બ્રાહ્મણ જીવનમાં દરેક સેકન્ડ સુખમય સ્થિતિનો અનુભવ કરવાવાળા સંપૂર્ણ પવિત્ર આત્મા ભવ પવિત્રતાને જ સુખ-શાંતિની જનની કહેવાય છે. કોઈ પણ પ્રકારની અપવિત્રતા દુઃખ અશાંતિ નો અનુભવ કરાવે છે. બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત્ દરેક સેકન્ડ સુખમય સ્થિતિમાં રહેવા વાળા. ભલે દુઃખ નાં દ્રશ્યો પણ હોય પરંતુ જ્યાં પવિત્રતાની શક્તિ છે ત્યાં દુઃખનો અનુભવ ન થઈ શકે. પવિત્ર આત્માઓ માસ્ટર સુખ કર્તા બની દુઃખને રુહાની સુખનાં વાયુમંડળમાં પરિવર્તન કરી દે છે.

સ્લોગન :- સાધનો નો પ્રયોગ કરતા સાધના ને વધારવી એજ બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ છે.

“સ્વદર્શન ચક્રથી વિજય ચક્ર ની પ્રાપ્તિ”

આજ બાપદાદા રુહાની સેનાપતિ નાં રુપમાં પોતાની રુહાની સેનાને જોઈ રહ્યા છે. આ રુહાની સેનામાં કયા, કયા મહાવીર છે, કયા શક્તિશાળી શસ્ત્ર ધારણ કરેલાં છે. જેમ શારીરિક શસ્ત્રધારી દિન-પ્રતિદિન અતિ સુક્ષ્મ અને તીવ્રગતિ નાં શક્તિ સંપન્ન સાધન બનાવતાં જાય છે, એમ રુહાની સેના અતિસૂક્ષ્મ શક્તિશાળી શસ્ત્રધારી બની છે? જેમ વિનાશકારી આત્માઓએ એક સ્થાન પર બેસીને કેટલા માઈલ દૂર વિનાશકારી કિરણો દ્વારા વિનાશ કરાવવાનાં માટે સાધન બનાવી લીધા છે. ત્યાં જવાની પણ આવશ્યકતા નથી. દૂર બેસી નિશાનો લગાવી શકે છે. એમ રુહાની સેના સ્થાપનાકારી સેના છે. તેઓ વિનાશકારી, તમે સ્થાપનાકારી છો. તેઓ વિનાશનાં પ્લાન વિચારે તમે નવી રચનાનાં, વિશ્વ પરિવર્તનનાં પ્લાન વિચારો. સ્થાપનાકારી સેના, એવા તીવ્રગતિ નાં રુહાની સાધન ધારણ કરી લીધા છે? એક સ્થાન પર બેસી જ્યાં ઈચ્છો ત્યાં રુહાની યાદની કિરણો દ્વારા કોઈ પણ આત્માને અનુભવ કરાવી શકો છો. પરિવર્તન શક્તિ આટલી તીવ્રગતિ ની સેવા કરવા તૈયાર છે? નોલેજ અર્થાત શક્તિ બધાંને પ્રાપ્ત થઈ રહી છે ને. નોલેજ ની શક્તિ દ્વારા આવાં શક્તિશાળી શસ્ત્રધારી બન્યાં છો? મહાવીર બન્યાં છો કે વીર બન્યાં છો? વિજય નું ચક્ર પ્રાપ્ત કરી લીધું છે? શારીરિક સેનાને અનેક પ્રકારનાં ચક્ર ઇનામમાં મળે છે. તમને બધાં ને સફળતાનું ઇનામ વિજય ચક્ર મળ્યું છે? વિજય પ્રાપ્ત થઈ પડી છે! એવા નિશ્ચય બુદ્ધિ મહાવીર આત્માઓ વિજય ચક્ર નાં અધિકારી છે.

બાપદાદા જોઈ રહ્યા હતા કે કોને વિજય ચક્ર પ્રાપ્ત છે! સ્વદર્શન ચક્રથી વિજય ચક્ર પ્રાપ્ત કરો છો. તો બધાં શસ્ત્રધારી બન્યા છો ને! આ રુહાની શસ્ત્રોનું યાદગાર સ્થૂળ રુપમાં તમારા યાદગાર ચિત્રો માં દેખાડ્યું છે. દેવીઓનાં ચિત્રોમાં શસ્ત્રધારી દેખાડે છે ને. પાંડવોને પણ શસ્ત્રધારી દેખાડે છે ને. આ રુહાની શસ્ત્ર અર્થાત રુહાની શક્તિયો સ્થૂળ શસ્ત્રનાં રુપમાં દેખાડી દીધી છે. હકીકતમાં બધાં બાળકોને બાપદાદા દ્વારા એક જ સમયે એક જેવાં નોલેજની શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. અલગ-અલગ નોલેજ નથી આપતાં તો પણ નંબરવાર કેમ બને છે? બાપદાદાએ ક્યારેય કોઈને અલગ ભણાવ્યું છે શું? સાથે જ ભણતર ભણાવે છે ને. બધાં ને એક જ ભણતર ભણાવે છે ને, કે કોઈ ગ્રુપને કોઈ ભણતર ભણાવે, કોઈને કોઈ!

અહિયાં ૬ મહિના નો ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી હોય કે ૫૦ વર્ષનો હોય, એક જ ક્લાસ માં બેસે છે. અલગ-અલગ બેસે છે શું? બાપદાદા એક જ સમયે એક ભણતર અને બધાંને સાથે જ ભણાવે છે. જો કોઈ પાછળથી પણ આવ્યાં છે તો જે પહેલાં અભ્યાસ ચાલી ગયો છે એજ અભ્યાસ તમે બધાં હમણાં પણ ભણાવી રહ્યા છો. જે રિવાઈઝ કોર્સ (પુનરાવર્તન) ચાલી રહ્યો છે એજ તમે પણ ભણી રહ્યા છો કે જૂનાં નો કોર્સ અલગ છે, તમારો અલગ છે? એક જ કોર્સ છે ને. ૪૦ વર્ષ વાળા માટે અલગ મુરલી અને ૬ મહિના વાળા માટે અલગ મુરલી તો નથી ને. એક જ મુરલી છે ને! ભણતર એક, ભણાવવા વાળા એક પછી નંબરવાર કેમ થાય છે? કે બધાં નંબરવન છે? નમ્બર કેમ બન્યાં? કારણ કે ભણતર ભલે બધાં ભણે છે પરંતુ ભણતરની અર્થાત જ્ઞાનની એક-એક વાત ને શસ્ત્ર અથવા શક્તિ નાં રુપમાં ધારણ કરવી, અને જ્ઞાનની વાત ને પોઈન્ટનાં રુપમાં ધારણ કરવી - આમાં અંતર થઈ જાય છે. કોઈ સાંભળી ને ફક્ત પોઈન્ટસનાં રુપમાં બુદ્ધિમાં ધારણ કરે છે. અને એ ધારણ કરેલી પોઈન્ટસ નું વર્ણન પણ બહુ જ સરસ કરે છે. ભાષણ કરવામાં કોર્સ આપવામાં વધારે કરી હોશિયાર છે. બાપદાદા પણ બાળકોનાં ભાષણ કે કોર્સ કરાવવાને જોઈને ખુશ થાય છે. ઘણાં બાળકો તો બાપદાદા થી પણ સાડું ભાષણ કરે છે. પોઈન્ટસ પણ બહુ જ સરસ વર્ણન કરે છે પરંતુ અંતર એ છે - જ્ઞાન ને પોઈન્ટસ ના રુપમાં ધારણ કરવું અને જ્ઞાનની એક-એક વાત ને શક્તિ નાં રુપમાં ધારણ કરવી - આમાં અંતર પડી જાય છે. જેમ ડ્રામાની પોઈન્ટસ ઉઠાવો. આ બહુ જ મોટું વિજય પ્રાપ્ત કરવાનું શક્તિશાળી શસ્ત્ર છે. જેમને ડ્રામાનાં જ્ઞાનની શક્તિ પ્રેક્ટિકલ જીવનમાં ધારણ છે એ ક્યારેય પણ હલચલ માં નથી આવી શકતા. સદા એકરસ અચળ અડોલ બનવાની અને બનાવવાની વિશેષ શક્તિ આ ડ્રામાની પોઈન્ટ છે. શક્તિનાં રુપમાં ધારણ કરવાવાળા ક્યારેય હાર નથી ખાઈ શકતા. પરંતુ જે ફક્ત પોઈન્ટનાં રુપમાં ધારણ કરે છે એ શું કરે છે? ડ્રામા ની પોઈન્ટ વર્ણન પણ કરશે. હલચલ માં પણ આવી રહ્યા છે

અને ડ્રામાંની પોઈન્ટ પણ બોલી રહ્યા છે. ક્યારેક-ક્યારેક આંખોથી આંસુ પણ વહાવતાં જાય છે! ખબર નહીં શું થઈ ગયું, ખબર નહીં શું છે. અને ડ્રામા ની પોઈન્ટ પણ બોલતા જાય છે. હા વિજયી તો બનવાનું જ છે. છું તો વિજયી રત્ન. ડ્રામા યાદ છે પરંતુ ખબર નહીં શું થઈ ગયું.

તો આને શું કહેશો? શક્તિ નાં રુપ થી, શસ્ત્ર નાં રુપથી ધારણ કર્યું કે ફક્ત પોઈન્ટનાં રીતે થી ધારણ કર્યું? આવી રીતે જ આત્માનાં પ્રતિ પણ કહેશે છું તો શક્તિશાળી આત્મા, સર્વશક્તિવાન નું બાળક છું પરંતુ આ વાત બહુ જ મોટી છે. આવી વાત ક્યારેય મેં વિચારી નહોતી. ક્યાં માસ્ટર સર્વશક્તિવાન આત્મા અને ક્યાં આ બોલ? સારા લાગે છે? તો આને શું કહેશો? તો એક આત્મા નો પાઠ, પરમાત્મા નો પાઠ, ડ્રામા નો પાઠ, ૮૪ જન્મો નો પાઠ, કેટલા પાઠ છે? બધાંને શક્તિ અર્થાત શસ્ત્રનાં રુપમાં ધારણ કરવું અર્થાત વિજયી બનવું છે. ફક્ત પોઈન્ટ ની રીતથી ધારણ કરવું તો ક્યારેક પોઈન્ટ્સ કામ કરે પણ છે ક્યારેક નથી કરતી. છતાં પણ પોઈન્ટ નાં રુપમાં ધારણ કરવાવાળા સેવામાં વ્યસ્ત હોવાને કારણે અને પોઈન્ટ્સ નું વારંવાર વર્ણન કરવાનાં કારણે માયાથી સલામત રહે છે. પરંતુ જ્યારે કોઈ પરિસ્થિતિ કે માયાનું રોયલ રુપ સામે આવે છે તો સદા વિજયી નથી બની શકતા. એજ પોઈન્ટ્સ વર્ણન કરતાં રહેશે પરંતુ શક્તિ ન હોવાનાં કારણે સદા માયાજીત નથી બની શકતા.

તો સમજ્યા નંબરવાર કેમ બને છે? હવે આ તપાસ કરો કે દરેક જ્ઞાનની પોઈન્ટ્સ શક્તિનાં રુપથી, શસ્ત્રનાં રુપથી ધારણ કરી? ફક્ત જ્ઞાનવાન બન્યાં છો કે શક્તિશાળી પણ બન્યાં છો? નોલેજકુલ ની સાથે પાવરકુલ પણ બન્યાં છો કે ફક્ત નોલેજકુલ બન્યાં છો! યથાર્થ નોલેજ લાઈટ (પ્રકાશ) અને માઈટ (શક્તિ) નું સ્વરુપ છે. એજ રુપથી ધારણ કર્યું છે? જો સમય પર નોલેજ વિજયી નથી બનાવતું તો નોલેજ ને શક્તિ રુપથી ધારણ નથી કર્યું. જો કોઈ યોદ્ધા સમય પર શસ્ત્ર કાર્યમાં ન લાવી સકે તો એમને શું કહેશું? મહાવીર કહેશું? આ નોલેજ ની શક્તિ શેનાં માટે મળી છે? માયાજીત બનવાને માટે મળી છે ને! કે સમય પૂરો થઈ જાય પછી પોઈન્ટ્સ યાદ કરશો, કરવાનું તો આ હતું, વિચારયું તો આ હતું. તો આ તપાસ કરો. હવે ફોર્સનો કોર્સ ક્યાં સુધી કર્યો છે! કોર્સ કરાવવા માટે બધાં તૈયાર છો ને! એવું કોઈ છે જે કોર્સ નથી કરાવી શકતું! બધાં કરાવી શકે છે અને બહુ પ્રેમથી સરસ રીતથી કોર્સ કરાવો છો. બાપદાદા જુએ છે કે બહુ જ પ્રેમથી, અથક બનીને, લગન થી કરે છે અને કરાવે છે. બહુ જ સારા પ્રોગ્રામ કરો છો. તન-મન-ધન લગાડો છો. ત્યારે તો આટલી વૃદ્ધિ થઈ છે. આ તો ખુબજ સરસ કરો છો. પરંતુ હવે સમય પ્રમાણ આ તો પસાર કરી લીધું. બાળપણ પૂરું થયું ને, હવે યુવા અવસ્થામાં છો કે વાનપ્રસ્થમાં છો. ક્યાં સુધી પહોંચ્યા છો? આ ગુપમાં વધારે કરી નવાં-નવાં છે. પરંતુ વિદેશ સેવા નાં આટલા વર્ષ પુરા થયા તો હવે બાળપણ નહીં, હવે યુવા સુધી પહોંચી ગયા છો. હવે ફોર્સનો કોર્સ કરો અને કરાવો.

આમ પણ યુવામાં શક્તિ બહુજ હોય છે. યુવા ઉંમર બહુ જ શક્તિશાળી હોય છે. જે ઈચ્છે તે કરી સકે છે એટલે જુઓ આજકાલની સરકાર પણ યુવા થી ગભરાય છે કારણ કે યુવા ગુપમાં લૌકિક રુપથી બુદ્ધિની પણ શક્તિ છે તો શરીરની પણ શક્તિ છે. અને અહિયાં તોડ-ફોડ કરવાવાળા નથી. બનાવવા વાળા છે. તે જોશવાળા છે અને અહીં શાંત સ્વરુપ આત્માઓ છે. બિગડીને બનાવવાવાળા છે. બધાં નાં દુઃખ દૂર કરવા વાળા છે. તેઓ દુઃખ દેવા વાળા છે અને તમે દુઃખ દૂર કરવાવાળા છો. દુઃખહર્તા સુખકર્તા. જેવાં બાપ તેવાં બાળકો. સદા દરેક સંકલ્પ, દરેક આત્મા નાં પ્રતિ કે સ્વ નાં પ્રતિ સુખદાઈ સંકલ્પ છે કારણ કે દુઃખની દુનિયાથી નિકળી ગયા. હવે દુઃખની દુનિયા માં નથી. દુઃખધામથી સંગમયુગમાં પહોંચી ગયા છો. પુરષોત્તમ યુગમાં બેઠા છો. તે કળયુગી યુવા છે. તમે સંગમયુગી યુવા છો એટલે હવે આ સદા સ્વયંમાં જ્ઞાનને શક્તિનાં રુપમાં ધારણ કરો પણ અને કરાવો પણ. જેટલો સ્વયંએ ફોર્સ નો કોર્સ કરેલો હશે એટલો બીજાઓને પણ કરાવશે. નહિ તો ફક્ત પોઈન્ટ નો કોર્સ કરાવે છે. હવે કોર્સ ને ફરીથી રિવાઈઝ (પુનરાવર્તન) કરજો, એક-એક પોઈન્ટ માં કઈ-કઈ શક્તિ છે, કેટલી શક્તિ છે, કયા સમયે કઈ શક્તિનો કયા રુપમાં ઉપયોગ કરી શકો છો, આ ટ્રેનિંગ સ્વયંને સ્વયં પણ આપી શકો છો. તો આ તપાસ કરો - આત્માનાં પોઈન્ટ રુપી શક્તિશાળી શસ્ત્ર આખા દિવસમાં પ્રેક્ટિકલ કાર્યમાં લાવ્યા? પોતાની ટ્રેનિંગ પોતે જ કરી શકો છો કારણ કે નોલેજકુલ તો છે જ. આત્માનાં પ્રતિ પોઈન્ટ્સ નિકાળવાનાં કહે તો કેટલાં પોઈન્ટ્સ નિકાળશો! બહુ જ છે ને! ભાષણ કરવામાં તો હોશિયાર છો. પરંતુ એક-એક પોઈન્ટ ને જુઓ પરિસ્થિતિનાં સમયે ક્યાં સુધી કાર્યમાં લાવો છો. આ નહીં વિચારો આમ તો ઠીક રહીએ, પરંતુ એવી વાત થઈ ગઈ, પરિસ્થિતિ આવી ત્યારે આવું થયું. શસ્ત્ર શેનાં માટે હોય છે? જ્યારે દુશ્મન આવે છે એનાં માટે હોય છે કે દુશ્મન આવી ગયો એટલે હું હારી ગયો! માયા આવી ગઈ એટલે ડગમગ થઈ ગયાં! પરંતુ માયા (દુશ્મન) નાં

માટે જ તો શસ્ત્ર છે ને! શક્તિઓ શેનાં માટે ધારણ કરી છે? સમય પર વિજય પામવા માટે શક્તિશાળી બન્યા છો ને! તો સમજ્યા શું કરવાનું છે? પરસ્પર સારી રુહ-રુહાન કરતા રહો છો. બાપદાદાને બધાં સમાચાર મળે છે. બાપદાદા તો બાળકોનાં આ ઉમંગને જોઈ ખુશ થાય છે, ભણતર થી પ્રેમ છે. બાપ થી પ્રેમ છે. સેવા થી પ્રેમ છે પરંતુ ક્યારેક-ક્યારેક જે નાજુક બની જાય છે, શસ્ત્ર છૂટી જાય છે, એ સમયે એમનો ફોટો નિકાળી પછી એમને જ દેખાડવો જોઈએ. થાય છે થોડા સમય માટે જ છે, વધારે નથી થતું પરંતુ પછી પણ હંમેશા અર્થાત સદા નિર્વિઘ્ન રહેવું અને વિઘ્ન, નિર્વિઘ્ન ચાલતાં રહે, ફરક તો છે ને! દોરામાં જેટલી ગાંઠો પડે છે એટલો દોરો કમજોર થાય છે. જોડાઈ તો જાય છે પરંતુ જોડેલી ચીજ અને આખી ચીજમાં ફરક તો હોય છે ને. સાંધાવાળી ચીજ સારી લાગશે? તો આ વિઘ્ન આવ્યું પછી નિર્વિઘ્ન બન્યાં ફરી વિઘ્ન આવ્યું, તૂટ્યું સાંધ્યું તો સાંધો તો થયો ને એટલે પણ આનો પ્રભાવ અવસ્થા પર પડે છે.

કોઈ બહુજ સારા તીવ્ર પુરુષાર્થી પણ છે. નોલેજકુલ, સર્વિસેબુલ પણ છે. બાપદાદા, પરિવારની નજરમાં પણ છે પરંતુ જોડ તોડ થવાવાળી આત્મા સદા શક્તિશાળી નહીં રહેશે. નાની-નાની વાત પર એને મહેનત કરવી પડશે. ક્યારેક સદા હલકા, હર્ષિત ખુશીમાં નાચવા વાળા હશે. પરંતુ એવા સદા નજર નહીં આવશે. હશે મહારથી નાં લિસ્ટમાં પરંતુ આવાં સંસ્કારવાળા કમજોર જરૂર રહે છે. આનું કારણ શું હોય છે? આ તોડવા સાંધવાનાં સંસ્કાર એમને અંદરથી કમજોર કરી દે છે. બહાર થી કોઈ વાત નહિ હશે. બહુ જ સારા દેખાશે એટલે આ સંસ્કાર ક્યારેય નહીં બનાવતાં. એ નહીં વિચારતાં માયા આવી ગઈ. ચાલી તો રહ્યા છે. પરંતુ આવું ચાલવું, ક્યારેક તોડવું ક્યારેક સાંધવું આ શું થયું? સદા જોડાયેલા રહે, સદા નિર્વિઘ્ન રહે, સદા હર્ષિત, સદા છત્રછાયામાં રહે એ અને આ જીવન માં અંતર છે ને એટલે બાપદાદા કહે છે કોઈ-કોઈની જન્મપત્રી નો કાગળ બિલકુલ જ ચોખ્ખો છે. કોઈ-કોઈ નો વચ્ચે-વચ્ચે દાગ છે. ભલે દાગ ભૂસે છે પરંતુ એ પણ દેખાય તો છે ને. દાગ હોય જ નહીં. ચોખ્ખો કાગળ અને દાગ ભૂસેલો કાગળ....સારો કયો લાગશે? ચોખ્ખો કાગળ રાખવાનો આધાર બહુ જ સહજ છે. ગભરાઈ નહિ જતા આ તો બહુ મુશ્કેલ છે. ના. બહુજ સહજ છે કારણ કે સમય સમીપ આવી રહ્યો છે. સમયને પણ વિશેષ વરદાન મળેલાં છે. જેટલા જે પાછળ આવે છે એમને સમય પ્રમાણે એક્સ્ટ્રા લિફ્ટ ની ગિફ્ટ પણ મળે છે. અને હવે તો અવ્યક્ત રુપનો પાર્ટ છે જ વરદાની પાર્ટ. તો સમયની પણ તમને મદદ છે. આ વ્યક્ત પાર્ટની, અવ્યક્ત સહયોગની પણ મદદ છે. ઝડપી ગતિનો સમય છે, એની પણ મદદ છે. પહેલા ઇન્વેન્શન (શોધ) નિકળવામાં સમય લાગ્યો. હવે બન્યું બનાવેલ છે. તમે બન્યાં બનાવેલા પર પહોંચ્યા છો. આ પણ વરદાન ઓછું નથી. જે પહેલા આવ્યા એમણે માખણ નિકાળ્યું, તમે લોકો માખણ ખાવા માટે પહોંચી ગયા. તો વરદાની છો ને! ફક્ત થોડુંક એટેન્શન (ધ્યાન) રાખો. બાકી કોઈ મોટી વાત નથી. બધાં પ્રકારની મદદ તમારી સાથે છે. હમણાં તમને લોકોને મહારથી નિમિત્ત આત્માઓની જેટલી પાલના મળે છે એટલી પહેલા વાળાઓને નથી મળી. એક-એક ને કેટલી મહેનત કરીને સમય આપે છે. પહેલા જનરલ પાલના મળી. પરંતુ તમે તો સિકીલધા બની ઉછરી રહ્યા છો. પાલનાનું રિટર્ન (વળતર) પણ આપવા વાળા છો ને. મુશ્કેલ નથી. ફક્ત એક-એક વાત ને શક્તિનાં રુપથી ઉપયોગ કરવાનું એટેન્શન રાખો. સમજ્યા! અચ્છા!

સદા મહાવીર બની વિજય છત્રધારી આત્માઓ, સદા જ્ઞાનની શક્તિને સમય પ્રમાણ કાર્યમાં લાવવા વાળી, સદા અટલ, અચળ અખંડ સ્થિતિ ધારણ કરવા વાળી, સદા સ્વયંને માસ્ટર સર્વશક્તિવાન અનુભવ કરવા વાળી, એવી શ્રેષ્ઠ સદા માયાજીવ વિજયી બાળકોને બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

દાદીઓ થી :- અનન્ય રત્નોનાં દરેક કદમમાં સ્વયંને તો પદ્મોની કમાણી છે પરંતુ બીજાઓને પણ પદ્મોની કમાણી છે. અનન્ય રત્ન સદેવ દરેક કદમમાં આગળ વધતા જ રહે છે. અનાદિ ચાવી મળેલી છે. ઓટોમેટીક ચાવી છે. નિમિત્ત બનવું અર્થાત્ ઓટોમેટીક ચાવી લગાડવી. અન્ય રત્નોને અનાદિ ચાવીથી આગળ વધવાનું જ છે. તમારા બધાં નાં દરેક સંકલ્પમાં સેવા ભરેલી છે. એક નિમિત્ત બને છે અનેક આત્માઓને ઉમંગ-ઉત્સાહમાં લાવવાં માટે. મહેનત નથી કરવી પડતી પરંતુ નિમિત્ત ને જોવાથી જ એ લહેર ફેલાઈ જાય છે. જેમ એક-બે ને જોઈને રંગ લાગી જાય છે ને. તો આ ઓટોમેટીક ઉમંગ-ઉત્સાહ ની લહેર બીજાઓનાં પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ ને વધારે છે. આમ પણ કોઈ સાડું નૃત્ય કરે છે તો જોવાવાળા નાં પગ નાચવા લાગે છે, લહેર ફેલાઈ જાય છે. તો ન ઈચ્છતા પણ હાથ પગ ચાલવા લાગે છે. અચ્છા!

મધુબન નો બધો કારોબાર ઠીક છે. મધુબન નિવાસીઓથી મધુબન સજેલું છે. બાપદાદા તો નિમિત્ત બાળકોને

જોઈ સદા નિશ્ચિત છે કારણકે બાળકો કેટલા હોશિયાર છે. બાળકો પણ ઓછા નથી. બાપને બાળકોમાં પૂરો વિશ્વાસ છે તો બાળકો બાપથી પણ આગળ છે. નિમિત્ત બનેલા સદા જ બાપને પણ નિશ્ચિત કરવાવાળા છે. આમ ચિંતા તો છે પણ નહીં છતાં પણ બાપને ખુશ ખબરી સંભળાવવાં વાળા છે. આવાં બાળકો ક્યાંય પણ નહીં હોય જે એક-એક બાળક એક-બે થી આગળ હોય, દરેક બાળક વિશેષ હોય. કોઈનાં આટલા બાળકો આવાં ન હોઈ શકે. કોઈ લડવાવાળા હશે, કોઈ ભણવાવાળા હશે. અહિયાં તો દરેક વિશેષ મણકા છે, દરેકની વિશેષતા છે.

વરદાન :- પવિત્રતાની શક્તિશાળી દ્રષ્ટિ, વૃત્તિ દ્વારા સર્વ પ્રાપ્તિઓ કરાવવા વાળા દુઃખહર્તા સુખકર્તા ભવ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ની દવામાં અલ્પકાળ ની શક્તિ છે જે દુઃખ દર્દને સમાપ્ત કરી લે છે પરંતુ પવિત્રતાની શક્તિ અર્થાત્ શાંતિની શક્તિમાં તો દુવા ની શક્તિ છે. આ પવિત્રતાની શક્તિશાળી દ્રષ્ટિ કે વૃત્તિ સદાકાળ ની પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળી છે એટલે તમારા જડ ચિત્રોનાં સામે ઓ દયાળુ, દયા કરો કહીને દયા કે દુવા માંગે છે. તો જ્યારે ચૈતન્ય માં આવાં માસ્ટર દુઃખહર્તા સુખકર્તા બની દયા કરી છે ત્યારે તો ભક્તિમાં પૂજાઓ છો.

સ્લોગન :- સમયની સમીપતા પ્રમાણ સાચી તપસ્યા કે સાધના છે જ બેહદ નો વૈરાગ્ય.

આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધાં સંગઠિત રૂપમાં સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ માં સંમિલિત થઈ, પોતાને અવતરિત થયેલી અવતાર આત્મા છું, આ સ્મૃતિથી શરીરમાં પ્રવેશ કરો અને શરીર થી ન્યારા થઈ જાઓ. પોતાનાં બીજ સ્વરૂપ સ્થિતિમાં બેસી પરમાત્મ શક્તિઓને વાયુમંડળમાં ફેલાવાની સેવા કરો.

“ મીઠા બાળકો - અપાર ખુશી કે નશા માં રહેવા માટે દેહ - અભિમાન ની બીમારી છોડી પ્રીત બુદ્ધિ બનો , સ્વયંની ચલન સુધારો ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકોને જ્ઞાન નો ઊલટો નશો નથી ચઢી શકતો?

ઉત્તર :- જે બાપને યથાર્થ જાણીને યાદ કરે છે, દિલ થી બાપની મહિમા કરે છે, જેમનું ભણતર ઉપર પૂરું ધ્યાન છે તેમને જ્ઞાનનો ઊલટો નશો નથી ચઢી શકતો. જે બાપને સાધારણ સમજે છે તે બાપને યાદ કરી નથી શકતા. યાદ કરે તો પોતાનાં સમાચાર પણ બાપને અવશ્ય આપે. બાળકો પોતાનાં સમાચાર નથી આપતાં તો બાપને ખ્યાલ ચાલે કે બાળક ક્યાંય મૂર્છિત તો નથી થઈ ગયું?

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે-બાળકો, જ્યારે કોઈ નવાં આવે છે તો તેમને પહેલા હદ અને બેહદ, બંને બાપ નો પરિચય આપો. બેહદનાં બાબા એટલે બેહદની આત્માઓ નાં બાપ. તે હદ નાં બાપ દરેક જીવ આત્મા નાં અલગ છે. આ નોલેજ પણ બધાં એકરસ ધારણ નથી કરી શકતા. કોઈ એક ટકો, કોઈ લપ ટકા ધારણ કરે છે. આ તો સમજ ની વાત છે, સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી કુળ હશે ને. રાજા-રાણી તથા પ્રજા. પ્રજા માં બધાં પ્રકારનાં મનુષ્ય હોય છે. પ્રજા એટલે જ પ્રજા. બાપ સમજાવે છે આ ભણતર છે, દરેક પોતાની બુદ્ધિ અનુસાર જ ભણે છે. દરેકને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. જેમણે કલ્પ પહેલાં જેટલું ભણતર ધારણ કર્યું છે, એટલું અત્યારે પણ કરે છે. ભણતર ક્યારેય છૂપું નથી રહી શકતું. ભણતર અનુસાર પદ પણ મળે છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે, આગળ ચાલીને પરીક્ષા હશે. વગર પરીક્ષાએ ટ્રાન્સફર થઈ ન શકાય. તો અંતમાં બધી ખબર પડશે. પરંતુ હમણાં પણ સમજી શકો છો અમે કયા પદ ને લાયક છીએ? ભલે શરમ નાં મારે બધાં હાથ ઉઠાવી દે છે પરંતુ સમજી શકાય છે, આવાં અમે કેવી રીતે બની શકીશું! છતાં પણ હાથ ઉઠાવી દે છે. આ પણ અજ્ઞાન જ કહેશું. બાપ તો ઝટ સમજી જાય છે કે આનાંથી તો વધારે અક્કલ લૌકિક વિદ્યાર્થી માં હોય છે. તેઓ સમજે છે અમે સ્કોલરશીપ લેવા લાયક નથી, પાસ નહીં થઈએ. તેઓ સમજે છે, શિક્ષક જે ભણાવે છે એમાં અમે કેટલા માક્સ લઈશું? એવું થોડું કહેશે કે અમે પાસ વિથ ઓનર થઈશું. અહીંયા તો ઘણાં બાળકોમાં એટલી પણ અક્કલ નથી, દેહ-અભિમાન બહુજ છે. ભલે આવ્યા છે આ (દેવતા) બનવાને માટે પરંતુ એવી ચલન પણ તો જોઈએ. બાપ કહે છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ કારણ કે કાયદેસર બાપથી પ્રીત નથી.

બાપ આપ બાળકો ને સમજાવે છે કે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિનો યથાર્થ અર્થ શું છે? બાળકો જ પૂરું નથી સમજી શકતા તો પછી તેઓ શું સમજશે? બાપને યાદ કરવા-આ તો થઈ ગુપ્ત વાત. ભણતર તો ગુપ્ત નથી ને. ભણતરમાં નંબરવાર હોય છે. એક જેવું થોડી ભણશે. બાબા સમજે છે હમણાં તો બેબી (નાનાં) છે. આવાં બેહદ નાં બાપને ત્રણ-ત્રણ, ચાર-ચાર મહિના યાદ પણ નથી કરતા. ખબર કેવી રીતે પડે કે યાદ કરે છે? બાપ ને પત્ર પણ નથી લખતા કે બાબા હું કેમ-કેમ ચાલી રહ્યો છું, કઈ-કઈ સર્વિસ કરું છું? બાપ ને બાળકોની કેટલી ચિંતા રહે છે કે ક્યાંય બાળક મૂર્છિત તો નથી થઈ ગયું, ક્યાંક બાળક મરી તો નથી ગયું? કોઈ તો બાબા ને કેટલા સારા-સારા સેવાનાં સમાચાર લખે છે. બાપ પણ સમજે, બાળક જીવતો છે. સેવા કરવાવાળા બાળકો ક્યારેય છુપાઈ ન શકે. બાપ તો દરેક બાળકો નું દિલ લે છે કે કયું બાળક કેવું છે? દેહ-અભિમાનની બીમારી બહુજ કડક છે. બાબા મુરલીમાં સમજાવે છે, ઘણાંને તો જ્ઞાનનો ઊલટો નશો ચઢી જાય છે, અહંકાર આવી જાય છે પછી યાદ પણ નથી કરતા, પત્ર પણ નથી લખતા. તો બાપ પણ યાદ કેવી રીતે કરશે? યાદ થી યાદ મળે છે. હમણાં આપ બાળકો બાપને યથાર્થ જાણીને યાદ કરો છો, દિલ થી મહિમા કરો છો. ઘણાં બાળકો બાપને સાધારણ સમજે છે એટલે યાદ નથી કરતા. બાબા કોઈ ભપકો વગેરે થોડી દેખાડશે. ભગવાનુવાચ, હું તમને વિશ્વની રાજાઈ આપવાં માટે રાજયોગ શીખવાડું છું. તમે એવું થોડું સમજો છો કે અમે વિશ્વની બાદશાહી લેવાનાં માટે બેહદનાં બાપથી ભણીએ છીએ. આ નશો હોય તો અપાર ખુશી નો પારો સદા ચઢેલો રહે. ગીતા વાંચવાવાળા ભલે કહે છે-શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનુવાચ, હું રાજયોગ શીખવાડું છું, બસ. તેમને રાજાઈ પામવાની ખુશી થોડી રહેશે. ગીતા વાંચીને પૂરી કરી અને ગયાં પોત-પોતાનાં ધંધાદોરી માં. તમને તો હવે બુદ્ધિમાં છે કે અમને બેહદ નાં બાપ

ભણાવે છે. તેમને એવું બુદ્ધિમાં નહીં આવશે. તો પહેલા-પહેલા કોઈ પણ આવે તો તેમને બે બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બોલો ભારત સ્વર્ગ હતું, હવે નર્ક છે. આ કળયુગ છે, આને સ્વર્ગ થોડી કહેશું. એવું તો નહીં કહેશું કે સતયુગમાં પણ છીએ, કળયુગમાં પણ છીએ. કોઈને દુઃખ મળ્યું તો કહેશે નર્કમાં છે, કોઈને સુખ છે તો કહેશે સ્વર્ગમાં છે. એવું બહુજ કહે છે-દુઃખી મનુષ્ય નર્કમાં છે, અમે તો બહુજ સુખમાં બેઠા છીએ, મહેલ, માડી, મોટરો વગેરે છે, સમજે છે અમે તો સ્વર્ગમાં છીએ. ગોલ્ડન એજ (સતયુગ), આઈરન એજ (કળયુગ) એકજ વાત છે.

તો પહેલા-પહેલા બે બાપ ની વાત બુદ્ધિમાં બેસાડવાની છે. બાપ જ સ્વયં પોતાનો પરિચય આપે છે. એ સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હોઈ શકે? શું લૌકિક બાપ ને સર્વવ્યાપી કહેશું? હમણાં તમે ચિત્રમાં દેખાડો છો આત્મા અને પરમાત્મા નું રુપ તો એક જ છે, એમાં ફરક નથી. આત્મા અને પરમાત્મા કોઈ નાનાં-મોટા નથી. બધી આત્માઓ છે, એ પણ આત્મા છે. એ સદા પરમધામમાં રહે છે એટલે એમને પરમ આત્મા કહેવાય છે. ફક્ત તમે આત્માઓ જેમ આવો છો તેમ હું નથી આવતો. હું અંતમાં આ તનમાં આવીને પ્રવેશ કરું છું. આ વાતો કોઈ બહારનાં સમજી ન શકે. વાત ખુબ સહજ છે. ફર્ક એટલો છે જે બાપ નાં બદલે વૈકુંઠવાસી કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. શું કૃષ્ણએ વૈકુંઠ થી નર્કમાં આવી રાજયોગ શીખવાડ્યો? કૃષ્ણ કેવી રીતે કહી શકે દેહ સહિત..... મામેકમ્ યાદ કરો. દેહધારીની યાદ થી પાપ કેવી રીતે કપાશે? કૃષ્ણ તો એક નાનો બાળક અને ક્યાં હું સાધારણ મનુષ્ય નાં વૃદ્ધ તનમાં આવું છું. કેટલો ફર્ક થઈ ગયો. આ એક જ ભૂલ નાં કારણે બધાં મનુષ્ય પતિત, કંગાળ બની ગયા છે. ન હું સર્વવ્યાપી છું, ન કૃષ્ણ સર્વવ્યાપી છે. દરેક શરીરમાં આત્મા સર્વવ્યાપી છે. મને તો પોતાનું શરીર પણ નથી. દરેક આત્મા ને પોત-પોતાનું શરીર છે. નામ દરેક શરીર પર અલગ-અલગ પડે છે. નથી મને શરીર અને નથી મારા શરીરનું કોઈ નામ. હું તો વૃદ્ધ શરીર લઉં છું તો તેમનું નામ બદલીને બ્રહ્મા રાખું છું. મારું તો બ્રહ્મા નામ નથી. મને સદા શિવ જ કહે છે. હું જ સર્વ નો સદ્ગતિ દાતા છું. આત્માને સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા નહિ કહેશું. પરમાત્માની ક્યારેય દુર્ગતિ થાય છે શું? આત્માની જ દુર્ગતિ અને આત્માની જ સદ્ગતિ થાય છે. આ બધી વાતો વિચાર સાગર મંથન કરવાની છે. નહીં તો બીજાને કેવી રીતે સમજાવશો. પરંતુ માયા એવી દુસ્તર છે જે બાળકોની બુદ્ધિને આગળ નથી વધવા દેતી. દિવસ ભર ઝરમુઈ ઝગમુઈ માં જ સમય વેસ્ટ કરી દે છે. બાપ થી પછાડવા માટે માયા કેટલો ફોર્સ કરે છે. પછી ઘણાં બાળકો તો તૂટી પડે છે. બાપ ને યાદ ન કરવાથી અવસ્થા અચળ-અડોલ નથી બની સકતી. બાપ ઘડી-ઘડી ઊભા કરે, માયા પાડી દે. બાપ કહે ક્યારેય હાર નથી ખાવાની. કલ્પ-કલ્પ આવું થાય છે, કોઈ નવી વાત નથી. માયાજીત અંતમાં બની જ જશો. રાવણ રાજ્ય ખલાસ તો થવાનું જ છે. પછી આપણે નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરશું. કલ્પ-કલ્પ માયાજીત બન્યા છીએ. અગણિત વાર નવી દુનિયામાં રાજ્ય કર્યું છે. બાપ કહે છે બુદ્ધિને સદા બીઝી (વ્યસ્ત) રાખો તો સદા સેફ (સલામત) રહેશો. આને જ સ્વદર્શન ચક્રધારી કહેવાય છે. બાકી આમાં હિંસા વગેરે ની વાત નથી. બ્રાહ્મણ જ સ્વદર્શન ચક્રધારી હોય છે. દેવતાઓ ને સ્વદર્શન ચક્રધારી નહીં કહેશું. પતિત દુનિયાની રીત-રિવાજ અને દેવી-દેવતાઓની રીત-રિવાજ માં બહુજ અંતર છે. મૃત્યુલોક વાળા જ પતિત-પાવન બાપ ને બોલાવે છે, અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો. પાવન દુનિયા માં લઈ ચલો. તમારી બુદ્ધિમાં છે આજથી ૫ હજાર વર્ષ પહેલા નવી દુનિયા હતી, જેને સતયુગ કહેવાય છે. ત્રેતાને નવી દુનિયા નહીં કહેશું. બાપ એ સમજાવ્યું છે - તે છે ફર્સ્ટ ક્લાસ, તે છે સેકન્ડ ક્લાસ. એક-એક વાત સારી રીતે ધારણ કરવી જોઈએ જો કોઈ આવીને સાંભળે તો વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાય. કોઈ-કોઈ વન્ડર પણ ખાય છે, પરંતુ કુરસદ નથી જે પુરુષાર્થ કરે. પછી સાંભળે છે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. આ કામ વિકાર જ મનુષ્યને પતિત બનાવે છે, એને જીતવાથી તમે જગતજીત બનશો. પરંતુ કામ વિકાર એમની જેમકે પૂંજી છે, એટલે તે અક્ષર નથી બોલતા. ફક્ત કહે છે મનને વશમાં કરો. પરંતુ મન અમન ત્યારે થશે જ્યારે શરીરમાં નહિ હોય. બાકી મન અમન તો ક્યારેય થતું જ નથી. દેહ મળે છે કર્મ કરવા માટે તો પછી કર્માતીત અવસ્થામાં કેવી રીતે રહેશે? કર્માતીત અવસ્થા કહેવાય છે મરેલાને. જીવતે જીવતા મરેલા અથવા શરીર થી અલગ. બાપ તમને શરીર થી ન્યારા બનવાનું ભણાવે છે. શરીર થી આત્મા અલગ છે. આત્મા પરમધામની રહેવા વાળી છે. આત્મા શરીરમાં આવે છે તો તેને મનુષ્ય કહેવાય છે. શરીર મળે જ છે કર્મ કરવાનાં માટે. એક શરીર છોડી પછી બીજું શરીર કર્મ કરવા માટે લેવાનું છે. શાંતિ તો ત્યારે હોય જ્યારે શરીરમાં નથી. મૂળવતન માં કર્મ હોતું નથી. સૂક્ષ્મવતન ની તો વાત જ નથી. સૃષ્ટિનું ચક્ર અહીંયા ફરે છે. બાપ અને સૃષ્ટિ ચક્રને જાણવું, એને જ નોલેજ કહેવાય છે. સૂક્ષ્મવતન માં ન સફેદ પોશધારી, ન સજ્યા-સજેલા, ન નાગ બલાઓ પહેરવા વાળા શંકર વગેરે હોય છે. બાકી બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નું રહસ્ય બાપ સમજાવતા રહે છે. બ્રહ્મા અહીંયા છે. વિષ્ણુ નાં બે રુપ પણ અહીંયા છે. તે ફક્ત સાક્ષાત્કાર નો પાર્ટ ડ્રામામાં છે, જે દિવ્ય દ્રષ્ટીથી જોવાય

છે. કિમિનલ (અપવિત્ર) આંખોથી પવિત્ર ચીજ દેખાશે નહીં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) સ્વયં સ્વયંને સદા સલામત રાખવા માટે બુદ્ધિને વિચાર સાગર મંથન માં બીઝી રાખવાની છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનીને રહેવાનું છે. ઝરમુઈ ઝગમુઈ માં પોતાનો સમય નથી ગુમાવવાનો.
2. ૨) શરીર થી અલગ રહેવાનું ભણતર જે બાપ ભણાવે છે, તે ભણવાનું છે. માયા નાં ફોર્સ થી બચવાં માટે સ્વયં ની અવસ્થા અચળ-અડોળ બનાવવાની છે.

વરદાન :- સદા ઉમંગ - ઉત્સાહ માં રહી મન થી ખુશી નાં ગીત ગાવાવાળા અવિનાશી ખુશનસીબ ભવ આપ ખુશનસીબ બાળકો અવિનાશી વિધિ થી અવિનાશી સિક્કિઓ પ્રાપ્ત કરો છો. તમારા મન થી સદા વાહ-વાહ નાં ખુશી નાં ગીત વાગતાં રહે છે. વાહ બાબા! વાહ ભાગ્ય! વાહ મીઠો પરિવાર! વાહ શ્રેષ્ઠ સંગમનો સુહાવનો સમય! દરેક કર્મ વાહ-વાહ છે એટલે તમે અવિનાશી ખુશનસીબ છો. તમારા મનમાં ક્યારેય વ્હાઈ,આઈ (કેમ,હું) નથી આવી શકતું. વ્હાઈ નાં બદલે વાહ-વાહ અને આઈ નાં બદલે બાબા-બાબા શબ્દ જ આવે છે.

સ્લોગન :- જે સંકલ્પ કરો છો તેને અવિનાશી ગવર્મેન્ટ નો સ્ટેમ્પ લગાવી દો તો અટલ રહેશો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ જે રોજ - રોજ ભણાવે છે , આ ભણતર માં ક્યારેય ગેરહાજર નથી રહેવાનું , આ ભણતર થી જ અંદરનો સંશય દૂર થાય છે ”

પ્રશ્ન :- બાપના દિલને જીતવાની યુક્તિ કઈ છે?

ઉત્તર :- બાપનાં દિલને જીતવું છે તો જ્યાં સુધી સંગમયુગ છે ત્યાં સુધી બાપ થી કંઈ પણ છુપાવો નહીં. પોતાનાં ચરિત્ર પર પૂરે-પૂરું ધ્યાન આપો. જો કોઈ પાપ કર્મ થઈ જાય છે તો અવિનાશી સર્જનને સંભળાવો તો હલ્કા થઈ જશો. બાપ જે શિક્ષા આપે છે એજ એમની દયા, કૃપા અથવા આશીર્વાદ છે. તો બાપથી દયા અથવા કૃપા માંગવાની બદલે સ્વયં પર કૃપા કરો. એવો પુરુષાર્થ કરી બાપનાં દિલને જીતી લો.

ઓમ શાંતિ ! હવે રુહાની બાળકો આ તો જાણે છે કે નવી દુનિયામાં સુખ છે, જૂની દુનિયામાં દુઃખ છે. દુઃખ માં બધાં દુઃખ માં આવી જાય છે અને સુખ માં બધાં સુખ માં આવી જાય છે. સુખ ની દુનિયામાં દુઃખ નું નામ-નિશાન નથી પછી જ્યાં દુઃખ હશે ત્યાં સુખ નું નામ-નિશાન નથી. જ્યાં પાપ છે ત્યાં પુણ્ય નું નામ-નિશાન નથી, જ્યાં પુણ્ય છે ત્યાં પાપ નું નામ-નિશાન નથી. એ કઈ જગ્યા છે? એક છે સતયુગ, બીજું છે કળયુગ. આતો બાળકો ની બુદ્ધિમાં જરૂર હશે જ. હવે દુઃખનો સમય પૂરો થાય છે અને સતયુગનાં માટે તૈયારી થઈ રહી છે. આપણે હવે આ પતિત છી-છી દુનિયાથી પેલી પાર સતયુગ અર્થાત રામરાજ્ય માં જઈ રહ્યા છીએ. નવી દુનિયામાં છે સુખ, જૂની દુનિયામાં છે દુઃખ. એવું નથી, જે સુખ આપે છે એજ દુઃખ પણ આપે છે. ના, સુખ બાપ આપે છે, દુઃખ માયા રાવણ આપે છે. તે દુશ્મનની એકીજી(પુતળું) દર વર્ષે બાળીએ છીએ. દુઃખ આપવાવાળા ને હંમેશા બાળવામાં આવે છે. બાળકો જાણે છે જ્યારે તેનું રાજ્ય પૂરું થાય છે તો પછી હંમેશા માટે ખલાસ થઈ જાય છે. ૫ વિકાર જ બધાંને આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપતા આવ્યા છે. તમે અહીં બેઠાં છો તો પણ તમારી બુદ્ધિમાં એજ રહે કે અમે બાબાની પાસે જઈએ. રાવણને તો તમે બાપ નહીં કહેશો. ક્યારેય સાંભળ્યું છે - રાવણ ને પરમપિતા પરમાત્મા કોઈ કહેતું હોય? ક્યારેય પણ નહીં. ઘણાં સમજે છે લંકામાં રાવણ હતો. બાપ કહે આ આખી દુનિયા જ લંકા છે. કહે છે વાસ્કોડિગામા એ ચક્ર લગાવ્યું, સ્ટીમર કે હોડી દ્વારા. જે સમયે તેણે ચક્ર લગાવ્યું એ સમયે વિમાન વગેરે નહોતું. ટ્રેન પણ વરાળ પર ચાલતી હતી. વીજળી અલગ ચીજ છે. હવે બાપ કહે છે દુનિયા તો એક જ છે. નવી થી જૂની, જૂની થી નવી બને છે. એવું નથી કહેવાનું હોતું કે સ્થાપના, પાલના, વિનાશ. ના, પહેલા સ્થાપના, પછી વિનાશ, પછી પાલના, આ સાચાં અક્ષર છે. પછીથી રાવણ ની પાલના શરૂ થાય છે. તે જુઠ્ઠી વિકારી પતિત બનવાની પાલના છે, જેનાંથી બધાં દુઃખી થાય છે. બાપ તો ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી દેતા. અહિયાં તો તમોપ્રધાન બનવાને કારણે બાપને જ સર્વવ્યાપી કહી દે છે. જુઓ, શું બની ગયાં છે! આ તો આપ બાળકોને ચાલતા-ફરતા બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. છે તો બહુ જ સહજ. ફક્ત અલ્ફ ની વાત છે. મુસલમાન લોકો પણ કહે છે ઊઠી અલ્લાહ ને યાદ કરો. સ્વયં પણ સવારે ઊઠે છે. તેઓ કહે છે અલ્લાહ અથવા ખુદાને યાદ કરો. તમે કહેશો બાપને યાદ કરો. બાબા અક્ષર બહુ જ મીઠો છે. અલ્લાહ કહેવાથી વારસો યાદ નહીં આવશે. બાબા કહેવાથી વારસો યાદ આવી જાય છે. મુસલમાન લોકો બાપ નથી કહેતા. તેઓ પછી અલ્લાહ મિયાં કહે છે. મિયાં-બીબી. આ બધા અક્ષર ભારતમાં છે. પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાથી જ શિવલિંગ યાદ આવી જશે. યુરોપ વાસી લોકો ગોડફાધર કહે છે. ભારતમાં તો પથ્થર-ભિત્તર ને પણ ભગવાન સમજી લે છે. શિવલિંગ પણ પથ્થર નું હોય છે. સમજે છે આ પથ્થરમાં ભગવાન બેઠા છે. ભગવાનને યાદ કરશે તો પથ્થર જ સામે આવી જાય છે. પથ્થર ને ભગવાન સમજી પૂજે છે. પથ્થર ક્યાંથી આવે છે? પર્વતોનાં ઝરણાથી પડતા-પડતા ગોળ લિસા બની જાય છે. પછી કેવા કુદરતી નિશાન પણ બની જાય છે. દેવી-દેવતાઓની મૂર્તિ એવી નથી હોતી. પથ્થર કાપી-કાપીને કાન, મુખ, નાક, આંખ વગેરે-વગેરે કેટલું સુંદર બનાવે છે. બહુ જ ખર્ચો કરે છે. શિવ બાબા ની મૂર્તિ પર કોઈ ખર્ચા વગેરેની વાત નથી. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો આપણે સો દેવી-દેવતા ચૈતન્યમાં સ્વયં બની રહ્યા છીએ. ચૈતન્યમાં હશે ત્યારે પૂજા વગેરે નહીં થશે. જ્યારે પથ્થર બુદ્ધિ બને છે ત્યારે પથ્થરની પૂજા કરે છે. ચૈતન્ય છે તો પૂજ્ય છે પછી પૂજારી બની જાય છે. ત્યાં ન કોઈ પૂજારી હોય છે, ન કોઈ પથ્થરની મૂર્તિ હોય છે. દરકાર જ

નથી. જે ચૈતન્ય હતા તેમની નિશાની યાદગાર નાં માટે પથ્થરોની રાખે છે. હવે આ દેવતાઓની કહાની ની તમને ખબર પડી ગઈ છે કે આ દેવતાઓની જીવન કહાની શું હતી? ફરીથી તેજ પુનરાવર્તન થાય છે. પહેલા આ જ્ઞાન ચક્ષુ નહોતા તો જાણે પથ્થર બુદ્ધિ હતા. હવે બાપ દ્વારા જે જ્ઞાન મળ્યું છે, જ્ઞાન એક જ છે પરંતુ ઉપાડવા વાળા નંબરવાર છે.

તમારી રુદ્રમાળા પણ આ ધારણા અનુસાર જ બને છે. એક છે રુદ્ર માળા, બીજી છે રુંડમાળા. એક છે ભાઈઓની, બીજી છે ભાઈઓ અને બહેનોની. આ તો બુદ્ધિમાં આવે છે આપણે આત્માઓ બહુ જ નાનાં-નાનાં બિંદુ ની જેમ છીએ. ગાયન પણ છે ભ્રુકુટી ની વચ્ચે ચમકે છે અજબ તારો. હવે તમે સમજો છો આપણે આત્મા ચૈતન્ય છીએ. એક નાનાં તારાની જેમ છીએ. પછી જ્યારે ગર્ભ માં આવે છે તો પહેલા કેટલું નાનું પિંડ હોય છે. પછી કેટલું મોટું થઈ જાય છે. તે જ આત્મા પોતાનાં શરીર દ્વારા અવિનાશી પાર્ટ ભજવતી રહે છે. આ શરીર ને જ પછી બધા યાદ કરવા લાગી જાય છે. આ શરીર જ સારુ-ખરાબ હોવાનાં કારણે બધાંને આકર્ષિત કરે છે. સતયુગમાં એવું નહીં કહેશે કે આત્મ-અભિમાની બનો, સ્વયંને આત્મા સમજો. આ જ્ઞાન તમને હમણાં જ મળે છે કારણકે તમે જાણો છો હમણાં આત્મા પતિત બની ગઈ છે. પતિત હોવાના કારણે જે કામ કરે છે તે બધું ઊલટું થઈ જાય છે. બાપ સુલટુ કામ કરાવે છે, માયા ઊલટું કામ કરાવે છે. સૌથી ઊલટું કામ છે બાપને સર્વવ્યાપી કહેવું. આત્મા જે પાર્ટ ભજવે છે તે અવિનાશી છે. તેને બાળી નથી શકાતો, તેની તો પૂજા થાય છે. શરીરને બાળવામાં આવે છે. આત્મા જ્યારે શરીર છોડે છે તો શરીરને બાળે છે. આત્મા બીજા શરીરમાં પ્રવેશ કરી જાય છે. આત્મા વગર શરીર બે-ચાર દિવસ પણ નથી રાખી શકતા. ઘણા તો પછી શરીરમાં દવાઓ વગેરે લગાવી ને રાખે પણ છે. પરંતુ ફાયદો શું? ક્રિશ્ચનનાં એક સેંટ જેવીયર છે, કહે છે તેમનું શરીર હજી પણ રાખેલું છે. તેમનું પણ જેમ કે મંદિર બનેલું છે. કોઈને દેખાડતા નથી ફક્ત તેમના પગ દેખાડે છે. કહે છે કોઈ પગે પડે છે તો બીમાર નથી થતા. પગે પડવા થી બીમારીથી હલ્કા થઈ જાય છે તો સમજે છે તેમની કૃપા. બાપ કહે છે ભાવના નું ભાડું મળી જાય છે. નિશ્ચય બુદ્ધિ હોવાથી કંઈક ફાયદો થાય છે. બાકી આમ તો ટોળાંને ટોળાં ત્યાં જાય, મેળો લાગી જાય. બાપ પણ અહીંયા આવ્યા છે તો પણ તેટલા અસંખ્ય નથી થતા. અસંખ્ય થવાની જગ્યા પણ નથી. જ્યારે અસંખ્ય થવાનો સમય આવે છે તો વિનાશ થઈ જાય છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. આનો આદિ અથવા અંત નથી. હા, ઝાડ ની જડજડીભૂત અવસ્થા થાય છે અર્થાત તમોપ્રધાન બની જાય છે ત્યારે આ ઝાડ પરિવર્તન થાય છે. કેટલું બેહદ નું મોટું ઝાડ છે. પહેલા તે આવશે જેમને પહેલા નંબર માં જવાનું છે. નંબરવાર આવશે ને? બધાં સૂર્યવંશી તો ભેગા નહીં આવશે. ચંદ્રવંશી પણ બધાં ભેગા નથી આવતા. નંબરવાર માળા અનુસાર જ આવશે. પાર્ટધારી બધાં એકસાથે કેવી રીતે આવશે. ખેલ જ બગડી જાય. આ ખેલ બહુ જ સચોટ બનેલો છે, આમાં કોઈ પરિવર્તન થઈ નથી શકતું.

મીઠા-મીઠા બાળકો જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો બુદ્ધિમાં આજ યાદ રહેવું જોઈએ. બીજા સત્સંગો માં તો બીજી બીજી વાતો બુદ્ધિમાં આવે છે. આ તો એક જ ભણતર છે, જેમાં તમારી કમાણી થાય છે. તે શાસ્ત્રો વગેરેને વાંચવાથી કમાણી નથી થતી. હા, કંઈક ને કંઈક ગુણ સારા હોય છે. ગ્રંથ વાંચવા બેસે છે તો એવું નથી બધા નિર્વિકારી થાય છે. બાપ કહે આ દુનિયામાં બધાં ભ્રષ્ટાચાર થી પેદા થાય છે. આપ બાળકોથી ઘણા પૂછે છે ત્યાં જન્મ કેવી રીતે થશે? બોલો, ત્યાં તો ૫ વિકાર જ નથી, યોગબળ થી બાળકો પેદા થાય છે. પહેલા જ સાક્ષાત્કાર થાય છે કે બાળક આવવાનું છે. ત્યાં વિકારની વાત નથી. અહીંયા તો બાળકોને પણ માયા પાડી દે છે. કોઈ કોઈ તો બાપને આવીને સંભળાવે પણ છે. સંભળાવશે નહીં તો સો ગુણા દંડ પડી જશે. બાપ તો બધાં બાળકોને કહે છે કે કોઈ પણ પાપકર્મ થઈ જાય છે તો બાપને ઝટ બતાવવું જોઈએ. બાપ અવિનાશી વૈદ છે. સર્જનને સંભળાવવા થી તમે હલ્કા થઈ જશો. જ્યાં સુધી સંગમ યુગ છે ત્યાં સુધી બાપ થી કંઈ પણ છુપાવવાનું નથી. કોઈ છુપાવે છે તો બાપનાં દિલને જીતી નથી શકતા. બધો આધાર પુરુષાર્થ પર છે. સ્કૂલમાં આવશે જ નહીં તો ચરિત્ર કેવી રીતે સુધરશે? આ સમયે બધાનાં ચરિત્ર ખરાબ છે. વિકાર જ પહેલા નંબર નું ખરાબ ચરિત્ર છે એટલે બાપ કહે છે - બાળકો, કામ વિકાર તમારો મહાશત્રુ છે. પહેલા પણ આ ગીતાનું જ્ઞાન સાંભળ્યું હતું તો આ બધી વાતો સમજમાં નહોતી આવી. હવે બાપ ડાયરેક્ટ ગીતા સંભળાવે છે. હમણાં બાપ એ આપ બાળકોને બુદ્ધિ આપી છે, તો ભક્તિ નું નામ સાંભળતા હસવું આવે છે કે શું-શું કરતા હતાં! હમણાં તો બાપ શિક્ષા આપે છે, આમાં દયા, કૃપા અથવા આશીર્વાદ ની વાત હોતી નથી. સ્વયં પર જ દયા, કૃપા અથવા આશીર્વાદ કરવાનાં છે. બાપ તો દરેક બાળકને પુરુષાર્થ કરાવે છે. કોઈ તો પુરુષાર્થ કરી બાપનાં દિલને જીતી લે, કોઈ તો પુરુષાર્થ

કરતા-કરતા મરી પણ જાય છે. બાપ તો દરેક બાળકને એક જેવું જ ભણાવે છે તો પણ કોઈક સમયે એવી વાતો નીકળે છે જે જુનો સંશય પણ ઉડી જાય છે, પછી ઉભા થઈ જાય છે એટલે બાબા નાં ભણતર માં ક્યારેય ગેરહાજરી ન કરવી જોઈએ. મુખ્ય છે બાપ ની યાદ. દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાના છે. કોઈ કંઈ છી-છી બોલે તો સાંભળ્યું-નસાંભળ્યું કરી દેવું જોઈએ. હિયર નો ઇવિલ.... ઉચ્ચ પદ પામવું છે તો માન-અપમાન, દુઃખ-સુખ, હાર-જીત બધું સહન જરૂર કરવાનું છે. બાપ કેટલીક યુક્તિઓ બતાવે છે. તો પણ બાળકો બાપનું પણ સાંભળ્યું-નસાંભળ્યું કરી દે છે તો તે શું પદ પામશે? બાપ કહે છે જ્યાં સુધી અશરીરી નથી બન્યા ત્યાં સુધી માયા નો કંઈકને કંઈક માર લાગતો રહેશે. બાપનું કહેવું નથી માનતા તો બાપનો ડિસરીગાર્ડ (અપમાન) કરે છે. છતાં પણ બાપ કહે છે બાળકો, સદા જીવતા જાગતા રહો અને બાપ ને યાદ કરી ઊંચ પદ પામો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સીકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) કોઈપણ ઉલ્ટી-સુલ્ટી વાતો કરે તો સાંભળ્યું-નસાંભળ્યું કરી દેવાનું છે. હિયર નો ઇવિલ.... દુઃખ-સુખ, માન-અપમાન બધું જ સહન કરવાનું છે.
2. ૨) બાપ જે સંભળાવે છે તેને ક્યારેય સાંભળ્યું-નસાંભળ્યું કરી બાપનું અપમાન નથી કરવાનું. માયાના મારથી બચવાને માટે અશરીરી રહેવાનો અભ્યાસ જરૂર કરવાનો છે.

વરદાન :- હૃદની રોયલ ઇચ્છાઓથી મુક્ત રહી સેવા કરવાવાળા નિઃસ્વાર્થ સેવાધારી ભવ જેમ બ્રહ્મા બાપ એ કર્મના બંધનથી મુક્ત, ન્યારા બનવાનું પ્રમાણ આપ્યું. સિવાય સેવાનાં સ્નેહનાં બીજું કોઈ બંધન નહીં. સેવામાં જે હૃદની રોયલ ઇચ્છાઓ હોય છે તે પણ હિસાબ-કિતાબ નાં બંધનમાં બાંધે છે, સાચાં સેવાધારી આ હિસાબ-કિતાબ થી પણ મુક્ત રહે છે જેમ દેહનું બંધન દેહનાં સંબંધનું બંધન છે, એમ સેવામાં સ્વાર્થ - આ પણ બંધન છે. આ બંધન થી અથવા રોયલ હિસાબ-કિતાબ થી પણ મુક્ત નિઃસ્વાર્થ સેવાધારી બનો.

સ્લોગન :- વાયદા ને ફાઇલમાં નહીં રાખો, ફાઇનલ બનીને દેખાડો.

“ મીઠા બાળકો - માયા બહુજ જબરજસ્ત છે , આનાંથી ખબરદાર રહેજો , ક્યારેય એ વિચાર ન આવે કે અમે બ્રહ્મા ને નથી માનતા , આમારું તો ડાયરેક્ટ શિવબાબા થી કનેક્શન (જોડાણ) છે ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકો પર બધાનો પ્રેમ સ્વતઃ જાય છે?

ઉત્તર :- જે પહેલા દરેક વાતને સ્વયં પ્રેક્ટીકલ માં લાવે પછી બીજાઓને કહે છે - તેમનાં પર બધાનો પ્રેમ સ્વતઃ જાય છે. જ્ઞાનને સ્વયં માં ધારણ કરી પછી અનેકોની સેવા કરવાની છે, ત્યારે બધાનો પ્રેમ મળશે. જો સ્વયં નથી કરતાં ફક્ત બીજાને કહે તો તેમનું કોણ માનશે? તેઓ તો જેમકે પંડિત થઈ જાય.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોથી બાપ પુછે છે, આત્માઓથી પરમાત્મા પૂછે છે - આ તો જાણો છો કે આપણે પરમપિતા પરમાત્મા ની સામે બેઠા છીએ. બાબાને પોતાનો રથ નથી, આ તો નિશ્ચય છે ને? આ ભ્રુકુટીનાં મધ્યમાં બાપનું નિવાસ સ્થાન છે. બાપે સ્વયં કહ્યું છે - હું આમની ભ્રુકુટીનાં મધ્યમાં બેસું છું. આમનું શરીર ઉધાર પર લઉં છું. આત્મા ભ્રુકુટીનાં મધ્યમાં બેસે છે તો બાપ પણ અહીં જ આવીને બેસે છે. બ્રહ્મા પણ છે તો શિવબાબા પણ છે. જો આ બ્રહ્મા ન હોત તો શિવબાબા પણ ન હોત. જો કોઈ કહે કે અમે તો શિવબાબાને જ યાદ કરીએ છીએ, બ્રહ્માને નહીં, પરંતુ શિવબાબા બોલશે કેવી રીતે? ઉપરમાં તો સદેવ શિવબાબાને યાદ કરતા આવ્યા. હવે આપ બાળકોને ખબર છે આપણે બાપની પાસે અહીં બેઠા છીએ. એવું તો નહિ સમજશે કે શિવબાબા ઉપરમાં છે. જેમ ભક્તિમાર્ગ માં કહેતા હતા શિવબાબા ઉપરમાં છે, એમની પ્રતિમા અહીંયા પૂજાય છે. આ વાતો બહુજ સમજવાની છે. જાણો છો બાપ જ્ઞાનનાં સાગર, નોલેજફુલ છે તો ક્યાંથી જ્ઞાન સંભળાવે છે? બ્રહ્માનાં તનથી સંભળાવે છે. ઘણાં કહે છે અમે બ્રહ્માને નથી માનતા, પરંતુ શિવબાબા કહે છે હું આ મુખ દ્વારા જ તમને કહું છું, મને યાદ કરો. આ સમજની વાત છે ને. બ્રહ્મા તો પોતે કહે છે - શિવબાબાને યાદ કરો. આ ક્યાં કહે છે મને યાદ કરો? આમનાં દ્વારા શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો. આ મંત્ર હું આમનાં મુખ થી આપું છું. બ્રહ્મા ન હોત તો હું મંત્ર કેવી રીતે આપત? બ્રહ્મા ન હોત તો તમે શિવબાબાને કેવી રીતે મળત? કેવી રીતે મારી પાસે બેસત? સારા-સારા મહારથીઓને પણ એવા-એવા ખ્યાલ આવી જાય છે જે માયા મારા થી મુખ ફેરવી દે છે. કહે છે અમે બ્રહ્માને નથી માનતા તો તેમની શું ગતિ થશે? માયા કેટલી મોટી જબરજસ્ત છે જે એકદમ મુખ જ ફેરવી દે છે. હમણાં તમારું મુખ શિવબાબા એ સમ્મુખ કર્યું છે. તમે સમ્મુખ બેઠા છો. પછી જે એવું સમજે છે બ્રહ્મા તો કાંઈ નથી, તો તેમની ગતિ શું થશે? દુર્ગતિને પામી લે છે. મનુષ્ય તો પોકારે છે-ઓ ગોડ ફાધર! તો ગોડફાધર સાંભળે છે શું? કહે છે-ઓ લિબરેટર (મુક્તિદાતા) આવો. શું ત્યાંથી જ લિબરેટ કરશે? કલ્પ-કલ્પ નાં પુરષોત્તમ સંગમયુગ પર જ બાપ આવે છે. જેમનાં માં આવે છે તેમને જ ઉડાવી દે તો શું કહેશું? માયામાં એટલું બળ છે જે નંબરવન વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે. એવા-એવા પણ કોઈ-કોઈ સેવાકેન્દ્ર પર છે, ત્યારે તો બાપ કહે છે ખબરદાર રહેજો. ભલે બાબાનું સંભળાવેલું જ્ઞાન બીજાઓને સંભળાવતા પણ રહે છે પરંતુ જેમકે પંડિત માફક. જેમ બાબા પંડિત ની વાર્તા સંભળાવે છે....આ સમયે તમે બાપની યાદ થી વિષય સાગરને પાર કરી ક્ષીરસાગર માં જાઓ છો ને! ભક્તિમાર્ગમાં અસંખ્ય કથાઓ બનાવી દીધી છે. પંડિત બીજાઓને કહેતો હતો રામ નામ કહેવાથી પાર થઈ જશો, પરંતુ પોતે બિલ્કુલ ચટ ખાતામાં હતો. પોતે વિકારો માં જાતા રહેવું અને બીજાઓને કહે નિર્વિકારી બનો. તેમની શું અસર થશે? અહીંયા પણ ક્યાંક-ક્યાંક સંભળાવવા વાળાથી સાંભળવા વાળા આગળ ચાલ્યા જાય છે. જે અનેકોની સેવા કરે છે તે જરૂર સર્વ ને પ્રિય લાગે છે. પંડિત ખોટા નીકળ્યા તો તેમને કોણ પ્રેમ કરશે? પછી પ્રેમ એમનાં પર ચાલ્યો જશે જે પ્રેક્ટીકલમાં યાદ કરે છે. સારા-સારા મહારથીઓને પણ માયા હપ કરી જાય છે.

બાબા સમજાવે છે-હમણાં તો કર્માતીત અવસ્થા નથી બની, જ્યાં સુધી લડાઈ ની તૈયારી ન થાય. એક બાજુ લડાઈ ની તૈયારી થશે, બીજી બાજુ કર્માતીત અવસ્થા થશે. પુરુ કનેક્શન છે, પછી લડાઈ પૂરી થઈ જાય છે, ટ્રાન્સફર થઈ જશો. પહેલા રુદ્ર માળા બને છે. આ વાતો બીજા કોઈ નથી જાણતા. તમે સમજો છો આ દુનિયા

બદલાવાની છે. તેઓ સમજે છે દુનિયાનાં હજુ ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યા છે. તમે સમજો છો વિનાશ તો સામે ઊભો છે. તમે છો ઓછા, તેઓ છે વધારે. તો તમારું કોણ માનશે? જ્યારે તમારી વૃદ્ધિ થઈ જશે પછી તમારા યોગબળ થી ઘણા ખેંચાઈને આવશે, જેટલો તમારો કાટ નીકળતો જશે, તેટલું બળ ભરાતું જશે. એવું નથી કે બાબા જાની-જાનનહાર છે. ના, બધાંની અવસ્થાઓ ને જાણે છે. બાપ બાળકોની અવસ્થાને નહિ જાણે? બધી ખબર રહે છે. હમણાં તો કર્માતીત અવસ્થા થઈ ન શકે. મોટી-મોટી ભૂલો થવી પણ સંભવ છે, મહારથીઓ થી પણ થાય છે. વાતચીત, ચાલ-ચલન વગેરે બધું પ્રસિદ્ધ થઈ જાય છે. હમણાં તો દૈવી ચલન બનાવવાની છે. દેવતા, સર્વગુણ સમ્પન્ન છે ને. હવે તમારે આવું બનવાનું છે. પરંતુ માયા કોઈને પણ નથી છોડતી. છુઈમુઈ બનાવી દે છે. ૫ સીડી છે ને. દેહ-અભિમાન આવવાથી ઉપરથી એકદમ નીચે પડી જાય છે. પડ્યા અને મર્યા. આજકાલ પોતાને મારવાં માટે કેવા-કેવા ઉપાય કરે છે! ૨૦ માં માળાથી પડી ને એકદમ ખતમ થઈ જાય છે. એવું પણ ન થાય કે હોસ્પિટલ માં પડ્યા રહે, દુઃખ ભોગવે. પછી કોઈ પોતાને આગ લગાવી દે છે, કોઈએ બચાવી લીધા તો કેટલું દુઃખ ભોગવે છે. બળી જાય તો આત્મા ભાગી જાય એટલે જીવઘાત કરે છે. સમજે છે જીવઘાત કરવાથી દુઃખથી છૂટી જઈશું. જોશ આવે છે તો બસ. ઘણાં તો હોસ્પિટલ માં કેટલું દુઃખ ભોગવે છે. ડોક્ટર સમજે છે કે આ દુઃખથી છૂટી નથી સકતા, તેનાથી તો સારું ગોળી આપી દે, તો આ ખતમ જાય. પરંતુ તેઓ સમજે છે આમ ગોળી આપવી મહાપાપ છે. આત્મા પોતે કહે છે આ પીડા ભોગવવા થી સારું છે શરીર છોડી દઈએ. હવે શરીર કોણ છોડાવે? આ છે અપાર દુઃખો ની દુનિયા. ત્યાં છે અપાર સુખ.

આપ બાળકો સમજો છો-આપણે હવે રિટર્ન (પાછાં) થઈએ છીએ, દુઃખધામ થી સુખધામ જઈએ છીએ તો એમને યાદ કરવાનાં છે. બાપ પણ સંગમયુગ પર આવે છે જ્યારે દુનિયાને બદલવાની હોય છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું આપ બાળકોને સર્વ દુઃખોથી છોડાવીને નવી પાવન દુનિયામાં લઈ જવા. પાવન દુનિયામાં થોડા રહે છે. અહીંયા તો બહુજ છે, પતિત બન્યાં છે એટલે બોલાવે છે હે પતિત-પાવન....એવું થોડી સમજે છે કે અમે મહાકાળને બોલાવીએ છીએ કે અમને આ છી-છી દુનિયા થી ઘરે જ લઈ ચાલો. જરૂર બાબા આવશે, બધાં મરશે ત્યારે તો શાંતિ થશે ને. શાંતિ-શાંતિ કરતા રહે છે. શાંતિ તો શાંતિધામમાં હશે. પરંતુ આ દુનિયામાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? જ્યાં સુધી આટલાં બધાં મનુષ્ય છે. સતયુગમાં તો સુખ-શાંતિ હતી. હમણાં તો કળયુગ માં અનેક ધર્મ છે. તે જ્યારે ખતમ થાય, એક ધર્મની સ્થાપના થાય, ત્યારે તો સુખ-શાંતિ થાય. હાહાકાર નાં પછી ફરી જયજયકાર થાય છે. આગળ ચાલીને જોજો મોતનું બજાર કેટલું ગરમ થાય છે! કેવી રીતે મરે છે! બોમ્બ થી પણ આગ લાગે છે. આગળ ચાલીને જોશે તો ઘણાં કહેશે કે બરાબર વિનાશ તો થશે જ.

આપ બાળકો જાણો છો આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે? વિનાશ તો થવાનો જ છે. એક ધર્મની સ્થાપના બાપ કરાવે છે, રાજ્યોગ પણ શીખવાડે છે. બાકી બધાં અનેક ધર્મ ખલાસ થઈ જશે. ગીતામાં કંઈ દેખાડ્યું નથી. પછી ગીતા વાંચવા થી પરિણામ શું? દેખાડે છે પ્રલય થઈ ગઈ. ભલે જળમય થાય છે પરંતુ આખી દુનિયા જળમય નથી થતી. ભારત તો અવિનાશી પવિત્ર ખંડ છે. તેમાં પણ આબુ સૌથી પવિત્ર તીર્થસ્થાન છે, જ્યાં બાપ આવીને સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. દેલવાડા મંદિર કેવું સરસ યાદગાર છે. કેટલું અર્થ સહિત છે. પરંતુ જેમણે બનાવડાવ્યું છે, તેઓ આ નથી જાણતા. તો પણ સારા સમજદાર તો હતાં ને. દ્વાપરમાં જરૂર સારા સમજદાર હશે. કળિયુગમાં તો છે બધાં તમોપ્રધાન. બધાં મંદિરો થી આ ઊંચ છે, જ્યાં તમે બેઠા છો. તમે જાણો છો આપણે છીએ ચૈતન્ય, તે આપણું જ જડ યાદગાર છે. બાકી થોડો સમય આ મંદિર વગેરે બીજું પણ બનતું રહેશે. પછી તો તૂટવાનો સમય આવશે. બધાં મંદિર વગેરે તૂટી-ફૂટી જશે. હોલસેલ મોત થશે. મહાભારી મહાભારત લડાઈ ગવાયેલી છે ને, જેમાં બધાં ખલાસ થઈ જાય છે. આ પણ તમે સમજો છો-બાપ સંગમ પર જ આવે છે. બાપને રથ તો જોઈએ ને. આત્મા જ્યારે શરીરમાં આવે છે ત્યારે જ ચુરપુર (હલચલ) થાય છે. આત્મા શરીરથી નીકળે છે તો શરીર જડ થઈ જાય છે. તો બાપ સમજાવે છે હવે તમે ઘરે જાઓ છો. તમારે લક્ષ્મી-નારાયણ જેવાં બનવાનું છે. તો એવાં ગુણ પણ જોઈએ ને. આપ બાળકો આ ખેલ ને પણ જાણો છો. આ ખેલ કેટલો વઠ્ઠરકુલ બનેલો છે. આ ખેલ નું રહસ્ય બાપ બેસીને સમજાવે છે. બાપ નોલેજકુલ, બીજરુપ છે ને. બાપ જ આવીને આખા વૃક્ષનું નોલેજ આપે છે-આમાં શું-શું થાય છે, તમે આમાં કેટલો પાટું ભજવ્યો? અડધોકલ્પ છે દૈવી રાજ્ય, અડધોકલ્પ છે આસુરી રાજ્ય. જે સારા-સારા બાળકો છે તેમની બુદ્ધિમાં બધું નોલેજ રહે છે. બાપ આપ સમાન શિક્ષક બનાવે છે. શિક્ષક પણ નંબરવાર તો હોય છે. ઘણાં તો શિક્ષક થઈને પછી બગડી પડે છે. અનેકોને શીખવાડીને પોતે ખતમ થઈ જાય છે. નાનાં-નાનાં બાળકોમાં ભિન્ન-ભિન્ન સંસ્કાર હોય છે. બાપ સમજાવે છે અહીંયા પણ જે જ્ઞાન ઠીક રીતે

નથી ઉપાડતાં, ચલન નથી સુધારતાં તો અનેકોને દુઃખ દેવાનાં નિમિત્ત બની જાય છે. આ પણ શાસ્ત્રોમાં દેખાડ્યું છે-અસુર છુપાઈને બેસતાં હતાં પછી બહાર જઈને ટ્રેટર (દગાબાજ) બનીને કેટલું હેરાન કરતા હતાં. આ તો બધું થતું જ રહે છે. ઊંચે થી ઊંચા બાપ જે સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે તો કેટલાં વિઘ્નરૂપ બની પડે છે.

બાપ સમજાવે છે આપ બાળકો સુખ-શાંતિનાં સ્તંભ છો. તમે બહું જ રોયલ છો. તમારાથી રોયલ આ સમયે કોઈ હોતું નથી. બેહદનાં બાપનાં બાળકો છો તો કેટલા મીઠા થઈને ચાલવું જોઈએ. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. નહીં તો તે અંતમાં યાદ આવશે. પછી સજાઓ ખાવી પડશે. બાબા કહે છે હમણાં તો ઘરે ચાલવાનું છે. સૂક્ષ્મવતન માં બાળકોને બ્રહ્માનો સાક્ષાત્કાર થાય છે એટલે તમે પણ એવાં સૂક્ષ્મવતનવાસી બનો. મૂવી ની પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. બહું જ ઓછું બોલવાનું છે, મીઠું બોલવાનું છે. આવો પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં તમે શાંતિ નાં સ્તંભ બની જશો. તમને શિખવાડવા વાળા બાપ છે. પછી તમારે બીજાઓને શીખવાડવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ ટોકી માર્ગ છે. હમણાં તમારે બનવાનું છે શાંત. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) બહું જ રોયલટી થી મીઠાં થઈને ચાલવાનું છે. શાંતિ અને સુખનો સ્તંભ બનવાં માટે બહું જ ઓછું અને મીઠું બોલવાનું છે. મૂવી ની પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. ટોકી માં નથી આવવાનું.
2. ૨) સ્વયં ની દૈવી ચલન બનાવવાની છે. છુઈ-મુઈ નથી બનવાનું. લડાઈનાં પહેલા કર્માતીત અવસ્થા સુધી પહોંચવાનું છે. નિર્વિકારી બની નિર્વિકારી બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- કર્મ અને સંબંધ બંનેવ માં સ્વાર્થ ભાવથી મુક્ત રહેવા વાળા બાપ સમાન કર્માતીત ભવ આપ બાળકોની સેવા છે બધાંને મુક્ત બનાવવાની. તો બીજાઓને મુક્ત બનાવતા સ્વયંને બંધનમાં બાંધી નહિ દેતાં. જ્યારે હદનાં મારા-મારાથી મુક્ત થશો ત્યારે અવ્યક્ત સ્થિતિનો અનુભવ કરી શકશો. જે બાળકો લૌકિક અને અલૌકિક, કર્મ અને સંબંધ બંનેવ માં સ્વાર્થ ભાવથી મુક્ત છે તેજ બાપ સમાન કર્માતીત સ્થિતિનો અનુભવ કરી શકે છે. તો તપાસ કરો ક્યાં સુધી કર્મોનાં બંધન થી ન્યારા બન્યા છો? વ્યર્થ સ્વભાવ-સંસ્કારનાં વશ થવાથી મુક્ત બન્યા છો? ક્યારેય કોઈ પાછલા સંસ્કાર સ્વભાવ વશીભૂત તો નથી બનાવતા?

સ્લોગન :- સમાન અને સંપૂર્ણ બનવું છે તો સ્નેહ નાં સાગરમાં સમાઈ જાઓ.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં ભણતર ભણી રહ્યા છો , આ ભણતર છે પતિત થી પાવન બનવાનું , તમારે આ ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- દુનિયામાં કયું જ્ઞાન હોવા છતાં પણ અજ્ઞાન અંધકાર છે?

ઉત્તર :- માયા નું જ્ઞાન, જેનાથી વિનાશ થાય છે. ચંદ્ર સુધી જાય છે, આ જ્ઞાન બહુ છે પરંતુ નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયાનું જ્ઞાન કોઈ ની પાસે નથી. બધાં અજ્ઞાન અંધકારમાં છે, બધાં જ્ઞાન નેત્રથી આંધળા છે. તમને હમણાં જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળે છે. તમે નોલેજકુલ બાળકો જાણો છો તેઓનાં દિમાગમાં વિનાશ નાં ખ્યાલાત (વિચાર) છે, તમારી બુદ્ધિમાં સ્થાપના નાં ખ્યાલ છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ આ શરીર દ્વારા સમજાવે છે, એને જીવ કહેવાય છે. આમાં આત્મા પણ છે અને હું પણ આમાં આવીને બેસું છું, આ તો પહેલા-પહેલા પાકું હોવું જોઈએ. આમને દાદા કહેવાય છે. આ નિશ્ચય બાળકોને બહુ જ પાકો હોવો જોઈએ. આ નિશ્ચયમાં જ રમણ કરવાનું છે. બરાબર બાબાએ જેમાં પધરામણી કરી છે, એ બાપ સ્વયં કહે છે-હું આમનાં બહુજ જન્મોનાં અંત માં આવું છું. બાળકોને સમજાવાયું છે, આ છે સર્વ શાસ્ત્ર શિરોમણી ગીતાનું જ્ઞાન. શ્રીમત અર્થાત શ્રેષ્ઠ મત. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત છે એક ભગવાનની. જેમની જ શ્રેષ્ઠ મતથી તમે દેવતા બનો છો. બાપ સ્વયં કહે છે હું આવું જ ત્યારે છું જ્યારે તમે ભ્રષ્ટ મત પર પતિત બની જાઓ છો. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો અર્થ પણ સમજવાનો છે. વિકારી મનુષ્યથી નિર્વિકારી દેવતા બનાવવાં બાપ આવે છે. સતયુગમાં મનુષ્ય જ રહે છે પરંતુ દેવી ગુણવાળા. હમણાં કળયુગમાં છે બધાં આસુરી ગુણવાળા. છે આખી મનુષ્ય સૃષ્ટિ. પરંતુ આ છે ઇશ્વરીય બુદ્ધિ અને તે છે આસુરી બુદ્ધિ. અહીંયા છે જ્ઞાન, ત્યાં છે ભક્તિ. જ્ઞાન અને ભક્તિ અલગ-અલગ છે. ભક્તિ નાં પુસ્તક કેટલા અસંખ્ય છે. જ્ઞાનનું પુસ્તક એક છે. એક જ્ઞાન સાગરનું પુસ્તક એક જ હોવું જોઈએ. જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે, તેમનું પુસ્તક પણ એક જ હોય છે, જેને રિલીજસ બુક (ધર્મગ્રંથ) કહેવાય છે.

પહેલી-પહેલી રિલીજસ બુક છે ગીતા. પહેલા-પહેલા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે, ન કે હિંદુ ધર્મ. મનુષ્ય સમજે છે ગીતાથી હિંદુ ધર્મ સ્થાપન થયો. ગીતાનું જ્ઞાન કૃષ્ણ એ આપ્યું. ક્યારે આપ્યું? પરંપરા થી. કોઈ શાસ્ત્રમાં શિવ ભગવાનુવાય તો છે નહિ. તમે હવે સમજો છો આ ગીતા જ્ઞાન દ્વારા જ મનુષ્યથી દેવતા બન્યાં છે, જે બાપ હમણાં આપણને આપી રહ્યા છે. આને જ ભારતનો પ્રાચીન રાજ્યોગ કહેવાય છે. જે ગીતામાં જ કામ મહાશત્રુ લખેલ છે. આ શત્રુએ જ તમને હાર ખવડાવી છે. બાપ આનાં પર જ જીત પહેરાવી જગતજીત વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. બેહદનાં બાપ બેસી આમનાં દ્વારા તમને ભણાવે છે. એ છે સર્વ આત્માઓનાં બાપ. આ પછી છે સર્વ મનુષ્ય આત્માઓનાં બેહદનાં બાપ. નામ જ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે કોઈને પૂછી શકો છો કે બ્રહ્માનાં બાપનું નામ શું છે, તો મુંઝાઈ જશે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર આ ત્રણેય નાં બાપ કોઈ હશે ને. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર સૂક્ષ્મવતન માં દેવતાઓ છે. એમની ઉપર છે શિવ. બાળકો જાણે છે શિવબાબાનાં જે બાળકો આત્માઓ છે એમને શરીર ધારણ કર્યું છે, એ તો સદેવ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. આત્મા જ શરીર દ્વારા કહે છે પરમપિતા. કેટલી સહજ વાત છે! આને કહેવાય છે અલ્ફ અને બે નું ભણતર. કોણ ભણાવે છે? ગીતાનું જ્ઞાન કોણે સંભળાવ્યું? કૃષ્ણને તો ભગવાન નથી કહેવાતાં. તે તો દેહધારી છે. તાજધારી છે. શિવ તો છે નિરાકાર. એમનાં પર તો કોઈ તાજ વગેરે છે નહીં. એજ જ્ઞાન નાં સાગર છે. બાપ જ બીજરૂપ છે ચૈતન્ય છે. તમે પણ ચૈતન્ય છો. બધાં ઝાડનાં આદિ, મધ્ય, અંત ને તમે જાણો છો. ભલે તમે માળી નથી પરંતુ સમજી શકો છો કે બીજ કેવી રીતે નાખે છે, તેનાથી ઝાડ કેવી રીતે નીકળે છે. તે છે જડ, આ છે ચૈતન્ય. આત્માને ચૈતન્ય કહેવાય છે. તમારી આત્મામાં જ જ્ઞાન છે, બીજી કોઈ આત્મામાં જ્ઞાન હોઈ ન શકે. તો બાપ ચૈતન્ય મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ છે. આ ચૈતન્ય ક્રિયેશન (રચના) છે.

તે બધાં છે જડ બીજ. એવું નથી કે જડ બીજ માં કોઈ જ્ઞાન છે. આ તો છે ચૈતન્ય બીજરૂપ, એમનામાં આખી

સૃષ્ટિનું નોલેજ છે. આડની ઉત્પત્તિ, પાલના, વિનાશનું બધું જ્ઞાન એમનામાં છે. પછી નવું આડ કેવી રીતે ઊભું થાય છે, એ છે ગુપ્ત. તમને જ્ઞાન પણ ગુપ્ત મળે છે. બાપ પણ ગુપ્ત આવ્યાં છે. તમે જાણો છો આ કલમ લાગી રહી છે. હમણાં તો બધાં પતિત બની ગયા છે. અચ્છા, બીજ થી પહેલું-પહેલું પાંદડું નીકળ્યું, તે કોણ હતું? સતયુગનું પહેલું પાંદડું તો કૃષ્ણને જ કહેશું. લક્ષ્મી-નારાયણને નહીં કહેશું. નવું પાંદડું નાનું હોય છે. પછી મોટું થાય છે. તો આ બીજની કેટલી મહિમા છે. આ તો ચૈતન્ય છે ને. ભલે બીજા પણ નીકળે છે, ધીરે-ધીરે એમની મહિમા ઓછી થતી જાય છે. હવે તમે દેવતા બનો છો. તો મૂળ વાત છે આપણે દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. આમનાં જેવાં બનવાનું છે. ચિત્ર પણ છે. આ ચિત્ર ન હોત તો બુદ્ધિમાં જ્ઞાન કેવી રીતે આવત. આ ચિત્ર બહુ જ કામમાં આવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં આ ચિત્રો ની પૂજા થાય છે અને જ્ઞાન માર્ગ માં તમને એનાથી જ્ઞાન મળે છે કે આનાં જેવા બનવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ માં એવું નહિ સમજશો કે આપણે એવા બનવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ માં મંદિર વગેરે કેટલા બનાવડાવે છે, સૌથી વધારે મંદિર કોના હશે? જરૂર શિવબાબાનાં જ હશે. એમનાં પછી ક્રિયેશન (રચના) નાં હશે. પહેલું ક્રિયેશન આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે, તો શિવનાં પછી એમની પૂજા વધારે થશે. માતાઓ જે જ્ઞાન આપે છે એમની પૂજા નહિ. તે તો ભણે છે. તમારી પૂજા હમણાં નથી થતી કારણ કે તમે હમણાં ભણી રહ્યા છો. જ્યારે તમે ભણીને, અભણ બનશો પછી પૂજા થશે. હમણાં તમે દેવી-દેવતા બનો છો. સતયુગમાં બાપ થોડી ભણાવવા જશે. ત્યાં આવું ભણતર થોડી હશે. આ ભણતર પતિતો ને પાવન બનાવાનું છે. તમે જાણો છો આપણને જે એવાં બનાવે છે એમની પૂજા થશે પછી આપણી પણ પૂજા નંબરવાર થશે. પછી પડતાં-પડતાં પ તત્ત્વોની પણ પૂજા કરવા લાગી જાય છે. પ તત્ત્વો ની પૂજા એટલે પતિત શરીર ની પૂજા. આ બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણનું આખી સૃષ્ટિ પર રાજ્ય હતું. આ દેવી-દેવતાઓએ રાજ્ય કેવી રીતે અને ક્યારે પામ્યું? આ કોઈને ખબર નથી. લાખો વર્ષ કહી દે છે. લાખો વર્ષની વાતો તો કોઈની બુદ્ધિમાં બેસી ન શકે એટલે કહી દે આ પરંપરા થી ચાલ્યું આવે છે. હમણાં તમે જાણો છો દેવી-દેવતા ધર્મવાળા બીજા ધર્મોમાં કનવર્ટ (પરિવર્તન) થઈ ગયા છે, જે ભારતમાં છે તે પોતાને હિન્દુ કહી દે છે કારણકે પતિત હોવાને કારણે દેવી-દેવતા કહેવું શોભતું નથી. પરંતુ મનુષ્યોમાં જ્ઞાન ક્યાંથી. દેવી-દેવતાઓથી પણ ઊંચું પદ પોતાના પર રાખે છે. પાવન દેવી-દેવતાઓની પૂજા કરતા માથું ઝુકાવે છે, પરંતુ પોતાને પતિત સમજે થોડી છે.

ભારતમાં ખાસ કન્યાઓને કેટલું નમન કરે છે. કુમારોને એટલું નથી કરતા. મેલ(પુરુષ) થી વધારે ફીમેલ (સ્ત્રી) ને નમન કરે છે કારણકે આ સમયે જ્ઞાન અમૃત પહેલા આ માતાઓને મળે છે. બાબા આમનામાં પ્રવેશ કરે છે. આ પણ સમજો છો આ (બ્રહ્મા બાબા) જ્ઞાન ની મોટી નદી છે. જ્ઞાન નદી પણ છે પછી પુરુષ પણ છે. બ્રહ્મપુત્રા નદી સૌથી મોટી છે, જે કલકત્તા તરફ સાગરમાં જઈને મળે છે. મેળો પણ ત્યાં જ લાગે છે પરંતુ તેમને એ ખબર નથી કે આ આત્માઓ અને પરમાત્મા નો મેળો છે. તે તો પાણીની નદી છે, જેનું નામ બ્રહ્મપુત્રા રાખ્યું છે. તેઓ તો બ્રહ્મ ને ઈશ્વર કહી દે છે એટલે બ્રહ્મપુત્રા ને પાવન સમજે છે. પતિત-પાવન હકીકતમાં ગંગાને નથી કહેવાતું. અહીંયા સાગર અને બ્રહ્મા નદીનું મિલન છે. બાપ કહે છે આ ફીમેલ (સ્ત્રી) તો નથી, જેનાં દ્વારા એડોપ્શન (દત્તક) થાય છે, આ બહુજ ગુહ્ય સમજવાની વાતો છે જે પછી પ્રાય:લોપ થઈ જવાની છે. પછી મનુષ્ય આ આધાર પર શાસ્ત્ર વગેરે બનાવે છે. પહેલા હાથથી લખેલા શાસ્ત્ર હતા, પછી મોટી-મોટી પુસ્તકો છપાવી છે. સંસ્કૃતમાં શ્લોક વગેરે હતા નહિ. આ તો બિલ્કુલ સહજ વાત છે. હું આમનાં દ્વારા રાજયોગ શીખવાડું છું પછી આ દુનિયા જ ખલાસ થઈ જશે. શાસ્ત્ર વગેરે કાંઈ પણ નહીં રહેશે. પછી ભક્તિમાર્ગ માં આ શાસ્ત્ર વગેરે બનશે. મનુષ્ય સમજે છે આ શાસ્ત્ર વગેરે પરંપરા થી ચાલતાં આવ્યાં છે, આને કહેવાય છે અજ્ઞાન અંધકાર. હમણાં આપ બાળકોને બાપ ભણાવે છે જેનાથી તમે અજવાળામાં આવ્યાં છો. સતયુગમાં છે પવિત્ર પ્રવૃત્તિમાર્ગ. કળયુગમાં બધાં અપવિત્ર પ્રવૃત્તિવાળા છે. આ પણ ડ્રામા છે. પછી છે નિવૃત્તિમાર્ગ, જેને સંન્યાસ ધર્મ કહે છે, જંગલમાં જઈને રહે છે. તે છે હદનો સંન્યાસ. રહે તો આ જૂની દુનિયામાં છે. હવે તમે જાઓ છો નવી દુનિયામાં. તમને તો બાપથી જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે તો તમે કેટલા નોલેજકુલ બનો છો. આનાંથી વધારે નોલેજ હોતું જ નથી. તે તો છે માયાનું નોલેજ, જેનાંથી વિનાશ થાય છે. તે લોકો મૂન (ચંદ્ર) પર જઈને શોધ કરે છે. તમારા માટે કોઈ નવી વાત નથી. આ બધો માયાનો પંપ છે. બહુજ શો (દેખાવ) કરે છે. અતિ ડીપનેસ (ગહેરાઈ) માં જાય છે કે કાંઈક કમાલ કરીને દેખાડીએ. બહુજ કમાલ કરવાથી પછી નુકસાન થઈ જાય છે. તેમનાં બ્રેન (દિમાગ) માં વિનાશનાં જ ખ્યાલાત આવે છે. શું-શું બનાવતા રહે છે. બનાવવા વાળા જાણે છે, આનાંથી જ વિનાશ થશે. ટ્રાયલ પણ કરતા રહે છે. કહે પણ છે બે બિલાડી લડી માખન ત્રીજો ખાઈ ગયો. વાર્તા તો નાની છે પરંતુ ખેલ કેટલો મોટો છે. નામ તેમનું જ પ્રખ્યાત છે. તેમનાં દ્વારા જ વિનાશની નોંધ છે. કોઈ તો નિમિત્ત બને છે ને. ક્રિશ્ચિયન લોકો સમજે છે પેરેડાઈઝ

(વૈકુંઠ) હતું, પરંતુ અમે નહોતા. ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ પણ નહોતા છતાં પણ ક્રિશ્ચિયન લોકોની સમજ સારી છે. ભારતવાસી કહે છે દેવી-દેવતા ધર્મ લાખો વર્ષ પહેલાં હતો તો બુદ્ધ થયા ને. બાપ ભારતમાં જ આવે છે, જે મહાન બેસમજ છે, એમને જ મહાન થી મહાન સમજદાર બનાવે છે. પરંતુ છતાં પણ યાદ રહે ત્યારે.

બાબા આપ બાળકોને કેટલું સહજ કરીને સમજાવે છે, મને યાદ કરો તો તમે સોનાનું વાસણ બની જશો તો ધારણા પણ સારી થશે. યાદની યાત્રાથી જ પાપ કપાશે. મુરલી નથી સાંભળતાં તો જ્ઞાન રકુચક્કર થઈ જાય છે. બાપ તો રહમદિલ હોવાનાં કારણે ઊઠવાની પણ યુક્તિ બતાવે છે. અંત સુધી પણ શીખવાડતા જ રહેશે. અચ્છા, આજે ભોગ છે, ભોગ લગાવીને જલદી પાછાં આવી જવાનું છે. બાકી વૈકુંઠમાં જઈને દેવી-દેવતાઓ વગેરે નાં સાક્ષાત્કાર કરવા આ બધું ફાલતું છે. આમાં બહુ જ મહીન બુદ્ધિ જોઈએ. બાપ આ રથ દ્વારા કહે છે મને યાદ કરો, હું જ પતિત-પાવન તમારો બાપ છું. તુમ્હી સે ખાઉં.....તુમ્હી સે બૈઠું.....આ અહીંયાનાં માટે છે. ઉપરમાં કેવી રીતે હશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ૧) બાપ આ દાદામાં પ્રવેશ થઈ આપણને મનુષ્ય થી દેવતા અર્થાત વિકારી થી નિર્વિકારી બનાવવાં માટે ગીતાનું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યા છે, આજ નિશ્ચય થી રમણ કરવાનું છે. શ્રીમત પર ચાલીને શ્રેષ્ઠ ગુણવાન બનવાનું છે.
2. ૨) યાદની યાત્રાથી બુદ્ધિને સોનાનું વાસણ બનાવવાનું છે. જ્ઞાન બુદ્ધિમાં સદા રહે એનાં માટે મુરલી જરૂર વાંચવાની કે સાંભળવાની છે.

વરદાન :- શરીર ની વ્યાધિઓનાં ચિંતન થી મુક્ત, જ્ઞાન ચિંતન કે સ્વચિંતન કરવા વાળા શુભચિંતક ભવ એક છે શરીરની વ્યાધિ આવવી, એક છે વ્યાધિમાં હલી જવું. વ્યાધિ આવવી આ તો ભાવી છે પરંતુ શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ નું હલી જવું - આ બંધનયુક્ત ની નિશાની છે. જે શરીરની વ્યાધિનાં ચિંતનથી મુક્ત રહી સ્વચિંતન, જ્ઞાન ચિંતન કરે છે તેજ શુભચિંતક છે. પ્રકૃતિનું ચિંતન વધારે કરવાથી ચિંતાનું રૂપ થઈ જાય છે. આ બંધન થી મુક્ત થવું એને જ કર્માતીત સ્થિતિ કહેવાય છે.

સ્લોગન :- સ્નેહ ની શક્તિ સમસ્યા રૂપી પહાડ ને પાણી જેવી હલ્કી બનાવી દે છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યા છે તમને સર્વ ખજાનાં થી માલામાલ બનાવવાં , તમે ફક્ત ઈશ્વરીય મત પર ચાલો , સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી વારસો લો , માયા થી હાર નહીં ખાઓ ”

પ્રશ્ન :- ઈશ્વરીય મત, દૈવી મત અને મનુષ્ય મત માં કયું મુખ્ય અંતર છે.

ઉત્તર :- ઈશ્વરીય મત થી આપ બાળકો ફરી પોતાનાં ઘરે જાઓ છો પછી નવી દુનિયામાં ઊંચું પદ પામો છો. દૈવી મત થી તમે સદા સુખી રહો છો કારણકે એ પણ બાપ દ્વારા આ સમયે તમને મળેલી મત છે. પરંતુ છતાં પણ ઉતરો તો નીચે જ છો. મનુષ્ય મત દુઃખી બનાવે છે. ઈશ્વરીય મત પર ચાલવાં માટે પહેલા-પહેલા ભણાવવા વાળા બાપ પર પૂરો નિશ્ચય જોઈએ.

ઓમ શાંતિ ! બાપએ અર્થ તો સમજાવ્યો છે, હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ છું. જ્યારે ઓમ શાંતિ કહેવાય છે તો આત્માને પોતાનું ઘર યાદ આવે છે. હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ છું. પછી જ્યારે ઓર્ગાન્સ (અંગો) મળે છે ત્યારે ટોકી બને છે. પહેલા નાનાં ઓર્ગાન્સ હોય છે પછી મોટા થાય છે. હવે પરમપિતા પરમાત્મા તો છે નિરાકાર. એમને પણ રથ જોઈએ ટોકી બનવાં માટે. જેમ તમે આત્માઓ પરમધામની રહેવાવાળી છો, અહીંયા આવીને ટોકી બનો છો. બાપ પણ કહે છે હું તમને નોલેજ આપવાં માટે ટોકી બનું છું. બાપ પોતાનો અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નો પરિચય આપે છે. આ છે રુહાની ભણતર, તે હોય છે શારીરિક ભણતર. તેઓ પોતાને શરીર સમજે છે. એવું કોઈ નહીં કહે કે હું આત્મા આ કાન દ્વારા સાંભળું છું. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો બાપ છે પતિત-પાવન, એજ આવીને સમજાવે છે - હું કેવી રીતે આવું છું. તમારા જેમ હું ગર્ભમાં નથી આવતો. હું આમનાં માં પ્રવેશ કરું છું. પછી કોઈ પ્રશ્ન જ નથી ઉઠતો. આ રથ છે. આમને માતા પણ કહેવાય છે. સૌથી મોટી નદી બ્રહ્મપુત્રા છે. તો આ છે સૌથી મોટી નદી. પાણીની તો વાત નથી. આ છે મહાનદી અર્થાત્ સૌથી મોટી જ્ઞાન નદી છે. તો બાપ આત્માઓને સમજાવે છે હું તમારો બાપ છું. જેમ તમે વાત કરો છો, હું પણ વાત કરું છું. મારો પાટ તો સૌથી પાછળનો છે. જ્યારે તમે બિલકુલ પતિત બની જાઓ છો ત્યારે તમને પાવન બનાવવા માટે આવવાનું હોય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણને આવાં બનાવવા વાળા કોણ? સિવાય ઈશ્વરનાં બીજા કોઈ માટે કહી નહિ સકે. બેહદનાં બાપ જ સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવતા હશે ને. બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે. એજ કહે છે હું આ મનુષ્ય સૃષ્ટિનું ચૈતન્ય બીજ છું. હું આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણું છું. હું સત છું, હું ચૈતન્ય બીજરૂપ છું, આ સૃષ્ટિરૂપી ઝાડનું મારા માં નોલેજ છે. આને સૃષ્ટિ ચક્ર અથવા ડ્રામા કહેવાય છે. આ ફરતું જ રહે છે. તે હદનો ડ્રામા બે કલાક ચાલે છે. આની રીલ ૫ હજાર વર્ષની છે. જે-જે સમય પસાર થતો જાય છે, ૫ હજાર વર્ષ માંથી ઓછો થતો જાય છે. તમે જાણો છો પહેલા આપણે દેવી-દેવતા હતાં પછી ધીરે-ધીરે આપણે ક્ષત્રિય કુળમાં આવી ગયાં. આ બધું રહસ્ય બુદ્ધિમાં છે ને. તો આ સિમરણ કરતા રહેવું જોઈએ. આપણે શરુ-શરુ માં પાટ ભજવવા આવ્યા તો આપણે દેવી-દેવતા હતાં. ૧૨૫૦ વર્ષ રાજ્ય કર્યું. સમય તો પસાર થતો જાય છે ને. લાખો વર્ષ ની તો વાત જ નથી. લાખો વર્ષનું તો કોઈ ચિંતન કરી પણ ન શકે.

આપ બાળકો સમજો છો આપણે આ દેવી-દેવતા હતાં પછી પાટ ભજવતાં, વર્ષ પછી વર્ષ પસાર કરતાં-કરતાં હવે કેટલાં વર્ષ પસાર કરી ચૂક્યા છીએ. ધીરે-ધીરે સુખ ઓછું થતું જાય છે. દરેક વસ્તુ સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો થાય છે. જૂની જરુર થાય છે. આ પછી છે બેહદની વાત. આ બધી વાતો સારી રીતે બુદ્ધિમાં ધારણ કરી પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. બધાં તો એક જેવા નથી હોતાં. જરુર ભિન્ન-ભિન્ન રીતે સમજાવતાં હશે. ચક્ર સમજાવવું સૌથી સહજ છે. ડ્રામા અને ઝાડ બંને મુખ્ય ચિત્ર છે. કલ્પ વૃક્ષ નામ છે ને. કલ્પની આયુ કેટલા વર્ષની છે. આ કોઈ પણ નથી જાણતું. મનુષ્યોની અનેક મત છે. કોઈ શું કહેશે, કોઈ શું કહેશે. હવે તમે અનેક મનુષ્ય મતને પણ સમજ્યા છો અને એક ઈશ્વરીય મતને પણ સમજ્યા છો. કેટલો ફરક છે. ઈશ્વરીય મત થી તમને ફરીથી નવી દુનિયામાં જવું પડે, બીજા કોઈની પણ મત થી, દૈવી મત અથવા મનુષ્ય મત થી પાછાં જઈ નથી શકતા. દૈવી મત થી તમે ઉતરો જ છો કારણકે કળા ઓછી થતી જાય છે. આસુરી મત થી પણ ઉતરો છો. પરંતુ દૈવી મત માં સુખ છે, આસુરી મત માં દુઃખ છે. દૈવી મત પણ આ સમયે બાપ ની આપેલી છે એટલા માટે તમે

સુખી રહો છો. બેહદનાં બાપ કેટલાં દૂર-દૂર થી આવે છે. મનુષ્ય કમાવવા માટે બહાર જાય છે. જ્યારે ખુબ ધન ભેગું થાય છે તો પછી આવે છે. બાપ પણ કહે છે હું આપ બાળકોનાં માટે ખુબજ ખજાનો લઈ આવું છું કારણકે જાણું છું તમને બહુજ માલ આપ્યો હતો. તે બધું તમે ગુમાવી દીધું છે. તમારાથી જ વાત કરું છું, જેમણે પ્રેક્ટીકલમાં ગુમાવ્યું છે. ૫ હજાર વર્ષની વાત તમને યાદ છે ને. કહે છે હાં બાબા, ૫ હજાર વર્ષ પહેલા તમને મળ્યા હતાં, તમે વારસો આપ્યો હતો. હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે બરાબર બેહદનાં બાપથી બેહદનો વારસો લીધો હતો. બાબા, તમારાં થી નવી દુનિયા ની રાજાઈ નો વારસો લીધો હતો. અચ્છા, તો પુરુષાર્થ કરો. એવું નહીં કહો બાબા માયાનાં ભૂતે અમને હરાવી દીધા. દેહ-અભિમાન નાં પછી જ તમે માયા થી હારો છો. લોભ કયો, લાંચ ખાધી, લાચારી ની વાત બીજી છે. બાબા જાણે છે લોભ નાં સિવાય પેટ પૂજા નહિ થાય, વાંધો નહીં. ભલે ખાઓ પરંતુ ક્યાંક ફસાઈ નહીં જતાં, પછી તમને જ દુઃખ થશે. પૈસા મળશે ખુશ થઈ ખાશો, ક્યાંય પોલીસે પકડી લીધા તો જેલમાં જવું પડશે. એવું કામ નહીં કરો, તેનો પછી જવાબદાર હું નથી. પાપ કરે છે તો જેલમાં જાય છે. ત્યાં તો જેલ વગેરે હોતી નથી. તો ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર જે કલ્પ પહેલાં તમને વારસો મળ્યો છે, ૨૧ જન્મ લીધા તેમ જ ફરી લેશો. આખી રાજધાની બને છે. ગરીબ પ્રજા, સાહુકાર પ્રજા. પરંતુ ત્યાં દુઃખ હોતું નથી. આ બાપ ગેરંટી કરે છે. બધાં એક સમાન તો બની ન શકે. સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી રાજ્યમાં બધાં જોઈએ ને. બાળકો જાણે છે કેવી રીતે બાપ આપણને વિશ્વની બાદશાહી આપે છે. પછી આપણે ઉતરીએ છીએ. સ્મૃતિમાં આવ્યું ને. સ્કૂલમાં ભણતર સ્મૃતિમાં રહે છે ને. અહીંયા પણ બાપ સ્મૃતિ અપાવે છે. આ રુહાની ભણતર દુનિયાભર માં બીજું કોઈ ભણાવી ન શકે. ગીતામાં પણ લખેલું છે મનમનાભવ. આને મહામંત્ર વશીકરણ મંત્ર કહે છે અર્થાત્ માયા પર જીત પામવાનું મંત્ર. માયા જીતે જગતજીત. માયા ૫ વિકાર ને કહેવાય છે. રાવણનું ચિત્ર બિલ્કુલ સ્પષ્ટ છે - ૫ વિકાર સ્ત્રી માં, ૫ વિકાર પુરુષ માં. આનાંથી ગધેડા અર્થાત્ ટટુ બની જાય છે એટલે ઉપરમાં ગધેડાનું શીશ દેખાડે છે. હમણાં તમે સમજો છો જ્ઞાન વગર આપણે પણ આવાં હતાં. બાપ કેટલું રમણીક રીતે બેસી ભણાવે છે. એ છે સુપ્રીમ શિક્ષક. એમનાંથી જે આપણે ભણીએ છીએ તે પછી બીજાઓને સંભળાવીએ છીએ. પહેલાં તો ભણાવવા વાળામાં નિશ્ચય કરાવવો જોઈએ. બોલો, બાપએ અમને આ સમજાવ્યું છે, હવે માનો કે ન માનો. આ બેહદનાં બાપ તો છે ને. શ્રીમત જ શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. તો શ્રેષ્ઠ નવી દુનિયા પણ જરૂર જોઈએ ને.

હમણાં તમે સમજો છો આપણે કિયડા ની દુનિયામાં બેઠા છીએ. બીજા કોઈ સમજી ન શકે. ત્યાં આપણે બહિશ્ત સ્વર્ગમાં સદા સુખી રહીએ છીએ. અહીંયા નર્કમાં કેટલા દુઃખી છીએ. આને નર્ક કહો અથવા વિષય વૈતરણી નદી કહો, જૂની દુનિયા છી-છી છે. હમણાં તમે અનુભવ કરો છો-ક્યાં સતયુગ સ્વર્ગ, ક્યાં કળયુગ નર્ક! સ્વર્ગ ને કહેવાય છે વંડર ઓફ વર્લ્ડ (અજાયબી). ત્રેતા ને પણ નહીં કહેશે. અહીંયા આ ગંદી દુનિયામાં રહેવામાં મનુષ્યોને કેટલી ખુશી થાય છે. વિષ્ટા નાં કીડાને ભ્રમરી ભૂ-ભૂ કરી આપ સમાન બનાવે છે. તમે પણ કિયડામાં પડેલાં હતાં. મેં આવીને ભૂ-ભૂ કરી તમને કીડા થી અર્થાત્ શુદ્ધ થી બ્રાહ્મણ બનાવ્યાં છે. હમણાં તમે ડબલ સિરતાજ બનો છો તો કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. પુરુષાર્થ પણ પૂરો કરવો જોઈએ. બેહદનાં બાપ સમજણ તો ખુબજ સહજ આપે છે. દિલથી લાગે પણ છે બાબા સાચું-સાચું કહે છે. આ સમયે બધાં માયાનાં દુબન (દલદલ) માં ફસાયેલા છે. બહાર નો શો (દેખાડો) કેટલો છે? બાબા સમજાવે છે હું તમને દુબનથી આવીને બચાવું છું, સ્વર્ગમાં લઈ જાઉં છું. સ્વર્ગનું નામ સાંભળ્યું છે. હમણાં સ્વર્ગ તો છે નહીં. ફક્ત આ ચિત્ર છે. આ સ્વર્ગ નાં માલિક કેટલા ધનવાન હતાં. ભક્તિમાર્ગ માં ભલે રોજ મંદિરો માં જતાં હતાં, પરંતુ આ જ્ઞાન કંઈ નહોતું. હમણાં તમે સમજો છો ભારતમાં આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. આમનું રાજ્ય ક્યારે હતું, આ કોઈને ખબર નથી. દેવી-દેવતા ધર્મનાં બદલે હવે પછી હિન્દુ-હિન્દુ કહેતાં રહે છે. શરુઆતમાં હિન્દુ મહાસભા નાં પ્રેસિડન્ટ (અધ્યક્ષ) આવ્યાં હતાં. બોલ્યા, અમે વિકારી અસુર છીએ પોતાને દેવતા કેવી રીતે કહીએ? મેં કહ્યું ભલે આવો તો તમને સમજાવીએ દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપનાં ફરી થી થઈ રહી છે. અમે તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી દઈશું. બેસીને શીખો. બોલ્યા, દાદાજી કુરસત ક્યાં? કુરસત નથી તો દેવતા કેવી રીતે બનશો! આ ભણતર છે ને. બિચારાની તકદીરમાં નહોતું. મરી ગયા. એવું પણ નહીં કહેશું કે તે કોઈ પ્રજામાં આવશે. ના, એમજ ચાલ્યાં આવ્યાં હતાં, સાંભળ્યું હતું અહીંયા પવિત્રતાનું જ્ઞાન મળે છે. પરંતુ સતયુગમાં તો આવી ન શકે. તો પણ હિન્દુ ધર્મમાં જ આવશે.

આપ બાળકો સમજો છો માયા બહુજ પ્રબળ છે. કોઈને કોઈ ભૂલ કરાવતી રહે છે. ક્યારેય કોઈ ઉલટું-સુલટું પાપ થઈ જાય તો બાપને સાચા દિલથી સંભળાવાનું છે. રાવણની દુનિયામાં પાપ તો થતા જ રહે છે. કહે છે અમે

જન્મ-જન્માંતર નાં પાપી છીએ. આ કોણે કહ્યું? આત્મા કહે છે - બાપની આગળ અથવા દેવતાઓની આગળ. હમણાં તો તમે અનુભવ કરો છો બરાબર આપણે જન્મ-જન્માંતર નાં પાપી હતાં. રાવણ રાજ્યમાં પાપ જરૂર કર્યા છે. અનેક જન્મોનાં પાપ તો વર્ણન નથી કરી શકતા. આ જન્મ નાં વર્ણન કરી શકો છો. તે સંભળાવવાથી પણ હલ્કા થઈ જશો. સર્જનની આગળ બીમારી સંભળાવવાની છે - ફલાણાને માર્યો, ચોરી કરી.... આ સંભળાવવામાં શરમ નથી આવતી, વિકારની વાત સંભળાવવામાં શરમ આવે છે. સર્જન થી શરમ કરશો તો બીમારી છૂટશે કેવી રીતે? પછી અંદર દિલ ખાતું રહેશે, બાપને યાદ નહીં કરી શકો. સાચું સંભળાવશો તો યાદ કરી શકશો. બાપ કહે છે હું સર્જન તમારી કેટલી દવા કરું છું. તમારી કાયા સદેવ કંચન રહેશે. સર્જનને બતાવવાથી હલ્કા થઈ જવાય છે. કોઈ-કોઈ પોતે જ લખી દે છે - બાબા અમે જન્મ-જન્માંતર પાપ કર્યા છે. પાપ આત્માઓની દુનિયામાં પાપાત્મા જ બન્યાં છીએ. હવે બાપ કહે છે બાળકો, તમારે પાપ આત્માઓથી લેણ-દેણ નથી કરવાની. સાચાં સદગુરુ, અકાળ મૂર્ત છે બાપ, એ ક્યારેય પુનર્જન્મ માં નથી આવતાં. તેમણે અકાળતપ્ત નામ રાખ્યું છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. બાપએ સમજાવ્યું છે આત્માનું આ તપ્ત છે. શોભે પણ અહીંયા છે, તિલક પણ અહીંયા (ભ્રુકુટી) પર લગાડે છે ને. અસલમાં તિલક એકદમ બિંદુ ની જેમ લગાડતાં હતાં. હવે તમારે સ્વયંને સ્વયં જ તિલક આપવાનું છે. બાપને યાદ કરતાં રહો. જે બહુજ સર્વિસ કરશે તે મોટા મહારાજા બનશે. નવી દુનિયામાં, જૂની દુનિયાનું ભણતર થોડી ભણવાનું છે. તો આટલાં ઊંચા ભણતર પર એટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ. અહીંયા બેસે છે તો પણ કોઈ નો બુદ્ધિયોગ સારો રહે છે, કોઈ નો ક્યાં-ક્યાં ચાલ્યો જાય છે. કોઈ ૧૦ મિનિટ લખે છે, કોઈ ૧૫ મિનિટ લખે છે. જેનો ચાર્ટ સારો હશે તેમને નશો ચઢશે-બાબા આટલો સમય અમે તમારી યાદમાં રહ્યાં. ૧૫ મિનિટથી વધારે તો કોઈ લખી નથી શકતાં. બુદ્ધિ અહીંયાં-ત્યાં ભાગે છે. જો બધાં એક રસ થઈ જાય તો પછી કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય. બાપ કેટલી મીઠી-મીઠી મધુર વાતો સંભળાવે છે. આવું તો કોઈ ગુરુ એ નથી શીખવાડ્યું. ગુરુથી ફક્ત એક થોડી શીખશે. ગુરુથી તો હજારો શીખે ને. સદગુરુ થી તમે કેટલા શીખો છો. આ છે માયાને વશ કરવાનો મંત્ર. માયા પ વિકારોને કહેવાય છે. ધન ને સંપત્તિ કહેવાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણનાં માટે કહેશે તેમની પાસે ખુબજ સંપત્તિ છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને ક્યારેય માત-પિતા નહીં કહેશે. આદિ દેવ, આદિ દેવી ને જગતપિતા, જગતઅંબા કહે છે, આમને નહિ. આ સ્વર્ગ નાં માલિક છે. અવિનાશી જ્ઞાન ધન લઈને આપણે આટલાં ધનવાન બન્યા છીએ. અંબાની પાસે અનેક આશાઓ લઈને જાય છે. લક્ષ્મીની પાસે ફક્ત ધનનાં માટે જાય છે, બીજું કંઈ નહિ. તો મોટું કોણ થયું? આ કોઈને ખબર નથી, અંબાથી શું મળે છે? લક્ષ્મીથી શું મળે છે? લક્ષ્મીથી ફક્ત ધન માગે છે. અંબાથી તમને બધું જ મળે છે. અંબાનું નામ વધારે છે કારણકે માતાઓને દુઃખ પણ બહું સહન કરવું પડ્યું છે. તો માતાઓનું નામ વધારે હોય છે. અચ્છા, તો પણ બાપ કહે છે બાપ ને યાદ કરો તો પાવન બની જશો. ચક્રને યાદ કરો, દૈવીગુણ ધારણ કરો. અનેકોને આપ સમાન બનાવો. ગોડફાધરનાં તમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છો. કલ્પ પહેલાં પણ બન્યાં હતાં ફરી હમણાં પણ એજ લક્ષ-હેતુ છે. આ છે સત્ય નર થી નારાયણ બનવાની કથા. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની બીમારી સર્જનથી ક્યારેય પણ છુપાવવાની નથી. માયાનાં ભૂતો થી સ્વયંને બચાવવાનું છે. પોતાને રાજતિલક આપવાં માટે સર્વિસ જરૂર કરવાની છે.
2. સ્વયંને અવિનાશી જ્ઞાન ધનથી ધનવાન બનાવવાનાં છે. હવે પાપ આત્માઓથી લેણ-દેણ નથી કરવાની. ભણવા પર પૂરે-પુરુ એટેન્શન(ધ્યાન) આપવાનું છે.

વરદાન :-

ગીતા નો પાઠ ભણવાં અને ભણાવવા વાળા નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરૂપ ભવ

ગીતા જ્ઞાન નો પહેલો પાઠ છે - અશરીરી આત્મા બનો અને અંતિમ પાઠ છે નષ્ટોમોહા સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો. પહેલો પાઠ વિધિ અને અંતિમ પાઠ છે વિધિ થી સિદ્ધિ. તો દરેક સમય પહેલાં સ્વયં આ પાઠ ભણો પછી બીજાઓને ભણાવો. આવું શ્રેષ્ઠ કર્મ કરીને દેખાડો જે તમારા શ્રેષ્ઠ કર્મો ને જોઈ અનેક આત્માઓ શ્રેષ્ઠ કર્મ કરીને પોતાનાં ભાગ્યની રેખા શ્રેષ્ઠ બનાવી શકે.

સ્લોગન :-

પરમાત્મ સ્નેહમાં સમાયેલાં રહો તો મહેનતથી મુક્ત થઈ જશો.

“ મીઠા બાળકો - આત્મા રૂપી બેટરી ને જ્ઞાન અને યોગ થી ભરપૂર કરી સતોપ્રધાન બનવાની છે , પાણીનાં સ્નાન થી નહીં ”

પ્રશ્ન :- આ સમયે બધી મનુષ્ય આત્માઓને ભટકાવવા વાળો કોણ છે? તે ભટકાવે કેમ છે?

ઉત્તર :- બધાંને ભટકાવવા વાળો રાવણ છે કારણકે તે પોતે પણ ભટકે છે. તેને પોતાનું કોઈ ઘર નથી. રાવણ ને કોઈ બાબા નહીં કહેશે. બાપ તો પરમધામ ઘરે થી આવે છે પોતાનાં બાળકોને ઠેકાણું આપવાં. હવે તમને ઘરની ખબર પડી ગઈ એટલે તમે ભટકતા નથી. તમે કહો છો અમે બાપ થી પહેલાં-પહેલાં જુદા થયા હવે ફરી પહેલાં-પહેલાં ઘરે જઈશું.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો અહીંયા બેસીને સમજે છે, આમનાં માં જે શિવબાબા આવ્યા છે, કેમ પણ કરીને આપણને સાથે ઘરે જરૂર લઈ જશે. એ આત્માઓનું ઘર છે ને. તો બાળકોને જરૂર ખુશી થતી હશે, બેહદનાં બાપ આવીને આપણને ગુલ-ગુલ બનાવે છે. કોઈ કપડાં વગેરે નથી પહેરાવતાં. આને કહેવાય છે યોગબળ, યાદનું બળ. જેટલો શિક્ષકનું રુતબો છે એટલો બીજો બાળકોને પણ રુતબો અપાવે છે. ભણતર થી વિદ્યાર્થી જાણે છે કે અમે આ બનશું. તમે પણ સમજો છો આપણાં બાબા શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. આ છે નવી વાત. આપણાં બાબા શિક્ષક છે, એમને આપણે યાદ કરીએ છીએ. આપણને ભણાવી આ બનાવી રહ્યા છે. આપણાં બેહદનાં બાબા આવેલાં છે- આપણને પાછાં ઘરે લઈ જવાં. રાવણનું કોઈ ઘર નથી હોતું, ઘર રામનું હોય છે. શિવબાબા ક્યાં રહે છે? તમે ઝટ કહેશો પરમધામમાં. રાવણને તો બાબા નહીં કહેશે. રાવણ ક્યાં રહે છે? ખબર નથી. એવું નહીં કહેશું કે રાવણ પરમધામ માં રહે છે. ના, તેનું જેમ કે ઠેકાણું જ નથી. ભટકતો રહે છે, તમને પણ ભટકાવે છે. તમે રાવણ ને યાદ કરો છો શું? ના. કેટલું તમને ભટકાવે છે. શાસ્ત્ર વાંચો, ભક્તિ કરો, આ કરો. બાપ કહે છે આને કહેવાય છે ભક્તિમાર્ગ, રાવણ રાજ્ય. ગાંધીજી પણ કહેતા હતાં રામરાજ્ય જોઈએ છે. આ રથમાં આપણાં શિવબાબા આવેલાં છે. મોટા બાબા છે ને. એ આત્માઓથી બાળકો-બાળકો કહી વાત કરે છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે રુહાની બાપ અને રુહાની બાપની બુદ્ધિમાં છે આપ રુહાની બાળકો કારણકે આપણું કનેક્શન છે જ મૂળવતન થી. આત્માઓ પરમાત્મા અલગ રહ્યા બહુકાળ..... ત્યાં તો આત્માઓ બાપની સાથે ભેગી રહે છે. પછી અલગ થાય છે પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવવાં. લાંબાકાળ નો હિસાબ જોઈએ ને. તે બાપ બેસીને બતાવે છે. તમે હમણાં ભણતર ભણી રહ્યા છો. તમારા માં પણ નંબરવાર છે જે સારી રીતે ભણે છે. તેજ પહેલાં-પહેલાં મારાથી જુદા થયા છે. તેજ પછી મને બહુજ યાદ કરશે તો ફરી પહેલાં-પહેલાં આવી જશે.

બાપ બાળકોને બેસી આખા સૃષ્ટિ ચક્રનું ગુહ્ય રહસ્ય સમજાવે છે, જે બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું. ગુહ્ય પણ કહેવાય, ગુહ્યતમ પણ કહેવાય છે. આ તમે જાણો છો બાપ કોઈ ઉપરથી બેસીને નથી સમજાવતાં, અહીં આવીને સમજાવે છે-હું આ કલ્પવૃક્ષનું બીજરૂપ છું. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડને કલ્પવૃક્ષ કહેવાય છે. દુનિયાનાં મનુષ્ય તો બિલ્કુલ કંઈ નથી જાણતા. કુંભકરણની નિંદ્રામાં સૂતેલાં છે પછી બાપ આવીને જગાડે છે. હમણાં આપ બાળકોને જગાડ્યા છે બીજા બધાં સુતેલા પડ્યા છે. તમે પણ કુંભકરણની આસુરી નિંદ્રામાં સૂતેલાં હતા. બાપે આવીને જગાડ્યા છે, બાળકો જાગો. તમે ગાફિલ (અલબેલા) થઈ સૂતેલા પડ્યા છો, આને કહેવાય છે અજ્ઞાન નિંદ્રા. તે નિંદ્રા તો બધાં કરે છે. સતયુગ માં પણ કરે છે. હમણાં બધાં છે અજ્ઞાનની નિંદ્રામાં. બાપ આવીને જ્ઞાન આપીને બધાને જગાડે છે. હવે તમે બાળકો જાગ્યા છો, જાણો છો બાબા આવેલાં છે, આપણને લઈ જશે. હમણાં તો ન આ શરીર કામનું રહ્યું છે, ન આત્મા, બંને પતિત બની ગયાં છે, એકદમ મુલમ્મા (સોનાની પરત) નું છે. ૯ કેરેટ કહે અર્થાત્ બહુજ થોડું સોનું, સાચું સોનું ૨૪ કેરેટનું હોય છે. હવે બાપ આપ બાળકોને ૨૪ કેરેટમાં લઈ જવા ઈચ્છે છે. તમારી આત્માને સાચી-સાચી ગોલ્ડન એજેડ (સતોપ્રધાન) બનાવે છે. ભારતને સોનાની ચીડિયા (દુનિયા) કહેતા હતાં. હમણાં તો લોખંડની, ઠીક્કર-ભિત્તર ની ચીડિયા કહેશું. છે તો ચૈતન્ય ને. આ સમજવાની વાતો છે. જેમ આત્માને સમજો છો તેમ બાપને પણ સમજી શકો છો. કહે પણ છે ચમકે છે તારો. ખુબજ નાનો તારો છે. ડોક્ટરો વગેરે એ ઘણી કોશિશ કરી છે જોવાની પરંતુ દિવ્ય દ્રષ્ટિ વગર જોઈ નથી શકાતું. બહુજ સૂક્ષ્મ છે. કોઈ કહે છે આંખો થી આત્મા નીકળી ગઈ, કોઈ કહે છે મુખ થી નીકળી ગઈ. આત્મા નીકળીને જાય ક્યાં છે?

બીજા તનમાં જઈને પ્રવેશ કરે છે. હવે તમારી આત્મા ઉપર ચાલી જશે શાંતિધામ. આ પાક્કી ખબર છે બાપ આવીને અમને ઘરે લઈ જશે. એક તરફ છે કળયુગ બીજી તરફ છે સતયુગ. હમણાં આપણે સંગમ પર ઊભા છીએ. વન્ડર છે. અહીંયા કરોડો મનુષ્ય છે અને સતયુગ માં ફક્ત ૯ લાખ! બાકી બધાનું શું થયું? વિનાશ થઈ જાય છે. બાપ આવે જ છે નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવાં. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થાય છે. પછી પાલના પણ થાય છે બે રૂપમાં. એવું તો નથી ચાર ભુજાવાળા કોઈ મનુષ્ય હશે. પછી તો શોભા જ નથી. બાળકોને પણ સમજાવી દે છે-ચતુર્ભુજ છે શ્રી લક્ષ્મી, શ્રી નારાયણનું કમબાઈન્ડ (એકત્ર) રૂપ. શ્રી અર્થાત શ્રેષ્ઠ. ત્રેતામાં બે કળા ઓછી થઈ જાય છે. તો બાળકોને આ જે નોલેજ હમણાં મળે છે એની સ્મૃતિમાં રહેવાનું છે. મુખ્ય છે જ બે અક્ષર, બાપ ને યાદ કરો. બીજા કોઈની સમજમાં નહીં આવશે. બાપ જ પતિત-પાવન સર્વ શક્તિમાન છે. ગાયે પણ છે બાબા, તમે અમને આખું આકાશ ધરતી બધું જ આપી દીધું. એવી કોઈ ચીજ નથી જે ન આપી હોય. આખા વિશ્વનું રાજ્ય આપી દીધું છે.

તમે જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક હતાં. પછી ડ્રામાનું ચક્ર ફરે છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બનવાનું છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આ પણ જાણો છો વિકારી થી નિર્વિકારી, નિર્વિકારી થી વિકારી, આ ૮૪ જન્મોનો પાર્ટ અગણિત વાર ભજવ્યો છે. તેની ગણતરી ન કરી શકાય. આદમશુમારી (જનસંખ્યા) ભલે ગણતરી કરી લે છે. બાકી આ જે તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન, સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બનો છો, એનો હિસાબ નિકાળી નથી શકતા કે કેટલીવાર બન્યા છો. બાબા કહે છે ૫ હજાર વર્ષનું આ ચક્ર છે. આ ઠીક છે. લાખો વર્ષની વાત તો યાદ પણ ન રહી શકે. હમણાં તમારા માં ગુણોની ધારણા થાય છે. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળી જાય છે. આ આંખોથી તમે જૂની દુનિયાને જુઓ છો. ત્રીજું નેત્ર જે મળે છે, તેનાથી નવી દુનિયાને જોવાની છે. આ દુનિયા તો કોઈ કામની નથી. જૂની દુનિયા છે. નવી અને જૂની દુનિયામાં ફરક જુઓ કેટલો છે. તમે જાણો છો આપણે જ નવી દુનિયાનાં માલિક હતાં પછી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં આ બન્યા છીએ. આ સારી રીતે યાદ રાખવું જોઈએ અને પછી બીજાઓને પણ સમજાવવાનું છે-કેવી રીતે આપણે આ બનીએ છીએ? બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, પછી વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા બને છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુમાં ફરક જુઓ છો ને. વિષ્ણુ કેવાં સજ્યા-સજેલાં બેઠા છે અને બ્રહ્મા કેવાં સાધારણ બેઠા છે. તમે જાણો છો આ બ્રહ્મા, તે વિષ્ણુ બનવાનાં છે. આ કોઈને સમજાવવું પણ બહું સહજ છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નો પરસ્પર શું સંબંધ છે? તમે જાણો છો આ વિષ્ણુ નાં બે રૂપ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. આજ વિષ્ણુ દેવતા થી પછી આ મનુષ્ય બ્રહ્મા બને છે. તે વિષ્ણુ સતયુગનાં છે, બ્રહ્મા અહીંયાનાં છે. બાપએ સમજાવ્યું છે બ્રહ્માથી વિષ્ણુ બને સેકન્ડમાં, પછી વિષ્ણુને બ્રહ્મા બનવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે. તતત્ત્વમ. કેવલ એક બ્રહ્મા જ તો નથી બનતાં ને! આ વાતો સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. અહીંયા કોઈ મનુષ્ય ગુરુની વાત નથી. આમનાં પણ ગુરુ શિવબાબા, તમારાં બ્રાહ્મણોનાં પણ ગુરુ શિવબાબા છે. તેમને સદ્ગુરુ કહેવાય છે. તો બાળકોએ શિવબાબા ને જ યાદ કરવાનાં છે. કોઈને પણ આ સમજાવવું તો બહુંજ સહજ છે-શિવબાબા ને યાદ કરો. શિવબાબા સ્વર્ગ નવી દુનિયા રચે છે. ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન શિવ છે. એ આપણાં, આત્માઓનાં બાબા છે. તો ભગવાન બાળકોને કહે છે મુજ બાપ ને યાદ કરો. યાદ કરવું કેટલું સહજ છે. બાળકનો જન્મ થાય છે અને ઝટ માં-માં તેનાં મુખથી જાતેજ નીકળે છે. માં-બાપનાં સિવાય બીજા કોઈ પાસે નહિ જશે. માં મરી જાય છે, તે પછી બીજી વાત છે. પહેલા છે માં અને બાપ પછી પાછળ બીજા મિત્ર-સંબંધી વગેરે હોય છે. તેમાં પણ જોડી-જોડી હશે. કાકા-કાકી બે છે ને. કુમારી હશે પછી મોટી થતાં જ કોઈ કાકી કહેશે, કોઈ મામી કહેશે.

હવે તમને બાપ સમજાવે છે તમે બધાં ભાઈ-ભાઈ છો. બસ, બીજા બધાં સંબંધ કેન્સલ કરે છે. ભાઈ-ભાઈ સમજશે તો એક બાપ ને યાદ કરશે. બાપ પણ કહે છે-બાળકો, મુજ એક બાપ ને યાદ કરો. કેટલાં મોટા બેહદનાં બાપ છે. એ મોટા બાબા તમને બેહદનો વારસો આપવા આવ્યા છે. ઘડી-ઘડી કહે છે મનમનાભવ. સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો, આ વાત ભૂલો નહીં. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ ભૂલી જાઓ છો. પહેલાં-પહેલાં તો સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે-આપણે આત્મા સાલિગ્રામ છીએ અને એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપએ સમજાવ્યું છે હું પતિત-પાવન છું, મને યાદ કરવાથી તમારી બેટરી જે ખાલી થઈ ગઈ છે તે ભરપૂર થઈ જશે, તમે સતોપ્રધાન બની જશો. પાણીની ગંગામાં તો જન્મ-જન્માંતર ગોતા ખાધાં છે પરંતુ પાવન બની ન શક્યા. પાણી કેવી રીતે પતિત-પાવન હોઈ શકે? જ્ઞાનથી જ સદ્ગતિ થાય છે. આ સમયે છે જ પાપ આત્માઓની જુદી દુનિયા. લેણ-દેણ પણ પાપ આત્માઓથી જ થાય છે? મન્સા-વાચા-કર્મણા પાપ આત્મા જ બને છે. હમણાં આપ બાળકોને સમજ મળી છે. તમે કહો છો અમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનાં માટે પુરુષાર્થ

કરીએ છીએ. હમણાં તમારી ભક્તિ કરવાનું બંધ છે. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે. આ (દેવતાઓ) સદ્ગતિ માં છે ને. બાપએ સમજાવ્યું છે આ બહુજ જન્મોનાં અંતમાં છે. બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે. આપ બાળકો કેટલી મહેનત કરો છો. કલ્પ-કલ્પ કરો છો. જૂની દુનિયાને બદલી નવી દુનિયા બનાવવાની છે. કહે છે ને ભગવાન જાદુગર છે, રત્નાગર છે, સૌદાગર છે. જાદુગર તો છે ને. જૂની દુનિયાને નર્ક થી બદલી સ્વર્ગ બનાવી દે છે. કેટલું જાદુ છે હવે તમે સ્વર્ગનાં રહેવાસી બની રહ્યા છો. જાણો છો હમણાં આપણે નર્કનાં રહેવાસી છીએ. નર્ક અને સ્વર્ગ અલગ છે. ૫ હજાર વર્ષનું ચક્ર છે. લાખો વર્ષની તો વાત જ નથી. આ વાતો ભુલવી ન જોઈએ. ભગવાનુવાચ છે ને-કોઈ જરૂર છે જે પુનર્જન્મ રહિત છે. કૃષ્ણને તો શરીર છે. શિવ ને છે નહિ. એમને મુખ તો જરૂર જોઈએ. તમને સંભળાવવા માટે આવીને ભણાવે છે ને. ડ્રામા અનુસાર બધું નોલેજ જ એમની પાસે છે. એ આખા કલ્પમાં એક જ વાર આવે છે દુઃખધામ ને સુખધામ બનાવવાં. સુખ-શાંતિ નો વારસો જરૂર બાપ થી મળ્યો છે ત્યારે તો મનુષ્ય ઈચ્છે છે ને, બાપ ને યાદ કરે છે.

બાપ જ્ઞાન જુઓ કેવું સહજ રીતે આપે છે. અહીંયા બેઠાં પણ બાપને યાદ કરો, બાજોલી યાદ કરો તો પણ મનમનાભવ જ છે. બાપ જ આ બધું જ્ઞાન આપવાવાળા છે. તમે કહ્યો અમે બેહદનાં બાપની પાસે જઈએ છીએ. બાપ આપણને શાંતિધામ-સુખધામ લઈ જવાનો રસ્તો બતાવે છે. અહીંયા બેઠાં ઘરને યાદ કરવાનું છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાનાં છે, ઘરને યાદ કરવાનું છે અને નવી દુનિયાને યાદ કરવાની છે. આ જુની દુનિયા તો ખતમ થવાની જ છે. આગળ ચાલીને તમે વૈકુંઠને પણ ખુબજ યાદ કરશો. ઘડી-ઘડી વૈકુંઠમાં જતા રહેશો. શરૂમાં બાળકીઓ ઘડી-ઘડી સાથે બેસી વૈકુંઠમાં ચાલી જતી હતી. આ જોઈને મોટા-મોટા ઘરવાળા પોતાનાં બાળકોને મોકલી દેતા હતાં. નામ જ રાખ્યું હતું ઓમ નિવાસ. કેટલા અસંખ્ય બાળકો આવ્યા પછી હંગામા થયાં. બાળકોને ભણાવતા હતાં. પોતે જ ધ્યાનમાં ચાલ્યા જતા હતાં. હમણાં આ ધ્યાન-દીદાર નો પાર્ટ બંધ કરી દીધો છે. અહીંયા પણ કબ્રિસ્તાન બનાવી દેતા હતાં. બધાંને સુવડાવી દેતા હતાં, કહેતાં હતાં હવે શિવબાબા ને યાદ કરો, ધ્યાન માં ચાલ્યા જતા હતાં. હવે આપ બાળકો પણ જાદુગર છો. કોઈને પણ જોશો અને તે ઝટ ધ્યાન માં ચાલ્યા જશે. આ જાદુ કેટલું સરસ છે. નૌધા ભક્તિમાં તો જ્યારે એકદમ પ્રાણ આપવા તૈયાર થાય છે ત્યારે તેમને દીદાર થાય છે. અહીંયા તો બાપ સ્વયં આવ્યા છે, આપ બાળકોને ભણાવીને ઊંચ પદ પ્રાપ્ત કરાવે છે. આગળ ચાલીને આપ બાળકો બહુજ સાક્ષાત્કાર કરતા રહેશો. બાપ થી હમણાં પણ કોઈ પૂછે તો બતાવી સકે છે કોણ ગુલાબ નું ફૂલ છે, કોણ ચંપા નું ફૂલ છે, કોણ ટગર છે? ટુહ (કળી) પણ હોય છે ને. (ટગર, ટુહ આ બધાં વિવિધ ફૂલોનાં નામ છે) અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેહનાં સર્વ સંબંધ રદ કરી આત્મા ભાઈ-ભાઈ છે, આ નિશ્ચય કરવાનો છે અને બાપ ને યાદ કરી પુરા વારસાનાં અધિકારી બનવાનું છે.
2. હવે પાપ આત્માઓથી લેણ-દેણ નથી કરવાની. અજ્ઞાન નિંદ્રાથી બધાંને જગાડવાનાં છે, શાંતિધામ-સુખધામ જવાનો રસ્તો બતાવવાનો છે.

વરદાન :- કમળ પુષ્પ નું સિમ્બલ (ચિહ્ન) બુદ્ધિમાં રાખી , પોતાને સેમ્પલ (ઉદાહરણ) સમજવા વાળા ન્યારા અને પ્યારા ભવ

પ્રવૃત્તિ માં રહેવાવાળાનું સિમ્બલ છે “કમળ પુષ્પ.” તો કમળ બનો અને અમલ કરો. જો અમલ નથી કરતાં તો કમળ નથી બની શકતા. તો કમળ પુષ્પનું સિમ્બલ બુદ્ધિમાં રાખી સ્વયંને સેમ્પલ સમજીને ચાલો. સેવા કરતાં ન્યારા અને પ્યારા બનો. ફક્ત પ્યારા નહિ બનતાં પરંતુ ન્યારા બની પ્યારા બનજો કારણકે પ્રેમ ક્યારેક લગાવનાં રૂપમાં બદલાઈ જાય છે, એટલે કોઈ પણ સેવા કરતાં ન્યારા અને પ્યારા બનો.

સ્લોગન :- સ્નેહની છત્રછાયા નાં અંદર માયા આવી ન સકે.

“ હમણાં નહીં તો ક્યારેય નહીં ”

આજે લવકુલ અને લોકુલ બાપદાદા બધાં બાળકોનાં ખાતા ને જોઈ રહ્યા હતાં. દરેકનું જમા નું ખાતું કેટલું છે. બ્રાહ્મણ બનવું અર્થાત ખાતું જમા કરવું કારણ કે આ એક જન્મનાં જમા કરેલ ખાતાનાં પ્રમાણે ૨૧ જન્મ પ્રાલબ્ધ પામતા રહેશો. ન ફક્ત ૨૧ જન્મ પ્રાલબ્ધ પ્રાપ્ત કરશો પરંતુ જેટલા પૂજ્ય બનો છો અર્થાત રાજ્ય પદનાં અધિકારી બનો છો, એ જ હિસાબ અનુસાર અડધોકલ્પ ભક્તિમાર્ગ માં પૂજા પણ રાજ્ય ભાગ્યનાં અધિકાર નાં હિસાબ થી થાય છે. રાજ્યપદ શ્રેષ્ઠ છે તો પૂજ્ય સ્વરૂપ પણ એટલું જ શ્રેષ્ઠ હોય છે. એટલી સંખ્યા માં પૂજા પણ બને છે. પ્રજા પોતાનાં રાજ્ય અધિકારી વિશ્વ મહારાજન કે રાજન ને માતા-પિતા નાં રૂપથી પ્રેમ કરે છે. એટલી જ ભક્ત આત્માઓ પણ એવી રીતે જ તે શ્રેષ્ઠ આત્માને કે રાજ્ય અધિકારી મહાન આત્માને પોતાનાં પ્રિય ઈષ્ટ સમજી પૂજા કરે છે. જે અષ્ટ બને છે તે ઈષ્ટ પણ એટલાં જ મહાન બને છે. આ હિસાબ પ્રમાણે આજ બ્રાહ્મણ જીવનમાં રાજ્યપદ અને પૂજ્યપદ પામો છો. અડધોકલ્પ રાજ્યપદ વાળા બનો છો અને અડધોકલ્પ પૂજ્યપદ ને પ્રાપ્ત કરો છો. તો આ જન્મ કે જીવન કે યુગ, આખાં કલ્પનાં ખાતાને જમા કરવાનો યુગ કે જીવન છે એટલે તમારાં બધાનું એક સ્લોગન બનેલું છે, યાદ છે? હમણાં નહીં તો ક્યારેય નહીં. આ આજ સમયનાં આજ જીવનનાં માટે જ ગવાયેલું છે. બ્રાહ્મણો નાં માટે પણ આ સ્લોગન છે તો અજ્ઞાની આત્માઓનાં માટે પણ સુજાગ કરવાનું આ સ્લોગન છે. જો બ્રાહ્મણ આત્માઓ દરેક શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાનાં પહેલા શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ કરતાં આ સ્લોગન સદા યાદ રાખે કે હમણાં નહીં તો ક્યારેય નહીં, તો શું થશે? સદા દરેક શ્રેષ્ઠ કાર્યમાં તીવ્ર બની આગળ વધશો. સાથે-સાથે આ સ્લોગન સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ અપાવવા વાળું છે. રુહાની જાગૃતિ સ્વતઃ આવી જાય છે. અચ્છા પછી કરી લઈશું, જોઈ લઈશું. કરવાનું તો છે જ. ચાલવાનું તો છે જ. બનવાનું પણ છે જ. આ સાધારણ પુરુષાર્થનાં સંકલ્પ સ્વતઃ જ સમાપ્ત થઈ જાય છે કારણ કે સ્મૃતિ આવી ગઈ કે હમણાં નહીં તો ક્યારેય નહીં. જે કરવું છે તે હમણાં કરી લો. આને કહેવાય છે-તીવ્ર પુરુષાર્થ.

સમય બદલાવાથી ક્યારેક શુભ સંકલ્પ પણ બદલાઈ જાય છે. શુભ કાર્ય જે ઉમંગથી કરવાનું વિચાર્યું તે પણ બદલાઈ જાય છે એટલે બ્રહ્મા બાપની નંબરવનમાં જવાની વિશેષતા શું જોઈ? ક્યારેય નહીં, પરંતુ હમણાં કરવાનું છે. તુરંત દાન મહાપુણ્ય કહેવાય છે. જો તુરંત દાન નથી કર્યું, વિચાર્યું, સમય લગાવ્યો, પ્લાન બનાવ્યો પછી પ્રેક્ટીકલ માં લાવ્યાં તો તેને તુરંત દાન નહીં કહેવાશે. તુરંત દાન અને દાન માં અંતર છે. તુરંત દાન મહાદાન છે. મહાદાન નું ફળ મહાન હોય છે કારણ કે જ્યાં સુધી સંકલ્પ ને પ્રેક્ટીકલ કરવામાં વિચારે છે અચ્છા કરું, કરીશ, હમણાં નહીં, થોડા સમય પછી કરીશ. હમણાં આટલું કરી લઉં છું, આ વિચારવું અને કરવું આની વચ્ચે જે સમય લાગી જાય છે એમાં માયાને તક મળી જાય છે. બાપદાદા બાળકોનાં ખાતામાં ઘણીવાર જુએ છે કે વિચારવાં અને કરવાનાં વચ્ચેમાં જે સમય લાગે છે, તે સમય માં માયા આવી જાય છે તો વાત પણ બદલાઈ જાય છે. સમજો ક્યારેક તન થી, મન થી વિચારે છે આ કરશું પરંતુ સમય લાગવાથી જે ૧૦૦ ટકા વિચારે છે, કરવાના સમયે તે બદલાઈ જાય છે. સમય લાગવાથી માયાનો પ્રભાવ હોવાનાં કારણે સમજો ૮ ઘંટા લગાવવા વાળા ૬ કલાક લગાવશે. ૨ કલાક કપાઈ જશે. પરિસ્થિતિ જ એવી બની જશે. આ પ્રકારે ધન માં વિચારશે ૧૦૦ કરવાં છે અને કરશે ૫૦ આટલો પણ ફરક પડી જાય છે કારણકે વચ્ચે માયાને માર્જીન (તક) મળી જાય છે. પછી અનેક સંકલ્પ આવે છે. અચ્છા ૫૦ હમણાં કરી લઈએ, ૫૦ પછી કરી લઈશું. છે તો બાપનું જ. પરંતુ તન-મન-ધન બધાનું જે તુરંત દાન તે મહાપુણ્ય હોય છે. જોયું છે ને - બલિ પણ ચઢાવે છે તો મહાપ્રસાદ તેજ હોય જે તુરંત હોય. એક ધકથી ઝાટકું બને છે એને “મહાપ્રસાદ” કહેવાય છે. જે બલિ માં ચિલ્લાવતાં-ચિલ્લાવતાં, વિચારતાં-વિચારતાં રહી જાય છે તે મહાપ્રસાદ નથી. જેમ તેઓ બકરીને બલિ ચઢાવે છે, તે બહુજ ચિલ્લાવે (ચીસો પાડે) છે. અહીંયા શું કરે છે? વિચારે છે, આવું કરીએ કે ન કરીએ. આ થયું વિચારવું. ચિલ્લાવવા વાળાને ક્યારેય પણ મહાપ્રસાદ નાં રૂપમાં સ્વીકાર નથી કરતાં. એવી રીતે જ અહીંયા પણ તુરંત દાન મહાપુણ્ય...આ જે ગાયન છે તે આ સમયનું છે અર્થાત વિચાર્યું અને કરવાનું તરત હોય. વિચારતાં-વિચારતાં રહી ન જાય. ઘણીવાર એવો અનુભવ પણ સંભળાવે છે. વિચાર્યું તો મેં પણ આજ હતું પરંતુ

એમણે કરી લીધું, મેં ન કર્યું. તો જે કરી લે છે તે પામી લે છે. જે વિચારતાં-વિચારતાં રહી જાય, તે વિચારતાં-વિચારતાં ત્રેતાયુગ સુધી પહોંચી જાય છે. વિચારતાં-વિચારતાં રહી જાય છે. આજ વ્યર્થ સંકલ્પ છે જે તુરંત નથી કર્યું. શુભકાર્ય શુભસંકલ્પ માટે ગાયન છે “તુરંત દાન મહાપુણ્ય”. ક્યારેક-ક્યારેક કોઈ બાળકો બહુજ રમત દેખાડે છે. વ્યર્થ સંકલ્પ એટલાં ફોર્સ થી આવે જે કંટ્રોલ નથી કરી શકતા. પછી તે સમયે કહે, શું કરીએ થઈ ગયું ને. રોકી નથી શકતા, જે આવ્યું તે કરી લીધું, પરંતુ વ્યર્થ નાં માટે કંટ્રોલિંગ પાવર જોઈએ. એક સમર્થ સંકલ્પનું ફળ પદમગુણ મળે છે. એવીરીતે જે રીતે એક વ્યર્થ સંકલ્પનો હિસાબ-કિતાબ - ઉદાસ થવું, દિલશિક્ષસ્ત થવું કે ખુશી ગાયબ થવી કે સમજણ ન પડવી કે હું કોણ છું, સ્વયંને પણ નથી સમજી શકતા - આ પણ એકનું અનેક ગુણનાં હિસાબનો અનુભવ થાય છે. પછી વિચારે છે કે હતું તો કંઈ નહીં. ખબર નહીં કેમ ખુશી ગુમ થઈ ગઈ. વાત તો મોટી નહોતી પરંતુ ઘણાં દિવસ થઈ ગયા છે, ખુશી ઓછી થઈ ગઈ છે. ખબર નહીં કેમ એકલાપણું સારું લાગે છે! ક્યાંક ચાલ્યા જઈએ, પરંતુ જશો ક્યાં? એકલા અર્થાત્ બાપનાં સાથ વગર, એકલા તો નથી જવાનું ને. આમ ભલે એકલા થઈ જાઓ પરંતુ બાપનાં સાથ થી એકલા ક્યારેય નહીં થતાં. જો બાપનાં સાથથી એકલા થયા, વૈરાગી, ઉદાસી આ તો બીજો મઠ છે. બ્રાહ્મણ જીવન નથી. કમ્બાઈન્ડ (સાથે) છો ને. સંગમયુગ કમ્બાઈન્ડ રહેવાનો યુગ છે. આવી વન્ડરફુલ જોડી તો આખા કલ્પમાં નહીં મળશે. ભલે લક્ષ્મી-નારાયણ પણ બની જાઓ પરંતુ આવી જોડી તો નહીં બનશે ને એટલે સંગમયુગ જે કમ્બાઈન્ડ રૂપ છે, એ એક સેકન્ડ પણ અલગ ન થઈ સકે. અલગ થયાં અને ગયાં. અનુભવ છે ને આવો! પછી શું કરતાં? ક્યારેક સાગરનાં કિનારે ચાલ્યા જતાં, ક્યારેક અગાશી પર, ક્યારેક પર્વતો પર ચાલ્યા જતાં. મનન કરવાં માટે જાઓ તે અલગ વાત છે. પરંતુ બાપનાં વગર એકલા નથી જવાનું. જ્યાં પણ જાઓ સાથે જાઓ. આ બ્રાહ્મણ જીવનનો વાચદો છે. જન્મ થી જ આ વાચદો કર્યો છે ને. સાથે રહીશું, સાથે ચાલશું. એવું નહીં જંગલમાં કે સાગરમાં ચાલ્યા જવાનું છે. ના. સાથે રહેવાનું છે, સાથે ચાલવાનું છે. આ વાચદો પાક્યો છે ને બધાનો. દ્રઢ સંકલ્પવાળા સદા સફળતાને પામે છે. દ્રઢતા સફળતાની ચાવી છે. તો આ વાચદો પણ દ્રઢ પાક્યો કર્યો છે ને. જ્યાં દ્રઢતા સદા છે ત્યાં સફળતા સદા છે. દ્રઢતા ઓછી તો સફળતા પણ ઓછી.

બ્રહ્મા બાપની વિશેષતા શું જોઈ! આજ જોઈ ને તુરંત દાન... ક્યારેય વિચાર્યું કે શું થશે? પહેલા વિચારુ પછી કરું, નહીં. તુરંત દાન મહાપુણ્ય નાં કારણે નંબરવન મહાન આત્મા બન્યાં એટલે જુઓ નંબરવન મહાન આત્મા બનવાનાં કારણે કૃષ્ણનાં રૂપમાં નંબરવન પૂજા થઈ રહી છે. એક જ આ મહાન આત્મા છે જેમની બાળ રૂપમાં પણ પૂજા છે. બાળ રૂપ પણ જોયું છે ને. અને યુવા રૂપમાં રાધા-કૃષ્ણ નાં રૂપમાં પણ પૂજા છે, અને ત્રીજુ ગોપ-ગોપીઓ નાં રૂપમાં પણ ગાયન પૂજન છે. ચોથું - લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રૂપમાં. આ એક જ મહાન આત્મા છે જેમની ભિન્ન-ભિન્ન આયુષ્ય નાં રૂપમાં, ભિન્ન-ભિન્ન ચરિત્ર નાં રૂપમાં ગાયન અને પૂજન છે. રાધા નું ગાયન છે પરંતુ રાધા ને બાળ રૂપમાં ક્યારેય હિંચકે નહિ ઝુલાવશે. કૃષ્ણને ઝુલાવે છે. પ્રેમ કૃષ્ણને કરે છે. રાધાનું સાથ નાં કારણે નામ જરૂર છે. છતાં પણ નંબર બે અને એક માં ફરક તો હશે ને. તો નંબરવન બનવાનું કારણ શું બન્યું? મહાપુણ્ય. મહાન પુણ્ય આત્મા સો મહાન પૂજ્ય આત્મા બની ગઈ. પહેલા પણ સંભળાવ્યું હતું ને, તમારાં લોકોની પૂજામાં પણ અંતર હશે. કોઈ દેવી-દેવતાઓની પૂજા વિધિપૂર્વક થાય છે અને કોઈની આમ કામચલાઉ પણ થાય છે. આમનો તો પછી બહુજ વિસ્તાર છે. પૂજાનો પણ બહુ જ વિસ્તાર છે. પરંતુ આજે તો બધાનું જમાનું ખાતું જોઈ રહ્યા હતાં. જ્ઞાન નો ખજાનો, શક્તિઓ નો ખજાનો, શ્રેષ્ઠ સંકલ્પોનો ખજાનો ક્યાં સુધી જમા કર્યો છે અને સમયનો ખજાનો ક્યાં સુધી જમા કર્યો છે. આ ચારેય ખજાનાં ક્યાં સુધી જમા કર્યા છે. આ ખાતું જોઈ રહ્યા હતાં. તો હવે આ ચારેય વાતોનું ખાતું સ્વયંનું તપાસ કરજો. પછી બાપદાદા પણ સંભળાવશે કે પરિણામ શું જોયું અને દરેક ખજાનાંને જમા કરવાનો, પ્રાપ્તિનો શું સંબંધ છે અને કેવી રીતે જમા કરવાનું છે, આ બધી વાતો પર પછી સંભળાવશે. સમજ્યાં-

સમય તો હદ નો છે ને. આવે પણ હદમાં છે, પોતાનું શરીર પણ નથી. લોન લીધેલું શરીર અને છે પણ અલ્પકાલિન પાર્ટ નું શરીર, એટલે સમયને પણ જોવો પડે છે. બાપદાદાને પણ દરેક બાળકોથી મળવામાં, દરેક બાળકોની મીઠી મીઠી રુહાની ખુશ્બુ લેવામાં મજા આવે છે. બાપદાદા તો દરેક બાળકો નાં ત્રણેય કાળને જાણે છે ને. અને બાળકો ફક્ત સ્વયંનાં વર્તમાન ને વધારે જાણે છે એટલે ક્યારેક કેવાં, ક્યારેક કેવાં થઈ જાય છે. પરંતુ બાપદાદા ત્રણેય કાળોને જાણવાનાં કારણે તેજ દૃષ્ટિથી જુએ છે કે આ કલ્પ પહેલાવાળા હકદાર છે. અધિકારી છે. હમણાં ફક્ત થોડા કંઈક હલચલમાં છે પરંતુ હમણાં-હમણાં હલચલ, હમણાં-હમણાં અચલ થઈ જ જવાનું છે.

ભવિષ્ય શ્રેષ્ઠ જુએ છે એટલે વર્તમાન ને જોતાં પણ નથી જોતા. તો દરેક બાળકની વિશેષતા ને જુએ છે. એવું કોઈ છે જેમાં કોઈ પણ વિશેષતા ન હોય! પહેલી વિશેષતા તો એજ છે જે અહીંયાં પહોંચ્યા છો. બીજું કંઈ પણ ન હોય છતાં પણ સમુખ મળવાનું આ ભાગ્ય ઓછું નથી. આ તો વિશેષતા છે ને. આ વિશેષ આત્માઓની સભા છે એટલે વિશેષ આત્માઓની વિશેષતા ને બાપદાદા જોઈ હર્ષિત થાય છે. અચ્છા!

સદા તુરંત દાન મહાપુણ્ય નાં શ્રેષ્ઠ સંકલ્પવાળા, સદા ક્યારે ને હમણાં માં પરિવર્તન કરવાવાળા, સદા સમય નાં વરદાનને જાણી વરદાનો થી ઝોલી ભરવાવાળા, સદા બ્રહ્મા બાપને ફોલો (અનુકરણ) કરી બ્રહ્મા બાપની સાથે શ્રેષ્ઠ રાજ્ય અધિકારી અને શ્રેષ્ઠ પદ અધિકારી બનવાવાળા, સદા બાપની સાથે કમ્બાઈન્ડ રહેવાવાળા, એવા સદા નાં સાથી બાળકોને, સદા સાથ નિભાવવા વાળા બાળકોને બાપદાદાના યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

બધાં બાળકોને વિદાય નાં સમયે યાદ - પ્યાર દેતાં

બાપદાદા ચારેય તરફનાં બધાં બાળકોને યાદ-પ્યાર મોકલી રહ્યા છે. દરેક સ્થાન નાં સ્નેહી બાળકો, સ્નેહ થી સેવામાં પણ આગળ વધી રહ્યા છે અને સ્નેહ સદા આગળ વધારતો રહેશે. સ્નેહથી સેવા કરો છો એટલે જેમની સેવા કરો છો તે પણ બાપનાં સ્નેહી બની જાય છે. બધાં બાળકોને સેવા ની મુબારક પણ છે અને મહેનત નહીં પરંતુ મહોબ્બત ની મુબારક છે કારણ કે નામ મહેનત છે પરંતુ છે મહોબ્બત એટલે જો યાદમાં રહીને સેવા કરે છે તે પોતાનું વર્તમાન અને ભવિષ્ય જમા કરે છે એટલે હમણાં પણ સેવાની ખુશી મળે છે અને ભવિષ્ય માં પણ જમા થાય છે. સેવા નથી કરી પરંતુ અવિનાશી બેંકમાં પોતાનું ખાતું જમા કર્યું. થોડીક જ સેવા અને સદાકાળ નાં માટે ખાતું જમા થઈ જાય. તો તે સેવા શું થઈ? જમા થયું ને! એટલે બધાં બાળકોને બાપદાદા યાદપ્યાર મોકલી રહ્યા છે. દરેક પોતાને સમર્થ આત્મા સમજી આગળ વધો તો સમર્થ આત્માઓની સફળતા સદા છે જ. દરેક પોત-પોતાનાં નામથી વિશેષ યાદપ્યાર સ્વીકાર કરજો. (દિલ્હી પાંડવ ભવનમાં ટેલેક્સ લાગ્યો છે) દિલ્હી નિવાસી પાંડવ ભવન નાં બધાં બાળકોને વિશેષ સેવાની મુબારક. કારણ કે આ સાધન પણ સેવાનાં માટે જ બન્યાં છે. સાધન ની મુબારક નહિ, સેવાની મુબારક. સદા આ સાધનો દ્વારા બેહદની સેવા અવિનાશી કરતાં રહેશે. ખુશી-ખુશી થી વિશ્વમાં આ સાધન દ્વારા બાપનો સંદેશ પહોંચાડતા રહેશે એટલે બાપદાદા જોઈ રહ્યા છે કે બાળકોને સેવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ ખુશી કેટલી છે. આ ખુશી થી સદા આગળ વધતા રહેજો. પાંડવ ભવન નાં માટે બધાં વિદેશી ખુશીનું સર્ટિફિકેટ આપે છે આને કહેવાય છે બાપ સમાન મહેમાન-નવાઝી માં સદા આગળ રહેવું. જેમ બ્રહ્મા બાપએ કેટલી મહેમાન-નવાઝી કરીને દેખાડી. તો મહેમાન-નવાઝી માં અનુકરણ કરવાવાળા બાપનો શો (પ્રત્યક્ષ) કરે છે. બાપનું નામ પ્રત્યક્ષ કરે છે એટલે બાપદાદા બધાનાં તરફથી યાદપ્યાર આપી રહ્યા છે.

અમૃતવેલા ૬ વાગે બાપદાદાએ ફરીથી મુરલી ચલાવી તથા યાદપ્યાર આપ્યાં - ૨૫ - ૩ - ૮૫

આજ નાં દિવસે સદા સ્વયંને ડબલ લાઈટ સમજી ઉડતી કળાનો અનુભવ કરતા રહેજો. કર્મયોગીનો પાર્ટ ભજવતા પણ કર્મ અને યોગનું સંતુલન તપાસ કરજો કે કર્મ અને યાદ અર્થાત્ યોગ બંનેવ શક્તિશાળી રહ્યાં? જો કર્મ શક્તિશાળી રહ્યું અને યાદ ઓછી રહી તો સંતુલન નથી. અને યાદ શક્તિશાળી રહી અને કર્મ શક્તિશાળી નથી તો પણ સંતુલન નથી. તો કર્મ અને યાદનું સંતુલન રાખતા રહેજો. આખો દિવસ આજ શ્રેષ્ઠ સ્થિતિમાં રહેવાથી પોતાની કર્માતીત અવસ્થા સમીપ આવવાનો અનુભવ કરશો. આખો દિવસ કર્માતીત સ્થિતિ કે અવ્યક્ત ફરિશ્તા સ્વરૂપ સ્થિતિમાં ચાલતા-ફરતા રહેજો. અને નીચેની સ્થિતિમાં નહીં આવતાં. આજે નીચે નહીં આવતાં, ઉપર જ રહેજો. જો કોઈ કમજોરી થી નીચે આવી પણ જાય તો એક-બીજાને સ્મૃતિ દેવડાવી સમર્થ બનાવી બધાં ઊંચી સ્થિતિનો અનુભવ કરજો. આ આજ નાં ભણતરનું હોમવર્ક (ઘરકામ) છે. હોમવર્ક વધારે છે, ભણતર ઓછું છે.

આમ સદા બાપનું અનુકરણ કરવાવાળા, સદા બાપ સમાન બનવાનાં લક્ષ્યને ધારણ કરી આગળ વધવા વાળા, ઉડતી કળા નાં અનુભવી બાળકોને બાપદાદા ના દિલ વ જાન, સિક વ પ્રેમથી યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ.

વરદાન :-

મધુરતા દ્વારા બાપ ની સમીપતા નો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા મહાન આત્મા ભવ .
જે બાળકોનાં સંકલ્પ માં પણ મધુરતા, બોલ માં પણ મધુરતા અને કર્મ માં પણ મધુરતા છે તેજ
બાપ નાં સમીપ છે એટલે બાપ પણ તેમને રોજ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો અને બાળકો પણ
રિસ્પોન્સ (પ્રતિભાવ) આપે છે - મીઠા-મીઠા બાબા. તો આ રોજ નાં મધુર બોલ મધુરતા સંપન્ન
બનાવી દે છે. આવી રીતે મધુરતાને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ જ મહાન છે. મધુરતા જ
મહાનતા છે. મધુરતા નથી તો મહાનતા નો અનુભવ નથી થતો.

સ્લોગન :-

કોઈપણ કાર્ય ડબલ લાઈટ બનીને કરો તો મનોરંજન નો અનુભવ કરશો.

“ મીઠા બાળકો - કદમ - કદમ શ્રીમત પર ચાલવું એજ હાઈએસ્ટ (સૌથી ઉંચો) ચાર્ટ છે . જે બાળકોને શ્રીમત નો રીગાર્ડ (સમ્માન) છે તે મુરલી જરૂર વાંચશે ”

પ્રશ્ન :- આપ ઈશ્વરનાં બાળકો થી કયો પ્રશ્ન કોઈ પણ પૂછી નથી શકતાં?

ઉત્તર :- આપ બાળકોથી આ કોઈ પણ નહીં પૂછી સકે કે તમે રાજી ખુશી છો? કારણકે તમે કહો છો અમે સદેવ રાજી છીએ. પરવા હતી પાર બ્રહ્મમાં રહેવાવાળા બાપની, તે મળી ગયાં બીજી કઈ વાતની પરવા કરવાની, તમે ભલે બીમાર હોવ તો પણ કહેશો અમે રાજી ખુશી છીએ. ઈશ્વરનાં બાળકોને કોઈ વાતની પરવા નથી. બાપ જ્યારે જુએ છે આમનાં પર માયાનો વાર થયો છે તો પૂછે છે - બાળકો, રાજી ખુશી છો?

ઓમ શાંતિ ! બાપ સમજાવે છે બાળકોની બુદ્ધિમાં આ જરૂર હશે કે બાબા બાપ પણ છે, શિક્ષક અને સુપ્રીમ ગુરુ પણ છે. આ યાદમાં જરૂર હશે. આ યાદ ક્યારેય કોઈ શીખવાડી ન સકે. કલ્પ-કલ્પ બાપ જ આવીને શીખવાડે છે. એ જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન છે. આ હમણાં સમજાવાય છે જ્યારે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર દિવ્ય બુદ્ધિ મળી છે. બાળકો ભલે સમજાતાં તો હશે પરંતુ બાપને જ ભૂલી જાય છે તો શિક્ષક-ગુરુ પછી કેવી રીતે યાદ આવશે. માયા બહુજ પ્રબળ છે જે બાપનાં ત્રણેય રૂપને જ ભુલાવી દે છે. કહે છે અમે હાર ખાઈ ગયાં. આમ તો કદમ-કદમ માં પદમ છે પરંતુ હાર ખાવાથી પદમ કેમ થશે? દેવતાઓને જ પદમની નિશાની આપે છે. આ ઈશ્વર નું ભણતર છે. આવું મનુષ્યનું ભણતર ક્યારેય હોઈ ન શકે. ભલે દેવતાઓની મહિમા કરાય છે તો પણ ઉંચે થી ઊંચા એક બાપ છે. બાકી તેમની મહિમા શું છે. આજે ગધાઈ, કાલે રાજાઈ. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી આ બની રહ્યા છો. જાણો છો આ પુરુષાર્થ માં નપાસ ઘણાં થાય છે. જ્ઞાન તો ખુબ સહજ છે તો પણ આટલા થોડા પાસ થાય છે. કેમ? માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે. બાપ કહે છે પોતાનો ચાર્ટ રાખો પરંતુ લખી નથી શકતા. ક્યાં સુધી બેસી લખે. જો લખે પણ છે તો પણ ક્યારેક ઉપર, ક્યારેક નીચે. હાઈએસ્ટ (સૌથી ઉંચો) ચાર્ટ તેમનો હોય છે જે કદમ-કદમ શ્રીમત પર ચાલે છે. બાપ તો સમજશે આ બિચારાઓને શરમ આવતી હશે. નહીં તો શ્રીમત અમલમાં લાવવી જોઈએ. ૧-૨ ટકા મુશ્કેલ લખે છે. શ્રીમત નો એટલો રીગાર્ડ નથી. મુરલી મળે છે તો પણ નથી વાંચતા. તેમને દિલમાં લાગતું તો જરૂર હશે - બાબા કહે તો છે સાચું, અમે મુરલી નથી વાંચતા તો બીજાઓને શું શીખવાડીશું.

બાપ તો કહે છે મને યાદ કરો તો સ્વર્ગનાં માલિક બનો, આમાં બાપ પણ આવી ગયાં, ભણાવવાવાળા પણ આવી ગયાં. સદ્ગતિ દાતા પણ આવી ગયાં. થોડા-થોડા અક્ષરમાં બધું જ્ઞાન આવી જાય છે. અહીંયા તમે આવો જ છો આનું રિવાઈઝ (પુનરાવર્તન) કરવાં. ભલે બાપ પણ એજ સમજાવે છે કારણ કે તમે સ્વયં કહો છો અમે ભૂલી જઈએ છીએ એટલા માટે અહીંયા આવીએ છીએ રિવાઈઝ કરવાં. ભલે કોઈ કરે પણ છે તો પણ રિવાઈઝ નથી થતું. તકદીરમાં નથી તો તદબીર પણ શું કરે. તદબીર કરાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. આમાં કોઈની પાસે ખાતરી પણ નથી થઈ શકતી. તે ભણતરમાં તો એક્સ્ટ્રા ભણાવવા માટે શિક્ષક ને બોલાવે છે. આ તો તકદીર બનાવવા માટે બધાંને એકરસ ભણાવે છે. એક-એક ને અલગ-અલગ ક્યાં સુધી ભણાવશે - કેટલાં અસંખ્ય બાળકો છે! તે ભણતરમાં કોઈ મોટા માણસ નાં બાળકો હોય છે, ઓફર (માંગણી) કરે છે તો તેમને એક્સ્ટ્રા પણ ભણાવે છે. શિક્ષક જાણે છે કે આ ડલ (કમજોર) છે, એટલે ભણાવીને તેમને સ્કોલરશીપ લાયક બનાવે છે. આ શિક્ષક એવું નથી કરતાં. આ તો બધાંને એક જેવું ભણાવે છે. એક્સ્ટ્રા પુરુષાર્થ એટલે શિક્ષક કોઈ કૃપા કરે છે. ભલે આમ તો પૈસા પણ લે છે, ખાસ સમય આપીને ભણાવે છે, જેથી તેઓ વધારે ભણીને હોશિયાર થાય છે. આ બાપ તો બધાંને એક જ મહામંત્ર આપે છે મનમનાભવ. બસ. બાપ જ એક પતિત-પાવન છે, એમની જ યાદથી આપણે પાવન બનશું. તે આપ બાળકોનાં હાથમાં છે, જેટલું યાદ કરશો તેટલાં પાવન બનશો. બધો આધાર દરેકનાં પુરુષાર્થ પર છે. તે તો તીર્થો પર યાત્રાઓ કરવાં જાય છે. એક-બીજાને જોઈને પણ જાય છે. આપ બાળકોએ પણ ખુબજ યાત્રાઓ કરી છે પછી શું થયું. નીચે જ પડતાં આવ્યાં છો. યાત્રા શા માટે છે, એનાથી શું મળશે! કંઈ પણ ખબર નહોતી. હમણાં તમારી છે યાદ ની યાત્રા. અક્ષર જ એક છે -

મનમનાભવ. આ યાત્રા તમારી અનાદિ છે. તેઓ પણ કહે છે અમે આ યાત્રા અનાદિ કાળથી કરતાં આવ્યા છીએ. હવે તમે જ્ઞાન સહિત કહો છો કે આપણે કલ્પ-કલ્પ આ યાત્રા કરીએ છીએ. આ યાત્રા સ્વયં બાપ આવીને શીખવાડે છે. તે યાત્રાઓ માં કેટલા ધક્કા ખાય છે. કેટલો ઘોંઘાટ થાય છે. આ યાત્રા છે ડેડ સાઇલેન્સ (મૌન) ની. એક બાપને જ યાદ કરવાનાં છે, એનાથી જ પાવન બનવાનું છે. તમને બાપે આ સાચી-સાચી ડુહાની યાત્રા શીખવાડી છે. તે યાત્રાઓ તો તમે જન્મ-જન્માંતર કરતા જ રહ્યા, તો પણ ગાયે છે - ચારેય તરફ લગાવ્યા ફેરા..... ભગવાન થી તો દૂર જ રહ્યાં. યાત્રાથી આવીને ફરી વિકારો માં પડે છે તો શું ફાયદો. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આ છે પુરુષોત્તમ સંગમ યુગ, જ્યારે બાપ આવ્યા છે. એક દિવસ બધાં જાણી જશે કે બાપ આવેલાં છે. ભગવાન છેવટે મળશે કેવી રીતે? આ તો કોઈ પણ નથી જાણતું. કોઈ તો સમજે છે કુતરા-બિલાડી માં મળશે. શું આ બધામાં ભગવાન મળશે? કેટલું જુઠું છે. જૂઠું જ ખાવાનું, જૂઠું જ પીવાનું, જુઠી રાત વિતાવવી એટલે આ છે જ જુઠખંડ. સચખંડ સ્વર્ગને કહેવાય છે. ભારત જ સ્વર્ગ હતું. સ્વર્ગમાં બધાં ભારતવાસી હતાં, આજે તેજ ભારતવાસી નર્કમાં છે. આ તો આપ મીઠા-મીઠા બાળકો જાણો છો આપણે બાપથી શ્રીમત લઈને ભારતને ફરીથી સ્વર્ગ બનાવી રહ્યા છીએ. તે સમયે ભારતમાં બીજું કોઈ હોતું જ નથી. આખું વિશ્વ પવિત્ર બની જાય છે. હમણાં તો કેટલાં બધાં ધર્મ છે. બાપ આખા ઝાડનું નોલેજ સંભળાવે છે. તમને ફરીથી સ્મૃતિ અપાવે છે. તમે દેવતા હતાં પછી વૈશ્ય, શુદ્ર બન્યાં. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. આ અક્ષર ક્યારેય કોઈ સન્યાસી, ઉદાસી, વિદ્વાન દ્વારા સાંભળ્યા છે? આ હમ સો નો અર્થ બાપ કેટલું સહજ કરીને સંભળાવે છે. હમ સો એટલે હું આત્મા, આપણે આત્મા આવી-આવી રીતે ચક્ર લગાવીએ છીએ. તેઓ તો કહી દે છે. આપણે આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો આપણે આત્મા. એક પણ નથી જેમને હમ સો નાં અર્થની ખબર હોય. બાપ કહે છે આ જે હમ સો નો મંત્ર છે સદા બુદ્ધિમાં યાદ રહેવો જોઈએ. નહીં તો ચક્રવર્તી રાજા કેવી રીતે બનશો. તેઓ તો ૮૪નો અર્થ પણ નથી સમજતાં. ભારતનું જ ઉત્થાન અને પતન ગાયેલું છે. સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી.....

હમણાં આપ બાળકોને બધીજ ખબર પડી ગઈ છે. એક બાપ બીજરૂપ ને જ જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. એ આ સૃષ્ટિ ચક્રમાં નથી આવતાં. એવું નથી કે આપણે આત્માથી પરમાત્મા બની જઈએ છે. ના, બાપ આપસમાન નોલેજકુલ બનાવે છે. આપસમાન ગોડ (ભગવાન) નથી બનાવતા, આ વાતોને સારી રીતે સમજવું જોઈએ ત્યારે જ બુદ્ધિમાં ચક્ર ચાલી શકે છે. તમે બુદ્ધિથી સમજી શકો છો આપણે કેવી રીતે ૮૪નાં ચક્રમાં આવીએ છીએ. આમાં સમય, વર્ણ, વંશાવલી બધું આવી જાય છે. આ નોલેજ થી જ ઊંચેથી ઊંચા બનીએ છીએ. નોલેજ હશે તો બીજાઓને પણ આપશો. તે સ્કૂલોમાં જ્યારે પરીક્ષા હોય છે તો પેપર વગેરે ભરાવે છે. પેપર વિલાયત થી આવે છે. જે વિલાયતમાં ભણતા હશે, તેમનાં માં પણ કોઈ મોટા એજ્યુકેશન મિનિસ્ટર (શિક્ષણ મંત્રી) હશે તો તપાસ કરતા હશે. અહીંયા તમારા પેપરને કોણ તપાસ કરશે? તમે સ્વયં જ કરશો. સ્વયં જે ઈચ્છો સો બનો. ભણીને જે પદ બાપથી ઈચ્છો તે લઈ લો જેટલું બાપને યાદ કરશો, બીજાની સેવા કરશો, એટલું જ ફળ મળશે. તેમને સેવા કરવાની ફિકર રહેશે કે રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે તો પ્રજા પણ તો જોઈએ ને. ત્યાં વજીર વગેરેની દરકાર નથી રહેતી. અહીંયા તો જ્યારે અક્કલ ઓછી હોય છે ત્યારે વજીર ની દરકાર હોય છે. અહીંયા બાપની પાસે પણ સલાહ લેવા આવે છે - બાબા પૈસા છે શું કરીએ? ધંધો કેવીરીતે કરીએ? બાપ કહે છે આ દુનિયાનાં ધંધા વગેરેની વાત અહીંયા નહિ લાવો. હાં, કોઈ દિલશિકસ્ત થઈ જાય તો થોડું-ઘણું આશ્વાસન આપવાં માટે બતાવી દે છે. પરંતુ આ મારો કોઈ ધંધો નથી. મારો ધંધો છે તમને પતિત થી પાવન બનાવીને વિશ્વનાં માલિક બનાવવાનો. તમારે બાપથી શ્રીમત સદા લેતાં રહેવાનું છે. હમણાં તો બધાંની છે આસુરી મત. ત્યાં તો સુખધામ છે. ત્યાં ક્યારેય એવું નહીં પૂછશે કે રાજી ખુશી છો? તબિયત ઠીક છે? આ અક્ષર અહીંયા જ પુછાય છે. ત્યાં આ અક્ષર હોતાં જ નથી. દુઃખધામ નાં કોઈ અક્ષર જ નથી. પરંતુ બાપ જાણે છે બાળકોમાં માયાની પ્રવેશતા થવાનાં કારણે બાપ પૂછી શકે છે કે ઠીક-ઠાક રાજી ખુશી છો? મનુષ્ય અહીંયાનાં અક્ષરને તો સમજી ન શકે. કોઈ મનુષ્ય પૂછે તો કહી શકો છો કે અમે ઈશ્વરનાં બાળકો છીએ, અમને કેમ રાજી-ખુશી પૂછો છો? પરવા હતી પાર બ્રહ્મમાં રહેવા વાળા બાપની, હવે એ મળી ગયાં, હવે શું પરવા. આ હંમેશા યાદ રહેવું જોઈએ. આપણે કોનાં બાળકો છીએ-આ પણ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. જ્યારે આપણે પાવન બની જઈશું પછી લડાઈ શરૂ થશે. તમને પૂછશે જરૂર. તમે કહેશો અમે તો સદેવ રાજી છીએ. બીમાર પણ છો તો પણ રાજી છો. બાબાની યાદમાં છો તો સ્વર્ગ થી પણ અહીંયા વધારે રાજી છો. જ્યારે સ્વર્ગની બાદશાહી આપવાવાળા બાપ મળ્યાં છે. આપણને કેટલાં લાયક બનાવે છે. પછી આપણને શું પરવા છે! ઈશ્વરનાં બાળકોને કઈ ચીજ ની પરવા. ત્યાં દેવતાઓને પણ પરવા નથી. દેવતાઓની

ઉપર છે ઈશ્વર. તો ઈશ્વરનાં બાળકોને શું પરવા હોઈ શકે છે. બાબા આપણને ભણાવી રહ્યા છે. બાબા આપણાં શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. બાબા આપણાં ઉપર તાજ રાખે છે. આને ઇંગલિશ માં કહે છે કાઉન પ્રિન્સ. બાપ નો તાજ બાળક પહેરશે. તમે સમજી શકો છો સતયુગમાં સુખ જ સુખ છે. પ્રેક્ટીકલ માં તે સુખ ત્યારે પામશો જ્યારે ત્યાં જશો. તે તો તમે જ જાણો. સતયુગ માં શું હશે, આ શરીર છોડી આપણે ક્યાં જઈશું. હમણાં તમને પ્રેક્ટીકલ માં બાપ ભણાવી રહ્યા છે. તમે જાણો છો સાચે-સાચે આપણે સ્વર્ગમાં જઈએ છીએ. તેઓ, જે કહે છે ફલાણા સ્વર્ગમાં ગયાં પરંતુ તેમને ખબર નથી સ્વર્ગ અને નર્ક કોને કહેવાય છે. કલ્પની આયુ જ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. જન્મ-જન્માંતર આ જ્ઞાન સાંભળતા-સાંભળતા નીચે ઉતરતા આવ્યા. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે ક્યાંથી ક્યાં આવીને પડ્યા છીએ. સતયુગ થી જ ઉતરતા આવ્યા છીએ. હમણાં આપણે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર પહોંચ્યા છીએ. કલ્પ-કલ્પ બાપ આવે છે ભણાવવા. બાપની પાસે તમે રહો છો ને. આજ આપણાં સાચાં-સાચાં સદ્ગુરુ છે, જે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો બતાવે છે. જેમ આ બાબા પણ શીખે છે, એમ તેમને જોઈ આપ બાળકો પણ શીખો છો. કદમ-કદમ પર સાવધાની રાખવાની હોય છે. મનસા-વાચા-કર્મણ બહુજ શુદ્ધ રહેવાનું છે. અંદરમાં કોઈ પણ ગંદકી ન હોવી જોઈએ. બાપને ઘડી-ઘડી બાળકો ભૂલી જાય છે. બાપને ભુલવાથી બાપની શિક્ષા પણ ભૂલી જાય છે. આપણે વિદ્યાર્થી છીએ, આ પણ ભૂલી જાય છે. છે બહુજ સહજ. બાપની યાદમાં જ કરામત છે. આવી કરામત બીજા કોઈ પણ બાપ શીખવાડી ન શકે. આ કરામત થી જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બને છે.

આપ બાળકો જાણો છો શિવ બાબાએ બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરી છે, જે ધર્મ સતયુગ અને ત્રેતા અઽધોકલ્પ ચાલે છે. પછી બીજા ધર્મવાળા પછીથી વૃદ્ધિને પામે છે. જેમ કાઈસ્ટ આવ્યાં, પહેલા તો ખુબ થોડા હતાં. જ્યારે બહુજ થઈ જાય ત્યારે રાજાઈ કરી શકે. ક્રિશ્ચન ધર્મ હમણાં સુધી છે. વૃદ્ધિ થતી રહે છે. તેઓ જાણે છે કે કાઈસ્ટ દ્વારા અમે ક્રિશ્ચન બન્યાં છીએ. આજ થી ૨ હજાર વર્ષ પહેલાં કાઈસ્ટ આવ્યા હતાં. હવે વૃદ્ધિ થઈ રહી છે. ક્રિશ્ચન કહેશે અમે કાઈસ્ટ નાં છીએ. પહેલાં એક કાઈસ્ટ આવ્યાં, પછી તેમનો ધર્મ સ્થાપન થાય છે, વૃદ્ધિ થતી જાય છે. એક થી બે, બે થી ચાર..... પછી આમ વૃદ્ધિ થતી જાય છે. હમણાં જુઓ ક્રિશ્ચનનું ઝાડ કેટલું થઈ ગયું છે. ફાઉન્ડેશન છે દેવી-દેવતા વંશ, એટલે બ્રહ્માને ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર કહેવાય છે. પરંતુ ભારતવાસીઓને આ ભુલાય ગયું છે કે અમે પરમપિતા પરમાત્મા શિવનાં ડાયરેક્ટ બાળકો છીએ.

ક્રિશ્ચન પણ સમજે છે આદિ દેવ થઈને ગયાં છે, જેમની આ મનુષ્ય વંશાવલી છે. બાકી તે માનશે તો પોતાનાં કાઈસ્ટ ને જ, કાઈસ્ટ ને, બુદ્ધ ને પિતા સમજે છે. સીજરો છે ને. જેમ કાઈસ્ટનું યાદગાર ક્રિશ્ચન દેશમાં છે. એમ આપ બાળકોએ અહીંયાં તપસ્યા કરી છે ત્યારે તમારું પણ યાદગાર અહીંયા (આબૂમાં) છે.

અચ્છા મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ડેડ સાઈલેન્સ (મૌન) ની સાચી-સાચી રુહાની યાત્રા કરવાની છે. હમ સો નો મંત્ર સદા યાદ રાખવાનો છે, ત્યારે ચક્રવર્તી રાજા બનશો.
2. મનસા-વાચા-કર્મણ બહુજ શુદ્ધ રહેવાનું છે. અંદર કોઈપણ ગંદકી ન હોય. કદમ-કદમ પર સાવધાની રાખવાની છે. શ્રીમત નો રીગાર્ડ રાખવાનો છે.

વરદાન :- “બાબા” શબ્દ ની ચાવી થી સર્વ ખજાનાં પ્રાપ્ત કરવા વાળી ભાગ્યવાન આત્મા ભવ ભલે બીજા કંઈ પણ જ્ઞાન નાં વિસ્તારને જાણી નથી શકતા અથવા સંભળાવી નથી શકતા પરંતુ એક શબ્દ “બાબા” દિલથી માન્યો અને દિલથી બીજાને સંભળાવ્યો તો વિશેષ આત્મા બની ગયાં, દુનિયાની આગળ મહાન આત્માનાં સ્વરૂપમાં ગાયન યોગ્ય બની ગયાં કારણ કે એક “બાબા” શબ્દ સર્વ ખજાનાંની અથવા ભાગ્યની ચાવી છે. ચાવી લગાવવાની વિધિ છે દિલથી જાણવું અને માનવું. દિલથી કહો બાબા તો ખજાનાં સદા હાજર છે.

સ્લોગન :- બાપદાદા થી સ્નેહ છે તો સ્નેહમાં જુનાં જહાન (સંસાર) ને કુરબાન કરી દો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે પોતાનાં દીપક ની સંભાળ સ્વયં જ કરવાની છે , તોફાનો થી બચવાં માટે જ્ઞાન - યોગ નું ધૃત જરૂર જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- કયો પુરુષાર્થ ગુપ્ત બાપ થી ગુપ્ત વારસો અપાવી દે છે?

ઉત્તર :- અંતર્મુખ અર્થાત્ ચુપ રહીને બાપને યાદ કરો તો ગુપ્ત વારસો મળી જશે. યાદમાં રહેતાં શરીર છૂટે તો બહું સારું, આમાં કોઈ તકલીફ નથી. યાદની સાથે-સાથે જ્ઞાન-યોગની સેવા પણ કરવાની છે, જો નથી કરી સકતા તો કર્મણા સેવા કરો. અનેકોને સુખ આપશો તો આશીર્વાદ મળશે. ચલન અને બોલચાલ પણ બહુજ સાત્ત્વિક જોઈએ.

ગીત :- નિર્બલ સે લડાઈ બલવાન કી.....

ઓમ શાંતિ ! બાબાએ સમજાવી દીધું છે જ્યારે આવાં ગીત સાંભળો છો તો દરેક ને પોતાનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરવાનું હોય છે. આ તો બાળકો જાણે છે - મનુષ્ય મરે છે તો ૧૨ દિવસ દીવા પ્રગટાવે છે. તમે પછી મરવાનાં માટે તૈયારી કરી રહ્યા છો અને સ્વયં ની જ્યોત પુરુષાર્થ કરી પોતે જ જગાડી રહ્યા છો. પુરુષાર્થ પણ માળા માં આવવાવાળા જ કરે છે. પ્રજા આ માળા માં નથી આવતી. પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ અમે વિજય માળા માં પહેલા જઈએ. ક્યાંક માયા બિલાડી તોફાન લગાવી વિકર્મ ન બનાવી દે જે દીવો બુઝાઈ જાય. હવે આમાં જ્ઞાન અને યોગ બંનેનું બળ જોઈએ. યોગની સાથે જ્ઞાન પણ જરૂરી છે. દરેક ને પોતાનાં દીવા ની સંભાળ કરવાની છે. અંત સુધી પુરુષાર્થ ચાલવાનો જ છે. રેસ ચાલતી રહે છે તો ખુબ સંભાળ કરવાની છે - ક્યાંય જ્યોત ઓછી ન થઈ જાય, બુઝાઈ ન જાય એટલા માટે યોગ અને જ્ઞાનનું ધૃત રોજ નાખવું પડે છે. યોગબળ ની તાકાત નથી તો દોડી નથી શકતા. પાછળ રહી જાય છે. સ્કૂલમાં વિષય હોય છે, જુએ છે - અમે આ વિષય માં આગળ નથી તો હિસાબ માં જોર લગાવે છે. અહીંયા પણ આવું જ છે. સ્થૂળ સેવાનો વિષય પણ બહુજ સારો છે. અનેકોનાં આશીર્વાદ મળે છે. કોઈ બાળકો જ્ઞાનની સેવા કરે છે. દિન-પ્રતિદિન સેવાની વૃદ્ધિ થતી જશે. એક ધનવાન ની ૬ થી ૮ દુકાન પણ હોય છે. બધી એક જેવી નથી ચાલતી. કોઈમાં ઓછી ગ્રાહકી, કોઈમાં વધારે હોય છે. તમારો પણ એક દિવસ તે સમય આવવાનો છે જે રાતના પણ કુરસત નહીં મળશે. બધાંને ખબર પડશે કે જ્ઞાન સાગર બાબા આવેલાં છે - અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોથી ઝોલી ભરે છે. પછી ઘણા બાળકો આવશે. વાત નહીં પૂછો. એક-બીજાને સંભળાવે છે ને. અહીંયા આ વસ્તુ બહુજ સસ્તી મળે છે. આપ બાળકો પણ જાણો છો આ રાજયોગની શિક્ષા ખુબજ સહજ છે. બધાંને આ જ્ઞાન રત્નોની ખબર પડી જશે તો આવતા રહેશે. તમે આ જ્ઞાન અને યોગની સેવા કરો છો. જે આ જ્ઞાન યોગની સેવા નથી કરી સકતા તો પછી કર્મણા સેવાનાં પણ માર્ક્સ (ગુણ) છે. બધાનાં આશીર્વાદ મળશે. એક-બીજાને સુખ આપવાનું હોય છે. આ તો ખુબ-ખુબ સસ્તી ખાણ છે. આ અવિનાશી હીરા-ઝવેરાત ની ખાણ છે. ૮ રત્નોની માળા બનાવે છે ને. પૂજે પણ છે પરંતુ કોઈને ખબર નથી, આ માળા કોની બનેલી છે.

આપ બાળકો જાણો છો કેવી રીતે આપણે જ પૂજ્ય થી પૂજારી બનીએ છીએ. આ બહુજ વન્ડરફુલ નોલેજ છે જે દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. હમણાં આપ ભાગ્યશાળી બાળકોને જ નિશ્ચય છે કે આપણે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં, હવે નર્કનાં માલિક બની ગયા છીએ, સ્વર્ગનાં માલિક હશે તો પુનર્જન્મ પણ ત્યાં જ લેશો. હમણાં ફરી આપણે સ્વર્ગનાં માલિક બની રહ્યા છીએ. આપ બ્રાહ્મણોને જ આ સંગમયુગ ની ખબર છે. બીજી બાજુ આખી દુનિયા છે કળયુગમાં. યુગ તો અલગ-અલગ છે ને. સતયુગમાં હશે તો પુનર્જન્મ સતયુગમાં લેશો. હમણાં તમે સંગમયુગ પર છો. તમારામાં થી કોઈ શરીર છોડશે તો સંસ્કારો અનુસાર પછી અહિંયા જ આવીને જન્મ લેશે. તમે બ્રાહ્મણ છો સંગમયુગનાં. તે શુદ્ર છે કળયુગનાં. આ નોલેજ પણ તમને આ સંગમ પર મળે છે. તમે બી.કે. જ્ઞાનગંગાઓ પ્રેક્ટીકલમાં હમણાં સંગમયુગ પર છો. હવે તમારે રેસ કરવાની છે. દુકાન સંભાળવાની છે. જ્ઞાન-યોગ ની ધારણા નહિ હોય તો દુકાન સંભાળી નહીં શકો. સેવાનું ફળ તો બાબા આપવાનાં છે. યજ્ઞ રચાય છે જાત-જાતનાં બ્રાહ્મણ લોકો આવી જાય છે. પછી કોઈને દક્ષિણા વધારે, કોઈને ઓછી મળે છે. હવે આ પરમપિતા પરમાત્માએ

રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચ્યો છે. આપણે છીએ બ્રાહ્મણ. આપણો ધંધો જ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં. આવો યજ્ઞ બીજો કોઈ હોતો નથી, જે કોઈ કહે કે અમે આ યજ્ઞથી મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યા છીએ. હવે આને રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ અથવા પાઠશાળા પણ કહેવાય છે. જ્ઞાન અને યોગથી દરેક બાળક દેવી-દેવતા પદ પામી શકે છે. બાબા સલાહ પણ આપે છે તમે પરમધામ થી બાબાની સાથે આવ્યા છો. તમે કહ્યો અમે પરમધામ નિવાસી છીએ. આ સમયે બાબાની મત થી આપણે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યા છીએ. જે સ્થાપના કરશે તેજ જરૂર માલિક બનશે. તમે જાણો છો આ દુનિયામાં આપણે સૌથી ભાગ્યશાળી, જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા, અને જ્ઞાન તારાઓ છીએ. બનાવવાવાળા છે જ્ઞાન સાગર. તે સૂર્ય, ચંદ્ર, તારાઓ તો સ્થૂળમાં તો છે ને. તેમની સાથે આપણી તુલના છે. તો આપણે પણ પછી જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમાં, જ્ઞાન તારાઓ બનશું. આપણને આવાં બનાવવા વાળા છે જ્ઞાનનાં સાગર. નામ તો પડશે ને. જ્ઞાન સૂર્ય અથવા જ્ઞાન સાગર નાં આપણે બાળકો છીએ. એ તો અહિંયાં નાં રહેવાસી નથી. બાબા કહે છે હું તો આવું છું તમને આપ સમાન બનાવું છું. જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન તારાઓ તમારે અહીંયાં બનવાનું છે. તમે જાણો છો બરાબર આપણે ભવિષ્યમાં પછી અહીંયાં જ સ્વર્ગનાં માલિક બનશું. બધો આધાર પુરુષાર્થ પર છે. આપણે માયા પર જીત પામવાનાં યોદ્ધાઓ છે. તે લોકો પછી મનને વશ કરવાં માટે કેટલું હઠ વગેરે કરે છે. તમે તો હઠયોગ વગેરે કરી ન શકો. બાબા કહે છે તમારે કોઈ તકલીફ વગેરે નથી કરવાની, ફક્ત કહું છું તમારે મારી પાસે આવવાનું છે એટલે મને યાદ કરો. હું આપ બાળકોને લેવાં આવ્યો છું. આવું બીજા કોઈ મનુષ્ય કહી ન શકે. ભલે પોતાને ઈશ્વર કહે પરંતુ પોતાને માર્ગદર્શક કહી ન શકે. બાબા કહે છે હું મુખ્ય પંડો કાળો નો કાળ છું. એક સત્યવાન સાવિત્રીની વાર્તા છે ને! તેનો શારીરિક પ્રેમ હોવાને કારણે દુઃખી થતી હતી. તમે તો ખુશ થાઓ છો. હું તમારી આત્માને લઈ જઈશ, તમે ક્યારેય દુઃખી નહીં થશો. જાણો છો આપણા બાબા આવ્યા છે સ્વીટ હોમ માં લઈ જવા માટે. જેને મુક્તિધામ, નિર્વાણધામ કહેવાય છે. કહે છે હું બધાં કાળો નો કાળ છું. તે તો એક આત્માને લઈ જાય છે, હું તો કેટલો મોટો કાળ છું. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ હું માર્ગદર્શક બની બધાને લઈ ગયો હતો. સાજન સજનીઓને પાછાં લઈ જાય છે તો એમને યાદ કરવા પડે.

તમે જાણો છો હમણાં આપણે ભણી રહ્યા છીએ પછી અહીંયાં આવશું. પહેલા શાંતિધામ જઈશું પછી નીચે આવશું. આપ બાળકો સ્વર્ગનાં તારાઓ થયાં. પહેલાં નર્કનાં હતાં. તારા બાળકોને કહેવાય છે. ભાગ્યશાળી તારાઓ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર છે. તમને દાદાની મિલકત મળે છે. ખાણ ખુબ જબરજસ્ત છે અને આ ખાણ એક જ વાર નીકળે છે. તે ખાણ તો ઘણી છે ને. નીકળતી રહે છે. કોઈ બેસીને શોધે તો ઘણી છે. આ તો એક જ વાર એક જ ખાણ મળે છે - અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની. તે પુસ્તકો તો ઘણી છે. પરંતુ તેને રત્ન નહીં કહેશું. બાબાને જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો ની નિરાકારી ખાણ છે. આ રત્નો થી આપણે ઝોલી ભરતા રહીએ છીએ. આપ બાળકોને ખુશી હોવી જોઈએ. દરેક ને ફખુર (નશો) પણ હોય છે. દુકાન પર ધંધો વધારે થાય છે તો નામાચાર પણ થાય છે. અહીંયાં પ્રજા પણ બનાવી રહ્યા છે તો વારિસ પણ બનાવી રહ્યા છે. અહીંયાંથી રત્નોની ઝોલી ભરીને પછી જઈને દાન આપવાનું છે. પરમપિતા પરમાત્મા જ જ્ઞાન સાગર છે જે જ્ઞાન રત્નોથી ઝોલી ભરે છે. બાકી તે સમુદ્ર નથી જે દેખાડે છે રત્નોની થાળી ભરીને દેવતાઓને આપે છે. તે સાગર થી રત્ન નથી મળતાં. આ જ્ઞાન રત્નોની વાત છે. ડ્રામા અનુસાર ફરી તમને રત્નોની ખાણો પણ મળે છે. ત્યાં અઢળક હીરા-ઝવેરાત હશે, જેનાથી પછી ભક્તિમાર્ગ માં મંદિર વગેરે બનાવશે. ધરતીકંપ વગેરે થવાથી બધું અંદર ચાલ્યું જાય છે. ત્યાં મહેલ વગેરે તો બહુજ બને છે, એક નહીં. અહીંયાં પણ રાજાઓની હરીફાઈ થાય છે ખુબજ. આપ બાળકો જાણો છો - હૂબહૂ કલ્પ પહેલા જેવાં મકાન બનાવ્યા હતાં તેવા ફરી બનાવશે. ત્યાં તો ખુબ સહજ મકાન વગેરે બનતાં હશે. વિજ્ઞાન ખુબ કામ આવે છે. પરંતુ ત્યાં વિજ્ઞાન અક્ષર નહિ હોય. સાયન્સ ને હિન્દીમાં વિજ્ઞાન કહે છે. આજકાલ તો વિજ્ઞાન ભવન પણ નામ રાખી દીધું છે. વિજ્ઞાન અક્ષર જ્ઞાનની સાથે પણ લાગે છે. જ્ઞાન અને યોગને વિજ્ઞાન કહેશું. જ્ઞાનથી રત્ન મળે છે યોગથી આપણે એવરહેલ્ટી (સદા સ્વસ્થ) બનીએ છીએ. આ જ્ઞાન અને યોગનું નોલેજ છે જેનાથી પછી વૈકુંઠ માં મોટા-મોટા ભવન બનશે. આપણે હમણાં આ બધાં નોલેજને જાણીએ છીએ. તમે જાણો છો આપણે ભારતને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યા છીએ. તમારું આ દેહથી કોઈ મમત્વ નથી. આપણે આત્મા આ શરીરને છોડી સ્વર્ગમાં જઈને નવું શરીર લઈશું. ત્યાં પણ સમજે છે એક જૂનું શરીર છોડી જઈને નવું લઈશું. ત્યાં કોઈ દુઃખ અથવા શોક નથી હોતો. નવું શરીર લે તો સારું જ છે. આપણને બાબા આવાં બનાવી રહ્યા છે, જેમ કલ્પ પહેલાં પણ બન્યા હતાં. આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યા છીએ. બરાબર કલ્પ પહેલાં પણ અનેક ધર્મ હતા. ગીતામાં કંઈ આ નથી. ગવાય છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના બ્રહ્મા દ્વારા. અનેક ધર્મોનો વિનાશ કેવી રીતે થાય છે, એ તમે સમજાવી શકો છો. હમણાં સ્થાપના થઈ રહી છે.

બાબા આવ્યા જ ત્યારે હતાં જ્યારે દેવી-દેવતા ધર્મ લુપ્ત થઈ ગયો હતો. પછી પરંપરા કેવીરીતે ચાલી હશે. આ બહુજ સહજ વાતો છે. વિનાશ કોનો થયો? અનેક ધર્મોનો. તો હમણાં અનેક ધર્મ છે ને. આ સમય અંતિમ છે, બધું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. એવું તો નથી, શિવબાબા જ સમજાવે છે. શું આ બાબા કંઈ નથી બતાવતા. આમનો પણ પાઈ છે, શ્રીમત બ્રહ્મા ની પણ ગવાયેલી છે. કૃષ્ણનાં માટે તો શ્રીમત કહેતા નથી. ત્યાં તો બધાં શ્રી છે, તેમને તો મતની દરકાર જ નથી. અહીંયા બ્રહ્માની પણ મત મળે છે. ત્યાં તો યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા-બધાની શ્રેષ્ઠ મત છે. જરૂર કોઈએ આપી હશે. દેવતાઓ છે શ્રીમત વાળા. શ્રીમત થી જ સ્વર્ગ બને છે, આસુરી મત થી નરક બન્યું છે. શ્રીમત છે શિવની. આ બધી વાતો સહજ સમજવાની છે. શિવબાબાની આ બધી દુકાન છે. આપણે બાળકો ચલાવવા વાળા છીએ. જે સારી દુકાન ચલાવે છે, તેનું નામ થાય છે. હૂબહૂ જેમ દુકાનદારી માં હોય છે. પરંતુ આ વ્યાપાર કોઈ વિરલા કરે. વ્યાપાર તો બધાંએ કરવાનો છે. નાનાં બાળકો પણ જ્ઞાન અને યોગનો વ્યાપાર કરી શકે છે. શાંતિધામ અને સુખધામ-બસ, બુદ્ધિમાં એમને યાદ કરવાનાં છે. તે લોકો રામ-રામ કહે છે. અહીંયા યુપ રહીને યાદ કરવાનું છે, બોલવાનું કંઈ નથી. શિવપુરી, વિષ્ણુપુરી ખુબ સહજ વાત છે. સ્વીટ હોમ, સ્વીટ રાજધાની યાદ છે. તેઓ આપે છે સ્થૂળ મંત્ર, આ છે સૂક્ષ્મ મંત્ર. અતિ સૂક્ષ્મ યાદ છે. ફક્ત આ યાદ કરવાથી આપણે સ્વર્ગ નાં માલિક બની જઈએ છે. જપવાનું કંઈ પણ નથી ફક્ત યાદ કરવાનું છે. અવાજ કંઈ નથી કરવો પડતો. ગુપ્ત બાબાથી ગુપ્ત વારસો યુપ રહેવાથી, અંતર્મુખ થવાથી આપણે પામીએ છીએ. આજ યાદમાં રહેતાં શરીર છૂટી જાય તો બહુજ સારું છે. કોઈ તકલીફ નથી, જેમની યાદ નથી રહેતી તે પોતાનો અભ્યાસ કરે. બધાને કહો બાબાએ કહ્યું છે મને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ. યાદથી વિકર્મ વિનાશ થશે અને હું સ્વર્ગમાં મોકલી દઈશ. બુદ્ધિયોગ શિવબાબા થી લગાડવો ખુબ સહજ છે. પરહેજ પણ બધી અહીંયા જ કરવાની છે. સતોપ્રધાન બનો છો તો બધું સાત્વિક હોવું જોઈએ-ચલન સાત્વિક, બોલવાનું સાત્વિક. આ છે પોતાની સાથે વાતો કરવી. સાથી થી પ્રેમ થી બોલવાનું છે. ગીતમાં પણ છે ને-પિયુ-પિયુ બોલ સદા અનમોલ.....

તમે છો રૂપ-વસંત. આત્મા રૂપ બને છે. જ્ઞાન નાં સાગર બાપ છે તો જરૂર આવીને જ્ઞાન જ સંભળાવશે. કહે છે હું એક જ વાર આવીને શરીર ધારણ કરું છું. આ ઓછી જાદુગીરી નથી! બાબા પણ રૂપ-વસંત છે. પરંતુ નિરાકાર તો બોલી ન શકે એટલે શરીર લીધું છે. પરંતુ એ પુનર્જન્મ માં નથી આવતાં. આત્માઓ તો પુનર્જન્મ માં આવે છે.

આપ બાળકો બાબાની ઉપર બલિહાર જાઓ છો તો બાબા કહે છે પછી મમત્વ નહિ રાખતાં. પોતાનું કંઈ નહિ સમજતાં. મમત્વ મટાડવાં માટે જ બાબા યુક્તિ રચે છે. કદમ-કદમ પર બાપ ને પૂછવું પડે છે. માયા એવી છે જે થપ્પડ મારે છે. પૂરી મુક્કાબાજી છે, ઘણાં તો માર ખાઈને પછી ઉભા થઈ જાય છે. લખે પણ છે-બાબા, માયાએ થપ્પડ લગાવી દીધો, કાળું મોઢું કરી દીધું. જેમ કે ચોથા માળથી પડ્યાં. ક્રોધ કર્યો તો ત્રીજા માળથી પડ્યાં. આ ખુબ સમજવાની વાતો છે. હવે જુઓ, બાળકો ટેપનાં માટે પણ માંગણી કરતા રહે છે. બાબા ટેપ મોકલાવી દો. અમે એક્યુરેટ મુરલી સાંભળીએ. આ પણ પ્રબંધ થઈ રહ્યો છે. ખુબ સાંભળશો તો અનેકોનાં કપાટ ખુલશે. અનેકોનું કલ્યાણ થશે. મનુષ્ય કોલેજ ખોલે છે તો તેમને બીજા જન્મમાં વિદ્યા અધિક મળે છે. બાબા પણ કહે છે-ટેપ મશીન ખરીદી કરો તો અનેકોનું કલ્યાણ થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સતોપ્રધાન બનવાનાં માટે ખુબ-ખુબ પરહેજ થી ચાલવાનું છે. પોતાનું ખાન-પાન, બોલ-ચાલ બધું સાત્વિક રાખવાનું છે. બાપ સમાન રૂપ-વસંત બનવાનું છે.
2. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની નિરાકારી ખાણથી પોતાની ઓલી ભરીને અપાર ખુશીમાં રહેવાનું છે અને બીજાઓને પણ આ રત્નોનું દાન દેવાનું છે.

વરદાન :-

મન - બુદ્ધિ ને ઓર્ડર પ્રમાણે વિધિપૂર્વક કાર્યમાં લગાવવા વાળા નિરંતર યોગી ભવ

નિરંતર યોગી અર્થાત સ્વરાજ્ય અધિકારી બનવાનું વિશેષ સાધન મન અને બુદ્ધિ છે. મંત્ર જ મનમનાભવ નો છે. યોગને બુદ્ધિયોગ કહે છે. તો જો આ વિશેષ આધાર સ્તંભ પોતાનાં અધિકારમાં છે અર્થાત ઓર્ડર પ્રમાણે વિધિ પૂર્વક કાર્ય કરે છે. જે સંકલ્પ જ્યારે કરવા ઈચ્છે તેવા સંકલ્પ કરી

શકો, જ્યાં બુદ્ધિ ને લગાવવા ઈચ્છો ત્યાં લગાવી શકો, બુદ્ધિ તમને રાજાઓને ભટકાવે નહીં.
વિધિપૂર્વક કાર્ય કરે ત્યારે કહેવાશે નિરંતર યોગી.

સ્લોગન :-

માસ્ટર વિશ્વ શિક્ષક બનો, સમય ને શિક્ષક નહીં બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - યાદની યાત્રામાં અલબેલા નહીં બનો, યાદથી જ આત્મા પાવન બનશે, બાપ આવ્યા છે બધી આત્માઓની સેવા કરી એમને શુદ્ધ બનાવવાં ”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિ બની રહે તો ખાન-પાન શુદ્ધ થઈ જશે?

ઉત્તર :- જો સ્મૃતિ રહે કે આપણે બાબાની પાસે આવ્યાં છીએ સચખંડ માં જવાનાં માટે કે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનાં માટે તો ખાન-પાન શુદ્ધ થઈ જશે કારણ કે દેવતાઓ ક્યારેય અશુદ્ધ ચીજ નથી ખાતા. જ્યારે આપણે સત્ય બાબાની પાસે આવ્યા છીએ સચખંડ, પાવન દુનિયાનાં માલિક બનવાં તો પતિત (અશુદ્ધ) બની ન શકીએ.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને પૂછે છે - બાળકો, તમે જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો કોને યાદ કરો છો? પોતાનાં બેહદનાં બાપને. એ ક્યાં છે? એમને બોલાવીએ છીએ ને-હે પતિત-પાવન! આજકાલ સંન્યાસી પણ કહેતા રહે છે પતિત-પાવન સીતારામ અર્થાત્ પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા રામ આવો. આ તો બાળકો સમજે છે પાવન દુનિયા સતયુગ ને, પતિત દુનિયા કળયુગ ને કહેવાય છે. હમણાં તમે ક્યાં બેઠા છો? કળયુગ નાં અંતમાં એટલે બોલાવે છે બાબા આવીને અમને પાવન બનાવો. આપણે કોણ છીએ? આત્મા. આત્માને જ પવિત્ર બનવાનું છે. આત્મા પવિત્ર બને છે તો શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. આત્મા પતિત બનવાથી શરીર પણ પતિત મળે છે. આ શરીર તો માટીનું પુતળું છે. આત્મા તો અવિનાશી છે. આત્મા આ ઓર્ગન્સ (અંગો) દ્વારા કહે છે, બોલાવે છે-અમે બહુ જ પતિત બની ગયા છીએ, અમને આવીને પાવન બનાવો. બાપ પાવન બનાવે છે. પ વિકારો રૂપી રાવણ પતિત બનાવે છે. બાપે હમણાં સ્મૃતિ અપાવી છે-આપણે પાવન હતાં પછી આમ ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં હમણાં અંતિમ જન્મમાં છીએ. આ જે મનુષ્ય સૃષ્ટિરૂપી ઝાડ છે, બાપ કહે છે હું એનું બીજરૂપ છું, મને બોલાવે છે-હે પરમપિતા પરમાત્મા, ઓ ગોડફાધર, લિબરેટ મી (મને છોડાવો). દરેક પોતાનાં માટે કહે છે મને છોડાવો પણ અને પંડા બનીને શાંતિધામ ઘરમાં લઈ ચલો. સંન્યાસી વગેરે પણ કહે છે સ્થાઈ શાંતિ કેવી રીતે મળે? હવે શાંતિધામ તો છે ઘર. જ્યાંથી આત્માએ પાર્ટ ભજવવા આવે છે. ત્યાં ફક્ત આત્માઓ જ છે શરીર નથી. આત્માઓ નઝન અર્થાત્ શરીર વગર રહે છે. નઝન નો અર્થ એ નથી કે કપડા પહેર્યા વગર રહેવું. ના, શરીર વગર આત્માઓ નઝન (અશરીરી) રહે છે. બાપ કહે છે-બાળકો, આપ આત્માઓ ત્યાં મૂળવતન માં વગર શરીરે રહો છો, એને નિરાકારી દુનિયા કહેવાય છે.

બાળકોને સીડી પર સમજાવાયું છે-કેવી રીતે આપણે સીડી નીચે ઉતરતા આવ્યા છીએ. પુરા ૮૪ જન્મ લાગ્યા છે મેક્સિમમ (વધારેમાં વધારે). પછી કોઈ એક જન્મ પણ લે છે. આત્માઓ ઉપરથી આવતી જ રહે છે. હમણાં બાપ કહે છે હું આવ્યો છું પાવન બનાવવાં. શિવબાબા, બ્રહ્મા દ્વારા તમને ભણાવે છે. શિવબાબા છે આત્માઓનાં બાપ અને બ્રહ્માને આદિ દેવ કહેવાય છે. આ દાદામાં બાપ કેવી રીતે આવે છે, આ આપ બાળકો જ જાણો છો. મને બોલાવે પણ છે-હે પતિત-પાવન આવો. આત્માઓએ આ શરીર દ્વારા બોલાવ્યા છે. મુખ્ય આત્મા છે ને. આ છે જ દુઃખધામ. અહીંયા કળયુગ માં જુઓ બેઠાં-બેઠાં અચાનક મૃત્યુ થઈ જાય છે, ત્યાં આવી રીતે કોઈ બીમાર જ નથી થતાં. નામ જ છે સ્વર્ગ. કેટલું સરસ નામ છે. કહેવાથી દિલ ખુશ થઈ જાય છે. ક્રિશ્ચયન પણ કહે છે ક્રાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલા પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) હતું. અહીંયા ભારતવાસીઓને તો કાંઈ પણ ખબર નથી કારણકે એમણે સુખ બહુજ જોયું છે તો દુઃખ પણ બહુજ જોઈ રહ્યા છે. તમે પ્રધાન બન્યાં છે. ૮૪ જન્મ પણ આમનાં છે. અડધાકલ્પ પછી બીજા ધર્મવાળા આવે છે. હમણાં તમે સમજો છો અડધોકલ્પ દેવી-દેવતાઓ હતાં તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. પછી ત્રેતામાં જ્યારે રામ થયાં તો પણ ઇસ્લામી-બૌદ્ધિ નહોતા. મનુષ્ય તો બિલકુલ ધોર અંધકારમાં છે. કહી દે છે દુનિયાની આયુ લાખો વર્ષ છે, એટલે મનુષ્ય મુંજાય છે કે કળયુગ હજી નાનું બાળક છે. તમે હમણાં સમજો છો કળયુગ પૂરું થઈ હવે સતયુગ આવશે એટલે તમે આવ્યાં છો બાપથી સ્વર્ગનો વારસો લેવા. તમે બધાં સ્વર્ગવાસી હતાં. બાપ આવે જ છે સ્વર્ગ સ્થાપન કરવાં. તમે જ સ્વર્ગમાં આવો છો, બાકી બધાં શાંતિધામ ઘરે ચાલ્યા જાય છે. એ છે સ્વીટ હોમ, આત્માઓ ત્યાં નિવાસ કરે છે. પછી અહીંયા આવીને પાર્ટધારી બને છે.

શરીર વગર તો આત્મા બોલી પણ ન શકે. ત્યાં શરીર ન હોવાનાં કારણે આત્માઓ શાંતિમાં રહે છે. પછી અડધોકલ્પ છે દેવી-દેવતાઓ, સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી. પછી દ્વાપર-કળયુગ માં હોય છે મનુષ્ય. દેવતાઓનું રાજ્ય હતું પછી હવે તે ક્યાં ગયાં? કોઈને ખબર નથી. આ નોલેજ હમણાં તમને બાપથી મળે છે. બીજા કોઈ મનુષ્યમાં આ નોલેજ હોતું નથી. બાપ જ આવીને મનુષ્યને આ નોલેજ આપે છે, જેનાથી જ મનુષ્યથી દેવતા બને છે. તમે અહીંયા આવ્યાં જ છો મનુષ્ય થી દેવતા બનવાના માટે. દેવતાઓનું ખાન-પાન અશુદ્ધ નથી હોતું, તેઓ ક્યારેય બીડી વગેરે પીતા નથી. અહીંયા નાં પતિત મનુષ્યની વાત નહી પૂછો - શું-શું ખાય છે! હવે બાપ સમજાવે છે આ ભારત પહેલા સચખંડ હતું. જરૂર સાચાં બાપે સ્થાપન કર્યું હશે. બાપને જ ટ્રુથ (સત્ય) કહેવાય છે. બાપ જ કહે છે હું જ આ ભારતને સચખંડ બનાવું છું. તમે સાચાં દેવતાઓ કેવી રીતે બની શકો છો, તે પણ તમને શીખવાડું છું. કેટલાં બાળકો અહીંયા આવે છે એટલે આ મકાન વગેરે બનાવવાં પડે છે. અંત સુધી પણ બનતાં રહેશે, બહુજ બનશે. મકાન ખરીદી પણ કરે છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કાર્ય કરે છે. બ્રહ્મા થઈ ગયા શ્યામ કારણ કે આ બહુજ જન્મોનાં અંતનો જન્મ છે ને. આ પછી ગોરા બનશે. કૃષ્ણનું પણ ચિત્ર ગોરું અને શ્યામ છે ને. મ્યુઝિયમમાં મોટા-મોટા સરસ ચિત્ર છે, જેનાં પર તમે કોઈને સારી રીતે સમજાવી શકો છો. અહીંયા બાબા મ્યુઝિયમ નથી બનાવડાવતા, આને કહેવાય છે ટાવર ઓફ સાઈલેન્સ (શાંતિ નો સ્તંભ). તમે જાણો છો આપણે શાંતિધામ આપણા ઘરે જઈએ છીએ. આપણે ત્યાંનાં રહેવાવાળા છીએ અહીંયા આવી શરીર લઈ પાર્ટ ભજવીએ છીએ. બાળકોને પહેલાં-પહેલાં આ નિશ્ચય હોવો જોઈએ કે આ કોઈ સાધુ-સંત નથી ભણાવતાં. આ (દાદા) તો સિંધનાં રહેવાવાળા હતાં પરંતુ એમનાં માં જે પ્રવેશ કરી બોલે છે-તે છે જ્ઞાન નાં સાગર. એમને કોઈ જાણતું જ નથી. કહે પણ છે ગોડફાધર. પરંતુ કહી દે છે એમનું નામ-રૂપ છે જ નહીં. એ નિરાકાર છે, એમનો કોઈ આકાર નથી. પછી કહી દે છે એ સર્વવ્યાપી છે. અરે, પરમાત્મા ક્યાં છે? કહેશે એ સર્વવ્યાપી છે, બધાંની અંદર છે. અરે, દરેકની અંદર આત્મા બેઠી છે, બધાં ભાઈ-ભાઈ છે ને, પછી ઘટ-ઘટમાં પરમાત્મા ક્યાંથી આવ્યાં? એવું નહીં કહેશે પરમાત્મા પણ છે અને આત્મા પણ છે. પરમાત્મા બાપ ને બોલાવે છે, બાબા આવીને અમને પતિતોને પાવન બનાવો. મને તમે બોલાવો છો આ ધંધો, આ સેવા કરવાં માટે. અમને બધાંને આવીને શુદ્ધ બનાવો. પતિત દુનિયામાં મને નિમંત્રણ આપો છો, કહો છો બાબા અમે પતિત છીએ. બાપ તો પાવન દુનિયા જોતાં જ નથી. પતિત દુનિયામાં જ તમારી સેવા કરવાં માટે આવ્યાં છે. હવે આ રાવણ રાજ્ય વિનાશ થઈ જશે. બાકી તમે જે રાજયોગ શીખો છો ત્યાં જઈને રાજાઓનાં રાજા બનો છો. તમને અગણિત વાર ભણાવ્યું છે પછી ૫ હજાર વર્ષ પછી તમને જ ભણાવશે. સતયુગ-ત્રેતાની રાજધાની હવે સ્થાપન થઈ રહી છે. પહેલા છે બ્રાહ્મણ કુળ. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ગવાય છે ને, જેમને એડમ આદિ દેવ કહે છે. આ કોઈને ખબર નથી. ઘણાં છે જે અહીંયા આવીને સાંભળીને પછી માયાનાં વશ થઈ જાય છે. પુણ્ય આત્મા બનતાં-બનતાં પાપ આત્મા બની જાય છે. માયા બહુજ જબરજસ્ત છે. બધાંને પાપ આત્મા બનાવી દે છે. અહીંયા કોઈ પણ પવિત્ર આત્મા, પુણ્ય આત્મા છે નહિ. પવિત્ર આત્માઓ દેવી-દેવતા જ હતાં, જ્યારે બધાં પતિત બની જાય છે ત્યારે બાપને બોલાવે છે. હમણાં આ છે રાવણ રાજ્ય પતિત દુનિયા, આને કહેવાય છે કાંટાનું જંગલ. સતયુગને કહેવાય છે ગાર્ડન ઓફ ફ્લાવર્સ (ફૂલોનો બગીચો). મુગલ ગાર્ડન માં કેટલાં ફર્સ્ટક્લાસ સારા-સારા ફૂલ હોય છે. અકનાં પણ ફૂલ મળશે પરંતુ એનો અર્થ કોઈપણ સમજતું નથી, શિવનાં ઉપર અક કેમ ચઢાવે છે? આ પણ બાપ બેસી સમજાવે છે. હું જ્યારે ભણાવું છું તો એમાં કોઈ ફર્સ્ટક્લાસ મોતિયાં, કોઈ રતન જ્યોત, કોઈ પછી અકનાં પણ છે. નંબરવાર તો છે ને. તો આને કહેવાય જ છે દુઃખધામ, મૃત્યુલોક. સતયુગ છે અમરલોક. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રોમાં નથી. શાસ્ત્રો તો આ દાદાએ વાંચ્યા છે, બાપ તો શાસ્ત્ર નહીં ભણાવશે. બાપ તો સ્વયં સદ્ગતિ દાતા છે. કહીને ગીતા નો સંદર્ભ લે છે. સર્વશાસ્ત્રમઈ શિરોમણી ગીતા ભગવાને ગાઈ છે, પરંતુ ભગવાન કોને કહેવાય છે, આ ભારતવાસીઓને ખબર નથી. બાપ કહે છે હું નિષ્કામ સેવા કરું છું, તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું, હું નથી બનતો. સ્વર્ગમાં તમે મને યાદ નથી કરતાં. **દુઃખ મેં સિમરણ સબ કરે, સુખ મેં કરે ન કોઈ.** આને દુઃખ અને સુખ ની રમત કહેવાય છે. સ્વર્ગમાં બીજો કોઈ ધર્મ હોતો જ નથી. તે બધાં આવે જ છે પાછળ થી. તમે જાણો છો હવે આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ થઈ જશે, નેચરલ કેલેમીટીજ (કુદરતી આફતો) તોફાન આવશે જોરથી. બધું ખતમ થઈ જશે.

તો બાપ હમણાં આવીને બેસમજદાર થી સમજદાર બનાવે છે. બાપે કેટલી ધન સંપત્તિ આપી હતી, બધી ક્યાં ગઈ? હવે કેટલા ઇનસાલવેન્ટ (દેવાદાર) બની ગયા છે. ભારત જે સોનાની દુનિયા હતી તે હવે શું બની ગઈ છે? હવે ફરી પતિત-પાવન બાપ આવ્યાં છે રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. તે છે હઠયોગ, આ છે રાજયોગ. આ રાજયોગ બંનેવ માટે છે, તે હઠયોગ ફક્ત પુરુષ જ શીખે છે. હવે બાપ કહે છે પુરુષાર્થ કરો, વિશ્વનાં માલિક

બનીને દેખાડો. હવે આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ તો થવાનો જ છે બાકી થોડો સમય છે, આ લડાઈ અંતિમ લડાઈ છે. આ લડાઈ શુરુ થશે તો રોકાઈ નહિ શકે. આ લડાઈ શુરુ જ ત્યારે થશે જ્યારે તમે કર્મોત્તીત અવસ્થાને પામશો અને સ્વર્ગમાં જવાનાં લાયક બની જશો. બાપ છતાં પણ કહે છે યાદની યાત્રામાં અલબેલા નહીં બનો, આમાં જ માયા વિધ્ન નાખે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ દ્વારા સારી રીતે ભણીને ફર્સ્ટક્લાસ ફૂલ બનવાનું છે, કાંટા નાં આ જંગલને ફૂલોનો બગીચો બનાવવા માં બાપને પૂરી મદદ કરવાની છે.
2. કર્મોત્તીત અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરવાં કે સ્વર્ગ માં ઉચ્ચ પદનું અધિકાર પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે યાદની યાત્રામાં તત્પર રહેવાનું છે, અલબેલા નથી બનવાનું.

વરદાન :- એક જ સ્થાન પર રહેતાં અનેક આત્માઓની સેવા કરવાવાળા લાઈટ - માઈટ સંપન્ન ભવ જેમ લાઈટ હાઉસ એક સ્થાન પર સ્થિત થઈ દૂર-દૂર ની સેવા કરે છે. એવી રીતે તમે બધાં એક સ્થાન પર રહેતાં અનેકોની સેવા અર્થ નિમિત્ત બની શકો છો આમાં ફક્ત લાઈટ-માઈટ થી સંપન્ન બનવાની આવશ્યકતા છે. મન-બુદ્ધિ સદા વ્યર્થ વિચારવાં થી મુક્ત હોય, મનમનાભવ નાં મંત્રનું સહજ સ્વરૂપ હોય - મન્સા શુભ ભાવના, શ્રેષ્ઠ કામના, શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ અને શ્રેષ્ઠ વાયબ્રેશન થી સંપન્ન હોય તો આ સેવા સહજ કરી શકો છો. આજ મન્સા સેવા છે.

સ્લોગન :- હવે આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓ માઈટ (શક્તિ) બનો અને બીજી આત્માઓને માઈક (વક્તા) બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ નાં મદદગાર બની આ કળયુગી પહાડ ને સતયુગી બનાવવાનો છે , પુરુષાર્થ કરી નવી દુનિયાનાં માટે ફર્સ્ટક્લાસ સીટ (જગ્યા) રિઝર્વ (આરક્ષિત) કરાવાની છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ ની ફરજ અદા શું છે. કઈ ફરજ પૂરી કરવાના માટે સંગમ પર બાપને આવવું પડે છે?

ઉત્તર :- બીમાર અને દુઃખી બાળકોને સુખી બનાવવા, માયાનાં ફંદા થી નીકાળી અતિ સુખ આપવું - આ બાપની ફરજ અદા છે, જે સંગમ પર જ બાપ પૂરી કરે છે. બાબા કહે છે - હું આવ્યો છું તમારા બધાંનું મર્જ (દુઃખ) મટાડવા, બધાં પર કૃપા કરવાં. હવે પુરુષાર્થ કરી ૨૧ જન્મોનાં માટે પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવી લો.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા...

ઓમ શાંતિ ! ભોળાનાથ શિવ ભગવાનુવાચ-બ્રહ્મા મુખકમળ થી બાપ કહે છે-આ વિવિધ ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મોનું મનુષ્ય સૃષ્ટિ ઝાડ છે ને. આ કલ્પ વૃક્ષ અથવા સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું રહસ્ય બાળકોને સમજાવી રહ્યો છું. ગીતમાં પણ એમની મહિમા છે. શિવબાબા નો જન્મ અહીંયા છે, બાપ કહે છે હું આવ્યો છું ભારતમાં. મનુષ્ય આ નથી જાણતા કે શિવબાબા ક્યારે પધાર્યા હતાં? કારણ કે ગીતામાં કૃષ્ણનું નામ નાખી દીધું છે. દ્વાપરની તો વાત જ નથી. બાપ સમજાવે છે - બાળકો, ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ મેં આવીને આ જ્ઞાન આપ્યું હતું. આ ઝાડથી બધાંને ખબર પડી જાય છે. ઝાડ ને સારી રીતે જુઓ. સતયુગ માં બરાબર દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. ત્રેતામાં રામ-સીતા નું છે. બાબા આદિ-મધ્ય-અંતનું રહસ્ય બતાવે છે. બાળકો પૂછે છે-બાબા અમે માયાનાં ફંદામાં ક્યારે ફસાયાં? બાબા કહે છે દ્વાપર થી. નંબરવાર પછી બીજા ધર્મ આવે છે. તો હિસાબ લગાડવાથી સમજી શકાય છે કે આ દુનિયામાં આપણે ફરીથી ક્યારે આવીશું? શિવબાબા કહે છે હું ૫ હજાર વર્ષ પછી આવ્યો છું, સંગમ પર પોતાની ફરજ નિભાવવા. બધાં જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, બધાં દુઃખી છે, એમાં પણ ખાસ ભારતવાસી. ડ્રામા અનુસાર ભારતને જ હું સુખી બનાવું છું. બાપની ફરજ હોય છે બાળકો બીમાર પડે તો તેમની દવા-દર્મલ કરવી. આ છે બહુજ મોટી બીમારી. બધી બીમારીઓનું મૂળ આ ૫ વિકાર છે. બાળકો પૂછે છે આ ક્યારથી શરૂ થયાં? દ્વાપર થી. રાવણની વાત સમજાવવાની છે. રાવણને કંઈ જોઈ નથી શકતા. બુદ્ધિથી સમજાય છે. બાપને પણ બુદ્ધિથી જાણી શકાય છે. આત્મા મન-બુદ્ધિ સહિત છે. આત્મા જાણે છે કે આપણાં બાપ પરમાત્મા છે. દુઃખ-સુખ, લેપ-છેપ માં આત્મા આવે છે. જ્યારે શરીર છે તો આત્માને દુઃખ થાય છે. એવું નથી કહેતા કે મુજ પરમાત્મા ને દુઃખી નહિ કરો. બાપ પણ સમજાવે છે કે મારો પણ પાર્ટ છે, કલ્પ-કલ્પ સંગમ પર આવીને હું પાર્ટ ભજવું છું. જે બાળકોને મેં સુખમાં મોકલ્યા હતાં, તે દુઃખી બની ગયાં છે એટલે ફરી ડ્રામા અનુસાર મારે આવવું પડે છે. બાકી કચ્છ-મચ્છ અવતાર આ વાતો છે નહીં. કહે છે પરશુરામે કુહાડી લઈ ક્ષત્રિયોને માર્યા. તે બધી છે દંતકથાઓ. તો હવે બાપ સમજાવે છે મને યાદ કરો.

આ છે જગતંબા અને જગતપિતા. મધર અને ફાધર કન્ડ્રી કહે છે ને. ભારતવાસી યાદ પણ કરે છે-તુમ માતા - પિતા..... તમારી કૃપાથી સુખ ધનેરા તો બરાબર મળી રહ્યા છે. પછી જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે. જેમ બાયસ્કોપમાં જાય છે, ફર્સ્ટક્લાસનું રિઝર્વેશન કરાવે છે ને. બાપ પણ કહે છે ભલે સૂર્યવંશી, ભલે ચંદ્રવંશી માં સીટ રિઝર્વ કરાવો. જેટલો જે પુરુષાર્થ કરે તેટલું પદ પામી શકે છે. તો બધાં મર્જ મટાડવાં બાપ આવ્યા છે. રાવણએ બધાંને બહુજ દુઃખ આપ્યું છે. કોઈ પણ મનુષ્ય, મનુષ્યની ગતિ-સદ્ગતિ કરી ન શકે. આ છેજ કળયુગનો અંત. ગુરુ લોકો શરીર છોડે છે ફરી અહીંયા જ પુનર્જન્મ લે છે. તો પછી તેઓ બીજાની ક્યાં સદ્ગતિ કરશે! શું આટલા બધાં અનેક ગુરુ મળીને પતિત સૃષ્ટિને પાવન બનાવશે? ગોવર્ધન પર્વત કહે છે ને. આ માતાઓ આ કળયુગી પહાડ ને સતયુગી બનાવે છે. ગોવર્ધનની પછી પૂજા પણ કરે છે, તે છે તત્ત્વ પૂજા. સન્યાસી પણ બ્રહ્મ અથવા તત્ત્વને યાદ કરે છે. સમજે છે એજ પરમાત્મા છે, બ્રહ્મ ભગવાન છે. બાપ કહે છે આ તો ભ્રમ છે. બ્રહ્માંડમાં તો આત્માઓ અંડાની જેમ રહે છે, નિરાકારી ઝાડ પણ દેખાડ્યું છે. દરેક ને પોત-પોતાનું સેકશન (વિભાગ) છે. આ ઝાડનું ફાઉન્ડેશન છે-ભારતનો સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી વંશ. પછી વૃદ્ધિ થાય છે. મુખ્ય છે ૪

ધર્મ. તો હિસાબ કરવો જોઈએ-કયા-કયા ધર્મ ક્યારે આવે છે? જેમ ગુરુનાનક ૫૦૦ વર્ષ પહેલાં આવ્યાં. એવું તો નથી શીક્રમ લોકો કોઈ ૮૪ જન્મનો પાર્ટ ભજવે છે. બાપ કહે છે ૮૪ જન્મ ફક્ત આપ ઓલરાઉન્ડર બ્રાહ્મણોનાં છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે કે તમારો જ ઓલરાઉન્ડર પાર્ટ છે. બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર તમે બનો છો. જે પહેલાં દેવી-દેવતા બને છે તેજ આખું ચક્ર લગાવે છે.

બાપ કહે છે તમે વેદ-શાસ્ત્ર તો ઘણા સાંભળ્યાં. હવે આ સાંભળો અને જજ કરો કે શાસ્ત્ર સાચાં છે કે ગુરુ લોકો સાચાં છે કે જે બાપ સાંભળાવે છે તે સાચું છે? બાપને કહે જ છે સત્ય. હું સત્ય બતાવું છું જેનાંથી સત્યુગ બની જાય છે અને દ્વાપરથી લઈને તમે જુદું સાંભળતા આવ્યા છો તો તેનાથી નર્ક બની ગયું છે.

બાપ કહે છે-હું તમારો ગુલામ છું, ભક્તિમાર્ગ માં તમે ગાતા આવ્યા છો-હું ગુલામ, હું ગુલામ તારો.....હમણાં હું આપ બાળકોની સેવામાં આવ્યો છું. બાપને નિરાકારી, નિરહંકારી ગવાય છે. તો બાપ કહે છે મારી ફરજ છે આપ બાળકોને સદા સુખી બનાવવા. ગીત માં પણ છે અગમ-નિગમનો ભેદ ખોલે.....બાકી ડમરુ વગેરે વગાડવાની કોઈ વાત નથી. આ તો આદિ-મધ્ય-અંતનાં બધાં સમાચાર સાંભળાવે છે. બાબા કહે છે તમે બધાં બાળકો એક્ટર્સ છો, હું આ સમયે કરનકરાવનહાર છું. હું આમનાં થી (બ્રહ્માથી) સ્થાપના કરાવું છું. બાકી ગીતામાં જે કંઈ લખેલું છે, તે તો છે નહિ. હમણાં તો પ્રેક્ટીકલ વાત છે ને. બાળકોને આ સહજ જ્ઞાન અને સહજ યોગ શીખવાડું છું. યોગ લગાવડાવું છે. કહેવાય છે ને યોગ લગાવડાવાં વાળા, ઝોલી ભરવાવાળા, મર્જ મટાડવા વાળા..... ગીતાનો પણ પુરો અર્થ સમજાવે છે. યોગ શીખવાડું છે અને શીખવડાવું પણ છું. બાળકો યોગ શીખીને પછી બીજાને શીખવાડે છે ને. કહે છે યોગથી અમારી જ્યોત જગાડવાં વાળા..... આવાં ગીત પણ કોઈ ઘરમાં બેસીને સાંભળે તો બધું જ જ્ઞાન બુદ્ધિમાં ચક્ર લગાવશે. બાપની યાદથી વારસા નો પણ નશો ચઢશે. ફક્ત પરમાત્મા અથવા ભગવાન કહેવાથી મુખ મીઠું નથી થતું. બાબા એટલે જ વારસો.

હવે આપ બાળકો બાબાથી આદિ-મધ્ય-અંતનું જ્ઞાન સાંભળીને પછી બીજાને સાંભળાવો છો, આને જ શંખધ્વનિ કહેવાય છે. તમને કોઈ પુસ્તક વગેરે હાથમાં નથી. બાળકોને ફક્ત ધારણા જ કરવાની હોય છે. તમે છો સાચાં રુહાની બ્રાહ્મણ, રુહાની બાપનાં બાળકો. સાચી ગીતાથી ભારત સ્વર્ગ બને છે. તે તો ફક્ત કથાઓ બેસીને બનાવી છે. તમે બધી પાર્વતીઓ છો, તમને આ અમરકથા સાંભળાવી રહ્યો છું. તમે બધી દ્રૌપદીઓ છો. ત્યાં કોઈ નઝ થતા નથી. કહે છે તો બાળકો કેવી રીતે પેદા થશે? અરે, છે જ નિર્વિકારી તો વિકારની વાત કેવીરીતે થઈ શકે. તમે સમજી નહિ શકો કે યોગબળ થી બાળકો કેવી રીતે પેદા થશે! તમે દલીલ કરશો. પરંતુ આ તો શાસ્ત્રોની વાતો છે ને. તે છે જ સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. આ છે વિકારી દુનિયા. હું જાણું છું ડ્રામા અનુસાર માયા ફરી તમને દુઃખી કરશે. હું કલ્પ-કલ્પ પોતાની ફરજ પાલન કરવા આવું છું. જાણે છે કલ્પ પહેલાવાળા સિકીલધા જ આવીને પોતાનો વારસો લેશે. આસાર પણ દેખાડે છે. આ તેજ મહાભારત લડાઈ છે. તમારે ફરીથી દેવી-દેવતા અથવા સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આમાં સ્થૂળ લડાઈ ની કોઈ વાત નથી. ન અસુરો અને દેવતાઓની લડાઈ થઈ છે. ત્યાં તો માયા જ નથી જે લડાવે. અડધો કલ્પ ન કોઈ લડાઈ, ન કોઈ બીમારી, ન દુઃખ-અશાંતિ. અરે, ત્યાં તો સદેવ સુખ, વસંત જ વસંત રહે છે. હોસ્પિટલ હોતી નથી, બાકી સ્કૂલમાં ભણવાનું તો હોય જ છે. હવે તમે દરેક અહીંયાથી વારસો લઈ જાઓ છો. મનુષ્ય ભણતર થી પોતાનાં પગ ઉપર ઊભા થઈ જાય છે. આનાં ઉપર વાર્તા પણ છે-કોઈએ પૂછ્યું તમે કોનું ખાઓ છો? તો કહ્યું અમે પોતાની તકદીર નું ખાઈએ છીએ. તે હોય છે હદની તકદીર. હમણાં તમે પોતાની બેહદની તકદીર બનાવો છો. તમે એવી તકદીર બનાવો છો જે ૨૧ જન્મ પછી પોતાનું જ રાજ્ય ભાગ્ય ભોગવો છો. આ છે બેહદનાં સુખનો વારસો, હવે આપ બાળકો ભેદ સારી રીતે જાણો છો, ભારત કેટલું સુખી હતું. હવે શું હાલ છે! જેમણે કલ્પ પહેલાં રાજ્ય-ભાગ્ય લીધું હશે તેજ હવે લેશે. એવું પણ નથી કે જે ડ્રામામાં હશે તે મળશે, પછી તો ભૂખે મરી જશે. આ ડ્રામાનું રહસ્ય પૂરું સમજવાનું છે. શાસ્ત્રોમાં કોઈએ કેટલી આયુ, કોઈએ કેટલી લખી દીધી છે. અનેકાનેક મત-મતાંતર છે. કોઈ પછી કહે છે અમે તો સદા સુખી છીએ જ. અરે, તમે ક્યારેય બીમાર નથી થતાં? તેઓ તો કહે છે રોગ વગેરે તો શરીરને થાય છે, આત્મા તો નિર્લેપ છે. અરે માર વગેરે લાગે છે તો દુઃખ આત્માને થાય છે ને-આ ઘણી સમજવાની વાતો છે. આ સ્કૂલ છે, એક જ શિક્ષક ભણાવે છે. નોલેજ એક જ છે. લક્ષ-હેતુ એક જ છે, નર થી નારાયણ બનવાનું. જે નપાસ થશે તે ચંદ્રવંશીમાં ચાલ્યા જશે. જ્યારે દેવતાઓ હતાં તો ક્ષત્રિય નથી, જ્યારે ક્ષત્રિય હતાં તો વૈશ્ય નથી, જ્યારે વૈશ્ય હતાં તો શુદ્ર નથી. આ બધી સમજવાની વાતો છે. માતાઓને માટે પણ અતિ સહજ છે. એક જ પરીક્ષા છે.

એવું પણ નહીં સમજો કે મોડે થી આવવાં વાળા કેવી રીતે ભણશે. પરંતુ હમણાં તો નવાં આગળ જઈ રહ્યા છે. પ્રેક્ટીકલ માં છે. બાકી માયા રાવણનું કોઈ રૂપ નથી, કહેશે આમનાંમાં કામનું ભૂત છે, બાકી રાવણનું કોઈ પૂતળું અથવા શરીર તો છે નહિ.

અચ્છા, બધી વાતો નું સેકરીન (સાર) છે મનમનાભવ. કહે છે મને યાદ કરો તો આ યોગ અગ્નિ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ ગાઇડ (માર્ગદર્શક) બનીને આવે છે. બાબા કહે છે-બાળકો, હું તો સમ્મુખ આપ બાળકોને ભણાવી રહ્યો છું. કલ્પ-કલ્પ પોતાની ફરજ-અદા પાલન કરું છું. પારલૌકિક બાપ કહે છે હું પોતાની ફરજ બજાવવા આવ્યો છું-આપ બાળકોની મદદથી. મદદ આપશો ત્યારે તો તમે પણ પદ પામશો. હું કેટલો મોટો બાપ છું. કેટલો મોટો યજ્ઞ રચ્યો છે. બ્રહ્માની મુખ વંશાવલી તમે બધાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ ભાઈ-બહેન છો. જ્યારે ભાઈ-બહેન બન્યાં તો સ્ત્રી-પુરુષ ની દ્રષ્ટિ બદલાય જાય. બાપ કહે છે આ બ્રાહ્મણ કુળ ને કલંકિત નહિ કરતાં, પવિત્ર રહેવાની યુક્તિઓ છે. મનુષ્ય કહે છે આ કેવીરીતે થશે? આવું થઈ ન સકે, ભેગા રહીયે અને આગ ન લાગે! બાબા કહે છે વચમાં જ્ઞાન તલવાર હોવાથી ક્યારેય આગ ન લાગી સકે, પરંતુ જ્યારે બંને મનમનાભવ રહે, શિવબાબાને યાદ કરતાં રહે, પોતાને બ્રાહ્મણ સમજે. મનુષ્ય તો આ વાતોને ન સમજવાને કારણે હંગામા મચાવે છે, આ ગાળો પણ ખાવી પડે છે. કૃષ્ણને થોડી કોઈ ગાળ આપી શકે. કૃષ્ણ આમ આવી જાય તો વિલાયત વગેરેથી એકદમ એરોપ્લેન માં ભાગીને આવે, ભીડ થઈ જાય. ભારત માં ખબર નહિ શું થઈ જાય.

અચ્છા, આજે ભોગ છે - આ છે પિયર ઘર અને તે છે સાસર ઘર. સંગમ પર મુલાકાત થાય છે. કોઈ-કોઈ આને જાદુ સમજે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે કે આ સાક્ષાત્કાર શું છે? ભક્તિમાર્ગ માં કેવીરીતે સાક્ષાત્કાર થાય છે, આમાં સંશયબુદ્ધિ નથી થવાનું. આ રીત-રીવાજ છે. શિવબાબા નો ભંડારો છે તો એમને યાદ કરી ભોગ લગાવવો જોઈએ. યોગમાં રહેવું તો સારું જ છે. બાબાની યાદ રહેશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયંને બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી સમજીને પાક્કા પવિત્ર બ્રાહ્મણ બનવાનું છે. ક્યારેય પોતાનાં આ બ્રાહ્મણ કુળને કલંકિત નથી કરવાનું.
2. બાપ સમાન નિરાકારી, નિરહંકારી બની પોતાની ફરજ-અદા પૂરી કરવાની છે. રુહાની સેવા પર તત્પર રહેવાનું છે.

વરદાન :- સેવાઓની પ્રવૃત્તિમાં રહેતાં વચ્ચે - વચ્ચે એકાંતવાસી બનવાવાળા અંતર્મુખી ભવ શાંતિની શક્તિનો પ્રયોગ કરવાં માટે અંતર્મુખી અને એકાંતવાસી બનવાની આવશ્યકતા છે. ઘણા બાળકો કહે છે અંતર્મુખી સ્થિતિનો અનુભવ કરવાં અથવા એકાંતવાસી બનવાં માટે સમય જ નથી મળતો કારણકે સેવાની પ્રવૃત્તિ, વાણીની શક્તિની પ્રવૃત્તિ ખુબ વધી ગઈ છે પરંતુ તેનાં માટે એકસાથે અડધો કલાક અથવા એક કલાક નીકાળવાની બદલે વચ્ચે-વચ્ચે થોડો સમય પણ નીકાળો તો શક્તિશાળી સ્થિતિ બની જશે.

સ્લોગન :- બ્રાહ્મણ જીવનમાં યુદ્ધ કરવાની બદલે મોજ મનાવો તો મુશ્કિલ પણ સહજ થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છો , તમારે અહીંયા રહેતા નવી દુનિયાને યાદ કરવાની છે અને આત્માને પાવન બનાવવાની છે ”

પ્રશ્ન :- બાપએ તમને એવી કઈ સમજ આપી છે જેનાથી બુદ્ધિનું તાળું ખૂલી ગયું?

ઉત્તર :- બાપએ આ બેહદ અનાદિ ડ્રામાની એવી સમજ આપી છે, જેનાથી બુદ્ધિ પર જે ગોદરેજનું તાળું લાગ્યું હતું તે ખૂલી ગયું. પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ બની ગયાં. બાપએ સમજ આપી છે કે આ ડ્રામામાં દરેક એક્ટર નો પોત-પોતાનો અનાદિ પાર્ટ છે, જેઓ કલ્પ પહેલા જેટલું ભણ્યા છે, તે હમણાં પણ ભણશે. પુરુષાર્થ કરી પોતાનો વારસો લેશે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી શીખવાડે છે. જ્યારથી બાપ બન્યાં છે ત્યારથી શિક્ષક પણ છે, ત્યારથી જ પછી સદ્ગુરુનાં રૂપમાં શિક્ષણ આપી રહ્યા છે. આ તો બાળકો સમજે જ છે જેમ કે એ બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છે તો નાનાં બાળક તો નથી ને. ઊંચે થી ઊંચા, મોટા થી મોટા છે. બાપ જાણે છે આ બધાં મારા બાળકો છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર પોકાર્યા પણ છે કે આવીને અમને પાવન દુનિયામાં લઈ ચલો. પરંતુ સમજતા કાંઈ નથી. હવે તમે સમજો છો પાવન દુનિયા સતયુગને, પતિત દુનિયા કળયુગને કહેવાય છે. કહે પણ છે આવીને અમને રાવણની જેલથી મુક્ત કરી દુઃખોથી છોડાવીને પોતાનાં શાંતિધામ-સુખધામમાં લઈ ચાલો. નામ બંનેવ સારા છે. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ અથવા શાંતિધામ-સુખધામ. સિવાય આપ બાળકોનાં બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી કે શાંતિધામ ક્યાં, સુખધામ ક્યાં હોય છે? બિલ્કુલ જ બેસમજ છે. તમારુ લક્ષ-હેતુ જ સમજદાર બનવાનું છે. બેસમજુઓ માટે લક્ષ-હેતુ હોય છે કે આવાં સમજદાર બનવાનું છે. બધાને શીખવાડવાનું છે-આ છે લક્ષ-હેતુ, મનુષ્ય થી દેવતા બનવું. આ છે જ મનુષ્યોની સૃષ્ટિ, તે છે દેવતાઓની સૃષ્ટિ. સતયુગમાં છે દેવતાઓની સૃષ્ટિ, તો જરૂર મનુષ્યોની સૃષ્ટિ કળયુગમાં હશે. હવે મનુષ્યથી દેવતા બનવાનું છે તો જરૂર પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પણ હશે. તે છે દેવતાઓ, આ છે મનુષ્ય. દેવતાઓ છે સમજદાર. બાપએ જ આવાં સમજદાર બનાવ્યાં છે. બાપ જે વિશ્વનાં માલિક છે, ભલે માલિક બનતાં નથી પરંતુ ગવાય તો છે ને. બેહદનાં બાપ, બેહદનું સુખ આપવાવાળા છે. બેહદનું સુખ હોય છે જ નવી દુનિયામાં અને બેહદનું દુઃખ હોય છે જૂની દુનિયામાં. દેવતાઓનાં ચિત્ર પણ તમારી સામે છે. તેમનું ગાયન પણ છે. આજકાલ તો ૫ ભૂતોને પણ પૂજતાં રહે છે.

હમણાં બાપ તમને સમજાવે છે તમે છો પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. તમારા માં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે-અમારો એક પગ સ્વર્ગમાં, એક પગ નર્કમાં છે. રહીએ તો અહીંયા છીએ પરંતુ બુદ્ધિ નવી દુનિયામાં છે અને જે નવી દુનિયામાં લઈ જાય છે એમને યાદ કરવાનાં છે. બાપની યાદથી જ તમે પવિત્ર બનો છો. આ શિવબાબા બેસી સમજાવે છે. શિવજયંતી મનાવે તો જરૂર છે, પરંતુ શિવબાબા ક્યારે આવ્યાં, શું આવીને કર્યું, એ કંઈ પણ ખબર નથી. શિવરાત્રી મનાવે છે અને કૃષ્ણની જયંતી મનાવે છે, તે જ અક્ષર જે કૃષ્ણનાં માટે કહે છે તે શિવબાબાનાં માટે તો નહીં કહેશે એટલા માટે એમની પછી શિવરાત્રી કહે છે. અર્થ કાંઈ નથી સમજતા. આપ બાળકોને તો અર્થ સમજાવાય જાય છે. અથાહ દુઃખ છે કળયુગનાં અંતમાં, પછી અથાહ સુખ હોય છે સતયુગમાં. આ આપ બાળકોને હમણાં જ્ઞાન મળ્યું છે. તમે આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. જેઓ કલ્પ પહેલા ભણ્યા છે તેજ હમણાં ભણશે, જેમણે જે પુરુષાર્થ કર્યો હશે તેજ કરવા લાગશે અને એવું જ પદ પણ પામશે. તમારી બુદ્ધિમાં પુરુષ યક છે. તમે જ ઊંચે થી ઊંચું પદ પામો છો પછી તમે ઉતરો પણ એમ જ છો. બાપએ સમજાવ્યું છે આ જે પણ મનુષ્યની આત્માઓ છે, માળા છે ને, બધી નંબરવાર આવે છે. દરેક એક્ટરને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે - કયા સમયે કોને કયો પાર્ટ ભજવવાનો છે. આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે જે બાપ બેસી સમજાવે છે. હવે જે તમને બાપ સમજાવે છે તે પોતાનાં ભાઈઓને સમજાવવાનું છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી બાપ આવીને આપણને સમજાવે છે, આપણે પછી ભાઈઓને સમજાવીએ છે. ભાઈ-ભાઈ આત્માનાં સંબંધમાં છે. બાપ કહે છે આ સમયે તમે સ્વયંને અશરીરી આત્મા સમજો. આત્માએ જ પોતાના બાપને યાદ કરવાનાં છે - પાવન બનવાનાં માટે. આત્મા પવિત્ર બને છે તો પછી શરીર પણ પવિત્ર મળે છે. આત્મા અપવિત્ર તો ઘરેણું

પણ અપવિત્ર. નંબરવાર તો હોય જ છે. ફિયર્સ (ચહેરો), એક્ટિવિટી (ચલન) એક ન મળે બીજાથી. નંબરવાર બધાં પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે, ફરક નથી પડી શકતો. નાટકમાં તેજ દ્રશ્ય જોશો જે કાલે જોયું હશે. તે ફરી થશે ને. આ પછી બેહદનો અને કાલ નો ડ્રામા છે. કાલે તમને સમજાવ્યું હતું. તમે રાજાઈ લીધી પછી રાજાઈ ગુમાવી. આજે ફરી સમજી રહ્યા છો રાજાઈ લેવા માટે. આજે ભારત જુનું નર્ક છે, કાલે નવું સ્વર્ગ હશે. તમારી બુદ્ધિમાં છે-હવે આપણે નવી દુનિયામાં જઈ રહ્યા છે. શ્રીમત પર શ્રેષ્ઠ બની રહ્યા છીએ. શ્રેષ્ઠ જરૂર શ્રેષ્ઠ સૃષ્ટિ પર રહેશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ શ્રેષ્ઠ છે તો શ્રેષ્ઠ સ્વર્ગ માં રહે છે. જે ભ્રષ્ટ છે તે નર્કમાં રહે છે. આ રહસ્ય તમે હમણાં સમજો છો. આ બેહદનાં ડ્રામાને જ્યારે કોઈ સારી રીતે સમજે, ત્યારે બુદ્ધિમાં બેસે. શિવરાત્રી પણ મનાવે છે પરંતુ જાણતા કંઈ પણ નથી. તો હવે આપ બાળકોને રિફ્રેશ કરવાનાં હોય છે. તમે પછી બીજાને પણ રિફ્રેશ કરો છો. હમણાં તમને જ્ઞાન મળી રહ્યું છે પછી સદ્ગતિને પામી લેશો. બાપ કહે છે હું સ્વર્ગમાં નથી આવતો, મારો પાર્ટ જ છે પતિત દુનિયાને બદલી પાવન દુનિયા બનાવવાનો. ત્યાં તો તમારી પાસે કારુણ્યનો ખજાનો હોય છે. અહીંયા તો કંગાળ છે એટલે બાપને બોલાવે છે આવીને બેહદનો વારસો આપો. કલ્પ-કલ્પ બેહદનો વારસો મળે છે પછી કંગાળ પણ થઈ જાય છે. ચિત્રો પર સમજાવો ત્યારે સમજી શકે. પહેલા નંબરમાં લક્ષ્મી-નારાયણ પછી ૮૪ જન્મ લેતા મનુષ્ય બની ગયાં. આ જ્ઞાન હમણાં આપ બાળકોને મળ્યું છે. તમે જાણો છો આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, જેને વૈકુંઠ, પેરેડાઇઝ, દૈવી દુનિયા પણ કહે છે. હમણાં તો નહીં કહશે. હમણાં તો આસુરી દુનિયા છે. આસુરી દુનિયાનાં અંત, દૈવી દુનિયાનાં આદિનો હવે છે સંગમ. આ વાતો હવે તમે સમજો છો, બીજા કોઈનાં મુખથી સાંભળી ન શકો. બાપ જ આવીને આમનું મુખ લે છે. મુખ કોનું લેશે, સમજતા નથી. બાપની સવારી કોના પર થશે? જેમ તમારી આત્માની આ શરીર પર સવારી છે ને. શિવબાબા ને પોતાની સવારી તો છે નહીં, તો એમને મુખ જરૂર જોઈએ. નહિ તો રાજ્યોગ કેવી રીતે શીખવાડે? પ્રેરણાથી તો નહીં શીખશે. તો આ બધી વાતો દિલમાં નોંધ કરવાની છે. પરમાત્માની પણ બુદ્ધિમાં બધું નોલેજ છે ને. તમારી પણ બુદ્ધિમાં આ બેસવું જોઈએ. આ નોલેજ બુદ્ધિથી ધારણ કરવાનું છે. કહેવાય પણ છે તમારી બુદ્ધિ ઠીક છે ને? બુદ્ધિ આત્મા માં રહે છે. આત્મા જ બુદ્ધિથી સમજી રહી છે. તમારી પથ્થર બુદ્ધિ કોણે બનાવી? હમણાં સમજો છો રાવણે આપણી બુદ્ધિ કેવી બનાવી દીધી છે. કાલે તમે ડ્રામાને નહોતા જાણતાં, બુદ્ધિને એકદમ ગોદરેજ નું તાળું લાગેલું હતું. ‘ગોડ’ (ગોદરેજ શબ્દ નાં પહેલા બે અક્ષર) અક્ષર તો આવે છે ને. બાપ જે બુદ્ધિ આપે છે તે બદલાઈ ને પથ્થરબુદ્ધિ થઈ જાય છે. પછી બાપ આવીને તાળું ખોલે છે. સતયુગમાં છે જ પારસબુદ્ધિ. બાપ આવીને બધાનું કલ્યાણ કરે છે. નંબરવાર બધાની બુદ્ધિ ખુલે છે. પછી એક-બીજાની પાછળ આવતા રહે છે. ઉપરમાં તો કોઈ રહી ન શકે. પતિત ત્યાં રહી ન શકે. બાપ પાવન બનાવીને પાવન દુનિયામાં લઈ જાય છે. ત્યાં બધી પાવન આત્માઓ રહે છે. તે છે નિરાકારી સૃષ્ટિ.

આપ બાળકોને હમણાં બધી ખબર પડી છે એટલે પોતાનું ઘર પણ જેમ ખુબ નજીક દેખાય છે. તમારો ઘરથી ખુબ પ્રેમ છે. તમારા જેવો પ્રેમ તો કોઈનો છે નહિ. તમારા માં પણ નંબરવાર છે, જેમનો બાપની સાથે પ્રેમ છે, તેમનો ઘરની સાથે પણ પ્રેમ છે. મુરબ્બી બાળકો હોય છે ને. તમે સમજો છો અહીં જે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરી મુરબ્બી બાળક બનશે તેજ ઉચ્ચ પદ પામશે. નાનાં અથવા મોટા શરીર નાં ઉપર નથી. જ્ઞાન અને યોગમાં જે મસ્ત છે, તે મોટા છે. ઘણાં નાનાં-નાનાં બાળકો પણ જ્ઞાન-યોગમાં હોશિયાર છે તો મોટાને ભણાવે છે. નહીં તો કાયદો છે મોટા નાનાં ને ભણાવે છે. આજકાલ તો મીડગેડ પણ થઈ જાય છે. આમ તો બધી આત્માઓ મીડગેડ છે. આત્મા બિંદુ છે, તેનું શું વજન કરાય. તારો છે. મનુષ્ય લોકો તારાનું નામ સાંભળીને ઉપરમાં જોશે. તમે તારાનું નામ સાંભળીને પોતાને જુઓ છો. ધરતીનાં તારાઓ તમે છો. તે છે આકાશનાં જે જડ છે, તમે ચૈતન્ય છો. તેમના માં તો ફેરબદલ કંઈ નથી થતું, તમે તો ૮૪ જન્મ લો છો, કેટલો મોટો પાર્ટ ભજવો છો. પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં ચમક ઓછી થઈ જાય છે, બેટરી ડિસ્ચાર્જ થઈ જાય છે. પછી બાપ આવીને ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારથી સમજાવે છે કારણકે તમારી આત્મા ઉજાઈ ગઈ છે. તાકાત જે ભરી હતી તે ખલાસ થઈ ગઈ છે. હવે ફરી બાપ દ્વારા તાકાત ભરો છો. તમે પોતાની બેટરી ચાર્જ કરી રહ્યા છો. આમાં માયા પણ બહુજ વિઘ્ન નાખે છે બેટરી ચાર્જ કરવા નથી દેતી. તમે ચૈતન્ય બેટરીઓ છો. જાણો છો બાપની સાથે યોગ લગાવવાથી આપણે સતોપ્રધાન બનીશું. હમણાં તમોપ્રધાન બન્યા છે. તે હદનાં ભણતર અને આ બેહદનાં ભણતર માં બહુ ફરક છે. કેવી રીતે નંબરવાર બધી આત્માઓ ઉપર જાય છે પછી પોતાનાં સમય પર પાર્ટ ભજવવા આવવાનું છે. બધાને પોતાનો અવિનાશી પાર્ટ મળેલો છે. તમે આ ૮૪ નો પાર્ટ કેટલી વાર ભજવ્યો હશે! તમારી બેટરી કેટલીવાર ચાર્જ અને ડિસ્ચાર્જ થઈ છે! જ્યારે જાણો છો આપણી બેટરી ડિસ્ચાર્જ છે તો ચાર્જ કરવામાં વાર કેમ કરવી

જોઈએ? પરંતુ માયા બેટરી ચાર્જ કરવા નથી દેતી. માયા બેટરી ચાર્જ કરવાનું તમને ભુલાવી દે છે. ઘડી-ઘડી બેટરી ડિસ્ચાર્જ કરાવી દે છે. કોશિશ કરો છો બાપને યાદ કરવાની પરંતુ કરી નથી શકતા. તમારામાં જે બેટરી ચાર્જ કરી સતોપ્રધાન સુધી નજીક આવે છે, તેમને પણ ક્યારેક-ક્યારેક માયા ગફલત કરાવી બેટરી ડિસ્ચાર્જ કરાવી દે છે. આ છેલ્લે સુધી થતું રહેશે. પછી જ્યારે લડાઈ નો અંત થાય છે તો બધું ખતમ થઈ જાય છે પછી જેની જેટલી બેટરી ચાર્જ થઈ હશે તે પ્રમાણે પદ પામશે. બધી આત્માઓ બાપનાં બાળકો છે, બાપ જ આવીને બધાંની બેટરી ચાર્જ કરાવે છે. ખેલ કેવો વન્ડરફુલ બનેલ છે. બાપની સાથે યોગ લગાવવાથી ઘડી-ઘડી હટી જાય છે તો કેટલું નુકસાન થાય છે. ન હટે એનાં માટે પુરુષાર્થ કરાવાય છે. પુરુષાર્થ કરતાં-કરતાં જ્યારે સમાપ્તિ થાય છે તો પછી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તમારો પાર્ટ પૂરો થાય છે. જેમ કલ્પ-કલ્પ થાય છે. આત્માઓની માળા બનતી રહે છે.

આપ બાળકો જાણો છો રુદ્રાક્ષની માળા છે, વિષ્ણુની પણ માળા છે. પહેલા નંબરમાં તો એમની માળા રાખશે ને. બાપ દેવી દુનિયા રચે છે ને. જેમ રુદ્ર માળા છે, તેમ રૂંડ માળા છે. બ્રાહ્મણોની માળા હમણા નહિ બની સકે. અદલી-બદલી થતી રહેશે. ફાઇનલ ત્યારે થશે જ્યારે રુદ્ર માળા બનશે. આ બ્રાહ્મણોની પણ માળા છે પરંતુ આ સમય નથી બની શકતી. હકીકતમાં પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બધા સંતાન છે. શિવબાબાનાં સંતાનની પણ માળા છે, વિષ્ણુની પણ માળા કહેશું. તમે બ્રાહ્મણ બનો છો તો બ્રહ્માની અને શિવની પણ માળા જોઈએ. આ બધું જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિમાં નંબરવાર છે. સાંભળે તો બધાં છે પરંતુ કોઈનું તે સમયે જ કાનોથી નીકળી જાય છે, સાંભળતા જ નથી. કોઈ તો ભણતાં જ નથી, તેમને ખબર જ નથી - ભગવાન ભણાવવાં આવ્યાં છે. ભણતા જ નથી, આ ભણતર તો કેટલી ખુશી થી ભણવું જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદની યાત્રાથી આત્મારૂપી બેટરીને ચાર્જ કરી સતોપ્રધાન સુધી પહોંચવાનું છે. એવી કોઈ ગફલત નથી કરવાની, જેથી બેટરી ડિસ્ચાર્જ થઈ જાય.
2. મુરબ્બી બાળક બનવાનાં માટે બાપની સાથે-સાથે ઘરથી પણ પ્રેમ રાખવાનો છે. જ્ઞાન અને યોગમાં મસ્ત બનવાનું છે. બાપ જે સમજાવે છે તે પોતાનાં ભાઈઓને પણ સમજાવવાનું છે.

વરદાન :- સેવામાં રહેતા સંપૂર્ણતાની સમીપતા ની અનુભૂતિ કરવાવાળા બ્રહ્મા બાપ સમાન ઉદાહરણ મૂર્ત ભવ જેમ બ્રહ્મા બાપ સેવામાં રહેતાં, સમાચાર સાંભળતાં એકાંતવાસી બની જતા હતાં. એક કલાકનાં સમાચારને ૫ મિનિટ માં સાર સમજી બાળકોને ખુશ કરીને, પોતાની અંતર્મુખી એકાંતવાસી સ્થિતિ નો અનુભવ કરાવી દેતા હતાં. એમ ફોલો ફાધર (બાપનું અનુકરણ) કરો. બ્રહ્મા બાપએ ક્યારેય નથી કહ્યું કે હું ખુબજ વ્યસ્ત છું પરંતુ બાળકોની આગળ ઉદાહરણ બન્યાં. એમ સમય પ્રમાણ હમણાં આ અભ્યાસની આવશ્યકતા છે. દિલની લગન હોય તો સમય નીકળી આવશે અને અનેકોનાં માટે ઉદાહરણ બની જશો.

સ્લોગન :- દરેક કર્મમાં-કર્મ અને યોગનો અનુભવ થવો જ કર્મયોગ છે.

“ મીઠા બાળકો - આ ભણતર જે બાપ ભણાવે છે , આમાં અથાહ કમાણી છે , એટલે ભણતર સારી રીતે ભણતા રહો , લીંક ક્યારેય ન તૂટે ”

પ્રશ્ન :- જેઓ વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ છે, એમને તમારી કઈ વાત પર હસવું આવે છે?

ઉત્તર :- તમે જ્યારે કહો છો હમણાં વિનાશકાળ નજીક છે, તો તેમને હસવું આવે છે. તમે જાણો છો બાપ અહીંયા બેઠાં તો નહીં રહેશે, બાપની ડ્યુટી (ફરજ) છે પાવન બનાવવાની. જ્યારે પાવન બની જશો તો આ જુની દુનિયા વિનાશ થશે, નવી આવશે. આ લડાઈ છે જ વિનાશનાં માટે. તમે દેવતા બનો છો તો આ કળયુગી છી-છી સૃષ્ટિ પર આવી ન શકો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે. બાળકો સમજે છે અમે બહુજ બેસમજ બની ગયા હતાં. માયા રાવણે બેસમજ બનાવી દીધા હતાં. આ પણ બાળકો સમજે છે કે બાપને જરૂર આવવાનું જ છે, જ્યારે કે નવી સૃષ્ટિ સ્થાપન થવાની છે. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર પણ છે - બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, વિષ્ણુ દ્વારા પાલના, શંકર દ્વારા વિનાશ કારણ કે કરનકરાવનહાર તો બાપ છે ને. એક જ છે જે કરે છે અને કરાવે છે. પહેલા કોનું નામ આવશે? જે કરે છે પછી જેનાં દ્વારા કરાવે છે. કરનકરાવનહાર કહેવાય છે ને. બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના કરાવે છે. આ પણ બાળકો જાણે છે આપણી જે નવી દુનિયા છે, જે આપણે સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ, એનું નામ છે જ દેવી-દેવતાઓની દુનિયા. સતયુગમાં જ દેવી-દેવતા હોય છે. કોઈ બીજાને દેવી-દેવતા નથી કહેવાતું. ત્યાં મનુષ્ય હોતા નથી. છે જ એક દેવી-દેવતા ધર્મ, બીજો કોઈ ધર્મ જ નથી. હવે આપ બાળકો સ્મૃતિમાં આવ્યા છો કે બરાબર આપણે દેવી-દેવતા હતાં, નિશાનિઓં પણ છે. ઈસ્લામી, બૌદ્ધિ, ક્રિશ્ચન વગેરે બધાની પોત-પોતાની નિશાની છે. આપણું જ્યારે રાજ્ય હતું તો બીજું કોઈ નહતું. હવે પછી બીજા બધાં ધર્મ છે, આપણો દેવતા ધર્મ છે નહીં. ગીતામાં અક્ષર બહુ જ સારા-સારા છે પરંતુ કોઈ સમજી નથી સકતા. બાપ કહે છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ અને વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ. વિનાશ તો આ સમયે જ થવાનો છે. બાપ આવે પણ છે સંગમયુગ પર, જ્યારે પરિવર્તન થાય છે. બાપ આપ બાળકોને બદલીમાં બધું જ નવું આપે છે. એ સોનાર પણ છે, ધોબી પણ છે, મોટા વ્યાપારી પણ છે. વિરલા જ કોઈ બાપથી વ્યાપાર કરે. આ વ્યાપારમાં તો અથાહ ફાયદો છે. ભણતરમાં ફાયદો બહુજ હોય છે. મહિમા પણ કરાય છે કે ભણતર કમાણી છે, તે પણ જન્મ-જન્માંતરનાં માટે કમાણી છે. તો આવું ભણતર સારી રીતે ભણવું જોઈએ ને અને ભણાવું પણ બહુજ સહજ છે. ફક્ત એક સપ્તાહ સમજી પછી ભલે ક્યાંય પણ ચાલ્યા જાઓ, તમારી પાસે અભ્યાસ આવતો રહેશે અર્થાત્ મુરલી મળતી રહેશે તો પછી ક્યારેય લીંક નહીં તૂટે. આ છે આત્માઓની પરમાત્માની સાથે લીંક. ગીતામાં પણ આ અક્ષર છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ વિનશન્તી, પ્રીત બુદ્ધિ વિજયન્તી. તમે જાણો છો આ સમયે મનુષ્ય એક-બીજાને કાપતાં-મારતાં રહે છે. તેમનાં જેવો ક્રોધ કે વિકાર બીજો કોઈમાં હોતો નથી. આ પણ ગાયન છે કે દ્રૌપદીએ પોકાર્યું. બાપએ સમજાવ્યું છે તમે બધી દ્રૌપદીઓ છો. ભગવાનુવાય, બાપ કહે છે-બાળકો, હવે વિકારમાં નહીં જાઓ. હું તમને સ્વર્ગમાં લઈ ચાલું છું, તમે ફક્ત મુજ બાપને યાદ કરો. હવે વિનાશકાળ છે ને, કોઈનું પણ સાંભળતા નથી, લડતા જ રહે છે. કેટલું તેમને કહે છે શાંત રહો, પરંતુ શાંત રહેતાં નથી. પોતાનાં બાળકો વગેરેથી અલગ થઈ લડાઈનાં મેદાનમાં જાય છે. કેટલાં મનુષ્ય મરતા જ રહે છે. મનુષ્યની કોઈ વેલ્યુ (મહત્વ) નથી. જો વેલ્યુ છે, મહિમા છે તો આ દેવી-દેવતાઓની. હવે તમે આ બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. તમારી મહિમા હકીકતમાં આ દેવતાઓથી પણ વધારે છે. તમને હમણાં બાપ ભણાવી રહ્યા છે. કેટલું ઊંચું ભણતર છે. ભણવાવાળા બહુ જ જન્મોના અંતમાં બિલ્કુલ જ તમોપ્રધાન છે. હું તો સદેવ સતોપ્રધાન જ છું.

બાપ કહે છે હું આપ બાળકોનો ઓબીડિયન્ટ (વફાદાર) સર્વન્ટ (સેવક) બનીને આવ્યો છું. વિચાર કરો આપણે કેટલાં છી-છી બની ગયા છીએ. બાપ જ આપણને વાહ-વાહ બનાવે છે. ભગવાન બેસી મનુષ્યોને ભણાવી કેટલા ઊંચ બનાવે છે. બાપ સ્વયં કહે છે હું બહુજ જન્મોનાં અંતમાં તમને બધાને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવા આવ્યો છું. હમણાં તમને ભણાવી રહ્યો છું. બાપ કહે છે મેં તમને સ્વર્ગવાસી બનાવ્યાં પછી તમે નર્કવાસી કેવી

રીતે બન્યાં, કોણે બનાવ્યાં? ગાયન પણ છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ વિનશન્તિ. પ્રીત બુદ્ધિ વિજયન્તી. પછી જેટલી-જેટલી પ્રીત બુદ્ધિ રહેશે અર્થાત્ બહુજ યાદ કરશે, એટલો તમારો જ ફાયદો છે. લડાઈનું મેદાન છે ને. કોઈપણ આ નથી જાણતું કે ગીતામાં કયું યુદ્ધ બતાવ્યું છે. તેમણે તો પછી કૌરવો અને પાંડવોનું યુદ્ધ દેખાડ્યું છે. કૌરવ સંપ્રદાય, પાંડવ સંપ્રદાય પણ છે પરંતુ યુદ્ધ તો કંઈ છે નહિ. પાંડવ એમને કહેવાય જે બાપને જાણે છે. બાપથી પ્રીત બુદ્ધિ છે. કૌરવ એમને કહેવાય જે બાપ થી વિપરીત બુદ્ધિ છે. અક્ષર તો બહુ જ સારા-સારા સમજવાં લાયક છે.

હમણાં છે સંગમયુગ. આપ બાળકો જાણો છો નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. બુદ્ધિથી કામ લેવાનું છે. હમણાં દુનિયા કેટલી મોટી છે. સતયુગમાં કેટલા થોડાં મનુષ્ય હશે. નાનું ઝાડ હશે ને. તે ઝાડ પછી મોટું થાય છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી આ ઉલટું ઝાડ કેવું છે, આ પણ કોઈ સમજતું નથી. આને કલ્પવૃક્ષ કહેવાય છે. વૃક્ષનું નોલેજ પણ જોઈએ ને. બીજા વૃક્ષોનું નોલેજ તો બહુજ-બહુજ ઇઝી (સહજ) છે, ઝટ બતાવી દેશે. આ વૃક્ષનું નોલેજ પણ એવું ઇઝી છે પરંતુ આ છે હયુમન (મનુષ્ય) વૃક્ષ. મનુષ્યોને પોતાનાં વૃક્ષની ખબર જ નથી પડતી. કહે પણ છે ગોડ ઈઝ કીયેટર (ઈશ્વર રચયિતા છે), તો જરૂર ચૈતન્ય છે ને. બાપ સત છે, ચૈતન્ય છે, જ્ઞાન નાં સાગર છે. એમનાં માં કયું જ્ઞાન છે, આ પણ કોઈ નથી સમજતું. બાપ જ બીજરૂપ, ચૈતન્ય છે. એમનાથી જ આખી રચના થાય છે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે, મનુષ્યોને પોતાનાં ઝાડની ખબર નથી, બીજા ઝાડો ને તો સારી રીતે જાણે છે. ઝાડનું બીજ જો ચૈતન્ય હોત તો બતાવતે ને પરંતુ તે તો છે જડ. તો હવે આપ બાળકો જ રચતા અને રચનાનાં રહસ્ય ને જાણો છો. આ સત છે, ચૈતન્ય છે, જ્ઞાન નાં સાગર છે. ચૈતન્ય માં તો વાતચીત કરી શકે છે ને. મનુષ્યનું તન સૌથી ઉંચ અમૂલ્ય ગવાયેલું છે. તેમનું મૂલ્ય કથન નથી કરી શકાતું. બાપ આવીને આત્માઓને સમજાવે છે.

તમે રૂપ પણ છો, વસંત પણ છો. બાપ છે જ્ઞાન નાં સાગર. એમનાં થી તમને રત્ન મળે છે. આ જ્ઞાન રત્ન છે, જે રત્નોથી તે રત્ન પણ તમને અઢળક મળી જાય છે. લક્ષ્મી-નારાયણની પાસે જુઓ કેટલા રત્ન છે. હીરા-ઝવેરાતનાં મહેલોમાં રહે છે. નામ જ છે સ્વર્ગ, જેનાં તમે માલિક બનવાવાનાં છો. કોઈ ગરીબને અચાનક મોટી લોટરી મળે છે તો પાગલ થઈ જાય છે ને. બાપ પણ કહે છે તમને વિશ્વની બાદશાહી મળે છે તો માયા કેટલો ઓપોઝિશન (વિરોધ) કરે છે. તમને આગળ જઈએ ખબર પડશે કે માયા કેટલા સારા-સારા બાળકોને પણ હપ કરી લે છે. એકદમ ખાઈ જાય છે. તમે સર્પને જોયો છે-દેડકાને કેવી રીતે પકડે છે, જેમ ગજ (હાથી) ને ગ્રાહ (મગર) હપ કરે છે. સર્પ દેડકાને એકદમ આખો ને આખો હપ કરી લે છે. માયા પણ એવી છે, બાળકોને જીવતે જીવ પકડી એકદમ ખતમ કરી દે છે જે પછી ક્યારેય બાપનું નામ પણ નથી લેતાં. યોગબળની તાકાત તમારામાં બહુ જ ઓછી છે. આખો આધાર યોગબળ પર છે. જેમ સર્પ દેડકાને હપ કરે છે, આપ બાળકો પણ આખી બાદશાહી ને હપ કરો છો. આખા વિશ્વની બાદશાહી તમે સેકન્ડમાં લઈ લેશો. બાપ કેટલી સહજ યુક્તિ બતાવે છે. કોઈ હથિયાર વગેરે નથી. બાપ જ્ઞાન-યોગ નાં અસ્ત્ર-શસ્ત્ર દે છે. તેમણે પછી સ્થૂળ હથિયાર વગેરે દઈ દીધા છે.

આપ બાળકો આ સમયે કહો છો-અમે શું થી શું બની ગયા હતાં! જે ઈચ્છો તે કહો, આપણે આવા હતાં જરૂર. ભલે હતાં તો મનુષ્ય જ પરંતુ ગુણ અને અવગુણ તો હોય છે ને. દેવતાઓમાં દૈવીગુણ છે એટલે તેમની મહિમા ગાયે છે-આપ સર્વગુણ સંપન્ન..... *હમ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી.* આ સમયે આખી દુનિયા જ નિર્ગુણ છે અર્થાત્ એક પણ દેવતાઈ ગુણ નથી. બાપ જે ગુણ શિખવાડવા વાળા છે, એમને જ નથી જાણતા એટલે કહેવાય વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. હવે વિનાશ તો થવાનો જ છે સંગમયુગ પર. જ્યારે કે જૂની દુનિયા વિનાશ થાય છે અને નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે. આને કહેવાય છે વિનાશકાળ. આ છે અંતિમ વિનાશ પછી અડધોકલ્પ કોઈ લડાઈ વગેરે હોતી જ નથી. મનુષ્યોને કાંઈ પણ ખબર નથી. વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ છે તો જરૂર જૂની દુનિયાનો વિનાશ થશે ને. આ જુની દુનિયામાં કેટલી આપદાઓ છે. મરતા જ રહે છે. બાપ આ સમયની હાલત બતાવે છે. ફર્ક તો બહુજ છે ને. આજ ભારતની આ હાલત છે, કાલે ભારત કેવું હશે? આજે આ છે, કાલે તમે ક્યાં હશો? તમે જાણો છો પહેલા નવી દુનિયા કેટલી નાની હતી. ત્યાં તો મહેલો માં કેટલાં હીરા-ઝવેરાત વગેરે હોય છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ તમારા મંદિર કાંઈ ઓછા થોડી હોય છે. ફક્ત કોઈ એક સોમનાથનું મંદિર થોડું હશે. એક કોઈ બનાવશે તો તેમને જોઈ બીજા પણ બનાવશે. એક સોમનાથ મંદિરથી જ કેટલું લુંટ્યું છે. પછી બેસી

પોતાનું યાદગાર બનાવ્યું છે. તો દિવાલોમાં પથ્થર વગેરે લગાડે છે. આ પથ્થરોની શું વેલ્યુ હશે? આટલાં નાનકડાં હીરાની પણ કેટલી કિંમત છે. બાબા ઝવેરી હતાં, એક રત્ની નો હીરો હતો, ૯૦ રૂપિયા રત્ની. હવે તો એની કિંમત હજારો રૂપિયા છે. મળતા પણ નથી. બહુજ વેલ્યુ વધી ગઈ છે. આ સમયે વિદેશ વગેરે તરફ ધન ખુબજ છે, પરંતુ સતયુગ ની આગળ આ કંઈ પણ નથી.

હવે બાપ કહે છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ છે. તમે કહો છો વિનાશ સમીપ છે તો મનુષ્ય હસે છે. બાપ કહે છે હું કેટલો સમય બેઠો રહીશ, મને કંઈ અહીંયા મજા આવે છે શું? હું તો ન સુખી, ન દુઃખી થાઉં છું. મારી ઉપર જીમ્મેવારી છે પાવન બનાવવાની. તમે આ હતાં, હવે આ બની ગયા છો, ફરી તમને આવા ઉંચ બનાવું છું. તમે જાણો છો આપણે ફરી તે બનવાનાં છીએ. હવે તમને આ સમજ આવી છે, આપણે આ દૈવીધરાના નાં જેવાં હતાં. રાજાઈ હતી. પછી આવી રીતે આપણી રાજાઈ ગુમાવી. પછી બીજા-બીજા આવવાં લાગ્યાં. હવે આ ચક્ર પૂરું થાય છે. હવે તમે સમજો છો લાખો વર્ષની તો વાત જ નથી. આ લડાઈ છે જ વિનાશની, તે તરફ તો બહુજ આરામ થી મરશે. કોઈ તકલીફ નહીં થશે. હોસ્પિટલ વગેરે જ નહીં હોય. કોણ બેસીને સેવા કરશે અને રડશે. ત્યાં તો આ રીવાજ જ નથી. તેમની તો મોત સહજ થાય છે. અહીંયા તો દુઃખી થઈને મરે છે કારણ કે તમે સુખ બહુજ જોયું છે તો દુઃખ પણ તમારે જોવાનું છે. લોહીની નદી અહીંયા જ વહેશે. તેઓ સમજે છે આ લડાઈ પછી શાંત થઈ જશે પરંતુ શાંત તો થવાની નથી. *મિરુઆ મૌત મલુકા શિકાર*. તમે દેવતા બનો છો, પછી કળયુગી છી-છી સૃષ્ટિ પર તો તમે આવી નહી શકો. ગીતામાં પણ છે ભગવાનુવાચ, વિનાશ પણ જુઓ, સ્થાપના જુઓ. સાક્ષાત્કાર થયો ને! આ સાક્ષાત્કાર બધું અંતમાં થશે - ફલાણા-ફલાણા આ બને છે પછી તે સમયે રડશે, બહુજ પસ્તાશે, સજા ખાશે, નસીબ ફૂટશે. પરંતુ કરી શું શકશે? આતો ૨૧ જન્મો ની લોટરી છે. સ્મૃતિ તો આવે છે ને. સાક્ષાત્કાર વગર કોઈને સજા નથી મળી સકતી. ટ્રીબ્યુનલ બેસે છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં માં જ્ઞાનરત્ન ધારણ કરી રૂપ-વસંત બનવાનું છે. જ્ઞાનરત્નો થી વિશ્વની બાદશાહી ની લોટરી લેવાની છે.
2. આ વિનાશકાળ માં બાપ થી પ્રીત રાખી એકની જ યાદમાં રહેવાનું છે. એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું જે અંત સમયમાં પસ્તાવું પડે કે નસીબ ફૂટવું પડે.

વરદાન :- અલબેલાપન કે અટેન્શન નાં અભિમાનને છોડી બાપની મદદ નાં પાત્ર બનવા વાળા સહજ પુરુષાર્થી ભવ ઘણાં બાળકો હિંમત રાખવાનાં બદલે અલબેલાપન નાં કારણે અભિમાન માં આવી જાય છે કે અમે તો સદા પાત્ર છીએ જ. બાપ અમને મદદ નહીં કરશે તો કોને કરશે! આ અભિમાન નાં કારણે હિંમતની વિધિને ભૂલી જાય છે. ઘણાં માં પછી સ્વયં પર અટેન્શન આપવાનું પણ અભિમાન રહે છે જે મદદથી વંચિત કરી દે છે. સમજે છે અમે તો બહુ જ યોગ લગાવી લીધો, જ્ઞાની-યોગી તું આત્મા બની ગયાં, સેવાની રાજધાની બની ગઈ... આ પ્રકારનાં અભિમાનને છોડી હિંમત નાં આધાર પર મદદ નાં પાત્ર બનો તો સહજ પુરુષાર્થી બની જશો.

સ્લોગન :- જે વેસ્ટ (વ્યર્થ) અને નેગેટિવ (નકારાત્મક) સંકલ્પ ચાલે છે તેને પરિવર્તન કરી વિશ્વ કલ્યાણ નાં કાર્ય માં લગાવો.

“ કર્માતીત અવસ્થા ”

આજ બાપદાદા ચારેય તરફનાં બાળકોને વિશેષ જોવા માટે ચક્કર લગાવવા ગયાં. જેમ ભક્તિમાર્ગ માં તમે બધાંએ અનેકવાર પરિક્રમા લગાવી. તો બાપદાદાએ પણ આજે ચારેય તરફનાં સાચાં બ્રાહ્મણોનાં સ્થાનોની પરિક્રમા લગાવી. બધાં બાળકોનાં સ્થાન પણ જોયાં અને સ્થિતિ પણ જોઈ. સ્થાન ભિન્ન-ભિન્ન વિધિપૂર્વક સજાવેલા હતાં. કોઈ સ્થૂળ સાધનોથી આકર્ષણ કરવાવાળા હતાં, કોઈ તપસ્યાનાં વાયબ્રેશન થી આકર્ષણ કરવાવાળા હતાં. કોઈ ત્યાગ અને શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય અર્થાત્ સાદગી અને શ્રેષ્ઠતાં એવાં વાયુમંડળ થી આકર્ષણ કરવાવાળા હતાં. કોઈ-કોઈ સાધારણ સ્વરૂપમાં પણ દેખાતાં હતાં. બધાં ઈશ્વરીય યાદ નાં સ્થાન ભિન્ન-ભિન્ન રૂપમાં જોયાં. સ્થિતિ શું જોઈ? આમાં પણ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં બ્રાહ્મણ બાળકોની સ્થિતિ જોઈ. સમય પ્રમાણે બાળકોની તૈયારી ક્યાં સુધી છે, આ જોવાં માટે બ્રહ્મા બાપ ગયા હતાં. બ્રહ્મા બાપ બોલ્યા - બાળકો સર્વ બંધનોથી બંધનમુક્ત, યોગયુક્ત, જીવનમુક્ત એવરેડી (સદા તૈયાર) છે. ફક્ત સમય નો ઇંતજાર છે. એવા તૈયાર છે? ઇંતજામ થઈ ગયો છે ફક્ત સમયનો ઇંતજાર છે? બાપદાદાની રુહ-રિહાન ચાલી. શિવ બાપ બોલ્યા ચક્કર લગાવીને જોયું તો બંધનમુક્ત ક્યાં સુધી બન્યા છે! યોગયુક્ત ક્યાં સુધી બન્યા છે? કારણકે બંધનમુક્ત આત્મા જ જીવનમુક્તનો અનુભવ કરી શકે છે. કોઈપણ હદનો સહારો નહીં અર્થાત્ બંધનોથી કિનારો છે. જો કોઈપણ પ્રકારનો નાનો-મોટો સ્થૂળ અથવા સૂક્ષ્મ મન્સા થી અથવા કર્મ થી હદ નો કોઈપણ સહારો છે તો બંધનોથી કિનારો નથી થઈ શકતો. તો આ દેખાડવા માટે બ્રહ્મા બાપને આજે વિશેષ ફરવા લઈ ગયાં. શું જોયું?

મેજોરીટી (મોટા ભાગે) મોટા-મોટા બંધનોથી મુક્ત છે. જે સ્પષ્ટ દેખાય એવા બંધન છે અથવા દોરીઓ છે તેનાથી તો કિનારો કરી લીધો છે. પરંતુ હમણાં કોઈ-કોઈ એવાં અતિ સૂક્ષ્મ બંધન અથવા દોરીઓ રહેલી છે જેને મહીન બુદ્ધિનાં સિવાય જોઈ અથવા જાણી પણ નથી શકતાં. જેમ આજકાલનાં વિજ્ઞાનવાળા સૂક્ષ્મ વસ્તુઓને શક્તિશાળી કાંચ દ્વારા જોઈ શકે છે. સાધારણ રીત થી નથી જોઈ શકતાં. એવી રીતે સૂક્ષ્મ પરખવાની શક્તિ દ્વારા તે સૂક્ષ્મ બંધનોને જોઈ શકે અથવા મહીન બુદ્ધિ દ્વારા જાણી શકાય છે. જો ઉપર-ઉપરનાં રૂપ થી જોયું તો ન જોવાનાં અથવા જાણવાનાં કારણે તે પોતાંને બંધનમુક્ત જ સમજતાં રહે છે. બ્રહ્મા બાપએ આવાં સૂક્ષ્મ આધાર તપાસ કર્યા. સૌથી વધારે આધાર બે પ્રકારનાં જોયા:-

એક અતિ સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ કોઈને કોઈ સેવાનાં સાથીનો સૂક્ષ્મ આધાર જોયો, એમાં પણ અનેક પ્રકાર જોયા. સેવાનાં સહયોગી હોવાનાં કારણે, સેવામાં વૃદ્ધિ કરવાનાં નિમિત્ત બનેલાં હોવાનાં કારણે અથવા વિશેષ કોઈ વિશેષતા, વિશેષ ગુણ હોવાનાં કારણે, વિશેષ કોઈ સંસ્કાર મળવાનાં કારણે અથવા સમય પ્રતિ સમયે કોઈ અધિક મદદ આપવાનાં કારણે, આવાં કારણો થી, રૂપ સેવાનાં સાથી છે, સહયોગી છે પરંતુ વિશેષ ઝુકાવ હોવાનાં કારણે સૂક્ષ્મ લગાવનું રૂપ બનતું જાય છે. આનું પરિણામ શું થાય છે? એ ભૂલી જાય છે કે આ બાપની દેન છે. સમજે છે આ ખુબ સારા સહયોગી છે, સારી વિશેષતા સ્વરૂપ છે, ગુણવાન છે. પરંતુ સમય પ્રતિ સમય બાપએ એવાં સારા બનાવ્યાં છે, આ ભૂલી જાય છે. સંકલ્પ માત્ર પણ કોઈ આત્માની તરફ બુદ્ધિનો તે ઝુકાવ છે તો તે ઝુકાવ આધાર બની જાય છે. તો સાકાર રૂપમાં સહયોગી હોવાનાં કારણે સમય પર બાપનાં બદલે પહેલાં તે યાદ આવશે. બે-ચાર મિનિટ પણ જો સ્થૂળ આધાર સ્મૃતિમાં આવ્યો તો બાપનો સહારો તે સમયે યાદ હશે? બીજી વાત જો બે-ચાર મિનિટનાં માટે પણ યાદની યાત્રાની લીંક તુટી ગઈ તો તૂટ્યા બાદ જોડવાની ફરી મહેનત કરવી પડશે કારણકે નિરંતરમાં અંતરમાં પડી ગયું ને! દિલમાં દિલારામ નાં બદલે બીજા કોઈની તરફ કોઈ પણ કારણ થી દિલ નો ઝુકાવ થાય છે, આમનાં થી વાત કરવી સારું લાગે છે, આમની સાથે બેસવું સારું લાગે છે. “આમનાં થી જ” શબ્દ એટલે દાળમાં કાળું છે. “આમનાં થી જ” નો ખ્યાલ આવવો એટલે હીનતા આવી. એમ તો બધાં સારા લાગે છે પરંતુ આમનાં થી વધારે સારું લાગે છે! સર્વથી રુહાની સ્નેહ રાખવો, બોલવું અથવા સેવામાં સહયોગ લેવો અથવા આપવો તે બીજી વાત છે. વિશેષતા જુઓ, ગુણ જુઓ પરંતુ આમનાં જ આ ગુણ બહુજ સારા છે, આ ‘જ’ વચમાં નહીં લાવો. આ ‘જ’ ગડબડ કરે છે, આને જ લગાવ કહેવાય છે. પછી ભલે

બહારનું રૂપ સેવા હોય, જ્ઞાન હોય, યોગ હોય, પરંતુ જ્યારે આમનાં થી ‘જ’ યોગ કરવાનો છે, આમનો જ યોગ સારો છે! આ ‘જ’ શબ્દ ન આવવો જોઈએ. આ જ સેવામાં સહયોગી થઈ શકે છે. આ જ સાથી જોઈએ..... તો સમજ્યા લગાવની નિશાની શું છે! એટલે આ ‘જ’ નિકાળી દો. બધાં સારા છે. વિશેષતા જુઓ. સહયોગી બનો પણ, બનાવો પણ પરંતુ પહેલા થોડું હોય છે પછી વધતાં-વધતાં વિકરાળ રૂપ થઈ જાય છે. પછી પોતેજ એમાંથી નીકળવા ઈચ્છે તો નીકળી નથી સકતાં કારણકે પાકો દોરો થઈ જાય છે. પહેલાં બહું સૂક્ષ્મ હોય પછી પાકી થઈ જાય છે તો તૂટવો મુશ્કેલ થઈ જાય છે. સહારો એક બાપ છે. કોઈ મનુષ્ય આત્મા સહારો નથી. બાપ કોઈને પણ સહયોગી નિમિત્ત બનાવે છે પરંતુ બનાવવા વાળા ને નહિ ભુલો. બાપએ બનાવ્યાં છે. બાપ વચમાં આવવાથી જ્યાં બાપ હશે ત્યાં પાપ નહીં! બાપ વચ્ચેથી નીકળી જાય તો પાપ થાય છે. તો એક વાત છે આ આધાર ની.

બીજી વાત-કોઈને કોઈ સાકાર સાધનો ને આધાર બનાવ્યો છે. સાધન છે તો સેવા છે. સાધનમાં થોડું નીચે ઉપર થયું તો સેવા પણ નીચે ઉપર થઈ. સાધનોને કાર્યમાં લગાવવાં તે અલગ વાત છે. પરંતુ સાધનો નાં વશ થઈ સેવા કરવી આ છે સાધનોને સહારો બનાવવો. સાધન સેવાની વૃદ્ધિનાં માટે છે એટલે તે સાધનોને તેજ પ્રમાણે કાર્યમાં લાવો, સાધનો ને આધાર નહીં બનાવો. આધાર એક બાપ છે, સાધન તો વિનાશી છે. વિનાશી સાધનોને આધાર બનાવવો અર્થાત્ જેમ સાધન વિનાશી છે તેમ સ્થિતિ પણ ક્યારેક બહું ઊંચી ક્યારેક વચ્ચેની, ક્યારેક નીચેની બદલતી રહેશે. અવિનાશી એકરસ સ્થિતિ નહીં રહેશે. તો બીજી વાત-વિનાશી સાધનોનો સહારો, આધાર નહીં સમજો. આ નિમિત્ત માત્ર છે. સેવાનાં પ્રતિ છે. સેવા અર્થ કાર્યમાં લગાવ્યાં અને ન્યારા. સાધનોનાં આકર્ષણમાં મન આકર્ષિત ન થવું જોઈએ. તો આ બે પ્રકારનાં સહારા સૂક્ષ્મ રૂપમાં આધાર બનેલાં જોયાં. જ્યારે કર્માતીત અવસ્થા થવાની છે તો દરેક વ્યક્તિ, વસ્તુ, કર્મનાં બંધન થી અતીત થવું, ન્યારા થવું આને જ કર્માતીત અવસ્થા કહે છે. કર્માતીત એટલે કર્મથી ન્યારા થઈ જવું નહીં. કર્મનાં બંધનો થી ન્યારા. ન્યારા બનીને કર્મ કરવું અર્થાત્ કર્મ થી ન્યારા. કર્માતીત અવસ્થા અર્થાત્ બંધનમુક્ત, યોગયુક્ત, જીવનમુક્ત અવસ્થા!

અને વિશેષ વાત એ જોઈ કે સમય પ્રતિ સમય પરખવાની શક્તિમાં ઘણાં બાળકો કમજોર થઈ જાય છે. પારખી નથી શકતાં એટલે દગો ખાઈ લે છે. પારખવાની શક્તિ કમજોર થવાનું કારણ છે બુદ્ધિની લગન એકાગ્ર નથી. જ્યાં એકાગ્રતા છે ત્યાં પારખવાની શક્તિ સ્વતઃજ વધે છે. એકાગ્રતા અર્થાત્ એક બાપની સાથે સદા લગનમાં મગન રહેવું. એકાગ્રતાની નિશાની સદા ઉડતી કળાની અનુભૂતિ ની એકરસ સ્થિતિ હશે. એકરસ નો અર્થ એ નથી કે તેજ ગતિ હોય તો એકરસ છે. એકરસ અર્થાત્ સદા ઉડતી કળાની મહેસુસતા રહે, આમાં એકરસ. જે કાલે હતી તેનાથી આજે ટકાવારીમાં વૃદ્ધિ નો અનુભવ કરે. આને કહેવાય છે ઉડતી કળા. તો સ્વ ઉન્નતિ નાં માટે, સેવાની ઉન્નતિ નાં માટે પારખવાની શક્તિ ખુબજ આવશ્યક છે. પારખવાની શક્તિ કમજોર હોવાનાં કારણે પોતાની કમજોરી ને કમજોરી નથી સમજતાં. વધારે જ પોતાની કમજોરી ને છુંપાડવા માટે સિદ્ધ કરશે અથવા જિદ્દ કરશે. આ બે વાતો છુંપાડવાનું વિશેષ સાધન છે. અંદરમાં ક્યારેક મહેસુસ પણ થશે પરંતુ પછી પણ પૂરી પારખવાની શક્તિ ન હોવાનાં કારણે પોતાને સદા સાચાં અને હોશિયાર સિદ્ધ કરશે. સમજ્યાં! કર્માતીત તો બનવું છે ને. નંબર તો લેવો છે ને એટલે તપાસ કરો. સારી રીતથી-યોગયુક્ત બની પારખવાની શક્તિ ધારણ કરો. એકાગ્ર બુદ્ધિ બનીને પછી તપાસ કરો. તો જે પણ સૂક્ષ્મ કર્મી હશે તે સ્પષ્ટ રૂપમાં દેખાશે. એવું ન થાય જે સ્વયં સમજો હું બહું જ રાઈટ (સાચી), બહુંજ સરસ રીતે ચાલી રહી છું. કર્માતીત હું જ બનીશ અને જ્યારે સમય આવે તો આ સૂક્ષ્મ બંધન ઉડવા ન દે. પોતાની તરફ ખેંચી લે. પછી સમય પર શું કરશો? બાંધેલો વ્યક્તિ જો ઉડવા માંગે તો ઉડશે કે નીચે આવી જશે! તો આ સૂક્ષ્મ બંધન સમય પર નંબર લેવામાં કે સાથે ચાલવામાં કે એવરેડી બનવામાં બંધન ન બની જાય એટલા માટે બ્રહ્મા બાપ તપાસ કરી રહ્યા હતાં. જેમને આ સહારો સમજે છે તે સહારો નથી પરંતુ તે રોયલ દોરી છે. જેમ સોનાનાં હરણનું ઉદાહરણ છે ને. સીતાં ને ક્યાં લઈ ગયું! તો સોનાનું હરણ આ બંધન છે, તેને સોનું સમજવું એટલે પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્યને ખોવું. સોનું નથી ખોવું છે. રામને ખોયાં, અશોક વાટિકાને ખોઈ.

બ્રહ્મા બાપને બાળકોથી વિશેષ પ્રેમ છે એટલે બ્રહ્મા બાપ સદા બાળકોને પોતાનાં સમાન એવરેડી બંધનમુક્ત જોવા ઇચ્છતાં હતાં. બંધનમુક્તનાં જ દ્રશ્ય જોયાં ને! કેટલામાં એવરેડી થયાં! કોઈનાં બંધનમાં બંધાયાં! કોઈ યાદ આવ્યું કે ફલાણી ક્યાં છે! ફલાણી સેવાની સાથી છે. યાદ આવ્યું? તો એવરેડીનો પાર્ટ કર્માતીત સ્ટેજ નો

પાર્ટ જોયો ને! જેટલો બાળકોથી અતિ પ્રેમ રહ્યો એટલાં જ પ્યારા અને ન્યારા જોયા ને! બુલાવો આવ્યો અને ગયાં. નહીં તો સૌથી વધારે બાળકોથી પ્રેમ બ્રહ્માનો રહ્યો ને! જેટલાં પ્યારા તેટલાં ન્યારા. કિનારો કરવાનું જોઈ લીધું ને. કોઈપણ વસ્તુ અથવા ભોજન જ્યારે તૈયાર થઈ જાય છે તો કિનારો છોડી દે છે ને! તો સમ્પૂર્ણ થવું અર્થાત કિનારો છોડવો. કિનારો છોડવો એટલે કિનારે થઈ ગયાં. સહારો એક જ અવિનાશી સહારો છે. ન વ્યક્તિ ને, ન વૈભવ અથવા વસ્તુ ને સહારો બનાવો. આને જ કહે છે-કર્માતીત. છુપાવો ક્યારેય નહીં. છુપાડવાથી વધારે વૃદ્ધિને પામતાં જાય છે. વાત મોટી નથી હોતી. પરંતુ જેટલું છુપાડે છે એટલી વાતને મોટી કરે છે. જેટલું સ્વયંને સાચાં સિદ્ધ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે એટલી વાતને વધારે છે. જેટલી જિદ્દ કરે છે એટલી વાત વધારે છે એટલે વાતને મોટી ન કરી નાનાં રુપથી જ સમાપ્ત કરો. તો સહજ થશે અને ખુશી થશે. આ વાત થઈ, આ પણ પાર કરી, આમાં પણ વિજયી બન્યાં તો ખુશી થશે. સમજ્યાં! વિદેશી કર્માતીત અવસ્થા ને પામવાં વાળા ઉમંગ ઉત્સાહ વાળા છે ને! તો ડબલ વિદેશી બાળકોને બ્રહ્મા બાપ વિશેષ સૂક્ષ્મ પાલના આપી રહ્યા છે. આ પ્રેમની પાલના છે શિક્ષા સાવધાની નથી. સમજ્યા! કારણકે બ્રહ્મા બાપએ આપ બાળકોને વિશેષ આહવાન થી જન્મ આપ્યો. બ્રહ્માનાં સંકલ્પ થી તમે જન્મ્યા છો. કહે છે ને - બ્રહ્માએ સંકલ્પ થી સૃષ્ટિ રચી. બ્રહ્માનાં સંકલ્પથી આ બ્રાહ્મણોની આટલી સૃષ્ટિ રચાઈ ગઈ ને. તો બ્રહ્માનાં સંકલ્પ થી આહવાન થી રચેલી વિશેષ આત્માઓ છો. લાડકા થઈ ગયા ને. બ્રહ્મા બાપ સમજે છે કે આ ફાસ્ટ (તીવ્ર) પુરુષાર્થ કરી ફર્સ્ટ (પ્રથમ) આવવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ વાળા છે. વિદેશી બાળકો ની વિશેષતાઓ થી વિશેષ શ્રુંગાર કરવાની વાતો ચાલી રહી છે. પ્રશ્ન પણ કરશે, પછી સમજશે પણ જલ્દી, વિશેષ સમજદાર છો એટલે બાપ પોતાનાં સમાન સર્વ બંધનો થી ન્યારા અને પ્યારા બનવાં માટે ઈશારો આપી રહ્યા છે. એવું નથી કે જે સામે છે તેમને બતાવી રહ્યા છે, બધાં બાળકોને બતાવી રહ્યા છે. બાપનાં આગળ સદા સર્વ બ્રાહ્મણ બાળકો ભલે દેશનાં કે ભલે વિદેશનાં બધાં છે. અચ્છા-આજે રુહ-રુહાન કરી રહ્યા છે. સંભળાવ્યું ને - પાછલાં વર્ષ થી આ વર્ષનું રીઝલ્ટ ઘણું સારું છે. આનાંથી સિદ્ધ છે વૃદ્ધિને પામવા વાળા છે. ઉડતી કળામાં જવાવાળી આત્માઓ છો. જે યોગ્ય દેખાય છે તેમને સંપૂર્ણ યોગી બનવાનો ઈશારો દેવામાં આવે છે. અચ્છા!

સદા કર્મબંધન મુક્ત, યોગયુક્ત આત્માઓને સદા એક બાપને સહારો બનાવવાં વાળા બાળકોને, સદા સૂક્ષ્મ કમજોરીઓથી પણ કિનારો કરવાવાળા બાળકોને, સદા એકાગ્રતા દ્વારા પારખવા નાં શક્તિશાળી બાળકોને, સદા વ્યક્તિ અથવા વસ્તુનાં વિનાશી સહારા થી કિનારો કરવાવાળા બાળકોને એવાં બાપ સમાન જીવનમુક્ત કર્માતીત સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવાવાળા વિશેષ બાળકોને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે!

નિર્મલશાંતા દાદી થી : સદા બાપ ની સાથે રહેવા વાળા તો છે જ. જે આદિ થી બાપની સંગ-સંગ ચાલી રહ્યા છે, તેમનો સદા સાથ નો અનુભવ ક્યારેય પણ ઓછો થઈ નથી શકતો. બાળપણ નો વાયદો છે. તો સદા સાથ છે અને સદા સાથે ચાલશે. તો સદા સાથ નો વાયદો કહો અથવા વરદાન કહો, મળેલ છે. છતાં પણ જેમ બાપ પ્રીતની રીત નિભાવવાં અવ્યક્ત થી વ્યક્ત રુપમાં આવે છે તેમ બાળકો પણ પ્રીતની રીત નિભાવવાં માટે પહોંચી જાય છે. એવું છે ને! સંકલ્પ માં તો શું પરંતુ સ્વપ્નમાં પણ, જેને સબકોન્સીયસ (અવચેતન મન) કહે છે.... તે સ્થિતિમાં પણ બાપ નો સાથ ક્યારેય છૂટી નથી શકતો. એટલો પાક્કો સંબંધ જોડાયેલો છે. કેટલાં જન્મોનો સંબંધ છે. પુરા કલ્પનો છે. સંબંધ આ જન્મનાં હિસાબ થી પૂરો કલ્પ જ રહેશે. આ તો અંતિમ જન્મમાં કોઈ-કોઈ બાળકો સેવાનાં માટે ક્યાંક-ક્યાંક વિખરાઈ ગયા છે. જેમ આ લોકો વિદેશમાં પહોંચી ગયાં, તમે લોકો સિંધમાં પહોંચી ગયાં. કોઈ ક્યાં પહોંચ્યા, કોઈ ક્યાં પહોંચ્યા. જો આ વિદેશમાં ન પહોંચતાં તો આટલા સેન્ટર કેવી રીતે ખુલત. અચ્છા સદા સાથે રહેવા વાળી, સાથનો વાયદો નિભાવવા વાળી પરદાદી છો! બાપદાદા બાળકોની સેવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ જોઈ ખુશ થાય છે. વરદાની આત્માઓ બન્યાં છો. હમણાં થી જુઓ ભીડ લાગવાની શરૂ થઈ ગઈ છે. જ્યારે વધારે વૃદ્ધિ થશે તો કેટલી ભીડ હશે. આ વરદાની રુપની વિશેષતા ની નીંવ પડી રહી છે. જ્યારે ભીડ થઈ જાય પછી શું કરશો. વરદાન આપશો, દ્રષ્ટિ આપશો. અહીંયા થી જ ચૈતન્ય મૂર્તિઓ પ્રસિદ્ધ થશે. જેમ શરૂમાં તમને લોકોને બધાં દેવીઓ-દેવીઓ કહેતાં હતાં... અંતમાં પણ ઓળખીને દેવીઓ-દેવીઓ કરશે. ‘જય દેવી, જય દેવી’ અહીંયાંથી જ શરૂ થઈ જશે. અચ્છા!

વરદાન :- ઈશ્વરીય વિધાન ને સમજી વિધિ થી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાં વાળા ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ વર્ગ) નાં અધિકારી ભવ

એક કદમ ની હિંમત તો પદમ કદમોની મદદ - ડ્રામામાં આ વિધાનની વિધિ નોંધાયેલી છે. જો આ

વિધિ, વિધાનમાં ન હોત તો બધાં વિશ્વનાં પહેલા રાજા બની જાત. નંબરવાર બનવાનું વિધાન આ વિધિનાં કારણે જ બને છે. તો જેટલું ઈચ્છો હિંમત રાખો અને મદદ લો. ભલે સમર્પિત છો, ભલે પ્રવૃત્તિ વાળા છો - અધિકાર સમાન છે પરંતુ વિધિ થી સિદ્ધિ છે. આ ઈશ્વરીય વિધાનને સમજી અલબેલાપન ની લીલાને સમાપ્ત કરો તો પહેલા વર્ગનો અધિકાર મળી જશે.

સ્લોગન :-

સંકલ્પ નાં ખજાના નાં પ્રતિ ઈકોનોમી (કરકસર) નાં અવતાર બનો.

“ મીઠા બાળકો - બધો આધાર યાદ પર છે , યાદથી જ તમે મીઠા બની જશો , આ યાદમાં જ માયાનું યુદ્ધ ચાલે છે ”

પ્રશ્ન :- આ ડ્રામામાં કયુ રહસ્ય બહુજ વિચાર કરવાનાં યોગ્ય છે? જેને તમે બાળકો જ જાણો છો?

ઉત્તર :- તમે જાણો છો કે ડ્રામામાં એક પાર્ટ બે વખત ચાલી ન શકે. આખી દુનિયામાં જે પણ પાર્ટ ભજવાય છે તે એક-બીજાથી નવો. તમે વિચાર કરો છો કે સતયુગ થી લઈને હમણાં સુધી કેવી રીતે દિવસ બદલાઈ જાય છે. બધી એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) બદલાઈ જાય છે. આત્મામાં ૫ હજાર વર્ષની એક્ટિવિટી નો રેકૉર્ડ ભરેલો છે, જે ક્યારેય બદલાઈ નથી શકતો. આ નાનકડી વાત તમારા બાળકોની સિવાય બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવી શકતી.

ઓમશાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને પૂછે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે પોતાનાં ભવિષ્યનું પુરુષોત્તમ મુખ, પુરુષોત્તમ પહેરવેશ જુઓ છો? આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે ને. તમે અનુભવ કરો છો કે આપણે ફરી નવી દુનિયા સતયુગમાં આમની વંશાવલીમાં જઈશું, જેને સુખધામ કહેવાય છે. ત્યાંનાં માટે જ તમે હમણાં પુરુષોત્તમ બની રહ્યા છો. બેઠાં-બેઠાં આ વિચાર આવવો જોઈએ. વિદ્યાર્થી જ્યારે ભણે છે તો તેમની બુદ્ધિમાં આ જરૂર રહે છે-કાલે અમે આ બનીશું. એમ તમે પણ જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો પણ જાણો છો કે અમે વિષ્ણુની રાજધાનીમાં જઈશું. તમારી બુદ્ધિ હવે અલૌકિક છે. બીજા કોઈ મનુષ્યની બુદ્ધિ માં આ વાતો રમણ નહીં કરતી હશે. આ કોઈ સાધારણ સત્સંગ નથી. અહીંયા બેઠાં છો, સમજો છો સત બાબા જેમને શિવ કહે છે આપણે તેમનાં સંગમાં બેઠાં છીએ. શિવબાબા જ રચયિતા છે, તે જ આ રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. તે જ આ નોલેજ આપે છે. જેમ ગઈ કાલની વાત સંભળાવે છે. અહીંયા બેઠા છો, આ તો યાદ હશે ને - અમે આવ્યા છીએ રિઝયુવનેટ (પુનઃશક્તિ સંચાર કરવાં) થવા અર્થાત આ શરીર બદલી દેવી શરીર લેવા. આત્મા કહે છે અમારું આ તમોપ્રધાન જુનું શરીર છે. આને બદલીને આવું શરીર લેવાનું છે. કેટલું સહજ લક્ષ-હેતુ છે. ભણાવવાવાળા શિક્ષક જરૂર ભણાવવાવાળા વિદ્યાર્થીઓથી હોશિયાર હશે ને. ભણાવે છે, સારા કર્મ પણ શીખવાડે છે. હમણાં તમે સમજો છો અમને ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ભણાવે છે તો જરૂર દેવી-દેવતા જ બનાવશે. આ ભણતર છે જ નવી દુનિયાને માટે. બીજા કોઈને નવી દુનિયાની જરા પણ ખબર નથી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નવી દુનિયાનાં માલિક હતાં. દેવી-દેવતાઓ પણ તો નંબરવાર હશે ને. બધાં એક જેવા તો હોય પણ ન શકે કારણકે રાજધાની છે ને. આ ખ્યાલાત તમારાં ચાલતા રહેવા જોઈએ. આપણે આત્મા હમણાં પતિત થી પાવન બનવાનાં માટે પાવન બાપને યાદ કરીએ છીએ. આત્મા યાદ કરે છે પોતાનાં સ્વીટ બાપને. બાપ પોતે કહે છે તમે મને યાદ કરશો તો પાવન સતોપ્રધાન બની જશો. બધો આધાર યાદ ની યાત્રા પર છે. બાપ જરૂર પૂછશે-બાળકો, મને કેટલો સમય યાદ કરો છો? યાદની યાત્રામાં જ માયાનું યુદ્ધ ચાલે છે. તમે યુદ્ધ પણ સમજો છો. આ યાત્રા નથી પરંતુ જેમ કે લડાઈ છે, આમાં જ બહુજ ખબરદાર રહેવાનું છે. નોલેજમાં માયાનાં તોફાન વગેરેની વાત નથી. બાળકો કહે પણ છે બાબા અમે તમને યાદ કરીએ છીએ, પરંતુ માયાનું એક જ તોફાન નીચે પાડી દે છે. નંબરવન તોફાન છે દેહ-અભિમાનનું. પછી છે કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ નું. બાળકો કહે છે બાબા અમે ખુબ કોશિશ કરીએ છીએ યાદમાં રહેવાની, કોઈ વિઘ્ન ન આવે પરંતુ તો પણ તોફાન આવી જાય છે. આજે ક્રોધનું, ક્યારેક લોભનું તોફાન આવ્યું. બાબા આજે અમારી અવસ્થા ખુબ સારી રહી, કોઈ પણ તોફાન આખો દિવસ નથી આવ્યું. બહુજ ખુશી રહી. બાપને ખુબ પ્રેમથી યાદ કર્યાં. સ્નેહનાં આંસુ પણ આવતાં રહ્યાં. બાપની યાદથી જ બહુજ મીઠા બની જશો.

એ પણ સમજે છે અમે માયાથી હાર ખાતાં-ખાતાં ક્યાં સુધી આવીને પહોંચ્યા છીએ. આ કોઈ સમજે થોડી છે. મનુષ્ય તો લાખો વર્ષ કહી દે છે અથવા પરંપરા કહી દે. તમે કહેશો આપણે ફરીથી હમણાં મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યા છીએ. આ નોલેજ બાપ જ આવીને આપે છે. વિચિત્ર બાપ જ વિચિત્ર નોલેજ આપે છે. વિચિત્ર નિરાકાર ને કહેવાય છે. નિરાકાર કેવી રીતે આ નોલેજ આપે છે. બાપ પોતે સમજાવે છે હું કેવી રીતે આ તનમાં આવું છું. તો પણ મનુષ્ય મુંઝાય છે. શું એક આજ તનમાં આવશે! પરંતુ ડ્રામામાં આ જ તન નિમિત્ત બને છે. જરા પણ પરિવર્તન થઈ નથી શકતું. આ વાતો તમે જ સમજો ને બીજાઓને સમજાવો છો. આત્મા જ ભણે છે. આત્મા

જ શીખે-શીખવાડે છે. આત્મા બહુજ મુલ્યવાન છે. આત્મા અવિનાશી છે, ફક્ત શરીર ખતમ થાય છે. આપણે આત્માઓ સ્વયંનાં પરમપિતા પરમાત્મા થી રચતા અને રચનાનું આદિ-મધ્ય-અંતનું ૮૪ જન્મોનું નોલેજ લઈ રહ્યા છીએ. નોલેજ કોણ લે છે? આપણે આત્મા. આપ આત્માઓએ જ નોલેજકુલ બાપ થી મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન માં જવાનું છે. મનુષ્યોને ખબર જ નથી કે આપણે સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે. મનુષ્ય તો પોતાને શરીર સમજી ઉલ્ટા લટકી પડ્યાં છે. ગાયન છે આત્મા સત્, ચિત્ત, આનંદ સ્વરૂપ છે. પરમાત્માની સૌથી વધારે મહિમા છે. એક બાપની કેટલી મહિમા છે. તે જ દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છે. મચ્છર વગેરેની તો આટલી મહિમા નહીં કરશે કે તે દુઃખહર્તા, સુખકર્તા, જ્ઞાનનાં સાગર છે. ના, આ છે બાપની મહિમા. આપ બાળકો પણ માસ્ટર દુઃખહર્તા, સુખકર્તા છો. આપ બાળકોને પણ આ જ્ઞાન નહોતું, જેમ કે બાળક બુદ્ધિ હતાં. બાળકોમાં જ્ઞાન નથી હોતું અને કોઈ અવગુણ પણ નથી હોતાં, એટલા માટે તેમને મહાત્મા કહેવાય છે કારણ કે પવિત્ર છે. જેટલું નાનું બાળક એટલું નંબરવન ફૂલ. બિલ્કુલ જ જેમકે કર્માતીત અવસ્થા છે. કર્મ-અકર્મ-વિકર્મને કંઈ પણ નથી જાણતાં, એટલે તે ફૂલ છે. બધાંને કશિશ (આકર્ષિત) કરતાં રહે છે. જેમ એક બાપ બધાંને કશિશ કરે છે. બાપ આવ્યા જ છે બધાંને કશિશ કરીને સુંગંધિત ફૂલ બનાવવાં. ઘણાં તો કાંટાનાં કાંટા જ રહી જાય છે. ૫ વિકારોનાં વશીભૂત થવાવાળા ને કાંટા કહેવાય છે. નંબરવન કાંટો છે દેહ-અભિમાન નો, જેનાથી બીજા કાંટાઓ નો જન્મ થાય છે. કાંટાનું જંગલ બહુજ દુઃખ આપે છે. જાત-જાતનાં કાંટા જંગલમાં હોય છે ને એટલે આને દુઃખધામ કહેવાય છે. નવી દુનિયામાં કાંટા નથી હોતા એટલે તેને સુખધામ કહેવાય છે. શિવબાબા ફૂલોનો બગીચો લગાવે છે, રાવણ કાંટાનું જંગલ લગાવે છે એટલે રાવણને કાંટાની જાડીઓથી બાળે છે અને બાપ પર ફૂલ ચઢાવે છે. આ વાતોને બાપ જાણે અને બાળકો જાણે બીજા ન જાણે કોઈ.

આપ બાળકો જાણો છો-ડ્રામામાં એક પાર્ટ બે વખત ચાલી ન શકે. બુદ્ધિમાં છે આખી દુનિયામાં જે પાર્ટ ભજવાય છે તે એક-બીજા થી નવો. તમે વિચાર કરો સતયુગ થી લઈને હમણાં સુધી કેવી રીતે દિવસ બદલાઈ જાય છે. બધી એક્ઝિટિવિટી જ બદલાઈ જાય છે. ૫ હજાર વર્ષની એક્ઝિટિવિટી નો રેકૉર્ડ આત્મા માં ભરેલો છે. તે ક્યારેય બદલાઈ ન શકે. દરેક આત્મામાં પોત-પોતાનો પાર્ટ ભરેલો છે. આ નાનકડી વાત પણ કોઈની બુદ્ધિમાં આવી ન શકે. આ ડ્રામાનાં ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્યને તમે જાણો છો. આ સ્કૂલ છે ને. પવિત્ર બની બાપને યાદ કરવાનું ભણતર બાપ ભણાવે છે. આ વાતો ક્યારેય વિચારી હતી કે બાપ આવીને આમ પતિત થી પાવન બનવાનું ભણતર ભણાવશે! આ ભણતરથી જ આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીશું! ભક્તિમાર્ગ નાં પુસ્તક જ અલગ છે, તેને ક્યારેય ભણતર નથી કહેવાતું. જ્ઞાનનાં વગર સદ્ગતિ થાય પણ કેવી રીતે? બાપ વગર જ્ઞાન ક્યાંથી આવે જેનાથી સદ્ગતિ થાય. સદ્ગતિમાં જ્યારે તમે હશો ત્યારે ભક્તિ કરશો? ના, ત્યાં છે જ અપાર સુખ, પછી ભક્તિ શેનાં માટે કરીએ? આ જ્ઞાન હમણાં જ તમને મળે છે. બધું જ્ઞાન આત્મામાં રહે છે. આત્માનો કોઈ ધર્મ નથી હોતો. આત્મા જ્યારે શરીર ધારણ કરે છે પછી કહે છે ફલાણા આ-આ ધર્મના છે. આત્માનો ધર્મ શું છે? એક તો આત્મા બિંદુ જેવી છે અને શાંત સ્વરૂપ છે, શાંતિધામ માં રહે છે.

હમણાં બાપ સમજાવે છે બધાં બાળકોનો બાપ પર હક છે. ઘણાં બાળકો છે જે બીજા-બીજા ધર્મોમાં રૂપાંતર થઈ ગયા છે. તે પછી નીકળી ને પોતાના અસલી ધર્મમાં આવી જશે. જે દેવી-દેવતા ધર્મ છોડી બીજા ધર્મમાં ગયા છે તે બધાં પત્તા પાછાં આવીને પોતાની જગ્યા પર આવી જશે. તમારે પહેલાં-પહેલાં તો બાપનો પરિચય આપવાનો છે. આ વાતોમાં જ બધાં મૂંઝાયેલા છે. આપ બાળકો સમજો છો હમણાં આપણને કોણ ભણાવે છે? બેહદનાં બાપ. કૃષ્ણ તો દેહધારી છે, આમને (બ્રહ્મા બાબાને) પણ દાદા કહીશું. તમે બધાં ભાઈ-ભાઈ છો ને. પછી છે પદ ઉપર. ભાઈનું શરીર કેવું છે, બહેનનું શરીર કેવું છે. આત્મા તો એક નાનો તારો છે. આટલું બધું નોલેજ એક નાનકડાં તારા માં છે. તારો શરીર વગર વાત પણ નથી કરી શકતો. તારા ને પાર્ટ ભજવવાં માટે આટલાં બધાં ઓર્ગાન્સ (અંગો) મળેલા છે. આપ તારાઓ ની દુનિયા જ અલગ છે. આત્મા અહીંયા આવીને પછી શરીર ધારણ કરે છે. શરીર નાનું-મોટું થાય છે. આત્મા જ પોતાનાં બાપને યાદ કરે છે. તે પણ જ્યાં સુધી શરીર માં છે. ઘરમાં આત્મા બાપ ને યાદ કરશે? ના. ત્યાં કાંઈ પણ ખબર નથી પડતી-આપણે ક્યાં છીએ! આત્મા અને પરમાત્મા બંને જ્યારે શરીર માં છે ત્યારે આત્માઓ અને પરમાત્માનો મેળો કહેવાય છે. ગાયન પણ છે આત્મા અને પરમાત્મા અલગ રહ્યા બહુકાળ.... કેટલો સમય અલગ રહ્યા? યાદ આવે છે-કેટલો સમય અલગ રહ્યા? સેકન્ડ-સેકન્ડ પસાર થતાં ૫ હજાર વર્ષ વીતી ગયાં. પછી એક નંબર થી શરુ કરવાનું છે, એક્યુરેટ હિસાબ છે. હમણાં તમને કોઈ પૂછે આમણે ક્યારે જન્મ લીધો હતો? તો તમે એક્યુરેટ બતાવી શકો છો. શ્રીકૃષ્ણ જ પહેલાં

નંબરમાં જન્મ લે છે. શિવનું તો કંઈ પણ મિનિટ, સેકન્ડ ન નીકાળી શકાય. કૃષ્ણનાં માટે તિથિ-તારીખ, મિનિટ, સેકન્ડ નીકાળી શકાય છે. મનુષ્યોની ઘડિયાળમાં ફરક પડી શકે છે. શિવબાબાનાં અવતરણમાં તો બિલ્કુલ ફરક નથી પડી શકતો. ખબર જ નથી પડતી ક્યારે આવ્યા? એવું પણ નથી, સાક્ષાત્કાર થયો ત્યારે આવ્યાં. ના, અંદાજ લગાવી શકાય છે. મિનિટ-સેકન્ડનો હિસાબ ન બતાવી શકાય. એમનું અવતરણ પણ અલૌકિક છે, એ આવે જ છે બેહદની રાતનાં સમયે. બાકી બીજા જે પણ અવતરણ વગેરે થાય છે, એમની ખબર પડે છે. આત્મા શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે. નાનું શરીર ધારણ કરે છે પછી ધીમે-ધીમે મોટું થાય છે. શરીરની સાથે આત્મા બહાર આવે છે. આ બધી વાતોનું વિચાર સાગર મંથન કરી પછી બીજાઓને સમજાવવાનું હોય છે. કેટલા અસંખ્ય મનુષ્ય છે, એક ન મળે બીજાથી. કેટલો મોટો માંડવો છે. જેમ મોટો હોલ છે, જેમાં બેહદનું નાટક ચાલે છે.

આપ બાળકો અહીંયા આવો છો નર થી નારાયણ બનવાં માટે. બાપ જે નવી સૃષ્ટિ રચે છે તેમાં ઉંચું પદ લેવાનાં માટે. બાકી આ જે જૂની દુનિયા છે તે તો વિનાશ થવાની છે. બાબા દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે. બાબાને પછી પાલના પણ કરવાની છે. જરૂર જ્યારે આ શરીર છોડે ત્યારે પછી સતયુગ માં નવું શરીર લઈને પાલના કરે. તેનાં પહેલા આ જુની દુનિયાનો વિનાશ પણ થવાનો છે. ભંભોરને આગ લાગશે. અંતમાં આ ભારત જ રહેશે બાકી તો ખલાસ થઈ જશે. ભારતમાં પણ થોડા બચશે. તમે હમણાં મહેનત કરી રહ્યા છો કે વિનાશનાં પછી સજાઓ ન ખાઈએ, જો વિકર્મ વિનાશ નહિ થશે તો સજાઓ પણ ખાશે અને પદ પણ નહીં મળશે. તમને જ્યારે કોઈ પૂછે છે તમે કોની પાસે જાઓ છો? તો બોલો, શિવબાબા ની પાસે. જે બ્રહ્માનાં તનમાં આવેલાં છે. આ બ્રહ્મા કોઈ શિવ નથી. જેટલું બાપને જાણશે તો બાપની સાથે પ્રેમ પણ રહેશે. બાબા કહે છે બાળકો તમે બીજા કોઈને પ્રેમ નહીં કરો, બીજા સાથે પ્રેમ તોડી એક સાથે જોડો. જેમ આશિક માથુક હોય છે ને. આ પણ એવું છે. ૧૦૮ સાચાં આશિક બને છે, તેમાં પણ ૮ સાચાં-સાચાં બને છે. ૮ ની પણ માળા હોય છે ને. ૮ રત્ન ગવાંચેલા છે. ૮ દાણા, ૮ માં બાબા. મુખ્ય છે ૮ દેવતાઓ, પછી ૧૬, ૧૦૮ શહજાદા શહજાદીઓનું કુટુંબ બને છે ત્રેતા અંત સુધી. બાબા તો હથેળી પર બહિષ્ત દેખાડે છે. આપ બાળકોને નશો છે કે અમે તો સૃષ્ટિનાં માલિક બનીએ છીએ. બાબાથી એવો સોદો કરવાનો છે. કહે છે કોઈ વિરલો વ્યાપારી આ સોદો કરે. એવો કોઈ વ્યાપારી થોડી છે. તો બાળકો એવાં ઉમંગમાં રહો અમે જઈએ છે બાબાની પાસે. ઉપરવાળા બાબા. દુનિયાને ખબર નથી, તે કહેશે કે એ તો અંતમાં આવે છે. હમણાં એ જ કળયુગ નો અંત છે. તે જ ગીતા, મહાભારતનો સમય છે, એજ યાદવ જે મુશળ નીકાળી રહ્યા છે. તે જ કૌરવોનું રાજ્ય અને એજ તમે પાંડવ ઊભા છો.

આપ બાળકો હમણાં ઘરે બેઠાં પોતાની કમાણી કરી રહ્યા છો. ભગવાન ઘેર બેઠાં આવેલાં છે એટલે બાબા કહે છે કે પોતાની કમાણી કરી લો. આ હીરા જેવો જન્મ અમોલક ગાયેલો છે. હવે આને કોડી માટે ખોવાનો નથી. હવે તમે આ આખી દુનિયાને રામરાજ્ય બનાવો છો. તમને શિવ થી શક્તિ મળી રહી છે. બાકી આજકાલ ઘણાંની અકાળે મૃત્યું પણ થઈ જાય છે. બાબા બુદ્ધિનું તાળું ખોલે છે અને માયા બુદ્ધિનું તાળું બંધ કરી દે છે. હમણાં તમને માતાઓને જ જ્ઞાન નો કળશ મળેલો છે. અબલળાઓને બળ દેવાવાળા એ છે. આ જ જ્ઞાન અમૃત છે. શાસ્ત્રોનાં જ્ઞાનને કોઈ અમૃત નથી કહેવાતું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપની કશિશ માં રહીને સુગંધિત ફૂલ બનવાનું છે. પોતાનાં સ્વીટ (મીઠા) બાપને યાદ કરી દેહ-અભિમાન નાં કાંટાને બાળી દેવાનો છે.
2. આ હીરાતુલ્ય જન્મમાં અવિનાશી કમાણી જમા કરવાની છે, કોડીઓ માટે આને ખોવાનું નથી. એક બાપ થી સાચો પ્રેમ કરવાનો છે, એક નાં સંગ માં રહેવાનું છે.

વરદાન :-

જૂનાં સ્વભાવ - સંસ્કાર નાં બોજ ને સમાપ્ત કરી ડબલ લાઇટ રહેવાવાળા ફરિશ્તા ભવ

જ્યારે બાપ નાં બની ગયાં તો બધો બોજ બાપને આપી દો. જૂનાં સ્વભાવ-સંસ્કાર નો થોડો બોજ પણ રહેલો હશે તો ઉપર થી નીચે લઈ આવશે. ઉડતી કળા નો અનુભવ કરવા નહીં દેશે એટલે બાપદાદા કહે છે બધું આપી દો. આ રાવણ ની મિલકત પોતાની પાસે રાખશો તો દુઃખ જ પામશો. ફરિશ્તા અર્થાત્ જરાપણ રાવણની મિલકત ન હોય. બધાં જૂનાં ખાતા ભસ્મ કરો ત્યારે કહેશું ડબલ

લાઈટ ફરિશ્તા.

સ્લોગન :- નિર્ભય અને હર્ષિતમુખ થઈ બેહદની રમતને જુઓ તો હલચલ માં નહીં આવશો.

“ મીઠા બાળકો - તમને જે પણ જ્ઞાન મળે છે , તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરો , જ્ઞાન મંથન થી જ અમૃત નીકળશે ”

પ્રશ્ન :- ૨૧ જન્મોનાં માટે માલામાલ બનવાનું સાધન શું છે?

ઉત્તર :- જ્ઞાન રત્ન. જેટલાં તમે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરો છો એટલાં માલામાલ બનો છો. હમણાં નાં જ્ઞાન રત્ન ત્યાં હીરા-ઝવેરાત બની જાય છે. જ્યારે આત્મા જ્ઞાન રત્ન ધારણ કરે, મુખ થી જ્ઞાન રત્ન નીકળે, રત્ન જ સાંભળે અને સંભળાવે ત્યારે તેમનાં હર્ષિત ચહેરા થી બાપનું નામ પ્રસિદ્ધ થશે. આસુરી ગુણ નીકળે ત્યારે માલામાલ બનો.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બાળકોને જ્ઞાન અને ભક્તિ પર સમજાવે છે. આ તો બાળકો સમજે છે કે સતયુગ માં ભક્તિ નથી હોતી. જ્ઞાન પણ સતયુગ માં નથી મળતું. કૃષ્ણ ન ભક્તિ કરે છે, ન જ્ઞાન ની મુરલી વગાડે છે. મુરલી એટલે જ્ઞાન આપવું. ગાયન છે ને મુરલી માં જાદુ. તો જરૂર કોઈ જાદુ હશે ને. ફક્ત મુરલી વગાડવી આ સાધારણ વાત છે. ફકીર લોકો પણ મુરલી વગાડે છે. આમાં તો જ્ઞાન નું જાદુ છે. અજ્ઞાન ને જાદુ નહીં કહેશું. મનુષ્ય સમજે છે કૃષ્ણ મુરલી વગાડતાં હતા, તેમની બહુજ મહિમા કરે છે. બાપ કહે છે કૃષ્ણ તો દેવતા હતાં. મનુષ્ય થી દેવતા, દેવતા થી મનુષ્ય, આ થતું જ રહે છે. દૈવી સૃષ્ટિ પણ હોય છે તો મનુષ્ય સૃષ્ટિ પણ હોય છે. આ જ્ઞાન થી મનુષ્ય થી દેવતા બને છે. જ્યારે સતયુગ છે તો આ જ્ઞાન નો વારસો છે. સતયુગમાં ભક્તિ હોતી નથી. દેવતા જ્યારે મનુષ્ય બને છે ત્યારે ભક્તિ શરૂ થાય છે. મનુષ્યને વિકારી, દેવતાઓને નિર્વિકારી કહેવાય છે. દેવતાઓની સૃષ્ટિને પવિત્ર દુનિયા કહેવાય છે. હવે તમે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યા છો. દેવતાઓ માં પછી આ જ્ઞાન હશે નહીં. દેવતાઓ સદ્ગતિ માં છે, જ્ઞાન જોઈએ દુર્ગતિવાળા ને. આ જ્ઞાનથી જ દૈવી ગુણ આવે છે. જ્ઞાન ની ધારણાવાળા ની ચલન દેવતાઈ હોય છે. ઓછી ધારણાવાળા ની ચલન મિક્સ (ભેળસેળ) હોય છે. આસુરી ચલન તો નહીં કહેશું. ધારણા નથી તો મારા બાળકો કેવી રીતે કહેવાશે. બાળકો બાપને નથી જાણતા તો બાપ પણ બાળકોને કેવી રીતે જાણશે. કેટલી કાચી-કાચી ગાળો બાપને આપે છે. ભગવાન ને ગાળ આપવી કેટલું ખરાબ છે. પછી જ્યારે તેઓ બ્રાહ્મણ બને તો ગાળ દેવાનું બંધ થઈ જાય છે. તો આ જ્ઞાન નું વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ. વિદ્યાર્થી વિચાર સાગર મંથન કરી જ્ઞાન ને ઉન્નતિમાં લાવે છે. તમને આ જ્ઞાન મળે છે, તેનાં પર પોતાનો વિચાર સાગર મંથન કરવાથી અમૃત નીકળશે. વિચાર સાગર મંથન નહીં હશે તો શું મંથન હશે? આસુરી વિચાર મંથન, જેનાથી કિચડો જ નીકળે છે. હમણાં તમે ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી છો. જાણો છો મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું ભણતર બાપ ભણાવી રહ્યા છે. દેવતા તો નહીં ભણાવશે. દેવતાઓને ક્યારેય જ્ઞાનનાં સાગર નથી કહેવાતું. બાપ જ જ્ઞાનનાં સાગર છે. તો સ્વયંથી પૂછવું જોઈએ અમારામાં બધાં દૈવી ગુણ છે? જો આસુરી ગુણ છે તો તેને નીકાળી દેવાં જોઈએ ત્યારે જ દેવતા બનશો.

હમણાં તમે છો પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. પુરુષોત્તમ બની રહ્યા છો તો વાતાવરણ પર બહુ જ સારું હોવું જોઈએ. છી-છી વાતો મુખ થી ન નીકળવી જોઈએ. નહીં તો કહેવાશે ઓછા દરજ્જા નો છે. વાતાવરણ થી ઝટ ખબર પડી જાય છે. મુખ થી વચન જ દુઃખ દેવાવાળા નીકળે છે. આપ બાળકોએ બાપનું નામ પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે. સદેવ મુખડું હર્ષિત રહેવું જોઈએ. મુખ થી સદેવ રત્ન જ નીકળે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલા હર્ષિતમુખ છે, તેમની આત્માએ જ્ઞાન રત્ન ધારણ કર્યાં હતાં. મુખ થી આ રત્ન નીકળ્યાં હતાં. રત્ન જ સાંભળતા સંભળાવતા હતાં. કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. હમણાં તમે જે જ્ઞાન રત્ન લો છો તે પછી સાચાં હીરા-ઝવેરાત બની જાય છે. ૯ રત્નો ની માળા કોઈ હીરા-ઝવેરાતની નથી, આ ચૈતન્ય રત્નોની માળા છે. મનુષ્ય લોકો પછી તે રત્ન સમજી વીંટીઓ વગેરે પહેરે છે. જ્ઞાન રત્નોની માળા આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ બને છે. આ રત્ન જ ૨૧ જન્મોનાં માટે માલામાલ બનાવી દે છે, જેને કોઈ લૂટી ન શકે. અહીંયા પહેરો તો ઝટ કોઈ લૂટી લેશે. તો સ્વયંને બહુજ-બહુજ સમજદાર બનાવવાનાં છે. આસુરી ગુણોને નીકાળવાનાં છે. આસુરી ગુણવાળાનો ચહેરો જ એવો થઈ જાય છે. ક્રોધ માં તો લાલ તાંબા જેવાં થઈ જાય છે. કામ વિકારવાળા તો એકદમ કાળા મોઢાવાળા બની જાય છે. કૃષ્ણને પણ કાળા દેખાડે છે ને. વિકારોનાં કારણે જ સુંદર થી શ્યામ બની ગયાં. આપ બાળકોએ દરેક વાતનું વિચાર

સાગર મંથન કરવું જોઈએ. આ ભણતર છે બહુ જ ધન પામવાનું. આપ બાળકોનું સાંભળવું છે, ક્વીન (રાણી) વિક્ટોરિયા નો વજીર પહેલા બહુ જ ગરીબ હતો. દીવો પેટાવીને ભણતો હતો. પરંતુ તે ભણતર કોઈ રત્ન થોડી છે. નોલેજ ભણીને પૂરી પોઝિશન (પદ) પામી લે છે. તો ભણતર કામ આવ્યું, ન કે પૈસા. ભણતર જ ધન છે. તે છે હદનું, આ છે બેહદનું ધન. હમણાં તમે સમજો છો બાપ આપણને ભણાવીને વિશ્વનાં માલિક બનાવી દે છે. ત્યાં તો ધન કમાવવાં માટે ભણતર નહીં ભણશું. ત્યાં તો હમણાં નાં પુરુષાર્થ થી અકિયાર (અથાહ) ધન મળે છે. ધન અવિનાશી બની જાય છે. દેવતાઓની પાસે બહુજ ધન હતું પછી જ્યારે વામમાર્ગ, રાવણ રાજ્યમાં આવે છે તો પણ કેટલું ધન હતું. કેટલા મંદિર બનાવડાવ્યાં. પછી મુસલમાનો એ લુંટ્યું. કેટલાં ધનવાન હતા. આજકાલ નાં ભણતરથી આટલાં ધનવાન નથી બની શકતા. તો આ ભણતરથી જુઓ મનુષ્ય શું બની જાય છે! ગરીબ થી સાહુકાર. હમણાં ભારત જુઓ કેટલો ગરીબ છે! નામ નાં સાહુકાર પણ જે છે, તેમને તો ફરસત જ નથી. પોતાનાં ધન, પોઝીશન નો કેટલો અહંકાર રહે છે. આમાં અહંકાર વગેરે નષ્ટ થઈ જવો જોઈએ. આપણે આત્મા છીએ, આત્માની પાસે ધન-સંપત્તિ, હીરા-ઝવેરાત વગેરે કંઈ પણ નથી.

બાપ કહે છે મીઠા બાળકો, દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધ છોડો. આત્મા શરીર છોડે છે તો પછી સાહુકારી વગેરે બધું ખતમ થઈ જાય છે. પછી જ્યારે નવેસર થી ભણે, ધન કમાય ત્યારે ધનવાન બને અથવા તો દાન-પુણ્ય સારું કર્યું હશે તો સાહુકારનાં ઘરમાં જન્મ લેશે. કહે છે આ ભૂતકાળનાં કર્મોનું ફળ છે. નોલેજ નું દાન આપ્યું છે કે કોલેજ, ધર્મશાળા વગેરે બનાવી છે, તો તેનું ફળ મળે છે પરંતુ અલ્પકાળનાં માટે. આ દાન-પુણ્ય વગેરે પણ અહીંયા કરાય છે. સતયુગ માં નથી કરાતું. સતયુગ માં સારા જ કર્મ હોય છે, કારણ કે હમણાં નો વારસો મળેલ છે. ત્યાં કોઈ પણ કર્મ વિકર્મ નહીં બનશે કારણ કે રાવણ જ નથી. વિકાર માં જવાથી વિકારી કર્મ બની જાય છે. વિકારથી વિકર્મ બને છે. સ્વર્ગમાં વિકર્મ કોઈ હોતાં નથી. આખો આધાર કર્મો પર છે. આ માયા રાવણ અવગુણી બનાવે છે. બાપ આવીને સર્વગુણ સંપન્ન બનાવે છે. રામવંશી અને રાવણવંશી નું યુદ્ધ ચાલે છે. તમે રામ નાં બાળકો છો, કેટલા સારા-સારા બાળકો માયાથી હાર ખાઈ લે છે. બાબા નામ નથી બતાવતા, છતાં પણ ઉમ્મીદ રાખે છે. અધમ થી અધમ નો ઉદ્ધાર કરવાનો હોય છે. બાપને આખાં વિશ્વનો ઉદ્ધાર કરવાનો છે. રાવણનાં રાજ્યમાં બધાં અધમ ગતિને પામેલાં છે. બાપ તો બચવા અને બચાવવાની યુક્તિઓ રોજ-રોજ સમજાવતાં રહે છે છતાં પણ પડે છે તો અધમ થી અધમ બની જાય છે. તે પછી એટલું ચઢી નથી સકતા. તે અધમપણું અંદર ખાતું રહેશે. જેમ કહો છો અંતકાળ જો..... તેમની બુદ્ધિ માં તે અધમપણું જ યાદ આવતું રહેશે.

તો બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે - કલ્પ-કલ્પ તમે જ સાંભળો છો, સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, જાનવર તો નહીં જાણે ને. તમે જ સાંભળો છો અને સમજો છો. મનુષ્ય તો મનુષ્ય જ છે, આ લક્ષ્મી-નારાયણને પણ નાક-કાન વગેરે બધું છે છતાં પણ મનુષ્ય છે ને. પરંતુ દૈવીગુણ છે એટલે એમને દેવતા કહેવાય છે. આ આવાં દેવતા કેવી રીતે બને છે પછી કેવી રીતે પડે છે, આ ચક્રની તમને જ ખબર છે. જે વિચાર સાગર મંથન કરતા રહેશે, એમને જ ધારણા થશે. જે વિચાર સાગર મંથન નથી કરતાં એમને બુદ્ધ કહેશું. મુરલી ચલાવવા વાળાનું વિચાર સાગર મંથન ચાલતું રહેશે-આ વિષય પર આ-આ સમજાવવાનું છે. ઉમ્મીદ રખાય છે, હમણાં નહીં સમજે પરંતુ આગળ ચાલીને જરૂર સમજશે. ઉમ્મીદ રાખવી એટલે સેવા નો શોખ છે, થાકવાનું નથી. ભલે કોઈ ચઢીને પછી અધમ બન્યું છે, જો આવે છે તો સ્નેહ થી બેસાડશે ને કે કહશે ચાલ્યા જાઓ! હાલચાલ પૂછવો પડે-આટલાં દિવસ ક્યાં રહ્યાં, કેમ નહીં આવ્યાં? કહશે ને માયા થી હાર ખાઈ લીધી. સમજે પણ છે જ્ઞાન બહુ જ સરસ છે. સ્મૃતિ તો રહે છે ને. ભક્તિમાં તો હાર જીત પામવાની વાત જ નથી. આ નોલેજ છે, આને ધારણ કરવાનું છે. તમે જ્યાં સુધી બ્રાહ્મણ ન બનો ત્યાં સુધી દેવતા બની નહીં શકો. ક્રિશ્ચિયન, બૌદ્ધ, પારસી વગેરેમાં બ્રાહ્મણ થોડી હોય છે. બ્રાહ્મણ નાં બાળકો બ્રાહ્મણ હોય છે. આ વાતો હમણાં તમે સમજો છો. તમે જાણો છો અલ્ફને યાદ કરવાનાં છે. અલ્ફને યાદ કરવાથી બે બાદશાહી મળે છે. જ્યારે કોઈ મળે તો બોલો અલ્ફ અલ્લાહને યાદ કરો. અલ્ફ ને જ ઉચ્ચ કહેવાય છે. આંગળી થી અલ્ફ તરફ ઈશારો કરે છે. સીધા જ સીધા અલ્ફ છે. અલ્ફને એક પણ કહેવાય છે. એક જ ભગવાન છે, બાકી બધાં છે બાળકો. બાપને અલ્ફ કહેવાય છે. બાપ જ્ઞાન પણ આપે છે, પોતાનાં બાળક પણ બનાવે છે. તો આપ બાળકોએ કેટલી ખુશીમાં રહેવું જોઈએ. બાબા આપણી કેટલી સેવા કરે છે, વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. પછી સ્વયં તે પવિત્ર દુનિયામાં આવતા પણ નથી. પાવન દુનિયામાં કોઈ એમને બોલાવતું જ નથી. પતિત દુનિયામાં જ બોલાવે છે. પાવન દુનિયામાં આવીને શું કરશે. એમનું નામ જ છે પતિત-પાવન. તો જૂની દુનિયાને પાવન દુનિયા બનાવવી એમની ફરજ છે. બાપનું નામ જ છે શિવ. બાળકોને સાલિગ્રામ

કહેવાય છે. બંનેની પૂજા થાય છે. પરંતુ પૂજા કરવાવાળા ને કાંઈ પણ ખબર નથી, બસ એક રીત-રિવાજ બનાવી દીધી છે પૂજાની. દેવીઓનાં પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ હીરા-મોતીઓનાં મહેલ વગેરે બનાવે છે, પૂજા કરે છે. તે તો માટીનું લિંગ બનાવ્યું અને તોડ્યું. બનાવવામાં મહેનત નથી લાગતી. દેવીઓને બનાવવામાં મહેનત લાગે છે, એમની (શિવબાબાની) પૂજામાં મહેનત નથી લાગતી. મફત માં મળે છે. પથ્થર પાણીમાં ઘસાઈ-ઘસાઈને ગોળ બની જાય છે. પૂરો અંડાકાર બનાવી દે છે. કહે પણ છે અન્ડાની જેમ આત્મા છે, જે બ્રહ્મ તત્વ માં રહે છે, એટલે એને બ્રહ્માંડ કહેવાય છે. તમે બ્રહ્માંડ નાં અને વિશ્વ નાં પણ માલિક બનો છો.

તો પહેલાં-પહેલાં સમજણ આપવાની છે એક બાપની. શિવને બાબા કહી બધાં યાદ કરે છે. બીજું બ્રહ્માને પણ બાબા કહે છે. પ્રજાપિતા છે તો આખી પ્રજા નાં પિતા થયા ને. ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રેન્ડ ફાધર. આ બધું જ્ઞાન હમણાં આપ બાળકો માં છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો કહે બહુજ છે પરંતુ યથાર્થ રીતે જાણતા કોઈ નથી. બ્રહ્મા કોનાં બાળક છે? તમે કહેશો પરમપિતા પરમાત્મા નાં. શિવબાબા એ એમને એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યા છે તો આ શરીરધારી થયા ને. ઈશ્વરનાં બધાં બાળકો છે. પછી જ્યારે શરીર મળે છે તો પ્રજાપિતા બ્રહ્માની એડોપ્શન કહે છે. તે એડોપ્શન નથી. શું આત્માઓને પરમપિતા પરમાત્માએ એડોપ્ટ કર્યા છે? ના, તમને એડોપ્ટ કર્યા છે. હવે તમે છો બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. શિવબાબા એડોપ્ટ નથી કરતાં. બધી આત્માઓ અનાદિ અવિનાશી છે. બધી આત્માઓને પોત-પોતાનું શરીર, પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલ છે, જે ભજવવાનો જ છે. આ પાર્ટ જ અનાદિ અવિનાશી પરંપરા થી ચાલતો આવે છે. તેનો આદિ અંત નથી કહેવાતો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની સાહુકારી, પોઝિશન વગેરેનો અહંકાર નષ્ટ કરી દેવાનો છે. અવિનાશી જ્ઞાન ધનથી સ્વયંને માલામાલ બનાવાનાં છે. સેવામાં ક્યારેય પણ થાકવાનું નથી.
2. વાતાવરણ ને સારું રાખવાં માટે મુખથી સદેવ રત્ન નીકાળવાનાં છે. દુઃખ દેવાવાળા બોલ ન નીકળે આ ધ્યાન રાખવાનું છે. હર્ષિતમુખ રહેવાનું છે.

વરદાન :- સદા શ્રેષ્ઠ સમય પ્રમાણે શ્રેષ્ઠ કર્મ કરતાં વાહ - વાહ નાં ગીત ગાવાવાળા ભાગ્યવાન આત્મા ભવ આ શ્રેષ્ઠ સમય પર સદા શ્રેષ્ઠ કર્મ કરતાં “વાહ-વાહ” નાં ગીત મન થી ગાતા રહો. “વાહ મારું શ્રેષ્ઠ કર્મ કે વાહ શ્રેષ્ઠ કર્મ શિખવાડવા વાળા બાબા”. તો સદા વાહ-વાહ! નાં ગીત ગાઓ. ક્યારેય ભૂલથી પણ દુઃખ નાં દ્રશ્ય જોતાં પણ હાય શબ્દ ન નીકળવો જોઈએ. વાહ દ્રામા વાહ! અને વાહ બાબા વાહ! જે સ્વપ્નમાં પણ નહોતું તે ભાગ્ય ઘરે બેસીને મળી ગયું. આજ ભાગ્યનાં નશા માં રહો.

સ્લોગન :- મન-બુદ્ધિ ને શક્તિશાળી બનાવી દો તો કોઈ પણ હલચલ માં અચળ અડોલ રહેશો.